

ANTISZEMITA
KÖZBESZÉD
MAGYARORSZÁGON
2001-BEN

ANTISZEMITA KÖZBESZÉD MAGYARORSZÁGON 2001-BEN
JELENTÉS ÉS DOKUMENTÁCIÓ

**ANTISZEMITA KÖZBESZÉD
MAGYARORSZÁGON 2001-BEN
Jelentés és dokumentáció**

Szerkesztők:

GERŐ ANDRÁS, VARGA LÁSZLÓ, VINCE MÁTYÁS

Kiadja a B'nai B'rith Első Budapesti Közösség

Budapest, Hungary 2002

A kötetben szereplő tanulmányok a B'nai B'rith Zsidó Dokumentációs
Központ (ZsiDoK) anyagaira támaszkodtak. 1065 Budapest, Révay u. 16.,
e-mail: zsdk@freemail.hu

A könyv megjelenését a Soros Alapítvány támogatta

Copyright ©2002 B'nai B'rith Első Budapesti Közösség és a szerzők

ISBN 963 204 620 X

ISSN 1589-0619

Kiadja a B'nai B'rith Első Budapesti Közösség

Nyomda: HTSART Nyomda, Budapest

TARTALOM

A kiadó előszava	7
VARGA LÁSZLÓ: Magyarországon nincs antiszemitizmus?	11
KARSAI LÁSZLÓ: Az iskolai holokauszt-emléknap	25
DÉSI JÁNOS: A cigányokkal a magyarok ellen?	33
SZESZLÉR TIBOR: A Fradi–Fotex ügy	41
SCHWEITZER GÁBOR: „Rekeszd ki őket, mert ha nem teszed meg...”	51
MIHANCSIK ZSÓFIA: Árulkodó idézetek – Vasárnapi újság, Magyar Demokrata, Magyar Fórum	63
MONORI ÁRON: Rádió szájkosár nélkül.	91
VÁSÁRHELYI MÁRIA: Közzolgálati zsidózás	111
SZILÁGYI-GÁL MIHÁLY: Csurka-szemmel	121
SIPOS BALÁZS: A globalizáció megértése	131
MONORI ÁRON: Régi-új előítéletek – A Magyar Fórum és a 12 röpirat frazeológiájának összehasonlítása	143
Függelék	157
FUKK ENIKŐ: Csomópontok a médiában	157
ORTT-HATÁROZAT: Jogsértő a Pannon Rádió.	171
A MIÉP KÖZLEMÉNYE: Fradi–Fotex – nemzetellenes tranzakció	175
FELJELENTÉS AZ ÜGYÉSZSÉGNEK: Fradi–Fotex ügyben	177

A KIADÓ ELŐSZAVA

„Másfél éve akarom megírni ezt a bírálatot. Várni akartam, ameddig a magyarországi antiszemitizmus – ez a nemzeti váltóláz, süly, eskór, nyavalyatörés, lép-fene – kis időre alábbhagy” – kezdi Tamás Gáspár Miklós filozófus 2001. november 17-én a Népszabadságban megjelent *Új zsidó nacionalizmus* című írását. Az írás, amely egyébként filozófustársának, Tatár Györgynek Izraelről szóló könyvéről írott kritika, így folytatódik: „Elvégre nem illik olyan embereket kritizálni, bárminő hibáik vannak is szerintem, akiket fenyegetnek, akik láthatólag veszélyben forognak. Számos beszámoló szerint az utcai, munkahelyi, vendéglői (antiszemita) incidensek száma hirtelenül felszökött. Magam is voltam tanúja e félének. Nem beszélve a jobboldali és szélsőjobboldali médiák kormányzati lag hol túrt, hol támogatott uszításáról. Ámde hiába várok. A zsidóellenes izgatás nem marad abba egyhamar, heve nem csökken.”

Egyelőre mi is hiába várunk. A B'nai B'rith budapesti szervezete által alapított, a magyarországi antiszemitizmus megnyilvánulásait dokumentáló Zsidó Dokumentációs Központ (ZsiDok) működése szomorú siker: míg az ezredforduló évéről 2001-ben készített első jelentésünk minden példánya elfogyott, az antiszemita beszéd nem.

Az 1999. végén Budapesten megalakult ZsiDok azt tűzte ki egyik fő céljául, hogy a magyarországi zsidóság életéről a magyar tömegkommunikációban megjelent híreket, reflexiókat összegyűjtse, dokumentálja. Médiafigyelő tevékenységének eredménye egy folyamatosan bővülő számítógépes adatbázis, amely a hazai zsidósággal kapcsolatos közbeszédnek, s így az antiszemita közbeszédnek is hű dokumentációja. Könyvünk idei, második kötete – hasonlóan a tavalyi jelentéshez – alapvetően erre a gyűjtésre épül.

A B'nai B'rith az antiszemita közbeszédről szóló könyv tavalyi első kötetét azzal a szándékkal adta közre, hogy tükröt tartson mindazok elé, akiket érint vagy érdekel a közbeszéd Magyarországon. Akiket érint vagy érdekel, hogy kik használják, hol használják, hogyan használják és miért használják a burkolt vagy nyílt antiszemita beszédet. Idén is ez a legfőbb ambíció: tükröt tartani, rögzíteni, reflektálni, helyenként elemezni, s csak kivételes esetben vitatkozni. Helyzetjelentést kívánunk a T. Olvasó kezébe adni, nem pedig vitairatot.

Idei jelentésünk tanulmányai a 2001. év magyarországi nyomtatott sajtóját illetve a Pannon Rádió hanganyagának egy kis részét, valamint a közszolgálati

Magyar Televízió egy műsorát szemlézik és dokumentálják. Bár bőven szolgált volna munícióval a kötet számára az ATV Sajtóklub című műsora is, mivel hanganyagának rögzítését nem sikerült időben megszerveznünk, pontos idézetek híján nem adtunk megbízást e műsorral kapcsolatos tanulmányra. Sajnos e nélkül is a tavalyinál terjedelmesebbre kerekedett az idei kötet.

Előző, a 2000. évről szóló kötetünket a hazai sajtó jelentős része érdeklődéssel és korrekten fogadta: megjelenéséről az MTI és a jelentősebb magyar napilapok mindegyike tudósított. Bővebben ismertette a könyvet a 168 óra, a The Budapest Sun, a Szombat, az Új Élet, és a Fundamentum című emberi jogi folyóirat, riportot készített a szerkesztőkkel a Magyar Rádió (Gondolatjel) és a Civil Rádió. Nekik ezúton is köszönjük, hogy megértették kezdeményezésünket. Volt másféle visszhang is: a Magyar Fórum például fenyegető hangon reagált.

Kiadványunkból sokfelé küldtünk tiszteletpéldányokat, nem titkoltan azzal a céllal, hogy jelentésünket minél szélesebb körben megismerjék. Küldtünk hazai közéleti személyiségeknek, politikusoknak, diplomatáknak és publicistáknak, sokaknak, akikről úgy gondoltuk, hogy szerepük van/lehet a közbeszéd alakításában. A szélesebb olvasóközönségre is gondoltunk: az Országos Könyvtárellátó Közhasznú Társaságon keresztül térítés nélkül adtunk példányokat minden hazai könyvtárnak, amelyik ezt igényelte. Külföldi intézmények is kaptak a kétnyelvű kötetből: többek között a washingtoni Holocaust Memorial Museum könyvtára, a jeruzsálemi Jewish National and University Library, a Yad Vashem Library, a Columbia University, a City University of New York, a Hochschule für Jüdische Studien in Heidelberg, s természetesen a B'nai B'rith amerikai és európai szervezetei.

Minél nagyobb nyilvánosságot szerettünk volna adni tehát jelentésünknek, már csak azért is, mert mifelénk sok szélsőjobboldali publicista tagadja, hogy a közbeszéd részeként az antiszemita közbeszéd is jelen van a magyar tömegkommunikációban. Kötetünk – a tavalyi és az idei egyaránt – e tagadás tagadása. Nem azt dokumentáljuk, mint azt a magyar nyelv alapszabályait nem ismerő kritikusunk mondta, hogy a „*közbeszéd antiszemita Magyarországon*”, hanem azt, hogy *van antiszemita közbeszéd Magyarországon*. Ennek rögzítése felvállalt szándékunk, amelyet csak erősített a tavalyi könyv kapcsán hozzánk érkezett, kezdeményezésünk folytatására biztató sok pozitív reflexió. Hadd idézzünk egy levélből.

„A ...budapesti B'nai B'rith kiadásában, idén megjelent könyvről (Antiszemita közbeszéd Magyarországon 2000-ben) ... kifejtettem, ez a kétnyelvű munka igen jól sikerült, és kimagaslóan nagy jelentőséggel bír. Felbecsülhetetlenül

értékes képet ad általánosságban a polgári jogok és szabadságok magyarországi állapotáról, különösen pedig a zsidók helyzetéről. Elengedhetetlen olvasmány mindazoknak, akiket érdekel a posztkommunista Magyarország valódi demokráciává való átalakulásának folyamata. Remélhetőleg a kötet nemcsak Magyarország józan politikai és kormányzati vezetőinek gondolkodására fog hatást gyakorolni, hanem – az angol szöveg révén – a NATO és az Európai Unió befolyásos körei számára is rávilágít az aggasztó jelenségekre.” Randolph L. Braham professor, The City University of New York.

2002-ben is folytatjuk tehát az antiszemita közbeszéd megnyilvánulásait dokumentáló tevékenységünket, és továbbra is lehetővé tesszük a ZsiDok gyűjtött anyagában való jó szándékú tudományos kutatást budapesti irodánkban. Jelen-tésünk idén is kétnyelvű. Hasonlóan a tavalyihoz, az angol részben egyrészt teljes egészében, másrészt rövidítve közöljük a magyar tanulmányokat. (A rövidítést természetesen a címben jelezzük.) Kötetünket idén is függelék zárja néhány fontos dokumentummal illetve a tömegkommunikációs „csomópontok” bibliografikus feldolgozásával.

Idei támogatóink a magyarországi Soros Alapítvány, a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége, a B'nai B'rith First Lodge of England, Halász Iván úr (Budapest) és Dr. John P. Reeves úr (London). Köszönet érte, hogy munkánk folytatását lehetővé tették.

*Dr. Szeszlér Tibor
a B'nai B'rith Első Budapesti Közösség Elnöksége nevében
Budapest, 2002. augusztus*

VARGA LÁSZLÓ

MAGYARORSZÁGON NINCS ANTISZEMITIZMUS?

(avagy az amerikai nagykövet esete)

„Csurka – állítása szerint – nem antiszemita, de vannak szerinte »magas urak«, akik sötét utakon vagyonokat harácsolnak össze, nem is Európa-ellenes, csak az EU-nak nyíltan meg kellene mondania, hogy Magyarországot »gyarmattá« akarja lesüllyeszteni, nem is revizionista, de »történelmi jogainkról« mégsem mondhatunk le” – összegzi a MIÉP elnökével folytatott beszélgetését a német napilap, a *Die Welt* tudósítója.¹

Belső használatra a mai magyar szélsőjobb (ön- és divatos konzervatív meghatározás szerint a nemzeti radikalizmus) általában nem csak tagadja saját antiszemitizmusát, hanem esetenként nyíltan megfenyegeti azokat, akik ennek ellenkezőjét állítják. „Szinte nem telik el nap – állítja Döbrentei Kornél egy rádiós jegyzetében –, hogy ne csiholjanak valahol valakik botrányt, ne hisztériázzanak, mintegy megrendelésre, hogy itt antiszemitizmus van. Büntetlenül nem lehet egy befogadó nemzetre ráülni, elunja, hogy rendre túszul ejtsék, hogy zsarolják lelkiismeretlenül az ép lelkiismeret által.”²

A Magyar Nemzet publicistája szerint „csak” verbális antiszemitizmus van a szélsőjobbon: „Nem nálunk, hanem Angliában robbantak ki a közelmúltban faji zavargások, nem nálunk, hanem például Németországban érik támadások a vendégmunkásokat, a sor hosszan folytatható. Félreértés ne essék: senki nem gondolja komolyan, hogy Magyarországon egyáltalán nincs jelen az idegengyűlölet vagy az antiszemitizmus, de ezek a szerencsére »csupán« verbális megnyilvánulások nem érik el azt a szintet, amely alapján hazánkat bárki is pellengérré állíthatná, s minden ellenkező híreszteléssel szemben a jobbközép oldalról nem kapnak sem anyagi támogatást, sem bátorítást a szélsőséges eszmék hívei.”³

¹ „Nein, ein Antisemit sei er nicht, aber es gäbe da »hohe Herren«, die Reichtümer auf dunklen Wegen aufgetürmt hätten. Ein Antieuropäer? Keineswegs, nur sollte die Europäische Union offen sagen, dass sie Ungarn zur »Kolonie« herabdrücken wolle. Ein Revisionist? Nicht im Geringsten, doch dürfe man nicht auf seine »historischen Rechte« verzichten.” Raphael Krüger Feind, Verräter, Gauner, Jude – Ungarn stürzt in den Wahlkampf. In: *Die Welt*, 2002. március 2.

² Döbrentei Kornél jegyzete. Vasárnapi újság, 2001. június 24.

³ Szerető Szabolcs: Az egyetlen gond. Magyar Nemzet, 2001. november 21.

A cikk egyben reakció volt Nancy Goodman Brinkernek az Amerika Egyesült Államok budapesti nagykövetének a budapesti Harvard Clubban 2001. november 19-én elhangzott előadására, amelyben az amerikai diplomata hosszan méltatta a magyar–amerikai kapcsolatokat. Megemlítette azt a meleg fogadtatást, amiben Kossuth amerikai körútja során részesült, s hogy mellszobra – a magyar szabadság jelképeként – a Capitoliumot díszíti, vagy hogy miként lelkesítette az amerikaiakat 1956-ban a magyarok újabb törekvése a szabadságra. Hosszan értekezett a két ország baráti együttműködéséről, majd előadásának majdnem a végén a demokráciáról beszélve kijelentette:

„Zavar, hogy szembetűnő antiszemita és idegenellenes érzelmekről hallok Magyarországon, különösen a politikai elit bizonyos köreiben. Mi, az Egyesült Államokban hisszük, hogy semmilyen politikai beszédet se szabad cenzúrázni, még a legelítélendőbbeket sem. Az a tény azonban, hogy bizonyos gondolatokat nem cenzúrázunk, nem teszik ezeket elfogadhatóvá egy illemtudó társaságban, és minden politikai párt vezetőjének feladata, hogy garantálja, a gyűlöletkeltő beszédet annak is minősítik, ami, és ezt egyértelműen elítélik. Semmi kétség nem lehet ebben a témában. Ez egyszerűen túl fontos Magyarországnak nemzetközi imázsa és demokratikus jövője számára.”⁴

A fenti gondolatmenet két megállapítást tartalmaz:

1. A magyar politikai elit bizonyos köreiben vannak antiszemita és idegengyűlölő érzelmek, gondolatok.
2. Ezek „illemtudó társaságban” elfogadhatatlanok, s a politikai pártok vezetői (demokráciákban) kötelesek ezeket elutasítani.

A nagykövet előadásáról közvetlen forrásból kizárólag a Népszabadság tudósított. A lap a fentiekén kívül beszámolt arról is, hogy a „nagykövet szerint az antiszemita és idegengyűlölő kijelentések jelentik számára az egyetlen kellemetlenséget, ami két hónapos budapesti tartózkodása alatt érte, mint mondta, ilyet a világon sehol nem tapasztalt.”⁵

⁴ „In a similar vein, I am disturbed to hear of blatantly anti-Semitic and anti-foreigner sentiments in Hungary, particularly among certain political elite. We in the United States believe that no political speech should be censored, even the most reprehensible. But the fact that certain ideas should not be censored does not make them acceptable in polite company, and it is the duty of the leaders of all political parties to ensure that hate speech be labeled for what it is, and that it be clearly rejected. There can be no hesitation on this issue. It is simply too important for Hungary's international image, and its future as a democracy.” U.S. – Hungary Relations: A Partnership of Security, Commerce, and Democracy. Remarks at The Harvard Club.

⁵ Népszabadság, 2001. november 20.

Nem vitás, ez utóbbi – már a megfogalmazásból is következően – személyes kiegészítés, amelyet a Népszabadság sem idézetként közölt. Másnap viszont a Magyar Nemzet ezt a kitévelt idézte szó szerint, hozzátéve: „*legalábbis a nagykövet asszonyának a Harvard Klubban elhangzó előadásáról beszámoló Népszabadság tudósítása szerint.*”⁶ Innen kezdve már szinte minden megszólaló a magyar sajtóban ezt a személyes kiegészítést emelte ki, s nem azt a részt, amit a Népszabadság szó szerinti fordításban közölt.

A diplomáciában viszonylag pontosan követhető, mi az adott állam hivatalos álláspontja, s mi az azt tolmácsoló diplomata szubjektív kiegészítése.⁷ Mondhatnánk, hogy a sajtó árnyékra vetődött, de elsősorban nem ez történt, hiszen a reakciók, beleértve a hivatalosokat is, megpróbálták – a szubjektív kiegészítést felhasználva – az egész gondolatmenetet a nagykövet személyes véleményeként értelmezni, s ekként visszautasítani. Holott, ha megnézzük az Amerikai Egyesült Államok budapesti nagykövetségének honlapját, akkor pontosan konstatálhatók volna, mi a hivatalos álláspont, s mi a személyes kiegészítés. A kettőt azonban mind a sajtó, mind a hivatalosság következetesen összekeverte, s személyes véleményként állította be (feltehetően annak is vélte) a magyar politikai elitnek szánt hivatalos amerikai üzenetet.

Így érthető, hogy nem a nagykövet Magyarországot dicsérő szavai – amelyekről megint csak kizárólag a Népszabadság (s nyomában az Index), majd részben az MTI számolt be –, váltak hírértékűvé, hanem a kritikus megjegyzések, annak is leginkább a személyes kiegészítése. Erre reagálva kérdőjelezték meg a kormánypártok részéről nyilatkozók egyenesen a nagykövet kompetenciáját. Ezt Csapody Miklós az MDF alelnöke – szándéka szerint – diplomatikusan fogalmazta meg:

„Meglepett, hogy a nagykövet asszony alig másfél hónapos magyarországi tartózkodása után ilyen határozott ítéletet alkot... Természetesen tudják, európaiként még talán pontosabban, mint a világ szerencsésebb régiójából érkezettek, hogy milyen szörnyűségeket hozott a történelem során az antiszemitizmus és minden más rasszizmus. – Ezért azt is tudjuk, és bízom benne, egyre többen, hogy mi illendő a politikában, és mi nem. A diplomáciában is alapsza-

⁶ Magyar Nemzet, 2001. november 21.

⁷ Amikor a diplomata szöveget olvas, akkor az a hivatalos álláspont, amikor felnéz a papírról, esetleg leveszi olvasó szemüvegét, vagy másként jelzi – de jelzi –, akkor személyes kommentárját fűzi hozzá. Ezt a különbséget a Népszabadság jelezte.

bály, hogy nem az ellentéteket szítják és keseregnek fölöttük, hanem a megoldást keresik."⁸

Részletkérdés, hogy a nagykövet asszony *alig másfél hónapja* vagy már két hónapja tartózkodott-e Magyarországon, hiszen nem magánvéleményt, hanem az Amerikai Egyesült Államok hivatalos álláspontját képviseli.⁹ Ennek megfelelően nem is *alkotott olyan határozott ítéletet*, mint ahogy Csapody feltételezte, hanem a diplomácia szabályai szerint hangot adott kormánya aggodalmainak.

Balla Mihály, a Fidesz-frakció külügyi kabinetjének vezetője viszont „*túlzónak* nevezte a nagykövet asszony szavait. *Szerinte hazánkban vannak ugyan olyan megnyilvánulások, amelyek antiszemitizmust hordozhatnak magukban, azonban azt nem lehet mondani, hogy Magyarországon hivatalosan antiszemitizmus van. Ez ugyanis nem jellemző a magyar politikai életre. Ezért Balla nem ért egyet Nancy Goodman Brinker megfogalmazásával, mivel a politikai elitben nincsenek antiszemita kijelentések, döntések. Arra a kérdésünkre, hogy a MIÉP részéről sem voltak antiszemita kijelentések, Balla azt válaszolta: tudomása szerint konkrétan a MIÉP részéről sem hangzottak el. Úgy vélte: azt nehéz kizárni, hogy a MIÉP egyes fórumain vagy egyes politikusaik írásaiban sem voltak ilyenek. Balla szerint a politikai pártok közös feladata, hogy fellépjenek az antiszemita, idegenellenes jelenségek ellen. A fideszes politikus reményét fejezte ki, hogy a két hónapja Magyarországon tartózkodó nagykövet asszonynak ez a véleménye az évek során megváltozik, árnyaltabb lesz.*"¹⁰

Meglepő lehet talán a Fidesz-MPP illetékesének járatlansága a hazai belpolitikában, mi szerint a MIÉP részéről nem hangzottak volna el nyilvános antiszemita kijelentések, s így nem is érzékeli a magyar társadalom egy részének félelmét az antiszemitizmustól, s azt sem érti, hogy ez (az antiszemita megnyilvánulások) az amerikai kormány rosszallását váltotta ki. Szerinte mindössze a nagykövet téves megfogalmazásáról van szó.

A Fidesz-MPP-s „illetékes” nyilatkozatában azonban a magyarországi antiszemitizmus tagadása a legfigyelemreméltóbb. Válasza szerint Magyarországon

⁸ Népszabadság, 2001. november 21.

⁹ „Bush elnök 2001. május 23-án jelölte Brinker asszonyt magyarországi nagykövetté. Kinevezését a Szenátus Külügyi Bizottsága augusztus 1-jén jóváhagyta, majd a Szenátus augusztus 3-án megerősítette. Brinker asszony 2001. szeptember 26-án adta át megbízólevelét Mádl Ferenc köztársasági elnöknek.” Az amerikai nagykövetség által kiadott életrajzból.

¹⁰ Népszabadság, 2001. november 21.

nincs „*hivatalosan antiszemitizmus*”, holott ezt egyetlen mértékadó hazai orgánus a nagykövet előadása sem állította. Mivel tehát nincs „hivatalos antiszemitizmus”, ebből következik viszont a Fidesz-MPP számára, hogy a politikai elitben sem létezik antiszemitizmus.

A bel- és külpolitikai figyelmeztetéseket a vezető kormánypárt és sajtója tehát következetesen azzal utasítja vissza, hogy az antiszemitizmus nem magyar jelenség, ilyen nálunk nincs is, vagy ha mégis, akkor az semmiben sem különbözik attól, mint ami akár Nyugat-Európában is „szokásos”, s ez az antiszemitizmus nálunk hivatalos rangra (?) sohasem emelkedett, s „csupán verbális”.

Ezzel szemben tény az, amit a nagykövet előadásában is említett, miszerint az antiszemitizmus része lett Magyarországon a közbeszédnek, hiszen politikai szereplők igenis élnek e gyűlöletbeszéd eszközével, ami behatolt a politikai elitbe.¹¹

Mindez valóban nem magyar jelenség. Jellegzetesen magyar reakciónak tűnik viszont – s ettől más a helyzet, mint a nyugati demokráciákban –, hogy vannak olyan mértékadó politikai erők Magyarországon – ilyen a 2001-ben kormányon lévő kormánypártok többsége –, amelyek sem maguk, sem választóik számára nem teszik egyértelművé, hogy eleve elfogadhatatlannak tartják az antiszemitizmus bármely formáját, nyilvános megnyilvánulását – beleértve a gyűlöletbeszédet is. Nagyon leegyszerűsítve, ez az egyik fő oka annak, hogy Magyarországon a politikai antiszemitizmus teret nyert az elmúlt években.

Visszatérve a nagyköveti kijelentéseket követő sajtóvitához: a Népszabadságnak válaszolva – Csapodyhoz és Ballához képest – a MIÉP nevében megszólaló Györi Béla sokkal pontosabban értette az amerikai nagykövet szavait. „*Szóbeszédre alapozott véleményt nehezen lehet értékelni – nyilatkozta ... Györi Béla, a MIÉP szóvivője, aki szerint a nagykövet asszonynak pontosan meg kellett volna határoznia, hogy ki az általa megfogalmazott vélekedés címzettje. – Ha pontosan megmondja, ki az antiszemita és ki vádolható gyűlöletkeltéssel, akkor el tudunk határolódni az adott »politikai elit bizonyos köreitől« – közölte. Érdeklődésünkre, hogy a MIÉP nem érzi-e találva magát, Györi határozott nemmel válaszolt.*”¹²

A kormánypártok részéről egyedül az ekkor már csak formálisan közéjük sorolható FKGP nevében nyilatkozó Béres Béla alelnök volt az, aki nem a nagy-

¹¹ E tényállás bizonyításának szenteltük tavalyi közbeszédkötetünket, s ezen idejű kötetnek is ez a dokumentálás a fő célja.

¹² Népszabadság, 2001. november 21.

követtől, hanem a jelenségtől határolta el pártját, mondván „*rendkívül szomorúnak tartja, hogy ilyen rövid idő alatt ilyen jellegű tapasztalatokat szerzett a nagykövet. – A magyar nép lelkétől idegen mindenfajta idegenellenesség, Magyarország Szent István kora óta befogadó nemzet... Van olyan politikai erő, mely a lehető legalantasabb eszközökkel próbál kampányolni. Az FKGP a leghatározottabban elutasít mindenfajta idegenellenes megnyilvánulást.*”¹³

A *Magyar Nemzet* már idézett szerzője viszont sajátos összhangot próbált teremteni, s tagadva az amerikai nagykövet állításait, egyfajta összeesküvést sejtet: „*Miután nincs okunk arra, hogy Nancy Goodman Brinker részéről ily mértékű ellenszenvet feltételezzünk a magyar nép és kormánya iránt, empirikus megfigyeléseink alapján pedig azt is kizárhatjuk, hogy a nagykövet személyesen érzekelte volna a tomboló idegengyűlölet visszataszító megnyilvánulásait, egyetlen dologra következtethetünk: nem ő lát nyílt antiszemitizmust, hanem egyesek ezt igyekeznek – a jelek szerint nem teljesen sikertelenül – láttatni vele. Amikor a posztkommunista baloldal »liberális« segédcsoportját, az ellenzéki párti sajtót és néhány ugrásra kész megélhetési antifasisztát (copyright Molnár Tamás) csatasorba állítva, a mérsékelt konzervatív és a radikális erők összemosásával a szélsőjobb »veszélyt« szeretné a választási kampány vezető témájává emelni, csupán költői kérdésként fogalmazódhat meg: ki próbálja félrevezetni az Egyesült Államok nagykövetét? Újságírók beszámolója szerint az amerikai követség sajtóattaséjának, amikor első ízben találkozott a média képviselőivel, az egyik gazdasági hetilap két munkatársa Az antiszemita közbeszéd Magyarországon című kiadványt ajándékozta. Azt hiszem, ezt hívják negatív országimázsnak.*”¹⁴

A *Magyar Nemzet* cikkírója tehát egy másfajta (de egyáltalán nem új) politikai dimenzióba helyezi a magyarországi antiszemitizmus kérdését, illetve Brinker vonatkozó előadását. Nevezetesen a politikai antiszemitizmus koordinátái közé. Erről egyrészt akkor beszélhetünk, amikor meghatározó politikai erők – például parlamenti pártok – eszközrendszerében feltűnnek a nyílt vagy csak burkolt antiszemita érvek. Másrészt pedig akkor, ha a „*zsidókérdés*”,¹⁵ az „*antiszemitizmussal riogatók*” mögött a (párt)politikai ellenfél jelenik meg. Ez

¹³ Népszabadság, 2001. november 21.

¹⁴ *Magyar Nemzet*, 2001. november 21.

¹⁵ Vö. Hankiss Ágnes, *Magyar Nemzet*, 1999. június 18. Lásd Varga László: Fordulat a közbeszédben. In: *Antiszemita közbeszéd Magyarországon 2000-ben*.

természetesen nem maga az antiszemitizmus, hanem annak a használata. Még külső megjelenési formáiban is erősen emlékeztet arra, amikor például nem nevezi nevén az ellenfelet, jelen esetben az SZDSZ-t, hanem úgy írja körül, hogy a célközönség pontosan értse: „*a posztkommunista baloldal »liberális« segédcsapata.*”

Miután itt egy meghatározott célközönségről van szó, nevezetesen a Magyar Nemzet olvasóiról, már Brinker előadása is alapvetően más hangsúlyt kap, mint a kormánypártok egyes képviselőinek a Népszabadságban közölt reakcióiban. Ott Csapody a nagykövethő meglepő ítéletéről beszél, majd Balla is azt tagadja, hogy lennének a magyar politikai elitben antiszemita kijelentések, s csak ennek kiegészítéseként jelenik meg nála az (egyébként el sem hangzott) állítás cáfolata: Magyarország nem létezik „*hivatalos antiszemitizmus*”. A Magyar Nemzet viszont megnevezve a „*rossz hírünket keltőket*” („*ki próbálja félrevezetni az Egyesült Államok nagykövetét?*”) már egyenesen azt az – el sem hangzott – kijelentést adja az Egyesült Államok képviselőjének a szájába, hogy „*a tomboló idegengyűlölet visszataszító megnyilvánulásait*” tapasztalta!

A Magyar Nemzet ezt követően, másnap a nemzetközi szokásoknak megfelelő interjút közölte a nagykövettel a Harvard Klubban tartott előadására is kérdezve, de közölte ugyanakkor Tökéczki László cikkét is.

Személyében megjelenik tehát az a „pártatlan tudós”, aki megpróbál rendszert alkotni, – ha tetszik – „ideológiát” vinni az addig többé-kevésbé mégiscsak hevenyészett politikusi és újságírói reagálásokba. A történész a vezető kormánypárt illetékesére, egyben a Magyar Nemzet cikkírójára rímelve – olyan kijelentéseket tulajdonít közelebről meg nem nevezett baloldaliaknak, amelyek soha nem hangzottak el: „*baloldali ellenzéki »megmondóembereket«*” gyanúsít azzal, hogy azt állítják, „*ma Magyarországon hivatalosan, kormányzati szinten különböztetik meg az embereket származásuk, nemzetiségük vagy vallásuk alapján.*”¹⁶

Tökéczki a maga pártatlanságát úgy képzei el, hogy az általa „balosoknak” nevezetteket a szélsőjobb pandanjaként tünteti fel. Majd jobbra talál a szélsőségségre mentséget, mondván: „*az állampolgárok nagy része... önzően közömbös, legfeljebb a szűk csoportérdekig emelkedő embertípust mutat*”, s erre a jelenségre született – szerinte – 1989 után az a reakció, amely „*igazából gyenge, viszont mintegy kompenzációként... harsány s nem kevésbé túlzó, sokszor ostoba, éppen*

¹⁶ Tökéczki László: A sehol sincs megkülönböztetés. Miféle belpolitikai előnyöket remélnék az antiszemitizmussal vádolók? Magyar Nemzet, 2001. november 22.

úgy, mint gátlástalan ellenfelei”, de alapvetően (ok okozati összefüggésben) csak azért, mert „állandóan provokálódik egyes balliberális krakélérek napi ordibálása nyomán”.

Túl azon, hogy a történész-szerző ijesztő képet vizionál a magyar társadalomról, mely nagyon is rímel arra, ahogy a kommunisták látni vélték az 1945-ös Magyarországot, úgy próbálja magát (pártját és ideológiáját) a középre tolni, hogy az egyik szélső pólusra helyezi a liberális demokráciát, a másokra pedig a neofasizmust.

„Egészében azt is mondhatjuk – vonja le a szerző a következtetést –, hogy a balosok és a nemzeti radikálisok gyakorlatilag egymásnak adják, biztosítják a létjogosultságot. Mindkét oldalon keményen vállalják azt, hogy megvédik a magyar társadalmat – a másiktól. Azonban hangsúlyosan hozzá kell tenni: nem a nemzeti radikálisok kezdték, hanem azok, akik egy nemzetellenes diktatúra közvetlen vagy közvetett haszonélvezőiként ma is úgy gondolják, nekik mindenhez joguk van, s előttük nem lehet önérték, érték, személyiségi jog, nemzeti méltóság stb., ha az a másé.”

Tökéczki következetesen halad a maga vágta ösvényen, tagadja egyrészt *„az állítólagos látható származás szerinti diszkrimináció jeleit, eseteit”*. Másrészt diszkrimináció szerinte akkor sem létezik, *„ha a kisebbségi ombudsman – állítólagos felmérésekre hivatkozva – arról beszél, hogy a főiskolások nyolcvan százaléka rasszista”*. Vagyis a szerző ismét – most nevesítve – a valóságban el sem hangzott kijelentéseket cáfol, s ennek alapján vitatja, hogy létezik Magyarországon rasszizmus.¹⁷ Feltételezve, de persze meg nem engedve, hogy rasszizmus esetleg mégis létezhet, azt az *„együttélés bajaiból”* vezeti le.

Nem az az alapkérdés a szerző gondolatmenetében, hogy létezik-e rasszizmus, s ezt mennyire tükrözi az ombudsman által említett vizsgálat, hanem az ellenreakció tétele: *„Ma Magyarországon elég sokan igyekeznek antiszemitizmust csinálni, de mindenképpen kisebbségben vannak azok, akik bután felülnek a mindennapos tudatos és üzletes provokációknak, s aztán tévesen »válasz-zsidóznak«.”*¹⁸

¹⁷ A Kaltenbach Jenő kisebbségi ombudsman által nyilvánosságra hozott vizsgálat nem általában a főiskolásokat kívánta mérni, hanem a tanárképzősokeket, s a válaszolóknak nem 80, hanem 14 százalékát minősítette rasszistának. Ettől függetlenül akár igaza lehet az Oktatási Minisztérium politikai államtitkárának, aki szerint a vizsgálat nem tekinthető reprezentatívnak, bár maga az eredmény egyáltalán nem meglepő.

¹⁸ Tökéczki László: A sehol sincs megkülönböztetés. Miféle belpolitikai előnyöket remélnak az antiszemitizmussal vádolók? Magyar Nemzet, 2001. november 22.

A szélsőjobb sajtó a nagyköveti beszéd kapcsán – bár Tökéczkihez hasonlóan alapvetően szintén a „baloldali” informátorok kérdését feszegette¹⁹ – már valóban más attitűdöket is felvetett: „*Szóval, nagyon nem tetszik nekem, amikor a hollywoody (sic!) filmsztárt formázó amerikai nagykövet asszony, aki nem diplomata, hanem üzletasszony, nem máshol, mint a Magyar Tudományos Akadémián, a Harvard volt hallgatói előtt azt találja mondani, hogy kéthónapos itt tartózkodása alatt a politikai elit bizonyos köreiből hallott a világon eddig sehol nem tapasztalt idegengyűlölő és antiszemita kijelentéseket.*

Már megszoktam, hogy az amerikai nagykövetek nem diplomaták, hanem ezek meg azok, jogászok meg fényképész férjek, de azt már igen nehéz lenyelni, hogy diplomatához méltatlanul mindegyikőjük sietett beleártani magát a magyar belpolitikai életbe... Brinker asszony nyilván keveset találkozik izraeli befektetőkkel, még kevesebbet azokkal, akik nagy örömmel foglalják el a lakóparkokat, mert Magyarország olcsó, szép és az idiotizmusig barátságos a jövővényekkel.”²⁰

Eltekintve a stílustól, s akár a konkrét példától („lakópark”), a Magyar Demokrata ugyanazt a két érvet sorolja fel, mint amivel kormánypárti politikusok és újságíróik érveltek: a nagykövet nem kompetens, s Magyarországon nincs antiszemitizmus.

Az „antiszemita MSZP” ötletét a Vasárnapi újság is felkapta,²¹ miközben az SZDSZ-t mint zsidó pártot intézi el („*amelyet a német liberális Süddeutsche Zeitung a budapesti zsidó értelmiség par excellence pártjának jellemzett*”), s abból a tényből kiindulva, hogy „*az amerikai diplomaták semmilyen kapcsolatot nem tartanak fenn a MIÉP-pel, annak vezetőivel egyszerűen nem is fognak kezeli*”, arra következtet hogy, „*a politikai elitből tehát lényegében a kormányko-*

¹⁹ „*Ugyan már, hol hallott Brinker asszony a politikai elit részéről antiszemita és idegengyűlölő kijelentéseket? Talán csak nem az MSZP képviselőivel találkozgat? Ugyanis egy kilencvenes években készült felmérés szerint ők a legantiszemitaabb párt. Vagy gyakran olvasgat a nagykövet asszony bizonyos napilapokat, amelyekben arról értekeznek, hogy a magyar jobboldalt hogyan kell kiszavazni és kirekeszteni a parlamentből? Esetleg tanácskozott az egyetlen nevesített médiaszociológussal, aki a jobboldalt pedig töröltetni szeretné a nyilvánosságból. Kíváncsi lennék, hogy egy nagykövet kiktől szerzi az információit. Mert ha azoktól, akiktől elődei, akkor nem ártana, ha társaságot váltana. Félő, hogy bógatyás, balkáni, rasszista bunkókat fog látni, jámbor birkatürelmű magyarok helyett.*”

²⁰ Seszták Ágnes: Az egyedülállóan rasszista Magyarország. A nagykövet narrációja. Magyar Demokrata, 2001. november 29.

²¹ „*Néhány évvel ezelőtti felmérés szerint ennek a pártnak a tagsága a leginkább antiszemita.*”

alíció pártjai maradnak. Csakhogy a kormánykoalíció vezetői soha, semmilyen antiszemita vagy idegengyűlölő kijelentést nem tettek.”

A képlet egyértelmű: antiszemita az MSZP, az SZDSZ pedig zsidó, a MIÉP-ről – mint valóban antiszemita pártról – pedig szó se essék, maradnak tehát a kormánypártok, akiket az amerikai nagykövet antiszemitának bélyegzett. Már nem az a kérdés, hogy tette-e vagy sem, hanem hogy a neki tulajdonított kijelentés megalapozatlan.

Tökéczki és társaihoz hasonlóan a Vasárnapi újság szemleírója is a politikai inszINUÁCIÓ eszközához nyúl, mondván „*azok a lapok, amelyek azonnal, automatikusan, feltétlenül, kérdés nélkül ugrottak most a magyar nép által választott politikai elitet megtámadott nagykövet asszony szolgálatára, ugyanezt tették mindannyiszor, amikor annak idején az egypártrendszerben a Kreml vezetői emelték fel mutatóujjukat a magyarországi elhajlásokkal szemben. A magyar nép nem hülye. Mindenki ismeri az erőviszonyokat. Mindenki tudja, hogy egy Washington–Budapest viszályban kié az erő, kié a hatalom. Az esélyek nagyjából akkorák, mint a BBC televízió csütörtöki adásában az a meglehetősen érzelmeket kiváltó kép mutatta két fél között, ahol egy nyolc éves forma palesztin kislány nézett farkasszemmel a hazájába benyomuló, gigantikus, földe tornyosuló izraeli tankkal. Nálunk a balliberális sajtó ezen erőképletben nem a kislány.*”

Az antiszemitizmus tagadása tehát itt már Amerika-ellenességgel párosul, s ennek megfelelően hangzik el (hasonlatosan a Magyar Demokrata érveivel) a Vasárnapi újságban, hogy „*Amerikának a baráti köre Magyarországon tíz év alatt tökéletesen megváltozott. És erről nem a magyarok tehetnek. 1990 előtt a szabadságra vágyók és a kommunista egyeduralmat elvetők Amerikát szerették, az egypártrendszer szolgálói gyűlöltek. Mára a volt Szovjetunió feltétlen hívei lettek a Reagan utáni Amerika feltétlen hívei, míg a szabadság és függetlenség igénylői Washingtonot már szinte legnagyobb ellenségüknek tekintik. Nancy Goodman Brinkernek tudnia kell: erővel, akár tankokkal csatát még senki sem nyert emberi szívek fölött. Valami van ebben a puha anatómiai részben, hogy a legnagyobb bomba sem fog rajta. Az amerikai nagykövet asszony főnökeinek meg kellene tanulniuk, hogy amint bennünket a Szovjetunió sem tudott szeretetébe pofozni, Washingtonnak sem fog sikerülni. Jobb lenne, ha diplomata kollégái példáját követve ezután távol tartaná magát a magyar belpolitikától – főként, ha kettős mércéjével akarna bennünket agyonütni. Garantáltan elmarad sikerélménye. Márpedig, amerikaiként, tudnia kell, hogy a makacs sikertelenségért nem a külvilágot kell okolnia. Olykor, legalább olykor, saját magát is.*”²²

Utójátékként a szélsőjobb sajtó önmagát gerjesztve, még egy hónappal később is kiemelten foglalkozott az amerikai nagykövet kijelentésével, s így már a témát aktualizálva a *Magyar Fórum* egyenesen a (természetesen nem is létező) muzulmán karácsonyt kérte rajta számon: „Szóval kedves Nancy, ameddig Washingtonban a Capitolium előtt, karácsonykor, nem állítják fel az Egyesült Államok lakóinak vallási szimbólumait, például a muzulmánokét, a félholdat, ami egyben az iszlám országok jelképe is, addig nagyon kérem, ha legközelebb ismét sértegetni akar minket, akkor az antiszemita jelző helyett használja bátran azoknak az állatoknak a nevét, amelyek között a kis Jézus nyugodott... jászolban. Az legalább illik ránk.”²²

Bencsik András bevett, de az adott kontextusban mégiscsak szokatlan megoldást választott, amikor egyszerű magyarázatot vélt találni a nagykövet kijelentésére: „Nem nehéz kitalálni, hogy az új amerikai nagykövet asszony, kinek származásáról a *The Washington Post* adott félreérthetetlen információt, amikor közölte, hogy Nancy Goodman Brinker elutazása előtt elbúcsúzott barátaitól, köztük a rabbijától is – tehát a kérdésben érintett, s mint észleltük, elfogult...”²⁴ Bencsik – s ez nem hízélgés, hanem ténymegállapítás – része a magyar politikai elitnek, akkor is az, amikor lezsidózza az USA nagykövetét. Ez a részéről pusztán tényközlés, csak hát éppen egy olyan nemzet polgárának, nagykövetének nem illik felhánytorgatnia, amely büszke arra, hogy minden állampolgára amerikai.

Ugyanakkor Bencsik szinte az egyetlen, aki nem tagadja a politikai antiszemitizmust, elismeri, hogy a magyar politikai elitben létezik antiszemitizmus, hiszen az amerikai nagykövet szerinte „...amikor teljesen alaptalanul és diplomatahoz méltatlanul elhamarkodottan kijelentette, hogy Magyarországon elviselhetetlen antiszemitizmust tapasztalt (sic!), akkor valójában, név nélkül, de félreérthetetlenül ifjabb Hegedüs Lóránt kijelentésére reagált.” Egy parlamenti párt alelnökét pedig a politikai elitből kirekeszteni aligha lenne ildomos eljárás.

Végző soron maguk a reakciók is igazolták az amerikai követ szavait. Ennek jegyében már nem a „nemzeti radikálisokká” szepített neofasiszták játsszák a nyíltan szókimondó szerepét, amelyhez a „jobboldali centrum” inkább csak a publikumot adja, hanem maga a „hivatalosság” viszi a prímet. Így ütötte rá

²² Lovas István: Csomó a kákán. Vasárnapi újság, 2001. december 16.

²³ Bunyevác Zsuzsa: Mennyből a Nancy... Magyar Fórum, 2001. december 27.

²⁴ A szerző megkímélhette volna magát e látványos újságírói bravúrtól, hiszen a nagykövet a Magyar Nemzetnek adott, említett interjújában részletesen beszámolt felekezetéről.

a magyarországi politikai antiszemitizmusra a Magyar Rádió elnöke, Kondor Katalin a bevettség, az igenis elfogadhatóság pecsétjét.

Témánkat tekintve mellékes, hogy mi összeférhetetlen egy közszolgálati rádió elnöke számára, hogy milyen minőségében is jelent meg egy pártrendezvényen, de maga a tény nagyon is pontosan tükrözi a 2001-es magyarországi közviszonyokat. Márpedig Kondor Katalin ezt tette december 4-én, az MDF XI. kerületi rendezvényén, annak székházában. Nem vitatva a Magyar Rádió elnökének azt a jogát, hogy bírálhassa az ún. médiatörvényt, de ha már egyenesen „szégyentörvénynek” minősíti azt, akkor talán joggal merülhetnek fel kétségek afelől, hogy a közszolgálati rádió elnöke hajlandó-e magát alávetni a Magyar Köztársaság alkotmányos rendjének.

Az pedig egyenesen magánügy, hogy a rádióelnök milyen politikai nézeteket vall, de ha ezeknek nyilvánosan hangot ad, akkor ezzel inkompetenciájáról tesz tanúbizonyságot. Ha mindeközben éppen pártatlan funkciójára hivatkozik, akkor olyan támadást intéz a magyar demokrácia ellen, ami – minden túlzás nélkül – még a 2001-es magyar viszonyok között is példátlan: *„Az a döbbenet..., amit személyesen mint Kondor Katalin, nem mint bármiféle pozícióban lévő ember megélek 1998 óta, azt a mocskos kommunikációt, amit kifelé fordítanak; hogy idejön valaki, aki itt van..., két hónapja sincs itt, és ebben a pillanatban antiszemitizmusról brekeg...”*²⁵

A Magyar Köztársaság kormánya – legalábbis nyilvánosan – nem reagált a Magyar Rádió elnökének szavaira. Egy kérdést azonban kapott a miniszterelnök az amerikai nagykövet említett kijelentésére vonatkozóan a rádióban:

„Bekérlette-e magához Ön vagy a külügyminiszter – hangzott a Vasárnapi újságban – az amerikai nagykövet asszonyt az állítólagos magyarországi antiszemitizmussal kapcsolatos súlyosan sértő kijelentése miatt, egyáltalán történt-e bármi is ebben az ügyben, vagy hallgatni kell, mint az orosz megszállás idején – kérdezi szó szerint hallgatónk.

Orbán Viktor: Természetesen nem kell hallgatni és a megfelelő helyeken és a megfelelő formában a magyar miniszterelnöknek és külügyminiszternek kötelessége, hogy a véleményét, akár az elhangzott véleményekkel egyező, akár azzal ellentétes véleményét elmondja. Én ezt rendszeresen meg szoktam tenni. Én

²⁵ Kivel beszélék? Kondor Katalinnak, a Magyar Rádió elnökének sorozata az MDF-programok között. Népszabadság, 2001. december 11. A Népszabadságnak a rendezvényvel kapcsolatos kérdéseire Kondor Katalin nem válaszolt, a Magyar Rádió illetékeke viszont bejelentette: *„az elnök asszony nem járul hozzá az előadásrészletek közléséhez”*. Uo.

büszke vagyok arra, hogy Magyarország ma már egy független ország, nem egy megszállt ország. Magyarország egyenrangú és egyenjogú ország minden más állammal, akkor is, ha azok egyébként nagyobbak és talán erősebbek is katonai fegyvereiket tekintve, mint mi vagyunk, de elvárjuk azt a tiszteletet, azt az elismerést, azt a megbecsülést a magunk számára, amit mi is megadunk más államoknak. És mi magyarok, a magyar kormány soha egyetlen másik államról igaztalan bírálatot, kritikát, véleményt nem szoktunk mondani, ezért ezt várjuk el a velünk kapcsolatban álló szövetséges, baráti vagy velünk semleges viszonyban álló többi államtól is."²⁶

A miniszterelnök válaszából nem derül ki egyértelműen (holott ezt kérdezték tőle), hogy a maga részéről az „igaztalan bírálat, kritika, vélemény” körébe sorolja-e az amerikai nagykövet szavait...

²⁶ Vasárnapi újság, 2002. január 27.

AZ ISKOLAI HOLOKAUSZT-EMLÉKNAP

Pokorni Zoltán oktatási miniszter (Fiatal Demokraták Szövetsége – Magyar Polgári Párt – Fidesz) 2000. január 18-án részt vett a pesti gettó felszabadulása alkalmából rendezett hagyományos emlékünnepeken a Dohány utcai zsinagógában. Utána sajtótájékoztatót jelentette be, hogy április 16-át az iskolai tanrendbe, mint a holokauszt emléknapját kívánja iktatni. Pokorni közölte, hogy az ötlet a stockholmi „*Élő történelem*”-konferenciára (2000. január 26–27.) készülve fogalmazódott meg benne, amikor munkatársaival átnézték a történelemtankönyveket. Az oktatási miniszter, aki maga is középiskolai történelemtanár volt, egy sajtóbeszélgetés során¹ kijelentette: „*Összességében elmondható, hogy [a történelemtankönyvek] korrekt adatokat közölnek, megfelelő szemléletben mutatják be nemcsak a holokausztot, hanem az ahhoz vezető politikai folyamatok jelentős részét.*”²

Mivel a magyar zsidók tömeges deportálása 1944. május 15-én kezdődött, logikusnak tűnt, hogy ez legyen a magyar holokauszt emléknapja. Pokorni erre csak annyit mondott, hogy május közepén a végzős középiskolások már az érettségivel vannak elfoglalva, ezért ez nem jó dátum.³

Pokorni bejelentését a zsidó hitközség vezetői (akik egyébként kijelentették, hogy az emléknap ötlete tőlük indult⁴) üdvözlötték. A Független Kisgazda és Polgári Párt (FKGP) egyik képviselője, Horváth Béla 2000. február 4.-én az Országgyűlésben napirend előtt felszólalt, és javasolta, hogy ha a holokauszt áldozatainak iskolai emléknapot szentelnek, akkor legyen emléknapjuk a kommunizmus áldozatainak is.⁵ A magyar parlament jelenlegi működési gyakorlatában szinte páratlan gyorsasággal, miután Horváth Béla február 15-én határozati ja-

¹ Szunyogh Szabolcs beszélgetése Pokorni Zoltánnal. Köznevelés, 2000. február 11.

² A miniszter állítását gyakorló pedagógusként és a magyar középiskolai, valamint az egyetemi tankönyvek ismerőjeként egy nemrég megjelent tanulmányomban cáfoltam, lásd: Karsai László: Új magyar egyetemi és középiskolai tankönyvek a holokausztról. In: Tanulmányok a holokausztról, I. Ed.: Randolph L. Braham: Budapest, Balassi K., 2001, pp. 123–158.

³ Köznevelés, uo.

⁴ Zoltai Gusztáv, a Magyar Zsidó Hitközségek Szövetsége (Mazsihisz) ügyvezető igazgatója e sorok írójának adott nyilatkozata, magnófelvétel, 2001. november 30.

⁵ A magyar Országgyűlés plenáris üléseinek és a különféle parlamenti bizottságok üléseinek jegyzőkönyvei hozzáférhetők a www.mkogy.hu weboldalon.

vaslatként ötletét benyújtotta („*A kommunizmus áldozatainak emléknapijáról*”), az Országgyűlés emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi bizottsága március 14-én már napirendjére is tűzte a kérdést. A bizottsági vita során dr. Hargítai János (Fidesz) a javaslatot „*látszatcselekvés*”-nek nevezte, hozzátéve, hogy ez áll a holokauszt-emléknapi is. Donáth László (Magyar Szocialista Párt – MSZP) „civilben” evangélikus lelkész, a javaslatot Horváth Béla „*rögeszméjének, kényszerképzetének, pótcselekvésének tárgyi bizonyítékának*” tartotta. A bizottság végül 9:8 arányban szavazta meg a javaslat Országgyűlés elé terjesztését.

Az Országgyűlés oktatási és tudományos bizottsága március 16-án vitatta meg a javaslatot. Csige József (MSZP) kifejtette: egyáltalán nem kellene emléknapiok, tartalmuk és hangulatuk miatt sem. „*Ha a pedagógiai illuzionizmus és a politikai akarnokság összetalálkozik, és iskolai gyakorlattá válik, akkor ott megszűnik a gyermeki érdek és megszűnik a pedagógia*” – mondta Csige József. Horn Gábor (Szabad Demokraták Szövetsége – SZDSZ) szerint is pedagógiailag teljesen elhibázott egy problémakört emléknapiokkal megoldani, ez alól a holokauszt-emléknapi sem kivétel. A bizottság végül 13:6 arányban a javaslatot megszavazta.

2000. április 14-én az Országgyűlés plenáris ülésén három és fél órás vitát folytattak a képviselők a kommunizmus áldozatainak iskolai emléknapijáról. Horváth ismételten leszögezte: a holokauszt-emléknapi javaslattal egyetért, de egyetlen áldozatról sem szabad megfeledkezni. Donáth László felhívta a figyelmet arra, hogy Németországban nemzeti gyásznapiot tartanak a holokausztról, nem iskolai emléktanórákat szerveznek. Bauer Tamás (SZDSZ) pedig kifejtette, hogy pártja általában nem helyesli az emléknapiokat, így a holokauszt-emléknapi bevezetését sem. Mindenki tudja, aki már végigállt iskolai ünnepeket, hogy ez nem megfelelő módszer az áldozatokra, az elnyomó, tömeggyilkos rendszerekre emlékezni-emlékeztetni.

Végül az Országgyűlésben 2000. május 5-én alig háromnegyed órás vita után fogadták el a kommunista diktatúrák emléknapijának február 25-ét. A zárószavazást június 13-án tartották, ahol elsöprő többséggel szavazták meg Horváth Béla (módosított) javaslatát.

Pokorni Zoltán oktatási miniszter rendelete a 2000/2001. tanév rendjéről 2000. augusztus 18-án jelent meg, ennek 8. pontja rendelkezett a „*tanórai foglalkozás keretében történő megemlékezések*”-ről. Összesen három ilyen napot sorolt föl: október 6-át (az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc leverése után az osztrák hatóságok ezen a napon Aradon 13 magyar honvédtábornokot végeztek ki), február 25-ét, a kommunizmus áldozatainak emléknapiját és április 16-át, a holokauszt emléknapiját.⁶

2001. február 25-én, amikor az Országgyűlésben megtartották a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapját, Mádl Ferenc köztársasági elnök beszédében a holokauszt áldozatait is megemlítette, ekkor durva közbekiabálások hallatszottak. A meghívott vendégek közül egy fiatalember például azt kiabálta: „*Hazudik! Eltévesztette a házszámot!*”⁷ A Magyar Igazság és Élet Pártja (MIÉP) lapjában, a Magyar Fórumban Gazdag István személyeskedő hangnemben támadt a köztársasági elnökre. Gazdagot elsősorban az háborította föl, hogy Mádl Ferenc kijelentette: a „*zsidóság ellen elkövetett népirtás példa nélküli a történelemben.*” A holokauszt-szaktudományban általánosan elfogadott kijelentést Gazdag „*elfogadhatatlan és tűrhetetlen rangsor*”-ként értékelte. Gazdag szerint a „*legbotrányosabb*” Mádl kijelentésében az volt, hogy éppen a kommunizmus áldozatairól szóló beszédben tett említést a holokausztról, pedig a kommunista forradalmak „főmérnökei” zsidók voltak. (Gazdag e „főmérnökök” között Marx, Trockij és Kun Béla mellett Lenint és Engelst is felsorolta, pedig ez utóbbi két forradalmár még a nürnbergi fajvédelmi törvények szerint sem minősíthető zsidónak.⁸)

2000-ben a MIÉP, illetve a magyar (szélső)jobboldal még nem figyelt föl arra, hogy Pokorni Zoltán a középiskolai tanrendbe iktatta a holokauszt-émléknapot. Mivel a kommunista diktatúrák áldozatainak szentelt emléknap kiscgazda-Fidesz ötlet, kezdeményezés volt, a MIÉP hetilapjában, a Magyar Fórumban erről szinte nem esett szó. 2001 elején viszont a *Magyar Fórum* publicistái összehangolt támadást indítottak az oktatási miniszter és a holokauszt-émléknap ellen. A MIÉP februári sajtótájékoztatóján⁹ a „*magyar zsidósággal történt sajnálatos események*”-et említett, kifejtve, hogy ezek a „*sajnálatos események*” csak hazánk német megszállása, 1944. március 19-e után történtek.¹⁰

⁶ A 2000–2001-es tanév rendjéről szóló 9/2000. (V. 31.) számú OM-rendelet, 2. (8.)

⁷ Köznevelés, 2001. március 9.

⁸ Gazdag István: Emléknap disszonancia, Magyar Fórum, 2001. március 8.

⁹ MIÉP-sajtótájékoztató. MTI, 2001. február 22.

¹⁰ Arról, hogy pontosan mik is voltak ezek a „sajnálatos események”, vagyis 437 ezer magyar zsidó kifosztása, gettóba, gyűjtőtáborokba terelése, majd döntő többségüknek Auschwitzba deportálása, ezen a sajtótájékoztatón nem esett szó. Arról sem, hogy „sajnálatos események” a német megszállás előtt is „történetek” a magyar zsidókkal. Zsidótörvények sora taszította ki őket az állampolgári jogegyenlőségből, tízezreket fosztottak meg kenyérkereseti lehetőségüktől, 1 millió kataszteri hold földet vettek el „törvényes úton” tőlük. Kamenyec-Podolszkijnál kb. 16 ezer, Magyarországról deportált zsidót mészároltak le (1941. augusztus), Újvidéken pedig közel 800 zsidót, kb. 2000 szerb mellett (1942. január). A megalázó fegyvertelen munkaszolgálat is több tízezer zsidó életét követelte a német megszállás előtt.

A szélsőjobb publicistái egyébként a magyar holokauszt történetével kapcsolatban meglehetősen tájékozatlanok. Döbrentei Kornél állítása szerint 1938 után a zsidótörvényeket a zsidók megmentése érdekében, „*mintegy összekacsintva*” a zsidóság akkor vezetőivel hozták. Zsidó „deputációt” indít Döbrentei Horthy kormányzóhoz, hogy a 2. magyar hadsereget vezényelje ki a frontra, majd megjegyzi: „*És hát a papírtalpu bakancsokat valakik akkor is gyártották.*”¹¹

Ugyanebben a szellemben Chrudinák Alajos a politikai cionizmust „*rasszista, náci kollaboráns mozgalom*”-ként írta le, Kasztner Rezső cionista vezetőt pedig a legképtelenebb vádakkal illette. Például noha a Weiss Manfréd-vagyon német kézre kerülésének története a szakirodalomban ismert¹², Chrudinák mégis megpróbálta a Magyar Fórum olvasóival elhitetni, hogy Kasztner „*abban is bűnös*”, hogy ez a hatalmas fegyvergyár a németek kezére került.¹³ Chrudinák cikkéhez kapcsolódva az egyik olvasó azt írta a lapnak, hogy Kasztner a „*gyanús elemeket*” a Gestapónál feljelentette, többek között ő juttatta a zsidó partizánlányt, Szenes Hannát is a hatóságok kezére.¹⁴

Az antiszemitizmusát büszkén vállaló Szöcs Zoltán,¹⁵ a Magyar Fórum állandó munkatársa a holokauszt-emléknappal kapcsolatban kifejezte reményét, hogy az 1980-as évek végén született diákok, „*ha normálisak*”, a holokauszt ügyében nem tartanak önvizsgálatot, és felelősségtudatuk sem ébred föl.¹⁶ Szöcs a kommunizmust és a náciizmust azonos genetikai felépítésűnek nevezve kifejtette: „*Hitler és a náciizmus a baloldal szüleményei voltak... balos belviszályok, családon belüli viták rántották bele az emberiséget a II. világháborúba.*”¹⁷ Csurka is „*Két iszonyatos és egyformán pusztító, gonosz, elvetemült*” rendszer-ről beszél, de míg a náciizmus szerint csak az idők során torkolt „*tébolyult embertelenségbe, gyilkolászásba*”, addig a lenini–sztálini bolsevizmus „*eleve rom-*

¹¹ Döbrentei Kornél jegyzete. Vasárnapi újság, 2001. június 24. Ez is teljesen alaptalan: a második világháború idején fel sem merültek ilyen vagy ehhez hasonló állítások.

¹² Erről részletesen lásd: Karsai Elek–Szinai Miklós: A Weiss Manfréd-vagyon német kézbe kerülésének története (Századok, 1961, 95. évf. 4–5. sz. 680–719.) Az újabb szakirodalomból lásd: Kádár Gábor – Vági Zoltán: Aranyvonat (Osiris K., Budapest, 2001, 155–168.)

¹³ Chrudinák Alajos: Izraeli apartheid és hazai védelmezői. Magyar Fórum, 2001. szeptember 6.

¹⁴ Dobó Andor: Chrudinák írásához. Magyar Fórum, 2001. szeptember 27.

¹⁵ Szöcs Zoltán már a 2000-es „Antiszemita közbeszéd...”-ben olyan szerzőként szerepelt, aki „*nyíltan és öntudatosan vállalt antiszemita tartalmat és üzenetet hordozó írások szerzője*”. Erre reagálva Szöcs kijelentette: „*Szitoknak szánták* (ti. hogy ő antiszemita), *de lesz ez még dicséret.*” Szöcs Zoltán: Elegem van! Magyar Fórum, 2001. október 11.

¹⁶ Szöcs Zoltán: A Kollonich-projekt. Magyar Fórum, 2001. április 5.

¹⁷ Szöcs Zoltán: Alain de Benoi/s/t. Magyar Fórum, 2001. január 11.

boló” volt.¹⁸ Csurka szerint az Endlösung az a végső megoldás volt, „*amely eléggé el nem ítéltető módon a gázkamrákban végződött.*”¹⁹

Szöcs Zoltán a nyilasok áldozatául esett Szenes Hannát „*szimpla hazaáruló*”-nak nevezte, aki – és ez Szöcs szerint súlyosbító körülmény – „*fiatal nöként*”, cionistaként, egy „*fegyveres terrorista csoport tagjaként*” az alkotmányos rend ellen próbált harcolni 1944-ben Magyarországon.²⁰

Csurka István MIÉP-elnök a Magyar Fórumban „*agymosás*”-nak, „*nemzetellenes szertartás*”-nak nevezte a holokauszt-emléknap megrendezését. Csurka szerint az a módszertani füzet, amelyet az Oktatási Minisztérium a történelemtanároknak szétosztott, akár a Kádár-rendszerben is megjelenhetett volna. „*A kis füzet lényege, hogy már az iskolákban elkezdődjék a ma még gyermekkorúak büntudattal megtöltése, nemzeti és keresztény megbénítása az egykor elkövetett, a nagyapáik és dédapáik által végbevitt holokauszt miatt.*”²¹

A MIÉP másik parlamenti képviselője, Szentmihályi Szabó Péter azt fejtegette ugyancsak a Magyar Fórumban megjelent cikkében, hogy 1945-ben a „*ránk szabadult ázsiai hordák*”-at, és hazai kollaboránsait, ezt „*az igénytelen, tunya és vallástalan csöcseléket*” az emigrációból vagy a haláltáborokból visszatérő bosszúálló értelmiség mozgatta a háttérből.²²

Ifj. Fekete Gyula a tárgykörben 2001 áprilisában megjelent cikkében²³ első helyen a holokauszt-emléknap április 16-ai dátumát támadta. Szerinte az „*ENSZ által is elismert*” április 22. megfelelőbb lett volna, csak éppen a kommunisták szempontjából ez azért nem lett volna jó, mert nem ütközne a húsvéttal.²⁴

¹⁸ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. június 7.

¹⁹ Idézi: Bozóki András–Krizsa Borbála: Az ellenzék ellenzéke, Népszabadság, 2001. december 1.

²⁰ Szöcs Zoltán: Szabó Zoltán, a szocialista Mikulás. Magyar Fórum, 2001. május 17. Szöcsöt az háborította föl, hogy a partizánlányról a fővárosi VII. kerületben parkot neveztek el. Szöcs szerint „*erkölcsi és morális fertő együtt élni egy magyarellenes felforgató emlékével.*” Szöcs cikkében arra nem veszteget szót, hogy a Sztójay–Szálasi-féle „alkotmányos rend” országa több százezer magyar zsidót deportáltatott Auschwitzba.

²¹ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. április 12. Csurka nem tagadja, hogy a „*nagyapák és dédapák*” nemzedékének volt felelőssége a magyar holokausztért, csak azt tartja fölöslegesnek, veszélyesnek és kártékonynak, hogy erről a diákok tanuljanak.

²² Szentmihályi Szabó Péter: Rendetlen ország. Magyar Fórum, 2001. február 22.

²³ A holokauszt történetéről lásd: Hilberg, Raul: The Destruction of the European Jews (Holmes and Meier, New York–London, 1985.) Magyar nyelven: Karsai László: Holokauszt (Pannonika K., Budapest, 2001.) A Lovas-vitáról lásd: Révész Sándor: Egy plagizátor; Karsai László: Holokauszt: egyediség, tények, hazugságok (Élet és Irodalom, 2001. április 10.)

²⁴ Csak a pontosság kedvéért: az ENSZ semmiféle holokauszt-emléknapot nem ismert el, a varsói gettóban 1943-ban április 19-én lázadtak föl a foglyok.

Ifj. Fekete Gyula úgy tudja, hogy Magyarország mai területén a német megszállók parancsára 1944 őszén (!) kezdték a gettókat megszervezni.²⁵ Ifj. Fekete megvádolja a kommunista történetírókat azzal, hogy elhallgatják: Franciaországban, Hollandiában, Belgiumban és Dániában már évek óta gettóba zsúfolták a zsidókat akkor, amikor Magyarországon erre csak a német megszállás után került sor.²⁶ Ifj. Fekete Gyula tájékozatlanságával lehet magyarázni azt az állítását is, amely egyébként gyakran felbukkan a holokauszt tagadásával kacérkodó szerzők írásaiban, mely szerint a jeruzsálemi Jad Vashem szerint nem körülbelül 600 000, hanem ennél jóval kevesebb áldozata volt a magyarországi holokausztnak.²⁷

Csurka István hosszú évek óta hangoztatja, hogy a zsidók a kommunizmust az általuk „*bűnös néppé*” nyilvánított magyarokra a holokausztért bosszúból kényszerítették. Az igazi magyar történelmet meghamisítják, a magyar múltat és jelent egyaránt a „*trágyadombra*” vetik a kommunista és/vagy liberális történések, újságírók. „*A pénzhatalommal összefonódott sajtó és a csalárd módon a hatalomba segített pártok – SZDSZ, MSZP – azonban megakadályozta a tiszta beszédet, a gondolkodást. A magyar társadalomra is rá van erőltetve a holokausztípar, és a nemzeti értékekről sokkal kevesebb szó esik, mint az egy ekkora korszakváltás idején szükséges volna*” – írta Csurka.²⁸ A Fidesz szakértői április 2-át azért nem tartották megfelelő időpontnak, mert túl sokszor esett volna egybe a keresztény nagyhéttel, a húsvéti ünnepekkel. 2001-ben április 16-a húsvét hétfőre esett. Csurka ezt kihasználva Pokornit azzal vádolta, hogy a „*nemzeti középosztály kulturális megbénítása*” érdekében próbálja a népben a büntudatot fenntartani, a holokauszt napokkal pedig a „*golgotás tudat, a közös keresztény élménynek a holokauszt miatti kollektív büntudattal való felváltására*” törekszik.²⁹

²⁵ Ifj. Fekete Gyula ebben is téved: a gettókat országsszerte 1944 áprilisában–májusában szervezték meg.

²⁶ A kommunista és – tegyük hozzá – nem kommunista történetírók „hallgatásának” egyszerű oka van: Nyugat-Európában, azokban az országokban, ahonnan deportálták a zsidókat (Dániából a helyi lakosság segítségével a zsidóknak sikerült 1943 őszén átmenekülniük Svédországba) nem létesítettek gettókat sem a megszálló német hatóságok, sem a velük kollaboráló helyi hatóságok. A zsidókat lakásaikról vagy – elsősorban a külföldi, hontalan zsidókat, internáló táborokból deportálták.

²⁷ A magyarázat: a Jad Vashem egyes szakértői Raul Hilberg nyomdokain haladva csak a jelenlegi, „trianoni” országterületről deportált és meggyilkolt zsidókat számolják a magyar holokauszt áldozataihoz, az Észak-Erdélyből, a Felvidékről és a déli határsávból deportáltakat a román, a szlovák és a jugoszláv holokauszt áldozatai között tartják számon.

²⁸ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. március 1.

²⁹ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. április 12.

2001. április 17-én (tehát húsvét hétfő után egy nappal) az Országgyűlésben megrendezték a holokauszt-emléknapot. A hajdani Felsőház zsúfolásig telt termében a meghívott vendégek között foglalt helyet az izraeli nagykövet asszony, valamint a Mazsihisz vezetői, történészek, újságírók. A MIÉP képviselői nem voltak jelen, későbbi magyarázkodásuk szerint azért nem, mert az aznapi ülészekre készült a frakciójuk.³⁰ Szemtanúk szerint Csurka az emlékülés alatt a folyosón sétált. Csurka valamivel később, a Rádió *Vasárnapi újság* c. műsorában³¹ még egy érvet említett azzal kapcsolatban, hogy miért nem vett részt a MIÉP-frakció a holokauszt-emléknapon: „...*nincsen benne az Alkotmányban, hogy nekünk kötelező részt venni a holokauszt-ünnepségen*” – mondta.³²

A MIÉP hivatalos állásfoglalásában³³ megvádolta a Mazsihiszt azzal, hogy a holokauszt-emléknappal a nemzeti büntudat érzetét akarja ébren tartani. Csurka elítéli a holokausztot, mint minden más népirtást, de a szerinte „... *az utána következett, máig tartó bosszúállással együtt... Már több mint ötven éve ünnepel-tetik velünk megszállásunkat felszabadulásként, és ezzel együtt nemzedékek sorának vágják a képébe a holokausztért való felelősséget, s közben mindenünket elveszik, mindenre rátelepszene*” – hangoztatja Csurka.³⁴

³⁰ A MIÉP nyilatkozatát közölte: Magyar Fórum, 2001. április 26.

³¹ Vasárnapi újság, 2001. április 22.

³² A Mazsihisz vezetői elhatározták, hogy ha a MIÉP-esek megjelennek az emlékülésen, ők kivonulnak a teremből. (Zoltai Gusztáv e sorok írójának adott nyilatkozata, magnófelvétel, 2001. november 30.)

³³ Magyar Fórum, 2001. április 26.

³⁴ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. október 4.

A CIGÁNYOKKAL A MAGYAROK ELLEN?

A zámolyi romák ellentmondásuktól sem mentes exodusra sokakat döbbsentett rá arra, hogy cigánynak lenni ma a magyar vidéken nem feltétlenül öröm. Mindezzel foglalkozni most nem dolgozunk, csak egyetlen szeletét emeljük ki a történetnek: azt, amikor elsősorban a szélsőjobb sajtó, illetve a közélet szélsőséges szereplői úgy egyszerűsítették le a helyzetet: Magyarországon minden rendben van a cigányokkal, jó nekik, úgy ahogy vannak, annyit kapnak, amennyit érdemelnek, csak a „zsidók”, az „izraeliek”, a „moszadosok”, illetve az „idegen ügynökök”¹ azok, akik megpróbálják kihasználni saját alantas politikai céljaik érdekében a magyarság ellen őket.

Ahhoz, hogy az ez ügyben megjelent 2001-es nyilatkozatokat szempontunkból áttekinthessük, röviden bele kell pillantanunk néhány 2000-ben megjelent cikkbe is, már csak azért is, mert a történet ebben az évben vett fordulatot.

A zámolyi romák ugyanis hosszú évek hányattatása után 2000 nyarán döntöttek úgy, hogy kivándorolnak Magyarországról, és menedékjogot kérnek valahol külföldön. Kormányzati emberek és a jobboldali sajtó egy jelentős része ezt súlyos sértésnek tekintette.² És hamarosan megkezdődött a bűnbakok keresése. A sajtó – mint majd látni fogjuk – egy jól meghatározható része azon kormányzati erők lelkes segédcsoportaként működött, akik a gondok kezelésénél egyszerűbbnek tartották azt, hogy minden felelősséget a zámolyiakra, a cigányokra, illetve az őket háttérből irányítóakra hárítsanak. Magyarország meglehetősen sok kritikát kapott a nyugati demokratikus világtól azért, hogy milyen körülmények között élnek itt a romák – az egyszerű válasz erre hamar megszületett: a körülményekkel semmi baj – csak ugye azok, aki Magyarország sikereiben nem érdekeltek, azok használják ki a helyzetet. Ennek a szemléletnek a bizonyítására íme indításként két idézet.

¹ Az idézőjelek magyarázata az, hogy természetesen nem zsidókról, izraeliekről, Moszad ügynökökről lesz itt szó, hanem arról, hogy a „zsidók” „izraeliek” „Moszad-ügynökök” képeiben miként jelenítik meg a Gonoszt.

² Bonyolítja a történet, hogy a zámolyiak házáinál máig sem teljesen tisztázott körülmények között meggyilkoltak egy csákvári fiatallembert, így aztán egy darabig sokak számára elég volt csak úgy beállítani a történetet, hogy a felelősségrevonás elől menekülnek a cigányok.

„A zámolyi cigány családot valójában nem létező sérelmeit már korábban is két zsidó származású MSZP-s politikus nagytárgyalta föl és tárta a nemzetközi fórumok elé Magyarország, pontosabban a magyarság lejáratásának egyértelmű szándékával.”³

„Ilyen összehangolt, precíz munkára csak az képes, aki már gyakorolta valahol. Mondjuk a taxisblokád idején. Akiknek praxisuk van az ország lejáratásában a külföld előtt. Akik teleírják, telekürtölik a nyugati sajtót az itthoni »áldatlan« állapotokról. Akik leantiszemitázzák a magyar lakosságot, és Csurkával ijesztgetik Európát.”⁴

Kutatásaim szerint először egy internetes fórumon vetődött fel, hogy konkrétan egy izraeli személy segítségével vándorolnak ki a romák. Aztán Krasznai József, a zámolyiak vezetője, szövegírója is megerősítette ezt a Roma Sajtóközpont munkatársának: „A zámolyi romák strasbourg-i útjához egy jeruzsálemi egyetem történelemtanára, Katz Katalin 4000 dollárral járult hozzá – nyilatkozott lapunknak Krasznai. A szövegíró elmondta, hogy Katz Katalin neves roma holokausztkutató, aki vizsgálódásai során ismerkedett meg édesanyjával, Krasznai Rudolfnéval. Innen a kapcsolat.”⁵

A Magyar Fórum, már hivatkozott cikke, néhány nappal később le is vonja a következtetést: „Mint ahogyan az sem véletlen, hogy a zámolyi romák körül mesterségesen kirobbantott, most nemzetközi vonatkozással is bíró színes cirkuszt megelőző, a székesfehérvári Rádió utcában lezajlott, szintén botrányos cigány túlkapások szervezői és legfőbb médiatámogatói is ismert zsidó közéleti személyek voltak.”⁶ A Magyar Fórum szerzője Hering József⁷ nekivág felvázolni azt, hogy itt nem csak Katz Katalinról van szó, hanem minden bizonnyal egy jelentősebb, rejtélyes akció áll a háttérben. „A legvisszatartóbb viszont az, hogy még magyarországi születésű izraeli állampolgárok is tevőlegesen kiveszik részüket ebből az egyértelműen összehangolt propaganda-hadjáratból. Egy bizonyos Katz Katalin nevű személy, a jeruzsálemi Héber Egyetem előadója a

³ Jeruzsálemből jön a pénz a cigányoknak. Magyar Fórum, 2000. augusztus 17.

⁴ Pihál György: Cigányút. Magyar Nemzet, 2000. július 28.

⁵ Berkes Béla: Jeruzsálemi tanár támogatta a zámolyiakat. Magyar Hírlap, 2000. augusztus 5.

⁶ Jeruzsálemből jön a pénz a cigányoknak. Magyar Fórum, 2000. augusztus 17.

⁷ Heringről ezt mondja Katz Katalin: „Nem olvasom rendszeresen a magyar sajtót. Azt tudom, hogy a Magyar Fórumban egy Hering József nevű szerző írt rólam egy csúnya cikket. Érdekes egyébként, hogy – tudomásom szerint – az illető annak idején zsidó hitre tért, alijázott és kilenc évig élt Izraelben. És ő, aki Izraelből jött vissza, azt írja, hogy nekem mint izraelinek nincs jogom itt Magyarországon annak segíteni, akinek jónak látom.” Gadó János: Úgy érzem, közös a sorsunk, azért segítettem nekik. Szombat, 2000. november.

Mazsike budapesti zsidó szervezet kezdeményezésére összehívott roma holokauszt-rendezvényen a cigányok és a zsidók közös sorsáról, pontosabban sorsközösségéről szónokolt, majd a szavakat tettek is követték, mert átadott egy komoly összeget – nyilván nem a saját zsebéből – a zámolyi cigányok strasbourg-i vígadózásának finanszírozására.”⁸

Érdekes elemzés tárgya lehetne az írás – és a hasonló írások szóhasználata is (legvisszataszítóbb, egyértelműen összehangolt propaganda-hadjárat, bizonyos Katz Katalin, szónokolt stb.), de a tartalom szempontjából jelentős kijelentés, amely később megalapozza az egész zsidó összeesküvés elméletet az a „nyilván nem a saját zsebéből” megjegyzés. Ha ugyanis Katz Katalin a saját zsebéből finanszírozza a dolgot, akkor az a legnagyobb igyekezettel is csak egy ember akciója. Ha mások is beszállnak abba, akkor az már tudatos, előre kitervelt, politikai tett, s ha ezek a „mások” netán zsidók, akkor meg is van mindaz az elem, amelyből összeállhat egy tisztos összeesküvés. Talán különösebben nem is érdekes, hogy Hering József azt a következtetést vonja le, hogy Katz Katalinnak inkább otthon kellene körülnéznie, mert Izrael kifejezetten egy rasszista, kirekesztő jellegű ország – az ilyen megjegyzések a Magyar Fórum hasábjain afféle vörös faroknak számítanak, amit mindenhova oda lehet biggyeszteni.

A hangulatkeltést a Magyar Demokrata című lap folytatta, amely kaján örömmel vetette fel, hogy Izraelbe bezzeg nem vándorolhatnának ki a romák. Mit szól akkor bele egy izraeli, majd a névtelen szerző hozzászól: „*A másik lehetséges irány, a Szentföld, Katz Katalin – nem teljesen tisztázott – szerepe miatt vetődött fel. Mint ismeretes, a jeruzsálemi egyetem tanára dollárezekkel támogatta a Krasznai József nevével fémjelzett cigány »exodust«.*”⁹ A sugalmazás tehát: Katz Katalin szerepe nem tisztázott,¹⁰ és a „dollárezek” – bármekkora összeget is jelenthető megfogalmazása kétségtelenül erősebben hangzik, mint a konkrét, a sajtóból ekkorra már jól ismert tény, a négyezer dollár.

2001. március 2-án egy zöld és egy kommunista francia parlamenti képviselő közbenjárására a zámolyi romák és támogatóik sajtókonferenciát és közös

⁸ Jeruzsálemből jön a pénz a cigányoknak. Magyar Fórum, 2000. augusztus 17.

⁹ Kanada, Kuba vagy Izrael? Hova mennek a zámolyi romák? Magyar Demokrata, 2000. augusztus 31.

¹⁰ Katz Katalin egyébként elég sokszor kifejtette, miért és hogyan támogatta roma barátait. Miként ébredt fel benne az együttérzés, a segíteni akarás. Lásd például erről: Kertész Péter: A holokauszt az emberről szól. Élet és Irodalom, 2000. október 13.; Gadó János interjúját a 2000. novemberi Szombatból, Háberman Zoltán–Kende Ágnes interjúját az Amaro Drom-ban.

értekezletet tartottak a francia Nemzetgyűlés épületében. Másnap – mintegy erre válaszul – jelent meg a Magyar Nemzet cikke, amely titkosszolgálati akciókat sejtetett a háttérben.¹¹ Már az írás címe sem hagyott kétséget afelől, Izrael (a zsidók) benne vannak a nagy lejárató kampányban. („*Lejárató titkosszolgálati akció? Izraeli pénz, szélsőbalos támogatás a kivándorolt zámolyi romáknak.*”) Vagyis az, hogy egy izraeli állampolgárságú magánszemély filantróp felbuzdulásból segített embereken, a Magyar Fórum és a Demokrata szellemi előkészítése után teljes természetességgel jelenik úgy meg a Magyar Nemzetben, hogy az izraeliek és a szélsőbal fog össze itt egy lejárató akció keretében.

A cikk a Jane's Intelligence Digest folyóírra hivatkozva azt állítja, hogy az egész akció mögött az orosz titkosszolgálatok állnak, hogy ezzel nehezítsék Magyarország Európai Unió csatlakozását. „*A Magyar Nemzet értesülései szerint a Jane's Intelligence Digest állításai megalapozottak. Ezt alátámasztja az a titkosszolgálatokra jellemző munkamódszer, hogy az ilyen jellegű lejárató, operatív akciókat egy harmadik országot képbe hozva szokták végrehajtani. A zámolyi romák utazási költségét – mint ismert – Izraelből finanszírozták.*

A volt szovjet titkosszolgálat ügynökei közül – tekintettel a letelepedett egymillió oroszra – számosan élhetnek Izraelben is. Az sem elhanyagolható körülmény, hogy Franciaországban szélsőbaloldali magyar emigránsok léptek fel a zámolyi romák támogatóiként.”¹²

Izrael és az izraeli titkosszolgálatok egész világot befolyásoló hálózata közismert toposza az antiszemita közbeszédnek. A összefüggések persze nem bizonyítottak. Mert az ugyan kétségtelen, hogy egymillió orosz telepedett le Izraelben, s az sem kizárható, hogy köztük voltak ügynökök is. De ahhoz, hogy ebből kijöjjön a titkosszolgálati akció, el kell hallgatni azt, hogy egy konkrét személy adta a saját pénzét. A lényeg, hogy Izrael, a szélsőbal belekeverhető az orosz titkosszolgálatokkal együtt – kész a tökéletes összeesküvés-elmélet.

Az izraeli szárlól a Jane's nem szól egyébként, ez gyorsan kiderül, hiszen a Magyar Nemzet ugyanebben a számában részletesen idézi a cikket Lovas István Tallózójában.¹³ Az izraeli szál, mint az orosz vonal bizonyítéka, már a Magyar Nemzet leleménye... S az elkövetkező napokban gyorsan terjed, változik

¹¹ Tar Zsuzsanna–Torkos Matild: Lejárató titkosszolgálati akció? Izraeli pénz, szélsőbalos támogatás a kivándorolt zámolyi romáknak. Magyar Nemzet, 2001. március 3.

¹² Uo.

¹³ Lovas István: Tallózó. Jane's Intelligence Digest. Magyar Nemzet, 2001. március 3.

ez a verzió, rövidesen tehát „kiderül” az izraeli titkosszolgálat áll az egész mögött – bár ezt még a Magyar Nemzet sem állítja – de kétségtelenül innen indul el ez a feltételezés. A másnapi Vasárnapi újság jegyzetírója, Lovas István, ismét felidézti a történetet, hozzátéve, hogy: „*Talán így már jobban érthető egy-két egyéb rejtély is. Azt viszont már feltételezni sem merjük, hogy egy izraeli egyetemi tanárnak, Katz Katalinnak nem karitatív lelkülete juttatta eszébe, hogy éppen négyezer dollárt adományozzon a zámolyi romáknak.*”¹⁴ Mindenki értse, ahogy akarja.

És a már jól ismert szerzők lelkesen szövik tovább a szálakat. „*Egy bizonyos Katz Katalin egyenesen Jeruzsálemből érkezett Budapestre, a Mazsike nevű zsidószervezet által rendezett cigányholokauszt-konferenciára, ahol szép kis összeget dugott a zámolyi romák strasbourggi kirándulását irányító Krasznai József zsebébe. Igazságtalanok lennének, ha mindebből levonnánk azt a következtetést, miszerint Izraelben – vagy akár a hazai zsidóság körében – mindenki osztja Katz Katalinnak, illetve megbízóinak egyértelműen magyarellenes véleményét. Csak-hogy az ellenvéleményekről már nem értesülünk a döntően zsidók irányította magyarországi sajtóból*”¹⁵ – állítja Hering József, bevezetőül egy írásához, amelyben egy izraeli író könyvéből idéz, amelyből Hering interpretálásában körülbelül az derül ki, hogy a cigányok javíthatatlan bűnözők.

Katz Katalin tehát a Mazsike meghívására érkezett, majd számolatlanul juttat a cigányoknak pénzt. Az pedig ugye, mint tudjuk csak a szokásos fórumos megjegyzés, hogy döntően a zsidók irányítják a sajtót.

Bár a magyar szélsőjobb sajtóra nem lehetett panasz, hiszen ők mindent megtettek azért, hogy a zámolyi romák ne jussanak menedékhelyre Franciaországban, végül is a csoport első tagjai éppen ezekben a napokban kapták meg a genfi konvencióra hivatkozva azt. Lovas István a Vasárnapi újságban így kommentálja mindezt: „*A strasbourggi döntésnek – mely mögött a KGB utódján kívül francia szocialisták és kommunisták, ottani zöldek, egy izraeli szociális munkát tanító egyetemi tanár és a francia zsidó hitközség tagjai állnak – nyilván komoly következményei lesznek.*”¹⁶ Tehát felvázolódik a „nagy összeesküvés”, amelyben titkosszolgálatok, izraeliek, továbbá francia zsidók és kommunisták vesznek részt. Ez és e szövegekben bőségesen tenyésző, most nem idézett, cigány-

¹⁴ Lovas István jegyzete. Magyar Rádió, Vasárnapi újság 2001. március 4.

¹⁵ Hering József: Izraeli vélemény a romákról. Magyar Fórum, 2001. március 8.

¹⁶ Lovas István jegyzete. Magyar Rádió, Vasárnapi újság, 2001. március 11.

ellenes részek is, mind azt hivatottak bizonyítani: Magyarországon tulajdonképpen minden rendben van a cigányokkal, legfeljebb bűnös machinációk eredménye mindaz, ami Zámoly kapcsán történik.

A franciaországi döntés meghozatala után magyar értelmiségiek egy csoportja köszönőlevelet írt a francia miniszterelnöknek. A Magyar Fórum stílusának ismeretében természetesen nem meglepő, hogy őket egy jegyzetben a szerző úgy minősíti, hogy ők azok, akik ezzel megint tört döftek Magyarország hátába. Majd dolgozatát a szerző így fejezi be: *„ha zaklatott idegállapotuk sugallatára úgy döntene közülük néhány, hogy elhagyja Magyarországot, mert itt, pontosan úgy, mint a zámolyi romákat, őket is üldözik, én haladéktalanul köszönőlevelet fogok írni Ariel Saron miniszterelnök úrnak, amiért befogadta őket.”*¹⁷ A tört dők tehát zsidók – döbben tehát rá itt a Magyar Fórum olvasó, ha olyan naiv lenne, hogy nem tudná már rég. A „kurzívok” tevékenykednek, derül ki tehát a Magyar Fórum cikkéből.¹⁸ S ezzel mintegy meg is adta a MIÉP-hez oly közel álló lap pártjának a támadás irányát.

Hegedüs Lóránt MIÉP-es országgyűlési képviselő napirend előtti felszólalásában a parlamentben rohant ki a negyven *„ultraliberális, ügynevezett értelmiség ellen.”* *„Hazaárulóknak csak azért nem nevezhetjük őket, mert soha nem azonosultak egy lélekrezdülésnyire sem a magyar néppel, annak sorsával, történelmével, kultúrájával, életével. Ki kell mondanunk, hogy személyükben egy kisebbségtöredék az ország legnagyobb lélekszámú stigmatizált kisebbségét kívánja maga elé állítani, ha kell, túsul ejteni, hogy legalantasabb magyarellenos ösztöneit kiélhesse; izraeli bajtársait felhasználva, a Magyar Köztársaság alkotmányát durván megsértve, etnikai, faji jellegű uszítást visz végbe.”*¹⁹

Majd Hegedüs így folytatja: *„Törekvéseik veszélyességét mutatja a zámolyi cigányok strasbourggi kalandozását megszervező szakértő háttérapparátus, többek között Katz Katalin, a jeruzsálemi héber egyetem szociológiai tanszékének előadója, kinek – csakúgy, mint társainak – nem valószínű, hogy bármikor is eszébe fog jutni, hogy akár csak egy dollárral is támogassa az izraeli hadsereg*

¹⁷ Szöcs Zoltán: A romák és a cigányok. Magyar Fórum, 2001. március 22.

¹⁸ A Magyar Fórum egy későbbi cikkében expressis verbis ki is mondja ezt: *„egy-két díszgojt kivéve, vajon kiből áll az a negyven magyarországi értelmiségi, akik levelben köszönték meg a francia elnöknek, hogy Párizs befogadta a »Magyarországon rasszista üldöztetésnek kitett« cigányokat?»* – teszi fel a kérdést Hering József, Magyar Fórum, 2001. október 18.

¹⁹ Hegedüs Lóránt napirend előtti felszólalása. Parlamenti napló, 2001. március 27.

által lemeszárolt palesztin gyerekek családjait. A háttérrel kapcsolatosan felmerül a kérdés: lehetséges-e, hogy a világon a legjobban szervezett titkosszolgálatként nyilvántartott Moszad nem tudott arról, hogy újdonsült állampolgárai a volt vagy kettős állampolgárságuknak megfelelő titkosszolgálat keretében egy harmadik országgal szemben lejárató kampányt végeznek egy negyedik országban. Úgy vélem, ebben az esetben a Moszad a világ legrosszabbul szervezett titkosszolgálata lenne, márpedig ezt a legnagyobb faji előítéllettel sem állíthatná senki.”²⁰

Vagyis Hegedüs a Magyar Nemzet soha sehol meg nem erősített kombinációját köti össze a szokásos zsidóellenes toposzokkal, építve a híradókban nap mint nap adagolt, s csak a legkritkább esetben elmagyarázott közel-keleti képek sugallta világgal,²¹ ki nem hagyva persze a jelképpé növvő Moszadot, amely már nem is egy titkosszolgálat, hanem egy az egész világot, mintegy háttérből irányító titkos apparátus.

Hegedüs felszólalására a kormány nevében Hende Csaba igazságügyi államtitkár válaszolt, aki egy szót sem vesztegetett MIÉP-es képviselőtársa antiszemita megjegyzéseire, ehelyett ő is a francia miniszterelnöknek levelet író magyarokat ostorozta, kiemelve azt, hogy a magyar hatóságok mennyi jót tettek a cigányokkal.

A Magyar Fórum következő számában – a megfelelő szellemi előkészítés után – már maga a pártvezér Csurka István is szót kér a kérdésben. Először néhány gyors ecsetvonással vázolja fel, hogy tulajdonképpen Trianonról is a zsidók tehetnek, akik folyamatosan rossz híret költöttek Magyarországnak, így aztán nem csoda, ha elvették az ország kétharmadát.²²

Aztán párhuzamot von a zámolyi és a tiszaezlári történet között: itt is ott is gyilkosság történt. Ott a koronatanúnak számító Scharf Móricot Amszterdamba menekítették, itt Strasbourgba – írja. A tiszaezlári történet, mint annyi más régi antiszemita történet, itt is inkább csak jelkép, magyarázatot nem kívánó célzás, ahol szó sincs a történeti igazság kereséséről. Tiszaezlár sem tény-, hanem hit kérdése itt már. A lapban rendszeresen visszatérő viszonyítási pont, amely rendszeres olvasóinak jól érzékelteti a zsidó kegyetlenséget és gonoszságot,

²⁰ Hegedüs Lóránt napirend előtti felszólalása. Parlamenti napló, 2001. március 27.

²¹ Az csak a tényekhez való viszonyát mutatja Hegedüsnek, hogy Katz többször beszámolt róla: egy olyan segélyszervezet közreműködését kérte a romák ellátására, akikkel palesztinok érdekében tevékenykedett együtt.

²² Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. április 5.

anélkül, hogy a valósággal foglalkozni kellene. „Mivel a beérkező, helyfoglaló, pénzügyi és médiauralmat gyakorló zsidóságnak nem áll rendelkezésre nemzeti kisebbség”²³ ezért a cigányságot tolja maga előtt. Majd levonja a következtetést: „A cigányok fellázítása nélkül, azaz egy új, belterületen dacosodó kisebbség nélkül mindez nem megy. Csökkenő ütemű kivándoroltatás és vitorlatépő hírverés, ez a katzos, moszados, KGB-s jövőkép.”²⁴

Itt már minden elem a helyére került. Összeállt a kép...

²³ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. április 5.

²⁴ Uo.

SZESZLÉR TIBOR
A FRADI-FOTEX ÜGY

A Fradi-Fotex ügyként elhíresült esetről a Zsidó Dokumentációs Központ csak a maga – nem teljes – anyagában 89 sajtómegnyilvánulást tart számon. Az ügy kezdete: a MIÉP sajtótájékoztatója 2001. július 25-én. A sajtótájékoztató a MIÉP elnökségének állásfoglalását¹ a párt alelnöke, Bognár László országgyűlési képviselő ismertette. A pártelnökség egy látszólag gazdasági hírt tartott ezúttal olyannak, amelyről nyilvánosan állást kell foglalnia. A csak részben gazdasági hír lényege: egy magyar részvénytársaság, a Fotex Rt. megvásárolja a Ferencvárosi Torna Club (FTC) futballszakosztályát üzemeltető gazdasági társaság, a Ferencváros Labdarúgó Sport Kft. 80%-os üzletrészt.

Az „*Állásfoglalás a Fradiról*” című dokumentumot a MIÉP sajtója teljes terjedelemben közölte, a sajtótájékoztatóról a Magyar Távirati Iroda még aznap tudósított, a helyszínen a sajtó munkatársainak *Fradi-Fotex – nemzetellenes tranzakció* címmel osztották szét a MIÉP-elnökség állásfoglalását. A másnapi magyar sajtó részletesen foglalkozott a témával. Az állásfoglalás lényege az, hogy a MIÉP nemzetellenesnek tartja és elítéli, hogy a Fradi labdarúgócsapata a Fotex Rt. tulajdonába kerül.

Alaposabban szemügyre véve, a szöveg azt állítja, hogy a Fradit „*egy mohó, gátlástalan üzletcsoport*” szerezte meg, amelynek semmi köze „*szincs a Ferencvároshoz és a magyarsághoz*”. A szöveg kifogásolja, hogy a Fradi új tulajdonosa ugyanaz a cég, amelyik a másik magyar futballklubnak, az MTK-nak is tulajdonosa. (Az MTK-t a magyar köztudat zsidó futballcsapatként tartja számon a zsidó polgársághoz való történelmi kötődése miatt.) A MIÉP elnöksége szerint egy nemzeti kormány nem engedhette volna meg ezt a „*sötét, nemzetellenes tranzakciót*”, a Fradi tönkretételét; ez végzetes kormányzati műhiba. A szöveg egyszerre zavaros és világos, alig rejtett üzenetét egyformán jól érti minden magyar, akár zsidó, akár antiszemita, akár egyik se. Hogy ez mennyire így van, azt a felháborodás magasra csapó hullámain már másnap a sajtóban mérni lehetett. Néhány idézet a másnapi sajtóból.

¹ A Fradiról szóló pártelnökségi állásfoglalás teljes szövege kötetünk Függelékében olvasható.

„Kósáné Kovács Magda, az Országgyűlés emberi jogi bizottságának szocialista elnöke megdöbbenetnek tartja a MIÉP-sajtótájékoztatón elhangzottakat. Az ott használt szövegek őt a fasizmus korára emlékeztették, amikor megpróbálták meggyőzni a kisembereket, hogy zsidó honfitársaink ellenségek.”²

„Közösség elleni izgatás alapos gyanúja miatt az ügyészség hivatalból eljárást indíthat Bognár László, a MIÉP alelnöke tegnapi sajtótájékoztatója miatt – mondta lapunknak Halmai Gábor alkotmányjogász. Bognár tegnapi tájékoztatóján ugyanis több antiszemita kijelentést tett az FTC eladásával kapcsolatban.”³

„A magyarországi zsidó szervezetek a magyar zsidóság képviseletében mélyeséges megdöbbenésüknek adnak hangot annak a náci, nemzetellenes és uszító magatartásnak a láttán, amely most már a parlamenti politizálás szintjére emelkedett.”⁴

„2001. július 25-én a Magyar Igazság és Élet Pártja sajtótájékoztatóján az újkori magyar demokráciában példa nélkül álló, kendőzetlen, nyílt zsidózást produkált. Az ürügy az volt, hogy, mint ismeretes, a részben az MTK-t is tulajdonló Fotex Rt. – egyébként az anyagi gondokkal küszködő csapat menedzsmentjének őszinte öröme – megvásárolta az FTC-t. ...Bognár pártalelnök mellesleg azt is elmagyarázta, hogy a Fradi megvásárlása csak mellékesen sportügy. Egyetértünk. Szó sincs itt Fradiról, szó sincs itt sportról. Amiről szó van, az nem más, mint nyílt színi zsidózás. Mellyel kapcsolatban csak az a kérdés, vajon elnézi-e a Magyar Köztársaság Legfőbb Ügyésze az alkotmányba és a büntető törvénykönyvbe ütköző, nyílt faji uszítást.”⁵

A MIÉP elnökségének nyilatkozata, valamint az írott és elektronikus médiában ez után többször szerepeltetett Bognár László pártalelnök mondatai végül is azt a gondolatsort sugallták, hogy a nemzeti jelképként felfogott Fradit a részvénytársaság elnöke révén a zsidósághoz kapcsolt Fotex Rt. vette meg, következésképpen a Fradit a „zsidók” vették meg; ezzel a Fradit mohó, gátlástalan üzletcsoport szerezte meg, amelynek nincs köze a magyarsághoz, az ügylet ezért nemzetellenes.

² MIÉP-kirohanás a klub és a Fotex szerződése ellen. Népszabadság, 2001. július 26.

³ Kun Péter: Az FTC eladása kapcsán antiszemita MIÉP-es kirohanás a sajtótájékoztatón. Népszava, 2001. július 26.

⁴ Nyolc zsidó szervezet együttes közleményéből. Magyar Hírlap, 2001. július 26.

⁵ Szász István cikke. Népszava, 2001. július 26.

Bognár László egy tévéműsorban⁶ konok csökönyösséggel ismételte: a MIÉP elnöksége csak az ellen tiltakozik, hogy a privatizálás „idegen” érdekeltségű cégnek történt, ahol a tulajdonos külföldi cég. A riporter ismételt⁷ kérdéseire tagadta, hogy ő maga vagy a szöveg antiszemita volna: „...hol van itt zsidózás? A MIÉP egy rossz privatizációt akart megakadályozni. Szó sincs vallásról, faji megkülönböztetésről.”

A jobboldali sajtó sem késlekedett a saját válaszával: „Ez egy régi hagyomány: ha a MIÉP felszólal egy nemzeti ügyért, akkor antiszemitának, fasisztának titulálják a balliberális körök – nyilatkozta Bognár László, aki a MIÉP elnökségének álláspontját kifejtve szerdán nemzetellenesnek nevezte a Fradi megvásárlását.”⁸

„Zsidózástól harsog a média. (A média és nem az ország. Az ország túlnyomó része – zsidók és nem zsidók – nyaral vagy dolgozik, esetleg szomorkodik vízipólósaink felemás fukuokai szereplése miatt)... A zsidózásba beszállt hat zsidó szervezet is, köztük az elegáns Mazsihisz, amelynek egyik vezetője korábban potenciális klubelnökként is szóba került az MTK-nál, így igazán elfogulatlanul kezelheti az ügyet. A Jusztféle sajtóklub is hörög a nagy melegben: úgy antiszemitázik, hogy közben dekódolja a feltételezett zsidózást, minek folytán maga is expressis verbis zsidózik.”⁹

A fentiek nyomán publikált felháborodott megnyilvánulásokat és a büntetőjogi felelősségre vonást kezdeményező lépéseket az a félreérthetetlen üzenet váltotta ki, amely jelezte: egy parlamenti párt, a MIÉP, Magyarországon immár az országos politika szintjére emeli saját tudatos, célzatos, pártjának vezetői által képviselt, de nyilvánosan el nem vállalt antiszemitizmusát.

Július 26-án sajtónyilatkozatban tiltakozott a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége (Mazsihisz) hét más zsidó szervezettel egyetértésben. „A magyar zsidóság képviseletében mélységes megdöbbenésünknek adunk hangot” a véleményük szerint most már parlamenti politizálás szintjére emelkedett náci, nemzetellenes és uszító magatartás láttán. Nyomatékosan kérik, hogy „az állami szervek biztosítsák a társadalmi rendet, a nyugalmat”. Július 27-én a B'nei

⁶ Magyar Televízió, Aktuális, 2001. július 27.

⁷ Riporter: *Antiszemitának tartja magát?* Bognár: *Isten őrizz! Riporter később: Honnan tudják egyáltalán, hogy ki zsidó?* Bognár: *Hol van itt zsidózás? Mi ebben antiszemita? Csak az újságírók terjesztik ezt a hírt! Ha valaki kimondja a szót, hogy zsidó, az mindjárt antiszemita.*

⁸ Magyar Nemzet, 2001. július 28.

⁹ Csontos János: Nyár esti magyar klezmer. Magyar Nemzet, 2001. augusztus 4.

B' rith nemzetközi zsidó szervezet budapesti egyesülete egy televíziós hírműsorban bejelentette, hogy büntetőeljárást kezdeményez: a Legfőbb Ügyészhez fordul ez ügyben.

Az első sajtóvisszhangok után feszült figyelem kísérte, mi fog történni azon a héten, szombaton, július 28-án a Fradi–Újpest futballmeccsen. Nem ok nélkül: a lelátón a tévéközvetítéseken is jól látható nyilaskeresztes zászlót, görbe orrú zsidót ábrázoló gúnyrajzot, a zsidóságot félreérthetetlenül becsmérlő kék transzparenszeket mutogattak. A drukkerék „*Indul a vonat Auschwitzba*” ordítózása, a távozó tömeg „*mocskos zsidók*”-at skandalása kétségkívül sokkoló volt. A Fradi–Újpest futballmérkőzés lelátóján és a meccs után történtek nyomán a Mazsihisz hat más zsidó szervezettel közösen maga is büntető följelentés megtételére szánta el magát.¹⁰ Két magánszemély is följelentést tett.

A jogi eljárást a kezdeményezők a hatályos magyar büntető törvénynek arra a szakaszára alapították, amely büntetni rendeli azt, „*aki nagy nyilvánosság előtt a magyar nemzet, valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoport vagy a lakosság egyes csoportjai ellen gyűlöletre uszít*”. A közösség elleni izgatás törvényi tényállása a politikai rendszerváltás utáni időszak egyik legtöbbet vitatott törvényhelye, amelyet a magyar parlament és az Alkotmánybíróság egy évtizeden belül háromszor módosított.

A botrányos meccset követően, nem utolsó sorban amiatt, mert vezető kormánypárti politikusok hallgattak,¹¹ a magyar sajtóban megjelent publicisztikák már részben ezzel – ti. a hallgatással – foglalkoztak. Néhány idézet mutatóba.

„*Mivel a zsidózásra mindeddig még nem vezettek be mértékjegységet, nem könnyű megállapítani, hogy a múlt héten erősebb zsidózás folyt-e, mint az az előtti vagy az előtti előtti vagy bármelyik héten 1989, a rendszerváltás és a szabad közbeszéd kezdete óta. Am a pontos mérések hiánya mellett is erős bennünk az érzés, hogy a múlt héten szokatlan mennyiségben ömlött szét körülöttünk a mocsok.*”¹²

¹⁰ A feljelentést a Mazsihisz mellett a Budapesti Zsidó Hitközség, a Nácizmus Üldözötteinek Bizottsága, a Raoul Wallenberg Egyesület, a Munkaszolgálatosok Országos Egyesülete, valamint a Füst Milán Szellemi Páholy vezetői írták alá. A Mazsihisz ügyvédje jelezte: a B' nai B' rith már korábban megtette külön feljelentését az ügyben.

¹¹ Az igazságügyminiszter azzal a kijelentéssel háritotta el egy tévés újságírónak a MIÉP nyilatkozatára vonatkozó kérdését, hogy nem ért a focihoz. A miniszterelnök rádióinterjújában csupán afölötti meglepődésének adott hangot, hogy két egymással rivalizáló futballklub tulajdonosa ugyanaz.

¹² Heti zsidó. Magyar Narancs, 2001. augusztus 2.

„A miniszterelnök úrtól hiába vártuk a mondatot. Nem a politikai elhatárolás frázisát vártuk, bár az sem lett volna jelentés nélkül való, hanem az országért érzett morális felelősség mondatát. A megtámadott társadalomnak szóló gesztust. Helyette a támadó, a MIÉP kapott megnyugtató szavakat Orbán Viktortól. Megtámadott társadalomról beszélek, és nem »csak« antiszemita uszításról. A MIÉP alelnöke, Bognár László az FTC futball kft. többségének Fotex általi megvásárlását a gazdag zsidó polgárságot a haza közösségből kiutasítva, nemzetellenes tranzakciónak nevezte. A gondolat különös kegyetlensége és rettenetes történelmi aurája elrejti agresszivitásának egy fontos és a MIÉP-re jellemző vonását...”¹³

„A Ferencváros megvásárlásával kapcsolatban tett hivatalos nyilatkozzal... radikálisan új helyzet állt elő. A fordulat lényege az, hogy a MIÉP úgy érezte, eljött az ideje a nyílt uszításnak, a fasiszta eszmék beemelésének a demokratikus magyar társadalom nyilvánosságába... Az a mód, ahogyan a MIÉP a zsidósághoz való tartozást szembeállítja a magyarsághoz való tartozással, s az egyikhez való kötődés számára a másiktól való kizárást jelenti, nos, ez a gondolkodásmód nem más, mint a német nemzetiszocializmusban rémuralomra jutott faji gondolat, a hazánkat majdnem tönkretévő nyilasok alapvető eszméinek nyílt hirdetése. Az a tény, hogy a MIÉP ismét a faji megkülönböztetés nyílt hirdetésére vállalkozik, nem csupán ennek a kis pártnak és az emiatt tiltakozó emberek tömegének a belügye. A MIÉP immár az egész alkotmányos demokrácia ellen intézett támadást.”¹⁴

„Akiknek pedig felszínes ismeretei vannak az elmúlt száz év társadalom- és politikatörténetéről, azok nyilvánvalóan számíthattak arra, hogy manapság zsidózni körülírtan, óvatosan és csak a zárt körben remélhető biztos siker tudatában lehetséges. Az FTC eladása kapcsán kiderült, hogy ez sem így van. Politikai kockázatok nélkül is lehet nyíltan, társadalmi összefogást, nemzetmentési igényeket is bejelentve antiszemitanak lenni. Attól sem kell tartani, hogy Magyarország kormányzó pártja érzékelné ennek veszélyét. Az ilyenkor leginkább megszólalásra kötelezett vezető bejelenti ugyan »meglepődését«, ám amin meglepődik, ahhoz jobb lenne, ha nem lenne köze. Főleg olyan kormány vezetőjének, amely a programjában három évvel ezelőtt a szolgáltató államot hirdette meg. Kormányzásért felelős vezetőként legalább azt tudhatta volna, hogy ez al-

¹³ Nagy N. Péter: Egy mondat. Népszabadság, 2001. augusztus 3.

¹⁴ György Péter: A fordulat. Népszabadság, 2001. augusztus 4.

kalommal politikusként min kellett volna meglepődnie. Kijelentette volna: ez az a határ, amelyet az ország érdekében nem lett volna szabad átlépni. Senkinek sem. S mivel ezt nem mondta, a szomorú szenzáció provokátorai győztesnek is érezhetik magukat."¹⁵

A szélső-(?)-jobboldali sajtó sem hagyta szó nélkül a történeteket.

„A fotexes Várszegi Gábor megveszi a Fradit, s nem érti, hogy miért akadt a torkán a fociszerető közönségnek a falat. A szolgálkú média sietve antiszemita-krá vadászik, mert a MIÉP alelnöke ki merte mondani azt, amit mindenki tudott, hogy amint az MTK a budapesti zsidóság szimbolikus csapata volt, úgy a Ferencváros azon jobboldali érzelmű pesti kisembereké, akik mi tagadás, nem rokonszenveznek az előbbi táborral. Persze ez ma már csak egy szűk szurkolói réteg számára bír jelentőséggel, de aki látta a legutóbbi Fradi–Dózsa meccsen az egyik hatalmas feliratot »Zöld sásból kék liba«, az pontosan értette, miről van szó."¹⁶

„Már megint beindult a zsidózakata, ez a régi, jól ismert, hangos méltatlan-kódó kórus a szörnyű magyar antiszemitizmussal szemben, amely addig mert menni féktelen kirekesztésében, hogy zsidónak nevezi a zsidót. Látszólag a MIÉP-nek a Fradi eladásával kapcsolatos helytelenítő állásfoglalása váltotta ki – mert a zakaták országos elrendelői ügyelnek arra, hogy mindig valami konkrét ügyre hivatkozva ricsajozzanak –, valójában pedig az a sajátos zsidó lelki igény kattintja be őket, hogy állítólagos veszélyeztetettségüket, megtámadottságukat, kiszolgáltatott mivoltukat újra és újra a világ felé sirhassák. Akkora indítatásuk van a periodikusan visszatérő sirhatnékra, hogy még siratófal sem kell hozzá. Elég egy sportügyi MIÉP-állásfoglalás ...

Merthogy a zsidót hogy kell nevezni, ez a klasszikus örökzöld, nem a IX. szimfónia. Nagyon nagy baj ugyanis, ha a zsidóban a zsidót látjuk: ez már kökemény antiszemitizmus. Viszont még nagyobb baj, ha nem méltányoljuk, tiszteljük, támogatjuk a zsidó zsidóságának szabad fejlődését és virágba borulását. Egy átlag logikájú ember erre persze azt felelné, hogy az utóbbi elvárás nyilvánvaló előfeltétele, hogy felismerjük, megkülönböztessük ki zsidó, ki nem, hiszen ezen disztinválás nélkül eleve elképzelhetetlen a zsidókkal való minden érdemi kontaktus. Ők mégsem veszik jó néven, sőt kikérik maguknak, hogy egy nem zsidó zsidónak merje látni őket...

¹⁵ Kéri László: Friditől Fradiig. Népszava, 2001. augusztus 8.

¹⁶ Bencsik András: Botrányszezon. Magyar Demokrata, 2001. augusztus 3.

Most éppen az FTC-ügyben érte őket életveszélyes fenyegetés, példátlan »uszításról«, történelmi »fordulatról«, megtorlásért az égbe kiáltó »zsidózásról« óbégat az érintett etnikum és kiszolgáló holdudvara...

– Honnan tudják önök, hogy a Várszegi úr zsidó?

Ez a kérdések kérdése ugyanis. Most felelj, magyar, ha mersz! Óva intek mindenkit attól, hogy még véletlenül is azt vágja rá erre a kérdésre: látom. Ennél nagyobb halfogást nem is tehetne, egy életen keresztül hordozhatná a homlokán a billogot: rasszista! A neoliborális felfogás oly mértékű kiütéses győzelmet aratott ugyanis a józan ész felett, hogy lassan az USA-ban nincs fehér ember, aki észre merné venni, aki látni merné, hogy a szomszédja néger. Mert ma már ezt a szembeötölő nyilvánvalóságot sem szabad látni. Társadalmilag tilos. Kerüljük el tehát a csapdát és – javaslom – feleljünk az Össztűz vallató tisztjeinek így: – A jelek arra utalnak, hogy Várszegi úr zsidó: kapcsolati köre, barátai, üzletfelei, politikai elkötelezettsége, az általa képviselt érdekek, életútja, karrierje mind erre vallanak. Természetesen nem tudhatjuk, hogy zsidó-e Várszegi úr, netán székely unitárius – mindkettő lehet –, de elemelve a róla megtudhatókat, valószínűsíthetően zsidónak gondoljuk.

Ott tartunk tehát, hogy a valószínűsíthetően zsidó Várszegi megvásárolta a kétségen kívül magyar nemzeti érzést jelképező Fradit.¹⁷

A B'nai B'rith-nek a Legfőbb Ügyészhez címzett, gondosan megindokolt és dokumentált büntető feljelentését,¹⁸ a Mazsihisznek a Fővárosi Főügyészséghez címzett, ugyancsak hosszan kifejtő följelentését, a budaörsi polgármesternek és két más magánszemélynek ugyancsak az ügyészséghez intézett följelentéseit a hatóság egy ügyvé összevonta. Majd megtagadta a nyomozás elrendelését... Az ügyészség indokolásának lényege szó szerint a következő.

„A sérelmezett kijelentésekkel kapcsolatban azt lehet megállapítani, hogy azok negatív hangulatkeltésre, nem pedig gyűlöletre uszításra alkalmasak. A társadalmi csoportok közötti leegyszerűsített, sztereotipizált és minden alapot nélkülöző különbségtétel közelíti a véleménynyilvánítás szabadságának határait, ám nem éri el azt a mértéket, amely a büntetőjogi beavatkozást követelné.”¹⁹

¹⁷ Szócs Zoltán: Zsidózakata. Magyar Fórum, 2001. augusztus 9.

¹⁸ A feljelentés teljes szövegét lásd a Függelékben.

¹⁹ Központi Ügyészségi Nyomozó Hivatal 2001. augusztus 17-ei 101/2001. sz. határozatának V. pontja.

Ezt az ügyészégi határozatot a feljelentők nem fogadták el, mindannyian panaszt tettek a felettes hatósághoz. (Az ügyészség még a bíróság elé sem volt hajlandó vinni ezt a közfigyelmet keltő ügyet; maga bírálta el.)²⁰

A B'nai B'rith felülvizsgálatot szorgalmazó beadványában a következőkre mutatott rá: „*Ellentétben a határozatban írt ügyészi véleménnyel, a MIÉP sajtótájékoztatót követő Újpest–Fradi meccsen történt események szorosan összekapcsolódnak az általunk állított bűncselekménnyel. Ami ott történt, az az uszítás azonnali és nyilvánvaló »eredménye«.* A törvényi tényállással védett jogi tárgy a közösség békéje, a köznyugalom. A köznyugalom megzavarása íme, előállott. A hatóság közönye és hallgatása közepette a televíziós csatornák közvetítésével az ország lakossága olyan, az érzelmeket súlyosan felkavaró eseménysorozatnak volt szem- és fültanúja, amilyen 1944. óta nem történt meg ebben az országban: a »mocskos zsidók« szavakat ritmikus kórusban skandáló tömeg, a transzparenséken felmutatott szövegek, a félreérthetetlen gúnyrajz egyenes és nyilvánvaló következményei a faji uszításnak. Ha ez ellen az ügyészség nem lép fel, az valóban a jogállam halála!”²¹ Fontos megjegyezni, hogy a jogi vita tulajdonképpen a magyar büntetőtörvény egy sikerületlen mondatának, egy archaikus ízű kifejezésének, az „uszítás” fogalmának értelmezése.²²

A gyűlöletbeszédről szóló szakmai vita – a véleménynyilvánítás alkotmányos szabadsága és ugyancsak az alkotmány által védett emberi méltósághoz való jog ütközése – mindenesetre az ügy óta föléledt, és folyamatosan napirenden van Magyarországon. De térjünk vissza az eseményekhez: a Fővárosi Főügyészség először 2001. augusztus 17-én, a Legfőbb Ügyészség előbb szeptember 3-án, majd október 9-én ismét elutasította a nyomozás megtagadása miatt előterjesztett panaszokat. Ám szeptember elején újabb súlyos atrocitás történt. A B'nai B'rith elnöksége ennek kapcsán (Hegedűs Lóránt újságcikke) ismét a Legfőbb Ügyészhez fordult:

²⁰ A magyar büntetőeljárás jelenleg nem engedi érvényesülni az úgynevezett pótmagánvád jogintézményét. Ennek hiányában a sértett – vagy a magát sértettnak érző személy – önmaga nem veheti büntetőbíróság elé az ügyét.

²¹ A B'nai B'rithnek a Legfőbb Ügyészhez írt 2001. augusztus 27-ei panaszbeadványa.

²² A jogvita lényege, hogy mi az uszító beszéd tárgya, mit jelent a gyűlöletre uszítás, a kifejezés maga. A kifejezés büntetőjogi tartalmának pontos meghatározása 1878 óta, az akkori büntető törvényben, a Csemegi-kódexben való megjelenése óta foglalkoztatja a magyar jogászokat. Ezzel a kifejezéssel dolgoztak az egész XX. században, a politikai rendszerek váltakozásai közepette a kifejezés bizonytalanságát a legmagasabb bírói fórumok mindig igyekeztek rendszerkonform módon kihasználni.

„A nyomozás megtagadásának – egy mondatba sűrített indoka az volt, hogy a sérelmezett kijelentések negatív hangulatkeltésre nem pedig gyűlöletre uszításra alkalmasak; az idézett kijelentések ugyanis nem lázítanak, nem ingerelnek a társadalom más csoportjával szemben aktív, tevőleges, erőszakos cselekedetekre. Azóta már ez is megtörtént! Feljelentésünket ezért új tényállásra alapozott új feljelentéssel egészítjük ki: ezen önálló feljelentésünkkel külön, önállóan kezelendő büntetőeljárás megindítását kérjük a hatályos Btk. 269. §-ba ütköző magatartás miatt.

A jelen beadványunkhoz csatoltan eredetiben a Legfőbb Ügyész úr elé tárjuk a MIÉP XVI. kerületi szervezetének Ébresztő című 2001. III. évfolyama 3. számát. A lapot a főváros XVI. kerületében postaládákba bedobás útján sok ezer példányban terjesztették. Ennek első oldalán ifj. Hegedüs Lóránt MIÉP alelnök aláírásával az alábbiakban szó szerint idézett nagybetűs felhívás jelent meg:

„Hát halld meg magyar az ezredik keresztyén magyar állami év ezer év ősi jussán és jogfolytonosságán alapuló, egyetlen életre vezető üzenetét: REKESZD KI ŐKET! MERT HA TE NEM TESZED MEG, ŐK TESZIK MEG VELED!”

A szerző többféleképpen körülírt módon, félreérthetetlenül a zsidóság ellen uszít. A kirekesztésre irányuló felhívás az immár alig kódolt gyűlöletbeszéddel „galíciai jöttmentek hadáról” beszél. ... Az írás nem kíván kommentárt. A nagybetűs felhívás immár az ügyészség önnön ismérveinek is megfelel; ezekkel kapcsolatban nem állíthatja, hogy nem lázítanak, nem ingerelnek a társadalom más csoportjával szemben aktív, tevőleges, erőszakos cselekedetekre.”²³

A Legfőbb Ügyészség október 9-én a B'nai B'rith elnökének írott levelében közölte, hogy az ügyészség nyomozást rendelt el a fenti idézett cikk alapján.²⁴ (Az ifj. Hegedüs Lóránt névalíráásával terjesztett cikk tartalma miatt indított nyomozást az ügyészség hónapokig ismeretlen tettes ellen folytatta...) A MIÉP alelnök Hegedüs országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését a Legfőbb Ügyész nem azonnal, hanem csak 2001 december elején kezdeményezte. Vádemelésre 2002 nyarán került sor, tárgyalásra viszont e kötet megjelenésének időpontjáig még nem. (Az ifj. Hegedüs üggyel részletesen e kötet következő írása foglalkozik.)

²³ A B'nai B'rithnek a Legfőbb Ügyészhez írt 2001. szeptember 12-ei levele.

²⁴ A Zsidó Dokumentációs Központ őrzi és az érdeklődők számára teljes terjedelemben hozzáférhetővé teszi a jogi iratok csorbítatlan szövegét. A jogi iratok összefoglaló ismertetése az Élet és Irodalom 2001. szeptember 7-ei és szeptember 14-ei számában elolvasható, itt az interneten is hozzáférhető. („Nem lázítanak, nem ingerelnek” – a MIÉP–Fradi ügy ügyészségi dokumentumai.)

„REKESZD KI ŐKET, MERT HA NEM TESZED MEG...”

A Magyar Igazság és Élet Pártja Budapest, XVI. kerületi szervezetének lapjában, az *Ébresztőben* – 2001. augusztus 16-án – jelent meg ifj. Hegedüs Lórántnak, a MIÉP alelnökének „*Keresztyén magyar állam!*” című írása.¹ E cikk nem csupán amiatt érdemel figyelmet, mert szerzője e párt (egyik) alelnöke s országgyűlési képviselője,² egyúttal gyakorló református lelkész Budapesten, hanem amiatt is, mert mentelmi joga felfüggesztését követően, 2001. december 18-án ifj. Hegedüs Lórántot gyanúsítottként hallgatták ki az akkor már az ügyészség által hónapok óta tartó – közösség elleni izgatás bűncselekményének gyanúja miatt kezdeményezett – nyomozás során. A cikk megjelenése és szerzője gyanúsítottként történő kihallgatása közötti időben a média kitüntetett figyelemmel kíséerte a fejleményeket, annál is inkább, mert az ügy nem csupán a nemzeti radikalizmusáról ismert MIÉP-et, hanem a Magyarországi Református Egyházat is közelről és érzékenyen érintette.

Az alábbi összefoglaló lehetőség szerint kronologikus rendben ismertetni, dokumentálni és rögzíteni kívánja az ifj. Hegedüs Lóránt írása nyomán a sajtóban megjelenő legfontosabbnak tartott tényeket, véleményeket, állásfoglalásokat.

A MIÉP alelnöke „*Keresztyén magyar állam!*” című írásának középpontjában az áll, hogy az ezer esztendőös keresztyén magyar államnak fennállása során egy sor súlyos történelmi sorscsapást kellett kiállnia. A „*pusztító hisztérikus indulat*” romboló képviselőiként a tatárokat, törököket és oroszokat nevezte meg, míg a „*hidegvérű alantas indulat*” reprezentánsaként „*Európa, mi több, a világ összességében legtehetségtelenebb és legkorlátoltabb*” uralkodóházát, a Habsburg dinasztiát tartotta. A következő hosszabb – mindenféle kommentár nélküli – idézet, mely gyakorlatilag a cikk teljes második részét érinti, a lényegét nem érintő kihagyásoktól függetlenül érzékelteti ifj. Hegedüs mondandójának és üzenetének tartalmi súlypontjait.

¹ Ifj. Hegedüs Lóránt: *Keresztyén magyar állam! Ébresztő*, 2001. (III. évfolyam), 3. szám

² A Magyar Igazság és Élet Pártja a 2002. áprilisi választások során nem érte el a parlamenti bejutáshoz szükséges küszöböt, továbbá egyéni képviselőjelöltjei sem szerepeltek sikeresen, így ifj. Hegedüs Lóránt képviselői mandátuma az új országgyűlés megalakulásával lejárt.

„De még ezt is kivédte volna a keresztyén magyar állam, ha nem jön a kiegyezéses önfeladás következtében galíciai jöttmentek hada, kik megtestesült óemberként rágták és rágják szét romjaiban, a hősök csontjaiban mégis, csak azért is, mindig, újra meg újra feltámadásra képes hont. Ha már az ő őszövétségi Sionuk elveszett bűneik, Isten elleni lázadásai miatt, hát vesszen az újszövétségi életrend legígéretesebb magaslata: a magyar Sion is. ...³ Míután pedig nem lehet minden palesztint kifüstölni nációkat is nemegyszer megszegyenítő fasiszta módszerekkel a Jordán partja mellől, hát jönnek megint a Duna partjára, hol internacionalistán, hol nemzetieskedve, hol kozmopolitán még egyet rúgni a magyarba, hiszen kedvet kaptak hozzá. ...⁴

Hát halld meg az ezredik keresztyén magyar állami év ezer ősi jussán és jogfolytonosságán alapuló, egyetlen életre vezető üzenetét: **REKESZD KI ŐKET! MERT HA TE NEM TESZED MEG, ŐK TESZIK MEG VELED!**

Erre figyelmeztet minket ezer év kínja, megrabolt és ezerszer is kifosztott hazánk ama »magasban« mégis meglévő öröksége és nem utolsósorban Ramallah kődobáló fiai.”

Az egyik első sajtóreflexióra mintegy három héttel a megjelenést követően került sor. A *Magyar Hírlap* megkeresésére és kérdésére, vajon miként kell értelmezni a kirekesztésre irányuló mondatokat, ifj. Hegedűs Lóránt csupán annyit válaszolt, hogy „*ezt úgy kell érteni, ahogy le van írva*”. Egyebet nem kívánt hozzáfűzni az általa írottakhoz.⁵ Ugyanakkor Fodor Gábor, a Szabad Demokraták Szövetsége ügyvivője „szégyenteljes náci szöveg”-ként minősítette ifj. Hegedűs írását. A parlament emberi jogi bizottságának – amelynek Fodorral egyetemben ifj. Hegedűs is a tagja – szocialista párti elnöke, Kósáné Kovács Magda azon véleményének adott hangot, hogy a gyűlöletbeszédnek e mostani megnyilvánulását nem lehet büntetlenül hagyni. Egyúttal felvetette, hogy a Legfőbb Ügyész meg kell kérdezni, vajon a MIÉP alkotmányosan működő párt-e, avagy sem.⁶

A Magyar Hírlap szerkesztősége – olvasható a másnapi számban – azért döntött úgy, hogy beszámol a kerületi pártlapban megjelent, tehát eredendően korlátozott publicitást kapott cikkről, mert ifj. Hegedűs írásának üzenete „*minden*

³ A kihagyott részben ifj. Hegedűs Ady Endrétől közölt egy idézetet a „magyar Sion”-ról.

⁴ A kihagyott részben ifj. Hegedűs Szent István befogadó, többnyelvű államáról elmélkedett, ahol – Németh Lászlót egyik gondolatát felidézve – a „*többségbe nem hazudhatta át magát a kisebbség*”.

⁵ Dzindisz Magdaléna: Kirekesztés egy kerületi lapban. Magyar Hírlap, 2001. szeptember 7.

⁶ Uo.

eddiginél fertelmesebb – mert nyíltan uszító –, és mert egy parlamenti párt alelnöke írta”.⁷ Álláspontjuk szerint a Magyar Köztársaság zsidó származású, zsidó vallású polgárainak kirekesztésére irányuló írás, először is szerzőjére, a református lelkészre nézve szegyen. Ám – amennyiben „szótlanul türi” – egyaránt szegylene lesz a református egyháznak, a MIÉP-nek, a magyar Országgyűlésnek és végül magának a felelős magyar kormánynak is, hiszen amennyiben „az ország mentális egészségéért és közrendjéért is felelős” kormány szótlanul türi az elhangzottakat, akkor a történetek az „ország szegyené”-nek is tekinthetők. A Magyar Hírlap véleménye szerint az elhatárolódás és a politikai megbélyegzés ezúttal már nem elegendő, hiszen a leirtakra tekintettel a „lelkész-képviselő büntetőjogi felelősségre vonásának kell következnie.”⁸

A Heti Világgazdaság egy héttel később megjelent cikkének írója⁹ arra hívta fel a figyelmet, hogy Bognár László, a MIÉP másik alelnökének az FTC foci-csapata eladása kapcsán nem sokkal korábban közzétett nyilatkozatával szemben ifj. Hegedüs írásának már büntetőjogi következményei lehetnek. Mint emlékeztető, az ügyészség Bognár alelnök esetében arra hivatkozva utasította el a közösség elleni izgatás gyanújára alapozott feljelentést, hogy – jöllehet az elhangzottak sértik a zsidóságot és előítéletesek is – de, idézve az ügyészség álláspontját, „nem tekinthető gyűlöletre uszító, aktív magatartásra serkentő felhívásnak”. Azaz a Bognár László által mondottak nem minősülnek bűncselekménynek, ezzel szemben, ifj. Hegedüs kirekesztésre felhívó kijelentései a HVG cikke szerint „a közösség elleni izgatással kapcsolatos eddigi bírói ítéletek indoklásainak alapján legalábbis súrolják a büntethetőség határát.”¹⁰

A Népszabadság szeptember 17-én már arról tájékoztatott, hogy több magán-személy tett büntető feljelentést ifj. Hegedüs Lóránt cikke miatt. A Népszabadság-cikk hivatkozott Lendvai Ildikó szocialista párti képviselőre, aki azzal a kérdéssel fordult Polt Péter Legfőbb Ügyészhez, hogy szándékában áll-e a nyomozó hatóságnak hivatalból eljárást kezdeményezni az ügyben?¹¹ Két nappal később Borbély Zoltán, a Fővárosi Főügyészség szóvivője arról tájékoztatta a sajtót, hogy a nyomozóhatóság arra az álláspontra jutott, hogy a „Keresztyén magyar állam!” című írásban foglaltak kimerítik a közösség elleni izgatás kritériumait.

⁷ A harag papja, MH-álláspont. Magyar Hírlap, 2001. szeptember 8.

⁸ Uo.

⁹ Riba István: Üzenet a múltból. Heti Világgazdaság, 2001. szeptember 15.

¹⁰ Uo.

¹¹ Feljelentették ifj. Hegedüs Lórántot. Népszabadság, 2001. szeptember 17.

Az eljárásnak ugyanakkor „*pillanatnyilag nincs gyanúsítottja,*¹² *a nyomozó hivatal bűncselekmény ügyében nyomoz*”.¹³ A MIÉP szóvivője útján közölte, hogy a feljelentésekkel nem kívánnak foglalkozni. Ifj. Hegedűs Lóránt és Csurka István pártelnök elzárkóztak a nyilatkozattól.¹⁴

A feljelentés alapjául szolgáló írásról a Magyar Nemzetnek ifj. Hegedűs Lóránt viszont azt nyilatkozta, hogy „*[A] kirekesztés lehet alkotmányos is a törvények tiszteletben tartásával*”. Írásába ugyanakkor „*mindenki azt ért bele, amit akar*”. Véleménye szerint rosszul értelmezték mondatait, hiszen neki „*nem a hazai zsidósággal van baja, hanem az izraeli politikával és az izraeli gazdaság magyarországi térnyerésével, valamint a cionizmussal*”. Ifj. Hegedűs magáról az eljárásról – egészen a nyomozás lezárásáig – nem kívánt véleményt nyilvánítani.¹⁵

A Magyarországi Református Egyház képviselőinek megszólalása új fejezetet nyitott az ügyben, és természetesen további szempontokat (és konfliktusokat) is felszínre hozott. Az MTI szeptember 20-ai tájékoztatása szerint a Magyarországi Református Egyház zsinatának elnöksége szeptember 5-ei keltezésű – Bölcskei Gusztáv püspök és Kálmán Attila főgondnok aláírásával ellátott – levelében „*igeellenesnek, a református hitvallással összeegyeztethetetlennek és egyházához méltatlannak*” nyilvánította ifj. Hegedűs Lóránt írását. Az illetékes egyházi hatósághoz, a Dunamelléki Református Egyházkerülethez címzett zsinati elnökségi levél arra kérte az egyházkerület vezetését, vizsgálja ki, vajon tényleg ifj. Hegedűs Lóránt írta-e a cikket, illetve jelent-e meg helyreigazítás az írással kapcsolatban?¹⁶ A Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, Hegedűs Lóránt – ifj. Hegedűs Lóránt édesapja és szolgálati előljárója – az MTI-nek hangsúlyozta, hogy ifj. Hegedűs Lóránt cikke tulajdonképpen válasznak tekinthető egy, a Magyar Hírlapban korábban megjelent, „*A kirekesztés módszertanához*” című írásra. Ezt a ténytet – tette hozzá Hegedűs püspök – a kifogásolt cikk szerzője nem írta meg.¹⁷ Egyúttal megjegyezte, hogy családja kirekesztésének „*bizonyos erők*” – egyebek mellett – bombariadókkal, halálos fenyegetésekkel, két ajtajukba lőtt pisztolygolyóval és folyamatos rágalomhadjárattal adnak nyomatékot. A Dunamelléki

¹² Azaz a nyomozást ismeretlen tettes ellen folytatják.

¹³ T. B.: Nyomozás a MIÉP-alelnök cikke kapcsán. Népszabadság, 2001. szeptember 19.

¹⁴ Uo.

¹⁵ Pál Gábor: Csurka István bírálja a kormányt. Magyar Nemzet, 2001. szeptember 20.

¹⁶ A református egyház igeellenesnek ítélte ifj. Hegedűs Lóránt írását. MTI, 2001. szeptember 20.

¹⁷ Visszatérő motívumként jelenik majd meg ez az ifj. Hegedűs Lóránt védelmében elhangzott érv, miszerint cikke nem tekinthető másnak, mint a magyarság sorozatos kirekesztésére irányuló publicisztikákra született válasznak.

Református Egyházkerület egyúttal arra hívta fel ifj. Hegedűs figyelmét, hogy nem egyházi minőségében tett nyilatkozatait „*tartalmi árnyaltsággal*” tegye.¹⁸

Nyilvánosságra hozta viszont a Debreceni Református Hittudományi Egyetem tanári kara ifj. Hegedűs Lóránt írásával kapcsolatos véleményét. A nyilatkozatot aláíró tizenöt professzor szerint ifj. Hegedűs írása „*teológiaiilag helytelen, kirekesztő és félrevezető gondolatokat tartalmaz, sőt kimeríti az izgatás, uszítás és hitelrontás fogalmát*”.¹⁹ Az egyetem rektorhelyettese, Fazekas Sándor a Magyar Hírlapnak azt is elmondta, hogy amennyiben bebizonyosodik, hogy ifj. Hegedűs Lóránt az igeellenesnek és hitvallással összeegyeztethetetlennek tartott cikk szerzője, akkor vele szemben a zsinat elnöksége első fokon egyházi fegyelmi eljárást indíthat.²⁰

A Magyar Nemzetnek nyilatkozó Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, Hegedűs Lóránt kijelentette, hogy az egyházkerület kivizsgálta az ügyet, és az eredményről tájékoztatta a zsinat elnökségét. Elmondta, felhívták ifj. Hegedűs Lóránt figyelmét arra, hogy a „*nem egyházi szolgálati minőségében tett nyilatkozatai alkalmával vegye tekintetbe egyházi szolgálati jellegét is*”.²¹ Hegedűs püspök ugyanakkor hangsúlyozta – ami által az ügy újabb elágazásához érkezünk –, hogy „*Csak attól a zsinattól fogadom el a lelkész képviselők gyülekezeti szolgálatát szabályozó új javaslatot – amely kizárná, hogy lelkész közfeladatot vállaljon –, amely átvilágíttatja magát, hogy volt állampárti besúgók többé ne legyenek jelen a református egyház legmagasabb döntési színterén.*”²²

A történet folytatásából a MIÉP-közeli Pannon Rádió sem maradt ki. Egyik szeptemberi műsorában ugyanis felolvasták – már a Központi Ügyészségi Nyo-

¹⁸ A református egyház igeellenesnek ítélte ifj. Hegedűs Lóránt írását. MTI, 2001. szeptember 20.

¹⁹ Uo.

²⁰ Dobozi Pálma: Akár egyházi fegyelmi eljárás is indulhat ifjabb Hegedűs Lóránttal szemben. Magyar Hírlap, 2001. szeptember 22. Ehhez kapcsolódik – jöllehet sokkal később kapott publicitást – Hegedűs Lóránt püspök a debreceni teológiai tanárok véleményével is polemizáló tanulmánya, amely nemcsak filológiaiilag igyekszik pontosítani, így védeni ifj. Hegedűs Lóránt írását, hanem több vonatkozásban is konfrontál a református egyházzal. D. Dr. Hegedűs Lóránt: Abszurdá absurdorum absurdissima Debreceniensa absurda (Az abszurdumok legabszurdumabb abszurduma: a debreceni abszurdum). Havi Magyar Fórum, 2001. december.

²¹ Jezsó Ákos: Feszültségek a reformátusoknál. Magyar Nemzet, 2001. szeptember 21.

²² Lásd uo. A református egyházon belüli konfliktusok kiéleződésére utal a Hegedűs Lóránt püspök által aláírt – és az Országos Sajtószolgálat által október 29-én közzétett – közlemény, amely az október 15-ei debreceni lelkészértekezlet összehívóit többek között azért bírálta, mert anélkül foglalkozott ifj. Hegedűs Lóránt cikkével, hogy arra az érintettet meghívta volna álláspontja kifejtésére. Lásd A Dunamelléki Református Egyházkerület Püspöki Hivatalának közleménye. 2001. október 29.

mozó Hivatal által elrendelt nyomozást követően – ifj. Hegedűs Lóránt vitatott cikkét. Az Országos Rádió és Televízió Testület egyik tagjának kezdeményezésére külön vizsgálat indult az ügy hátterének felderítésére.²³

Csurka István MIÉP pártelnök október eleji, a Magyar Fórumban közzétett publicisztikájában széles fronton offenzívát indított ifj. Hegedűs Lóránt – és a szerinte perifériára szorított MIÉP – védelmében.²⁴ Álláspontja szerint a MIÉP alelnöke a párt egyik fővárosi kerületi, kis példányszámú²⁵ negyedévi kiadványában megjelent írásában nem közölt „*megengedhetetlen dolgokat*”. A cikkekre irányuló figyelem mégis „*óriásilag túlméretezett*”. Ifj. Hegedűs valójában nem tett mást, mint védekezett. „*A kirekesztés a mai magyar közéleti tolvajnyelvben semmi mást nem jelent – vélekedett Csurka pártja alelnöke írásáról –, mint azt, hogy egy mérhetetlenül gazdag, roppant összeköttetésű és magát most éppen zsidónak tételező kör érdekeit felsértette, s önvédelemből korlátozni merészelte.*” Ifj. Hegedűs csak javaslatot tett a korlátozásra, mert a „*valódi korlátozáshoz*” nem áll hatalom a rendelkezésére. A MIÉP alelnöke – olvassuk tovább – „*senki fia magyart, magát magyarnak is legalább valló zsidót, nemzetársat nem bántott, csak a hatalmukat gonoszságra felhasználókat nevezte meg, s ezek kirekesztésére szólított fel: önvédelemből. Ehhez joga van, mert a társadalmi helyzet sajnos őt igazolja*”. Ifj. Hegedűst azonban nemcsak a „*liberális terroristák*” kívánják felelősségre vonni – hasonlatosan az Amerikai Egyesült Államokhoz, amely Afganisztán és Oszama bin Laden ellen intézett támadást –, hanem a református egyház egy része is. Csurka véleménye szerint azok a médiák indítanak most támadást ifj. Hegedűs és pártja ellen, akik „*egész működésükkel mást nem csinálnak, csak megkülönböztetnek, kirekesztenek, elhallgatnak*”, és most sértetten „*fel vannak háborodva*” a lelkész-képviselő írásán.²⁶ Csurka szerint ifj. Hegedűs

²³ H. Z.: A médiahatóság vizsgálja a Pannon Rádiót. Népszabadság, 2001. szeptember 29.

²⁴ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. október 4. Ezen cikk miatt – egy magánszemély feljelentése alapján – Csurka István ellen is nyomozást kezdeményeztek közösség elleni izgatás vádjával, amit végül a nyomozó hatóság nem talált megalapozottnak. Lásd még Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. október 18.

²⁵ A Népszabadság információi szerint az Ébresztő című lap tizenkétezer példányban jelent meg. In: Eljárás indul Csurka ellen is? Népszabadság, 2001. október 10.

²⁶ Csurka arra is célzott, hogy a 19. századi „galíciái” – a „*magyar falutól teljesen idegen szellemiségű*” – bevándorlók leszármazottai közül kerültek ki az 1919-es „*Lenin-fiúk*”, a „*magyarellenes gonosztevő*” Szamuelyk, Péter Gáborok, Aczél Györgyök és társaik, akik „*most készülnek a kormányhatalom visszavételére, hogy folytathassák*” az ártatlan emberek meggyalázását.

a támadások kereszttüzébe került cikkében „nem uszított, hanem válaszolva egy uszításra, tényt állapított meg. Észrevette a magyarság kirekesztését és orvosságot talált rá, politikait: azt mondta, előzd meg a saját végső kiszorításodat, rekeszd ki te őket, te magyar, mert ha nem teszed meg, ők teszik ezt meg veled. Védekezik. Mint ahogy sajnos, mindannyian védekezünk.”

Csurka ugyanakkor nehezményezte, hogy akkor, amikor „egy magát református lelkészként tételező egyén” – nevezetesen Majsai Tamás – a Csurka által „különítményes lap”-ként aposztrofált Magyar Narancsban a református egyház bizonyos köreiről írt, az semmiféle ellenállást vagy elhatárolódást sem váltott ki az egyházi zsinat részéről. A Majsai-féle cikkből idézett mondatok alapján Csurka megalapozottnak tartja a „közösség megsértésének és meggyalázásának bűnesetét”-t, jöllehet „*ezt senki sem veszi észre, senki sem meri észrevenni, mert ez nem a bankárkaszt zsidainak az érdekeit sérti, és ezért előlött nyájasan elnéz a debreceni teológiai tanárok testülete is, és csak ifj. Hegedűst tartja igeellenesnek*”. Csurka szerint ez csupán azért lehetséges, mert idáig jutott a magyarság „*meghajlásban, gyávaságban, önfeladásban*”.

A kialakult „*pánikhelyzetben*” – vélekedett Csurka a továbbiakban – nem szabad megengedni, hogy a „*kirekesztés szellemét átírányítsák ránk*”, továbbá, hogy „*embereket üldözzenek továbbra is csak azért, mert magyarok, keresztyének*”. Végezetül az áldás és békeség jegyében a következőkre buzdítja olvasóit: „*Aki magyar, velünk tart, s ha zsidóként tart velünk, a magyarság mellett, hát jöjjön.*”

Szintén október elején indította útjára a MIÉP azt az aláírásgyűjtő ívet, amely a „*keresztény magyarság védelmében*” várt támogató aláírásokat. A kezdeményezők „*szolidaritást vállalnak a magyarság védelmezőivel, a magyarság kirekesztése ellen küzdőkkel, így dr. Bognár László katolikus teológus, ifj. Hegedűs Lóránt országgyűlési képviselő református lelkész is.*”²⁷

Miként a korábbi híradások jelezték, az Országos Rádió és Televízió Testület – a Pannon Rádió műsoraival kapcsolatos átfogó monitoring vizsgálatról függetlenül – kivizsgáltatta, milyen körülmények között hangzott el a MIÉP közeli rádióadóban ifj. Hegedűs akkor már ügyészi nyomozás alatt álló írása. Az ORTT

²⁷ Házkutatás volt az Ébresztő szerkesztőségében. Népszabadság, 2001. október 6. A közösség elleni izgatással az ügyészség álláspontja szerint megalapozatlanul vádolt Bognár László ifj. Hegedűs Lóránthoz hasonlóan a MIÉP alelnökéként s természetesen nem teológusként nyilatkozott.

irodája által elkészített előterjesztés szerint a rádióban is elhangzó szöveg gyűlöletkeltésre alkalmas.²⁸ A Magyar Hírlap értesülései szerint az ORTT az ügyben büntetőfeljelentést kezdeményez, amennyiben a vizsgálat bűncselekmény alapos gyanúját állapítja meg.²⁹ Az ORTT – 2001. október végén – egymillió forintra bírságolta meg a Pannon Rádiót ifj. Hegedűs cikke szeptemberi felolvasása miatt.³⁰ Az ORTT határozatát egyedül a MIÉP által delegált tag nem szavazta meg.

A Magyar Demokrata publicistája ugyanakkor a MIÉP alelnöke és pártja ellen a „balliberális médiumokban” indított támadásokat igyekezett a visszájára fordítani.³¹ Ifj. Hegedűs cikke – olvassuk – a „MIÉP egyik jelentéktelen példányszámú kerületi lapjában” jelent meg, s miközben a MIÉP alelnöke állítólag kirekesztésre buzdított, addig valójában a Magyar Hírlap, az Élet és Irodalom és más „balliberális kötődésű médiumok” rekesztik ki az „antiszemitának beállított magyarok”-at. Nekik pedig egy évtizeden keresztül el kellett viselniük az előbbi médiumok „polgári értékrend, az erkölcs, a nemzeti önbecsülés” és a hagyományok elleni kirohanásait. A megtámadott magyarok nem jelentettek fel senkit sem, ugyanis a „többségi társadalom jámborul tűri a kisebbség terrorját”. A Magyar Demokrata cikkírója szintén osztja azt a korábban már megismert nézetet, miszerint ifj. Hegedűs nem tett egyebet, mint reagált a „szinte naponta ismétlődő magyarság elleni kirohanásokra”, s megtámadott írása is válaszként született Hell István 2001. július 21-én, a Magyar Hírlapban közzétett „kirekesztő” publicisztikájára.

A református egyházon belüli feszültségekre utalt Bölcskei Gusztáv református püspök a zsinat elnöksége nevében tett nyilatkozata, miszerint a zsinat nem tartotta kielégítőnek a Dunamelléki Református Egyházkerület által lefolytatott

²⁸ Ügyészségen a kirekesztők ügyei. Népszava, 2001. október 12.

²⁹ Locsmándi Andrea – Bodnár Lajos: Feljelentés az ifj. Hegedűs védő Csurka-cikk miatt. Magyar Hírlap, 2001. október 13.

³⁰ Egymillió ORTT-bírság a Pannon Rádióknak. A Hegedűs-cikk miatt kell fizetnie a budapesti rádióknak. Index, 2001. október 26. Lásd még Tábori Gabriella: Pannon Rádió: pénzbüntetés az ORTT-től. Magyar Nemzet, 2001. október 27. A cikk hangsúlyozta, hogy a határozat szerint ifj. Hegedűs jegyzete „nem felel meg a médiatörvény előírásainak, az ugyanis tiltja a nemek, népek, nemzetek, nemzeti, etnikai, nyelvi és más kisebbségek, egyházi vagy vallási csoportok elleni gyűlöletkeltést.”

³¹ B. K.: Hegedűs Lóránt vétke. Magyar Demokrata. 2001. október 18. A MIÉP frakcióvezető-helyettese, Balczó Zoltán a Magyar Demokratának adott interjújában szintén amellel érvelt, hogy a MIÉP ellen – vélhetően a 2002-es választásokig eltartó – „össztűz” zúdul, amelyhez ifj. Hegedűs Lóránt „antiszemitának bélyegzett nyilatkozata” is hozzátartozik. Sinkovics Ferenc: A MIÉP a választások után megkerülhetetlen lesz. Magyar Demokrata, 2001. október 18.

– a korábbiakban már ismertetett – eljárás eredményét. Ennek következtében a november végén összeülő zsinati üléseken is napirendre kerül a MIÉP alelnöke által közzétett írásmű megvitatása.³²

Október végén jelent meg a sajtóban hívő értelmiségiek egy csoportja által a katolikus, református és evangélikus egyház vezetőinek címzett, rasszizmus elleni fellépésre buzdító nyílt levél. Az aláírók sok egyéb észrevétel mellett arra mutattak rá, hogy a keresztény egyházak hívei, sőt még lelkészei között is akadnak cigány- és idegengyűlölők és antiszemita beállítottságúak. A nyílt levél szervezőit ugyanakkor meglepéssel töltötte el, hogy a református egyház elnöksége – vitatott írására tekintettel – megbélyegezte ifj. Hegedűs Lórántot.³³

2001. november letelején Csurka István a Magyar Fórumban ismételt kiállt megtámadott alelnöke és az ORTT által bírsággal sújtott Pannon Rádió mellett. Az antiszemitizmus vádját élesen elutasító Csurka szerint ifj. Hegedűs cikke válaszként tekintendő az őt ért *„életveszélyt jelentő támadásokra”*. Ugyanakkor Csurka véleménye szerint a MIÉP alelnöke által írottak nem is lehetnek sértőek *„az egész magyar zsidóságra”* nézve. Mindazon észrevételeket pedig, amelyeket ifj. Hegedűs megtámadott cikkében rögzített, a szólásszabadság elvét garantáló demokráciában magától értetődőnek kell tekinteni. Csurka meglátása szerint fel kell szabadítani a magyarságot a *„pénzügyi és sajtókaszt rémuralma”* alól, mégpedig oly módon, hogy – olvassuk a cikk vége felé – ki kell rekeszteni őket a gazdasági és a politikai hatalomból, *„illetve annak túlbirtoklásából, mert ha ezt nem tesszük meg, ezek rekesztenek ki bennünket – az életből”*.³⁴

A folyamatban lévő ügyési nyomozás ideje alatt a MIÉP egyik fővárosi szervezeténél vendégeskedő ifj. Hegedűs – a Magyar Fórum kommentálásában – *„hiteles tájékoztatást adott az ellene indított szélsőbaloldali rágalomhadjárat-*

³² Czene Gábor: Zsinati javaslat ifjabb Hegedűs ellen. Népszabadság, 2001. október 27.

³³ Czene Gábor: Hívő értelmiségiek a rasszizmus ellen. Népszabadság, 2001. október 29. A nyílt levelet a Népszabadság a másnapi, október 30-ai számban közölte (Közös lelkiismeret-vizsgálatra van szükség. Értelmiségiek egy csoportjának levele egyházi vezetőkhez). Lásd még Beliczai Bea – Simon Zoltán: Levél a püspököknek a gyűlölet ellen. Népszava, 2001. október 30. A nyílt levéllel polemizáló – egyúttal ifj. Hegedűst védelmébe vevő – publicisztikák közé tartozik Ugró Miklós írása, melyben a következők olvashatók: *„Vannak az aláírók között olyanok, akik többet ártottak a magyar református egyháznak, mint ifj. Hegedűs Lóránt valaha is birt. De az egyházat nem rajtuk keresztül kell megítélni, ahogyan Jézus tanítványait sem szokás Júdás tettei alapján minősíteni.”* Lásd, Hívő értelmiség levelét megírta. Előítéletekkel a kirekesztés, a rasszizmus, a diszkrimináció ellen. Magyar Nemzet, 2001. október 31.

³⁴ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. november 1.

ról”.³⁵ Új motívumként hangzott el a MIÉP alelnöke részéről, hogy „*a rágalmazók által kiemelt megállapításai egytől egyig a magyar irodalom nagyságaitól – Szabó Dezső, Németh László, Ady Endre – származó idézetek, gondolatok. Ezek a nyilvánvalóan nem rasszista szerzők csupán azt a faji felsőbbrendűséget hirdető vad törzsi sovinizmust bírálták éles szavakkal, ami ma is jellemzi a zsidó szélsőjobboldalt.*”³⁶ Saját egyházáról szólva pedig kijelentette, hogy csak néhány „*az igazságtól rettegő egyházi vezető lihegi túl az ügyet.*”³⁷

Időközben jogi szempontból újszerű beadvánnyal fordult a Központi Ügyészségi Nyomozó Hivatalhoz az ifj. Hegedüs-cikke ellen eljárást kezdeményező egyik magánszemélyt képviselő ügyvéd. E beadványban egyebek mellett azt indítványozta Feldmájer Péter, hogy az elkövetőt, vagy elkövetőket egy forint nem vagyoni kár megtérítésére is kötelezzék, mert „*ügyfelének egészségi állapota erősen megromlott az antiszemita kijelentések miatt.*”³⁸ A jogalkotónak – érvelt a jogi képviselő – „*választ kell adnia arra, hogy csak a fizikailag okozott bántalmazással, avagy a széles körben elkövetett uszítással is okozható-e nem vagyoni kár.*”³⁹

A református egyházon belül pergő eseményeket a Magyarországi Református Egyház Zsinata november végi ülése jelezte. A zsinat napirendi pontjai között szereplő ifj. Hegedüs-ügyet a jelenlévők nagy többsége a zsinati elnökség korábbi állásfoglalásával azonosan ítélte meg, vagyis igeellenesnek és a református hitvallással összeegyeztethetetlennek tartotta az írást. A 90 résztvevőből – Kálmán Attila világi elnök tájékoztatása szerint – 5-6 tartózkodás mellett mindössze 15-en szavaztak a beterjesztett határozat ellen.⁴⁰ A zsinat egyúttal felkérte az illetékes egyházkerület közgyűlését, hogy határolódjon el ifj. Hegedüs gondolataitól.

³⁵ Varga: Erőt adó igazság. Magyar Fórum, 2001. november 8.

³⁶ Uo. A „*Keresztyén magyar állam!*” elleni feljelentések természetesen nem a magyar irodalomból vett idézetek, illetve az idézett szerzők ellen irányultak, hanem ifj. Hegedüs saját, kirekesztésre buzdító kijelentései ellen.

³⁷ Uo.

³⁸ Egy forintra perlik ifjabb Hegedüst. Népszabadság, 2001. november 21.

³⁹ Uo.

⁴⁰ Igeellenesnek ítélte ifj. Hegedüs Lóránt cikkét a református egyház zsinatának ülése. Forrás: MTI, 2001. november 28. Csurka István, a MIÉP elnökeként aláírt „*Nyilatkozat*”-ban fejtette ki véleményét a zsinati határozatról, kijelentvén, hogy „*a református zsinat többsége a keresztényellenes, liberális, kozmopolita és globalista erők szolgálatába szegődött.*” Véleménye szerint a zsinatnak észre kellett volna vennie, hogy „*az ifj. Hegedüs elleni támadás nem az általunk is mindenkor elítélt szörnyű magyar tragédia, a holokauszt visszatérte miatti őszinte zsidó félelemből eredt, hanem kis csoport politikai támadása volt egy párt és egy igazság ellen.*” Csurka István: Nyilatkozat. Magyar Fórum, 2001. december 6.

Az illetékes Dunamelléki Református Egyházkerület főgondnoka, Takaró Mihály véleménye szerint a zsinat felkérése nem tekinthető kötelező erejűnek, egyúttal közölte, a zsinat törvényhozó és nem bíraskodási szerv. Az egyházkerületi közgyűlés pedig majd eldönti, egyáltalán napirendjére tűzi-e ifj. Hegedűs Lóránt ügyét.⁴¹

2001. december elején a nyomozó hatóság által elrendelt vizsgálat arra a megállapításra jutott, hogy ifj. Hegedűs Lóránt cikke kimeríti a közösség elleni izgatás bűncselekményét, tekintettel arra, hogy az egy jól behatárolható célcsoport, a „galíciai jöttmentek” kirekesztésére szólít fel. Ennek következtében a Legfőbb Ügyészség ifj. Hegedűs Lóránt mentelmi jogának felfüggesztését javasolta az Országgyűlésnek, hiszen országgyűlési képviselőt gyanúsítottként csak e javaslat megszavazása után lehet kihallgatni.⁴²

A törvényhozás mentelmi és összeférhetetlenségi bizottsága ifj. Hegedűs Lóránt meghallgatása után egyhangúlag azt indítványozta, hogy az Országgyűlés függesse fel a képviselő mentelmi jogát. Az MTI-nek ifj. Hegedűs átadta azt a nyilatkozatot, amelyet a parlamenti bizottság előtt tett, s amelyben maga is mentelmi joga felfüggesztését kérte. Ifj. Hegedűs a Legfelsőbb Bíróság és az Alkotmánybíróság határozataiban bízva kijelentette, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányos jogával élve büntetendő cselekményt nem követett el cikke megírásakor.⁴³

Az Országgyűlés plénuma 2001. december közepén nagy többséggel – beleértve a MIÉP támogatását is – felfüggesztette ifj. Hegedűs Lóránt MIÉP-es képviselő mentelmi jogát.⁴⁴ A nyomozás új szakaszához érkezett, és érdemi eredményt 2002-ben produkált: az ügyészség 2002. júniusában vádemelési indítvánnyal fejezte be a nyomozást. Így várhatóan büntetőeljárás vádlottjaként bíróság elé kell állnia ifj. Hegedűs Lórántnak. Azt természetesen nem lehet tudni, milyen jogerős ítéletet hoz majd a bíróság, de megjósolható, hogy az mindenképp precedens értékű lesz, s korszakhatárt fog jelenteni a magyarországi politikai közbeszéd világában.

⁴¹ MTI, 2001. november 30. Hegedűs Lóránt püspök a Vasárnapi újság 2001. december 2-ai adásában – Terebesi Éva kérdéseire válaszolva – kommentálta a zsinati ülés eljárását és határozatát.

⁴² Kiadja-e Hegedűst a parlament? Népszabadság, 2001. december 5.

⁴³ Ifj. Hegedűs Lóránt megismételte vádjait. Népszabadság, 2001. december 15.

⁴⁴ 275 képviselő szavazott a mentelmi jogot felfüggesztő javaslat mellett, 8-an ellene, ugyanakkor 12-en tartózkodtak a szavazástól. Önként vállalt kiadatás. Magyar Fórum, 2001. december 27.

MIHANCSIK ZSÓFIA

ÁRULKODÓ IDÉZETEK

Az alábbiakban a Vasárnapi újság című rádióműsorban (Magyar Rádió, Kossuth adó, vasárnap reggelként 6 órától fél 9-ig) 2001-ben elhangzottakból, valamint két jobboldali radikális magyar hetilapban, a Magyar Demokratában és a Magyar Fórumban a 2001. év során publikált anyagokból közlünk egy idézetgyűjteményt. Azokból a megismerő beszélgetésekből válogattunk, amelyek a zsidósággal vagy Izraellel voltak kapcsolatosak. Az idézeteket csak az óhatatlanul szükséges mértékben egészítettük ki átkötő szövegekkel, illetve az eligazodást segítő alcímekkel.

—— VASÁRNAPI ÚJSÁG ——

A zsidó kézben lévő média a magyarság ellen¹

Csurka István, a MIÉP elnöke szerint a közszolgálati médiumok kuratóriumának adott összetételéhez azért ragaszkodik a MIÉP, mert „...a kereskedelmi televíziók és rádiók nem egyszerűen csak kereskedelmi tevékenységet folytatnak, hanem szociálliberális, liberális politikát, és teljes mértékben szemben állnak a nemzeti törekvésekkel... A baj, hogy... beengedték ezeket a kereskedelmieket, amelyek a Bronfman-család tulajdonában vannak, már ami a tv2-t illeti, vagyis a Zsidó Világszövetség vezetőinek a tulajdonában, és egy olyan propagandát szolgálnak, illetve egy olyan propagandát fejtenek ki, amelyek a magyar nemzeti törekvéseket egyszerűen keresztbe veri... Mi köze van ennek a most élő magyarságnak ehhez az egészhez, miért kell ez nekünk?”

Fel kell lépni a magyar gazdaság tönkretrevői ellen²

Franka Tibor: „Erkölcseleg, anyagilag elpusztítanak bennünket, és ezt ez a jobboldali kormány ha nem is szorgalmazza, de nem is parancsol megálljt. Tehát amikor a Nemzeti Bank elnöke nagyobb ember, mint az ország miniszterelnöke,

¹ Lakatos Pál interjúja Csurka Istvánnal. Vasárnapi újság, 2001. március 11.

² Lakatos Pál interjúja Franka Tiborral A kifosztott ország című új könyvéről. Vasárnapi újság, 2001. április 1.

mert ez az igazság, akkor a közpénzforgalom, amibe mi beleadjuk az adónkat, ez átmege magánpénzforgalomba. És Izraelben vagy Washingtonban, vagy Brüsszelben döntenek a mi forintjainkról, arról a 800 milliárdról, ami az szja összege egy évben, és ez csak a tartozások kamataira elég, akkor itt nincs valami rendjén. Akik gazember módon szereztek hatalmas birtokokat, milliárdokat, azt meg kell fogni! Soha nem késő!."

A holokauszt-emléknapon rendezett parlamenti ülés kapcsán³

Az interjúalany és riportere végigvesz minden „égetően fontos” kérdést a zsidófrontról. Az apropó: a MIÉP távol maradt a holokauszt napi parlamenti ülésről. Az ún. holokausztiparról Csurka István a következőket mondja: „Most pedig már olyan idők járnak, hogy nem csak a holokauszt a kérdés..., hanem a holokausztipar a nagyobbik kérdés Európa-szerte, világszerte.” Kérdésre kifejti, ezen „...azt a vámszedést” érti, „amit a kétségtelenül ártatlanul és nagy mennyiségben lemészárolt és elgázósított áldozatok emlékezetéből, mártíromságából húznak haszonként mostani egyes... zsidó vezetők, akik megcsapolják a svájci bankokat, az államokat, kormányokat, és ez már évtizedek óta folyik, és úgy látszik, hogy a világnak, Európának és a Amerikának egyaránt kezd ebből elege lenni.”

Az interjút készítő Lakatos Pál a holokauszt-tagadás büntethetősége felől érdeklődik, így: „...a XX. században 177 millió ember pusztult el népiértés következtében, és akkor az ember elgondolkodik azon, hogy a holokauszt egyediségének megtagadása miatt büntetés jár?” Csurka válasza: „...a holokauszt egyediségének követelése és a holokauszt számszerű adatainak vagy megtörténeének tagadása, kétségbe vonása akár tudományos, akár történelmi, akár más módon való kétségbe vonása a gondolkodás szabadságát is csorbítja. Mi csak egy abszolútumot ismerünk el, mint hívő emberek: a Jóistent. De azt sem kívánjuk büntetni, aki az Isten létében kételkedik.”

Lakatos a Hetek című hetilapban megjelent cikkekre hivatkozik, amely Csurkát idézi, aki azt írta: „A Húsvét mindkét napja keresztény és keresztýén ünnep, ekkor mi, keresztények a zsidók által megfeszített Krisztusra és az ő feltámadására emlékezünk.” És idézi a Hetek cikkírójának véleményét: „A pártvezér középkori vérvádakig visszanyúló, súlyosan antiszemita kijelentése ismét felveti

³ Lakatos Pál interjúja Csurka Istvánnal: A MIÉP és a Mazsihisz. Vasárnapi újság, 2001. április 22. (A témáról lásd Karsai László cikkét kötetünk 25. oldalán.)

a kérdést, milyen erők tartják életben évszázadok óta az Isten-gyilkosság vádját a zsidósággal szemben?” „Csurka István és párttársai... teológiai értelemben szintén felelősek Jézus Krisztus haláláért.”

Csurka István a kérdésre a következőképp válaszol: „...nyilvánvaló, hogy a főpapok utalták Pilátus elé [Jézust] és követelték a megölését politikai érdekből, mondjuk így. De hogy ebből ellenem egy vérvádat lehessen felállítani? Ahhoz nagyon csavart gondolatmenetre van szükség, éppen olyanra, mint amikor valaki azt állítja, hogy Rákosi Mátyás nem volt zsidó vagy Korvin Ottó nem volt zsidó, noha az volt, de ha azok, akiknek esetleg kollektíve kellene elviselni ennek a terhét, vagy el kellene határolódnuk ezektől a cselekményektől, akkor ezek ezt az egyszerűbb megoldást választják, hogy csak a sötét, elvetemült reakciók, fasiszták mondják azt, hogy ezek zsidók voltak, amikor marxisták voltak, hitehagyottak voltak.”

Lakatos további kérdése: „A Mazsihisz állásfoglalását követően Önök sajtótájékoztatót is tartottak, és ... utalván a közleményre, Ön megemlítette az MSZP és az SZDSZ nevét is.” Csurka válasza: „Az MSZP ritkábban, az SZDSZ állandóan hasonló nézeteket vall, ezeket kifejtették, kimutatták a koronavírusban, a jelenyvitásban, kimutatták a státustörvény vitájában, hogy nagy hibának tartják azt, hogy igazolvánnyal lehessen igazolni valakinek a magyarságát. Ugyan ott a nacionalizmus szót nem merték kimondani, mert nincsenek már abban a helyzetben, de gondolták, gondolják állandóan. A Mazsihisz és az MSZP és az SZDSZ között a politikai összetartozás kimutatható.”

Magyarország képe külföldi tükörben⁴

„Két oldal, két jövőkép. A külföld kissé zavartan néz. Egyrészt maga előtt lát egy egészséges, dinamizmustól sugárzó, jobbnál jobb gazdasági mutatókkal büszkélkedő, stabil országot, amely most már az elképzelhető legszebb álmom, a nyári olimpiai játékok megrendezésén gondolkodik, ami dicsőséget, ismertséget, látogatókat és pénzben mérhető nyereséget hozna az országnak. A másik oldalon viszont egy ezzel teljesen ellentétes információáradattal kerül szembe, melyből az hámozható ki, hogy egy idegengyűlölő, antiszemita, rasszista, cigánygyűlölő ország vagyunk, hasonló hangoltságú kormánnyal, amely éjt nappallá téve gondolkodik azon, hogy miként paktáljon le neonáci erőkkel. Az, hogy a magyar lakosság semmi ilyet nem lát maga körül, abban a lakosság a hibás. Ugyanis

⁴ Lovas István jegyzete. Vasárnapi újság, 2001. május 27.

mindez a tudat alatt él. Mint a Magyar Hírlap keddi számában is olvasható a Hiányzik a vallási tolerancia című rövid hírből, amely a Más-kép című tudományos konferenciáról tudósít, például azt, hogy: »A társadalom nagy része tudat alatt antiszemita«...»

A durbani konferenciáról⁵

„Mi történik Dél-Afrikában? Hiszen eddig, hosszú éveken át, minden oly rendszerben folyt – legalábbis a magyar lapok szemszögéből. A balliberális média röhögve vádolta fajgyűlölettel, cigányellenességgel és antiszemitizmussal politikai ellenfeleit. Magában röhögött, mert tudta, a rasszizmus ellen küzdeni éppen olyan kifizetődő buli, mint az emberi rosszaság ellen. Valódi nyugdíjas állás. A küzdelem ugyanis örök, mert a fajgyűlölet, akár az emberi rosszaság, univerzális emberi tulajdonság. Az ellene való küzdelemből pedig kitűnően meg lehet élni, nem is szólva a jobboldal ellen viselt harc politikai osztalékáról. Mely küzdelemnek Magyarországon évek óta kiépített, terebélyesedő infrastruktúrája van... A magyar konzervatívok most úgy érezhetik, hogy ráhullott a rasszizmus-biznisz kiagyálóra és fenntartóra a maguk által gyártott atombomba. Ezért is a fülsiketítő hallgatás az itteni lapokban. A médiabeli liberálisok tizenegy évig tartó munkája Durbannel egy csapásra füstbe ment.”

„Az Izrael egyértelműen elítélő határozat után óriási pánik tört ki. A pánikban Magyarország vezető ország. Reakcióként sistergően rasszista cikkek jelentek meg sorjában az itteni, balliberális lapokban... Az antiszemitizmus és cigányellenesség minden, hajánál előrángatott vagy egyenesen kitalált formái miatt is hadjáratot indító lapokban, mint a Magyar Hírlapban is az a Seres László teszi nevetségessé az arab asszonyok által viselt csadort, aki joggal kongatná a vészharangot, ha valaki ugyanezt tenné a kaftánnal vagy a pajesszal. Seres, aki »bármikor reprodukálható élő pajzsnek« nevezi azokat a gyerekeket, akik sétáló katonai célpontként kénytelenek az apartheid időknél is szörnyűbb, 64 bantustánra szabdalt Palesztina géppuskafészkes ellenőrzőpontjain áthaladni, hogy iskolába jussanak.”

„Végre valahára nincs már tabu-rasszizmus, nincs olyan rasszizmus, amelyről nem lehet beszélni, és nincs olyan sem, amelynek említése kizárólagosságot követelhetne magának... Az Egyesült Államok és Izrael otthagya a durbani kon-

⁵ Lovas István: A durbani öskáján – avagy: ki nevet a végén? Vasárnapi újság, 2001. szeptember 2., ill. Lovas István: Sok mindennek vége. Vasárnapi újság, 2001. szeptember 9.

ferenciát, mert ott egyes jelentések szerint háromezer; mások szerint négyezer nem kormányzati szerv néven nevezte azt, ami apartheid, ami gyarmattartás és ami népirtás... mi okozhat nagyobb testi vagy lelki sérelmet, mint amikor egy népet – a palesztinokról van szó – magasfeszültségű villanyáramra kapcsolt szögcsodát mögött, államiságától megfosztva tartják, szavazati jogát, sőt a mozgáshoz való jogát elveszik...”

Egy „hiteles” izraeli vélemény⁶

Kérdés: „Az izraeli propaganda régóta azt hangsúlyozza, hogy lehetetlen a kompromisszum a palesztinokkal, mivel ők úgymond meg akarják semmisíteni Izrael államot.”

Válasz: „Palesztinában sem volna többé semmiféle feszültség, ha a nemzsidók jogegyenlősége megvalósulna. Erre van szükség, nem úgynevezett kompromisszumokra.” ...

Kérdés: „Ön köztudottan ellenzi a zsidó állam ideológiáját, vagyis a zsidók kizárólagos államalkotó szerepét. Nem teljesen elszigetelt az Ön véleménye? Úgy tűnik, ma a cionizmus népszerű eszme Izraelben.”

Válasz: „...a sajtó zöme sajnos olyan erők kezében van, amelyek nem érdekeltek egy ilyen irányú demokratikus rendezésben. Így ez a nem jelentéktelen hányada a közvéleménynek igazából nem tudja hallatni a hangját.”

Kérdés: „Kofi Annan ENSZ főtitkár a durbani rasszizmus ellenes konferencián kijelentette, hogy a holokauszt nem szolgálhat örökös igazolásul a palesztinok elnyomására. Majd pár nappal később Izrael kivonult a konferenciáról, antiszemitanak bélyegezve azt.”

Válasz: „Az antiszemita jelző osztogatása manapság... ideológiai eszköz, azt jelenti, hogy ha valaki nem ért egyet a mi társadalomszervező elképzeléseinkkel, az antiszemita. A történelmi antiszemizmushoz – amely gyakorlatilag megszűnt létezni – semmi köze, ez egy egyszerű politikai propagandafegyver.”

Kérdés: „Ön szerint van-e valamilyen racionális érdek amögött, hogy az Egyesült Államok katonai eszközökkel és hatalmas összegekkel támogatja Izraelt?”

Válasz: „Az Egyesült Államokban a szervezett zsidóság az egyik vezető erő, meghatározó pozíciói vannak a bankvilágban, a médiában, a szórakoztatóiparban. Ez a szórakoztatóipar valójában a legfőbb propaganda intézmény is egyben... Szinte nincs nap, hogy a New York Times, a Washington Post ne szentel-

⁶ Molnár Balázs interjúja Izrael Shamir orosz-izraeli íróval. Vasárnapi újság, 2001. szeptember 9.

ne egy cikket Izraelnek vagy a holocaustnak, mintegy fenntartandó a zsidó kiválasztottság tudatát. S mivel rendelkeznek a szükséges pénzügyi hatalommal, fenn tudják tartani Izraelt is.”

Kérdés: „Mi várható Ön szerint rövid és hosszú távon a Közel-Keleten?”

Válasz: „Az egyik lehetőség a demokratikus átalakulás, amelyről az imént beszéltem, az arabokkal közös jogállam, az apartheid rendszer megszűnése. Ha ez bekövetkezik, akkor az egész világra pozitív hatással lesz, hiszen elveszíti lét-alapját az a hatalmi struktúra, amelyet a New York-i bankárok és médiatulajdonosok testesítenek meg. És a világ zsidói, éljenek bár Moszkvában, Budapesten vagy Ohióban, megszabadulhatnak ettől a rendszertől, mindezen kötöttségtől, s ugyanúgy fognak élni, mint bármely szomszédjuk, békésen, szabadon. A zsidó kizárólagosság, a zsidó kiválasztottság tudata is el fog tűnni, mint a délibáb, s a zsidók végre teljes mértékben integrálódhatnak.”

Kérdés: „Egy másik megszokott érv Izrael mellett az, hogy minden államnak joga van a terrorizmus ellen harcolni minden lehetséges eszközzel, illetve hogy a palesztinokat a legsúlyosabb elnyomás sem jogosítja fel civilek elleni bombamerényletek végrehajtására.”

Válasz: „Tudja, amikor a nácik elfoglalták Oroszországot, az oroszok, a partizánok sem válogattak eszközökben, és megszámlálhatatlan mennyiségű merényletet, vonatrobantást követtek el a megszállók ellen. Azt hiszem, egyik nemzet sem tűri el, ha nemcsak megszállják, de ki is akarják üzni vagy el akarják pusztítani. Az önvédelem alapvető jog. No és mit nevezünk terrorizmusnak, ez is nagy kérdés. Közismert például, hogy a Hamasz nevű palesztin szervezetbe igen nagymértékben beszivárgott az izraeli titkosszolgálat, szinte minden vezető minden percéről tudomásuk van, ezért is tudtak közülük sokat likvidálni. Ily módon azt kell mondjam, sokszor lehetetlen elválasztani a valódi merényleteket az izraeli provokációktól, amikor naponta bejelentik egy-egy merényletkísérlet megühsítését.”

Az ATV-s sajtóklub megszűnéséről⁷

Lovas István szerint a műsor „...egyedülálló volt a médiában: olyan témákat szellőztetett meg hetente, amelyekről általában a másik oldal egyáltalán nem beszél, vagy ha beszél is, akkor más oldalról. Ez volt egyébként az egyik fő bű-

⁷ Haeffler András interjúja Lovas Istvánnal. Vasárnapi újság, 2001. november 18., illetve Terebesi Éva interjúja Bayer Zsolttal. Vasárnapi újság, 2001. december 2.

ne a Sajtóklubnak, hogy a másik oldal tematizálási hegemóniáját feloldotta, megjelent egy olyan színfolt, ami nem a régi, kádári idők összekacsintgatós műsora, hanem mint ha ... kitárták volna az ablakot, és friss szél fújta volna be. A vezetőséget nagyon erősen nyomták: az SZDSZ-barát sajtó, az MSZP, természetesen maga az SZDSZ is, továbbá a Mazsihisz többször feljelentette – sikertelenül. A vezetőség panaszkodott, hogy az Izraeli Nagykövetség is tiltakozott több adás ellen. Megértem, hogy egy olyan ország nagykövete asszonya, amelyiket az ENSZ emberiség ellenes bűncselekményért többször elítélt, rossz néven veszi, ha a bűnöknek néhány napi manifesztációját megemlítjük, de hát ilyen az élet, ez a sajtószabadság.”

Az amerikai nagykövet kijelentéséről⁸

Lovas István okfejtése: „Az amerikai nagykövet asszony sajtóattaséja háromszori újságírói érdeklődésre sem volt hajlandó elárulni, hogy a nagykövet konkrétan milyen antiszemita kijelentésekre gondolt, és azokat kik tették. Ami ... aláásza azt a hitünket, hogy az Egyesült Államokat képviselő nagykövet a közéleti nyíltság amerikai értékét nálunk is tiszteli-e. Ugyanakkor egyfokú gyávaságot és rosszindulatot is tükröz. Mert ha ellentétben kollégáival – és itt sorolhatnánk a kanadai, svájci, olasz, osztrák és valamennyi, Magyarországra küldött nagykövetet, akik soha, semmilyen körülmények között nem avatkoznának be egy állítólag szuverén állam belügyeibe, éppen úgy, mint ahogyan Jeszenszky Géza sem bírálná Washingtonban a faji elkülönülésen és nyomoron létrejött amerikai fekete gettók szomorú és iszonyatos valóságát –, tehát Nancy Goodman Brinker beleszólt a magyar belügyekbe, akkor azt legalább ne jótékony, mindent elfedő ködbe burkolva tegye.”

„A budapesti amerikai nagykövet a magyar politikai elitet emlegeti. Így, általánosságban sarat dobva a teljes politikai elitre. Azt tudjuk, hogy az amerikai diplomaták semmilyen kapcsolatot nem tartanak fenn a MIÉP-pel, annak vezetőivel egyszerűen nem is fognak kezét. Márpedig ha valaki egy párttal nem tart fenn kapcsolatot, sem annak tagjaival, akkor azt, legalábbis a józan ész fényénél, nem tekinti elitnek. Vagyis marad a többi párt. Hogy a nagykövet asszony nem az SZDSZ-re gondolt, amelyet a német liberális Süddeutsche Zeitung a budapesti zsidó értelmiség par excellence pártjának jellemzett, az sejtethető.”

⁸ Lovas István írása. Vasárnapi újság, 2001. december 16. (A témáról lásd Varga László írását kötetünk 11. oldalán.)

Az amerikai nagykövet talán nem is tudja példákkal alátámasztani a kijelentését, ám „balliberális újságírók egyike sem tette fel a nagykövet asszonynak ezt a kérdést, amit nyomban feltettek volna minden jobboldali politikusnak... Ugyanis azok a lapok, amelyek azonnal, automatikusan, feltétlenül, kérdés nélkül ugrottak most a magyar nép által választott politikai elitet megtámadott nagykövet asszony szolgálatára, ugyanezt tették mindannyiszor, amikor annak idején az egypártrendszerben a Kreml vezetői emelték fel mutatóujjukat a magyarországi elhajlásokkal szemben. A magyar nép nem hülye. Mindenki ismeri az erőviszonyokat. Mindenki tudja, hogy egy Washington–Budapest viszályban kié az erő, kié a hatalom. Az esélyek nagyjából akkorák, mint a BBC televízió csütörtöki adásában az a meglehetősen érzelmet kiváltó kép mutatta két fél között, ahol egy nyolcéves forma palesztin kisfiú nézett farkasszemet a hazájába benyomuló, gigantikus, fölé tornyosuló izraeli tankkal. Nálunk a balliberális sajtó ezen erőképletben nem a kisfiú.”

— MAGYAR DEMOKRATA —

Összehangolt támadás Jézus ellen⁹

„Nagypéntekre volt időzítve mindkét mocskos kis trükk... s az sem zárható ki, hogy megtervezői konzultáltak egymással. Jézus személyének, arcának elmosása, kétségbe vonása azon törekvést szolgálja, amelyet jól ismerünk, amely mindent elpusztítani igyekszik, ami szent, ami nemes, ami érték, ami a hagyományokhoz kötődik.”

A Heti Világgazdaság április 14-ei címlapján „a közismert torinói leplen lévő kép félarcát, illetve egy az első századból való zsidó férfi koponyája alapján rekonstruált félarcot montíroztak össze. Az eredmény elborzasztó és felháborító... A kép üzenete ugyanis félreérthetetlen: nem tudhatjátok, milyen volt Jézus, hosszú hajú vagy rövid hajú, semmi sem biztos körülötte..., az sem biztos, hogy élt egyáltalán, s ha mégis, akkor legföljebb csak annyi sejthető, hogy göndörfürtű, nyírt szakállú, duzzadt szájú zsidó volt.”

Az ünnepen a „locsi-fecsi riporter”, Friderikusz Sándor Jézusról szóló tévéfilmjének vetítését csak a katolikus püspöki kar tiltakozása miatt nem mutatta be a tv2. Gyulay Endre szeged-csanádi megyéspüspök ugyanis „közvetve hallott”

⁹ Bencsik András: Támadás Jézus ellen. Magyar Demokrata, 2001. április 19.

a filmről, s „azért tiltakozott, mert a megszólaltatott bibliakutatók Jézust többek között »politikai forradalmárnak« és »törvénytelen gyermeknek« nevezik”. „Ez már így együtt sok... Sőt ez már elviselhetetlen. Nem tudható, mit akartak azok a szerkesztők, akik mindezt a kereszténység arcába vágták. Lehet, hogy csak szórakozni akartak, jót mulatni a birka nép háta mögött, ahogy megint hülyét csináltak belőlünk, s mi ismét semmit sem veszünk észre. Nem tudható, honnan veszi magának Friderikusz a bátorságot, hogy egy egész civilizáció erkölcsi alapját vonja kétségbe...” De „...a tüzzel játszanak, akik az egyetemes emberi értékek legszentebbjeit teszik nevetségessé. Elfelejtik, hogy már nem egyszer iszonyatos erővel ütött vissza a történelem, s üt vissza sokadszor is. A hatás mindig kiváltja az ellenhatást. Nem félnek?”

A zsidóság valódi történetéről szóló könyvek magyarországi kiadása¹⁰

„Érdemes lenne most már... csak a próba kedvéért is kiadási jogot kérni például Marton Kati... Halál Jeruzsálemben című könyvére, amely a zsidó terrorizmus gyökereiről... Begin és Shamir terrorista múltjáról szól... Arra is kíváncsiak lennénk, vajon sikerülne-e a nyomásgyakorlás Aczél György hazai utódainak Israel Shahak kiadójánál, hogy tagadja meg a jogot A zsidó fundamentalizmus Izraelben vagy a Zsidó történelem, zsidó vallás című könyvek magyar kiadásához. Arról az Izraelben élő Israel Shahak professzorról van szó, akinek nyilatkozata az interneten is olvasható...: »A keresztény vallási jelképek meggyalázása régi vallási kötelesség a judaizmusban. A keresztre köpés, főként a fészületre, valamint kiköpni akkor, amikor egy zsidó a templom előtt megy el, Krisztus után mintegy 200-tól kötelező a buzgó zsidóknak«...”

A zsidóság tulajdonságai¹¹

„A zsidók körében évszázadok folyamán a legokosabb jesiva-talmud-tanuló a leggazdagabb lánnyal házasodott. Így finomodott ki az intellektus (okosság) és a kreativitás (gazdagság-, vagyonszerzés) összefonódása. A Nobel-díjasok 35 százaléka a zsidók köréből kerül ki... A diaszpórára kifinomított, győztes, sikeres fajta a kreativitása és intellektuális képességei mellett súlyos aszociális jegeket is átörökített magában: az egzaltált izgágaság, agresszivitás, kivagyiság

¹⁰ Lovas István: A három T: helyreállítva. Magyar Demokrata, 2001. május 30.

¹¹ Ács Gábor: Izraeli fajtavédelem, zsidó és magyar fajtaközösség. Magyar Demokrata, 2001. július 5.

és szocializálhatatlanság. Ez a típus, amely arra lett kifinomítva, hogy vallását végtelen odaadással szolgálva anyagilag gyarapodjon, és befelé, istenfélő közössége felé fordulva fenntartsa a népét a jövő számára az idők végezetéig, e feladatot a diaszpórában sikerrel meg is oldotta. Amikor Mendelssohn szekularizálta, németesítette a zsidókat, és a gettóból rászabadította Európára, már kihozta őket abból a közegből, ahol a maguk számára hasznosak, mások számára értelmetlenek voltak. Az izraeliek... óva intenek ettől a fajtától.”

„Az ilyen diaszpórára finomított fajtzsidókat nem támogatják, szinte kaszt-rálják az elszigeteltséggel és a magára utaltsággal. Az elmúlt években kivándorolt magyar zsidók 90 százaléka visszatért Izraelből.”

„A magyar közismerten nem egy sikeres fajta... a jelenlegi politikai életben a kiscgazdák sorsa is mutatja a higgadtságra nem képes magyar természet meg-egyezésképtelenségét... A magyar fajta hiányosságai miatt ezek szerint a zsidóknak nem vált előnyére a keveredés a hátrányos tulajdonságok »hús vérű« feljavítására. És ahogy a magyarok az egész világon nem képesek elegyedni, beolvadni, szocializálódni, csak a saját körükben érzik jól magukat, úgy a magyar zsidók sem... A magyar zsidó nem elegyedik, nem vegyül, élhetetlen, beilleszkedésre képtelen, eleve kudarcra és bukásra van ítélve.”

„Ezeket a zsidókat kísérletezésre használják, mint patkányokat a boncteremben. Legutóbb Magyarországon is nagyszabású kísérletsorozat zajlott le, aminek révén megpróbálták kikísérletezni, miként lehet egy tömbbe kényszeríteni és kivándorlásra rábírnai a zsidókat. Ezeket a tapasztalatokat Amerikában akarják alkalmazni az ottani germán és angolszász-kelta – a magyarnál higgadtabb, nyugati – fajtákkal keveredett zsidók kivándoroltatására... Az amerikai nagyvárosokban legnagyobb részt fekete többség található, és a felmérések szerint a zsidók is a városokban összpontosulnak. Így például New Yorkban az összlakosságon belül kétmillió lélekszámú zsidó tömeg él. Azt tervezik, hogy a feketékkel és a színesekkel veretik ki a zsidókat Izraelbe... Természetesen az Amerika-szer- te keltett és felébresztett antiszemitizmus könnyen veszélyessé válhat, és végve- szélybe sodorhatja a világ teljes zsidóságát is.”

A magyar közélet botrányos jelenségei¹²

„A fotexes Várszegi Gábor megveszi a Fradit, s nem érti, hogy miért akadt a tor- kán a fociszerető közönségnek a falat. A szolgálalkú média sietve antiszemitákra

¹² Bencsik András: Botránysezon. Magyar Demokrata, 2001. augusztus 3. (A témáról lásd Szeszlér Tibor írását kötetünk 41. oldalán.)

vadászik, mert a MIÉP alelnöke ki merte mondani azt, amit mindenki tudott, hogy amint az MTK a budapesti zsidóság szimbolikus csapata volt, úgy a Ferencváros azon jobboldali érzelmű pesti kisembereké, akik mi tagadás, nem rokonszenveznek az előbbi táborral. Persze ez ma már csak egy szűk szurkolói réteg számára bír jelentőséggel, de aki látta a legutóbbi Fradi–Dózsa meccsen az egyik hatalmas feliratot »Zöld sashól kék liba«, az pontosan értette, miről van szó. Agyrém, hogy a magyar futball két meghatározó csapata lényegében véve egy tulajdonos kezébe került. Mi lesz az FTC–MTK rangadó előtt? A gazda magához rendeli a két csapatot, s eldönti, mi legyen az eredmény? Ez a botrány, ez igazán botrány, s nem az, amin a jó öreg Mazsihisz háborog, hogy már megint zsidóznak itt.”

Kettős mérce a beszédben I.¹³

„Budaörs polgármestere, Wittinghof Tamás a mennyekbe ment – mint a törvénytesség és jog bajnoka. Ő ugyanis az az ember, aki nem nyugszik bele, hogy az ügyészség nem akar nyomozni Bognár László MIÉP-es alelnök ügyében. Wittinghof szerint ugyanis Bognár a Fradi eladása ürügyén uszító, antiszemita és gyűlöletkeltő kifejezéseket használt. Hogy mit használt Bognár, mit nem, az mármár nem is lényeges, mert Magyarországon úgy alakult az élet, hogy a magyarokat saját nemzeti érzéseikben naponta lehet vérig sértegetni, a magyar népet lehet uszító és gyűlöletkeltő jelzőkkel illetni. Ezt a magyar népnek illedelmesen, hallgatagon tudomásul kell venni. Bognár László MIÉP-es alelnöknek viszont nincs joga véleményt nyilvánítani arról, hogy szerinte a Fradi, ami bizonyos rétegeknek nemzeti szimbólum, Várszegi Gábor tulajdonában nem biztos hogy magyar kezébe kerül.”

„Wittinghof természetesen nem nyugszik bele abba, hogy az ügyészség megtagadta a nyomozást. Nyilván elmegy Strasbourgba, írat cikkeket SZDSZ-es bárátaival, bizonyítani akarja, hogy micsoda antiszemitizmus dül ebben az országban... Van, akít a magyargyűlölet éltet, és van aki vesztére csak magyar.”

Kettős mérce a beszédben II.¹⁴

A honi közbeszédben kettős mérce uralkodik: „a zsidóságon élcelődni bizonyos embereknek szabad, másokat feljelentenek érte. A magyarságon élcelődni elvben mindenkinek szabad, de csak az egyik oldalról történik meg.”

¹³ Seszták Ágnes: Az ügybuzgó polgármester. Magyar Demokrata, 2001. szeptember 5.

¹⁴ Ungváry Zsolt: Más-más mérce. Magyar Demokrata, 2001. augusztus 23.

„Másként hangzik egy sábeszdeklis, hívő izraelita szájából, ha bosszúsan azt mondja: »De hülyék ezek a zsidók!«, és más, ha ezt egy koncentrációs táborba tartó vonaton mondja az ő: Másként ugranak a Magyar Hírlapnál, ha Kern ereszt meg egy saftosat, és másként, ha valaki a MIÉP-ből. Ezért is visszataszító a kettős mércéjük és az értetlenségük »magyar-ügyben«. Más ugyanis az, ha a székely parasztember sóhajt fel elkeseredésében: »Micsoda rongy nép ez a miénk!«, és másként hat, ha ugyanezt Bauer Tamás szájából kell hallanunk. Ahogy senki nem gondolja, hogy a székely komolyan mondta, ugyanígy nem vagyunk meggyőződve erről Bauer esetében, akiről – részben örökségként, részben pártja okán, részben pedig egyéni életművéért is – feltételezhető, hogy szívéből beszél. Nem értik, hogy Adynak szabad szidnia a magyar Ugart, de Spiró György Trianon-verséért már kinyílik a bicska a zsebünkben.”

„Ne revolverezzük egymást örökösen az antiszemitizmus vagy a hazaárulás bélyegével. Lehet, hogy már késő, mert annyi seb esett mindkét oldalról. Mi úgy érezzük, ők kezdték, amikor a rendszerváltás után minden nemzeti eszme, cél, gondolat mögé (tévesen) antiszemitizmust képzeltek. Kicsit több mértékletességet kell tanúsítani mindenkinek... Mind a zsidóságot, mind a magyarságot érték a XX. században súlyos sorscsapások, az egymásra licitálás helyett bizonyos szintig tolerálni kell a másik fél érzékenységét. A holokauszt egyedisége, illetve szörnyősége pedig éppen Magyarországon nem érv, egy ilyen huszadik század után; Trianon, Tanácsköztársaság, Párizsi békeszerződés, reszlovakizáció, kitelepítés, Benes, Rákosi, Ceausescu, Szárazajta és Marosvásárhely után.”

Kettős mérce a beszédben III.¹⁵

„Az USA elleni terrortámadás és az utána beindított háború sem tudja elnyomni a hazai antiszemitizmus vádját ébren tartók gyűlöletét. E szellemi terroristák naponta sulykolják a külföldről támogatott vagy éppen külföldi kézben lévő, a gyalázkodóknak teret adó balliberális médiumokban, hogy Magyarországon tobzódik a zsidóellenesség, a kirekesztés és a fajgyűlölet.”

„A legutóbbi célpont ifjabb Hegedűs Lóránt református lelkész, a MIÉP parlamenti képviselője volt. Ennek oka, hogy a képviselő a MIÉP egyik jelentéktelen példányszámú kerületi lapjában megjelent írásában bátorkodott olyan kijelentéseket tenni, miszerint »...a galíciai jöttmentek hada, kik megtestesült óemberként rágták és rágják szét a romjaiban, a hősök csontjain mégis, csak azért is,

¹⁵ B. K.: Hegedűs Lóránt vette. Magyar Demokrata, 2001. október 18.

mindig, újra meg újra feltámadásra képes hont ... Rekeszd ki őket! Mert ha te nem teszed meg, ők teszik meg veled!« óriási felháborodás tört ki, beindult a MIÉP-ellenes kampány. Miközben az állítólag kirekesztettek a nemzetet, annak jelképeit büntetlenül gyalázzhatják... Az antiszemitának beállított magyarok az elmúlt évtized alatt annyi mocskot voltak kénytelenek eltűrni a rendszerváltoztatás óta, hogy csak a feldolgozása évekig tartana annak, amit a magyarság, a polgári értékrend, az erkölcs, a nemzeti önbecsülés, a hagyományaink ellen írtak többek között a Magyar Narancsban, az Élet és Irodalomnak nevezett hetilapban, nyilatkoztak kereskedelmi tévécsatornákon és más balliberális kötődésű médiumokban. Ennek azonban nincs hátrányos következménye. Nekik szabad.”

Levélváltás a MIÉP antiszemitizmusáról¹⁶

„...éppen azt a hibát követted el, amivel ifjabb Hegedüs Lórántot vádolod: en bloc minősítesz egy közösséget veszélyesnek. Az egész MIÉP-et fasisztának, magyarellenesnek látod azon okból, hogy egyik vezető politikusa megnyilatkozását személyedet sértőnek ítélted.”

„Magam is megütődtem a MIÉP alelnökének éles szavain, melyek történelmileg kellemetlen képzettársításokra adtak lehetőséget, ám ennél mélyebben felkavart és megrémített az az emberalatti gyűlölet, ami a viszontreagálásokból volt kiolvasható... Nem nehéz kitalálni, hogy az új amerikai nagykövet asszony, kinek származásáról a The Washington Post adott félreérthetetlen információt, amikor közölte, hogy Nancy Goodman Brinker elutazása előtt elbúcsúzott barátaitól, köztük a rabbijától is – tehát a kérdésben érintett, s mint észleltük, elfogult –, amikor teljesen alaptalanul és diplomatához méltatlanul elhamarkodottan kijelentette, hogy Magyarországon elviselhetetlen antiszemitizmust tapasztalt, akkor valójában, név nélkül, de félreérthetetlenül ifjabb Hegedüs Lóránt kijelentésére reagált. Vagyis részt vállalt a bosszúhadjáratban, a válaszcspásban, de ő sem a »támadóra« ütött vissza, hanem azokra, akik vétlenek ez ügyben, a nemzetre, hiszen az antiszemitizmust általánosságban észlelte. A módszer kísértetiesen azonos.”

„Ugyanilyen könnyedséggel nevezi úton-útfélen a nemzeti progresszió legjelesebb tagjait a balliberális tábor következetesen nácinak, fasisztának, antiszemitának, melyre, mivel minden sértésre nem lehet minden esetben hasonló for-

¹⁶ Éliás Ádám: Egy galíciai jöttment vallomása. Magyar Demokrata, 2001. december 20. és Bencsik András: Válasz Éliás Ádámnak. Magyar Demokrata, 2001. december 20.

mában válaszolni, jobbára úgy reagálunk, ahogy Arany János tanácsolta volt: félreállunk, letöröljük.”

„Válamikor a címzetes rendszerváltozás kezdetén dobta be az SZDSZ holdudvarába tartozó értelmiség a modern publicisztika csodafegyverét, a zsidó-nem-zsidó megkülönböztetést oly módon, hogy mindenki »mocskos antiszemita«, aki a nemzeti artikulációt vallja magáénak. Ebből viszont az a szerencsétlen körülmény következik, hogy indirekt módon mindenki zsidónak azonosítja magát – származásától függetlenül –, aki ezzel szemben áll.”

„Engedtessek meg cserébe, hogy azokat, akik a nemzetre, mint igenis létező egészre – akár azt is mondhatnám, mert lehetne bizonyítani: élő, szent személyiségre – gúnnyal és megvetéssel tekintenek, hogy magukat rekesztvén ki a nemzet szeretetben fogant mindenségéből, mi úgy tekinthessünk, ahogy ők látják magukat: idegeneknek.”

„A gyalázatosok, az ellenséges gyűlölködők azért kártékonyak, mert az öntudatra ébredés szép folyamatát igyekeznek folyton-folyvást bemocskolni szennyes fantáziálásukkal, alaptalan rémisztgetéseikkel, gonosz vádaskodásaikkal. Nehéz ellenük védekezni, mert lehetetlen néven nevezni őket. Elsősorban is azért, mert bár a »zsidó« álarca mögé bújnak, valójában ez a legkevésbé sem meghatározó azonosságuk: vagy azok, vagy nem azok. Ami közös bennük, az a hideg, számító gonoszság. A precíziós gyűlölet... Hogy kik ezek az ellenségeink? Igaza van Éliás Ádámnak, ne kövessük az ő logikájukat, s ne igyekezzünk őket rasszista alapon meghatározni. Mondjuk azt, amit egy magyar szó tökéletesen kifejez: gonosztevők...”

Az amerikai nagykövet kritikája¹⁷

„Nancy Goodman Brinker, Magyarország nemrégiben beiktatott amerikai nagykövete nyilatkozott. Megjósolható volt mondanivalójának trendje, valahogy már abból következtetni lehetett, ahogy a nagykövet asszonyt felvezették. Nekünk igazából nincs szerencsénk az amerikai nagykövetekkel. Ahogy Donald Blinkennek nem volt ideje egyetlen egyszer sem találkozni a polgári oldal újságíróival, úgy nem sikerült Peter Tufónak sem véleményt cserélni azokkal, akik nem a liberális osztagot erősítik. A nagy Amerikának valószínűleg igazából nem fontos, hogy szeressék őket a magyarok.”

¹⁷ Seszták Ágnes: Az egyedülállóan rasszista Magyarország. Magyar Demokrata, 2001. november 29.

„Nagyon nem tetszik nekem, amikor a hollywoody filmsztárt formázó amerikai nagykövet asszony, aki nem diplomata, hanem üzletasszony, nem másol, mint a Magyar Tudományos Akadémián, a Harvard volt hallgatói előtt azt találja mondani, hogy kéthónapos itt-tartózkodása alatt a politikai elit bizonyos köreiből hallott a világon eddig sehol nem tapasztalt idegengyűlölő és antiszemita kijelentéseket... Ugyan már, hol hallott Brinker asszony a politikai elit részéről antiszemita és idegengyűlölő kijelentéseket? Talán csak nem az MSZP képviselőivel találkozgat? Ugyanis egy kilencvenes években készült felmérés szerint ők a legantiszemita párt.”

„Brinker asszony nyilván keveset találkozik izraeli befektetőkkel, még kevesebbet azokkal, akik nagy örömmel foglalják el a lakóparkokat, mert Magyarország olcsó, szép, és az idiotizmusig barátságos a jövevényekkel.”

„Amerikában a Ku-Klux-Klan ma is létezik, a déli államokban a »liberális« ma is szitokszónak számít, és a déli rádióadókon a közvélemény rasszista levelei és halálos fenyegetései nyomán bizonyos dalokat ma sem játszhatnak... ott a rasszizmus és az intolerancia él és virul a mai napig is. De úgy tudom még Clintonné is tett egy-két alpári megjegyzést a New Yorki zsidókra, amit aztán hamar megbánt, mert elmagyarázták neki mi a politikailag korrekt beszéd. Szóval Brinker asszony szétnézhetne Amerikában, mielőtt »sehol a világon« nem tapasztal rasszizmust és idegengyűlöletet, csak Magyarországon.”

— MAGYAR FÓRUM —

A Magyar Fórum című hetilap (és havi kiadása, a Havi Magyar Fórum) 2001-ben csaknem 90 írásban érintett zsidó témákat. Közülük csak néhány cikket dolgoztam fel részletesen, hogy érzékeltessem a logikákat: azokat a konstrukciókat, amelyekkel a világ jelenségei ugyanarra a szálra – a zsidó világalom, a magyarság megfosztása nemzeti lététől – fűzhetők fel, és amelyek kizárólagos keretként szolgálnak a magyar belpolitikai események és a magyar gazdasági-társadalmi folyamatok értelmezéséhez.

A holokauszttagadás büntethetőségének elutasítása, a holokauszt cáfolata¹⁸

Az apropóként szolgáló hír: „Szocialista képviselők határozati javaslatban kezdeményezték, hogy az Országgyűlés kérje fel a kormányt: tekintse át a holokauszt

¹⁸ Király József: Holokausztállítást, holokauszttagadás. Havi Magyar Fórum, 2001. szeptember.

tagadásának büntetőjogi szabályozási lehetőségét... Kósáné Kovács Magda, Szabó Zoltán és Suchman Tamás MSZP-s képviselők indítványuk indoklásában úgy fogalmaznak: napjaink jelensége a holokauszt létezésének tagadása."

Az írás elején a szerző leszögezi: „*semmiképp sem szeretnénk kisebbiteni a náci és különösen az SS felelősségét a zsidók II. világháború alatti sorsában, nem szeretnénk továbbá ennek a népnek tengernyi szenvedését bagatellizálni.*” Majd ezt követően kisebbit és bagatellizál. „*ugyan miféle holokauszt az, aminek megtörténtét a törvény erejével kell védeni? Talán nem elég meggyőzőek az érvek?*” „*Nem fogadhatjuk el... a törvényjavaslatot benyújtó személyek azon vélekedését, hogy az újraterjedő ordas eszmék miatt kell a holokauszt tagadását a törvény erejével büntetni.*” Az állítás indoklása: „*Először is, a holokauszt tagadói között sok olyan személy van, aki semmiféle közösséget nem vállalt, nem vállal a nemzeti szocializmussal.*” „*Másodsor, ugyanilyen indoklással a holokauszt állítását is be kellene tiltani, hiszen a palesztinok kisemmizésének, létük ellehetetlenítésének és legyilkolásuknak hívei (ordas eszme!) általában holokausztállítók.*”

„*A világnak semmiféle történelmi eseményéről nem rendelkezünk annyira ellentmondásos adatokkal, mint a holokausztról.*” Az áldozatok számáról szóló vélekedések eleve elbizonytalanítanak (idézetek „*hivatalos megállapításokból, amelyek mindegyike eltérő számot közöl*”). A felsorolás végén a szerző felteszi a kérdést: „*Holokauszttagadásnak minősül-e, ha valaki azt állítja, hogy a legtöbb auschwitzi halott betegség és nem gázkamrában történő megölés következtében halt meg?*”

A szappanelmélet nem igaz: „*Holokauszttagadásnak minősül-e az, aki szerint a náci nem készítették a zsidók zsírából szappant?*” Ugyanis „*... az izraeli Yad Vashem Holokausztügynökség kijelentette, hogy a szappantörténet nem igaz.*”

Nem volt hitleri terv a zsidóság módszeres kiirtására: „*A háború után – szó szerint – több mint 400 tonna dokumentum, vezető náci személyes följegyzései, titkos naplók stb. Átvizsgálása után sem találtak egyetlen olyan írást sem, amely a kiirtási tervre, parancsra vagy programra vonatkozott volna.*”

A gázkamrák léte nem bizonyított. Szerző tanulmányokból idéz, amelyek egészében vagy részleteiben (például nem találtak bedobonyításokat) vonják kétségbe a gázkamrák létezését. A gázkamrákra vonatkozó vallomások hitelessége megkérdőjelezhető: „*A tettesek beismeréseként szokták emlegetni Höss, a volt auschwitzi táborparancsnok vallomását.*” Ám ez „*Höss megkínzása és félholtra verése után*” született. „*A Höss által beismert számokat – parancsnoksága alatt 1941 és 1943 között 2,5 millió meggyilkolt és 1,5 millió betegségben meghalt személy – ma egyetlen történész se veszi komolyan.*” Auschwitz 1. gázkamrája nem létezett, a háború után építették fel.

A holokauszttagadás szankcionálásának oka a világban: egyrészt a pénzügyi jóvátétel: „Minden jóvátétel alapja az áldozatok száma. Amennyiben hitelt érdemlően bebizonyosodik, hogy az áldozatok száma az eddig elfogadottnak csak töredéke, né tán azok sem úgy haltak meg, ahogy ma hisszük, minden további anyagi jóvátétel összeomlik.” Másrészt az erkölcsi jóvátétel: „Európa népei ma egy kollektív összeurópai büntudattal vannak megterhelve.” Németország és csatlósai a zsidó népirtás miatt, a szövetségeseik pedig azért, mert nem fogadták be a menekülő zsidókat.

Következmények: 1. „a zsidóknak ma mindent szabad, nekik mindent elnéznek” (kirekesztő kampány Haider ellen, Magyarország Izraeli nagykövete kioktatja a magyar népet, a nemzetközi zsidó maffia lenyúlja Oroszországban a világbanki pénzeket, Clinton megkegyelmez a zsidó gengsztereknek). 2. „Egész Európában baj van a népszaporulattal... Kivételt képeznek ez alól azok a népek, amelyek nincsenek a kollektív büntudat állapotában (albán, szerb, cigány). Ma nem lehet egyértelműen bizonyítani, de évszázadok távlatából erre is vissza lehet tekinteni, van-e, volt-e összefüggés a kollektív büntudat és a népesség csökkenése között.”

A globalizáció védelme: „A holokausztmítoszzal sokkal könnyebben szerelhető le bármilyen nemzeti jellegű ellenállás a globalizációval szemben a világ bármely országában.” Logika: „Nemzeti politikát akarsz? Védni akarod saját néped érdekeit? Oda jutsz, mint Hitler, gázkamrák, Auschwitz, holokauszt. Hiszen az is nemzetiszocializmus volt! Türd csak szépen az idegenek betelepítését, elnyomódásokat, országod kihúzását talpad alól, hogy lassan idegennek érezd magad saját hazádban, az ipar, a kereskedelem, a mezőgazdaság, a pénzügy, egyszóval mindennek idegen kézbe adását.”

Így lehet a kereszténység helyébe a holokausztvallást állítani: „Ez a vallás rendelkezik már az összes szükséges attribútummal (dogma, szentély, hittételek, főpapok).” „A holokausztvallás képviselőit ismerve és a jelenlegi tendenciákat látva logikusnak tűnik, hogy ők már kijelölték a kereszténység helyét az új világrendben. Peremegzisztencia, létjogosultsága annyi, hogy hirdesse a büntudatot a nem zsidó tömegeknek.”

Hogyan és miért szállják meg Magyarországot a zsidók?¹⁹

Izrael állam fennmaradásának kulcskérdése a pénz: „A költségek nagy vonalakban a következők: katonai költségek, az állam fenntartási költségei és a világpropaganda költségei.” A költségek megszerzésének eszközei:

¹⁹ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 26. I. rész, és Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. augusztus 2. II. rész.

„A katonai költségekhez és az állam fenntartási költségeinek megszerzéséhez fenn kell tartani az Izrael iránt baráti, de legalább elnéző s valamelyes áldozatra is készen álló, de semmiképpen nem ellenséges világgözpontot, különösen a gazdag országokban.” „Kell a liberális világrend. Kötelezőek a kereskedelmi televíziók, a liberális újságok, az egész balliberális túlsúly az egyetemeken, kell a világot szervezeten körülölelő hírhálózat, kell a tömegkultúra.” „Nem elég a kereskedelmi, a közszolgálati is kell. Minden kell, minden részt be kell tölteni, sehol se törhessen be a fény. Ennek a sajtómonopóliumnak a kialakítása és elfogadtatása évtizedeket vett igénybe, és ma is dollármilliárdokba kerül.”

A probléma: „Izrael fenntartásának költségei kezdik meghaladni az ésszerűen és történelmileg igazolható és elviselhető mértéket.” Miközben: „Izrael létét semmi nem fenyegeti. Katonailag minden egyes szomszédját egyenként és egy-egy is tönkre tudja verni. Tetszés szerint indíthat katonai akciókat, megtorolhat és gyilkolhat. A vele szemben legvadabb ellenállást tanúsító Irakot ki tudja éheztetni, a gyengeség állapotában ellenőrzés alatt tudja tartani. Olaját kiereszti a világpiacon. Az eszmék és áruk szabad áramlásából az antiszemita olaj ki van rekesztve. És ugyanakkor a végsőkig tönkretett Irakot mégis veszélyesnek tudja nyilvánítani.” Tehát: „Izrael vezetői, akik a világ legjobban informált emberei, pontosan tudják, hogy államuk már középtávon is, s éppen ebben az örökös veszélyeztetettségi állapotban, állandóan harcolva történelmi képtelenségei miatt, a mai állapotában, minőségében fenntarthatatlan. A magas költségek előbb-utóbb felemésztek.”

Intő jel, hogy az USA bármikor megszűnhet támasz lenni: „A legutóbbi választáskor már nem sikerült az Izraelnek nagyobb biztonságot és előzékenyebb kiszolgálást nyújtó demokrata kormányzatot uralomra segíteni. Huszonöt-harminc év múlva az USA-ban a színesbőrűek lesznek többségben. Ők fognak kormányt választani. Az általuk hatalomba ültetett kormány dönthet másként is.”

Magyarország kulcsszerepe az izraeli politikában: „Miért van szüksége a világ zsidóságát vezető intézményeknek és magának Izraelnek Csonka-Magyarországra mint területre, miért merjük szálláscsinálóknak nevezni a plazaépítők magyarországi üzlettársait? Miért gondoljuk úgy, hogy a világot és a zsidóságot irányító pénzügyi központoknak a magyarországi plazaépítés és lakóparképítés támogatásával, valamint a zsidó tömegkulturális és izraeli nyomulással, helyfoglalással nagy léptékű stratégiai céljuk van? Miért és mi végre alkalmaznak szálláscsinálókat, és miért akarják a magyar földet? A válasz egyszerű: Izrael fenntartásának magas költségei miatt.”

Ugyanis „Az emberiség az előtt a kérdés előtt áll, hogy a globalizmus természetkizsároló rendszere helyett egyetemlegesen rááll-e a fenntartható növekedés nem profithajszoló rendszerére, vagy elpusztul. Ha viszont rááll, ha győz az ésszerűség és az életösztön, akkor nem lesz, aki fedezze a globalizmus szimbólumállamának költségeit. Akkor új hely kell, olcsóbb. Így kerülünk a képbe mi, csonka-magyarok.”

Ma már az olcsóbb Izraelre való felkészülés folyik: „Most még minden a mai Izrael fenntartására mutat, még nem számítanak a költségek, de ha látjuk azt az elszántságot és összefogást, amely Herzl Tivadar első gondolata óta áthatja az államteremtőket, látnunk kell azt az előrelátást is, amelyik az összes információ birtokában s a holokauszttal a háta mögött felkészül az új világfelosztásra, és biztonságot teremt véreinek. Ott, ahol lehet, úgy, ahogy lehet... új Sion Hegye kell, esetleg szekularizált, mint a Svábhegy. Aligha hihető, hogy maguk a zsidó vezetők ezt ne látnák így, ennyire pontosan, rideg tárgyilagossággal. Senki nem tehet nekik szemrehányást azért, mert ezt látva, hűséges zsidóként máris keresik a megoldást. A megoldás: Csonka-Magyarország, a maga fogyatkozó népével, türelmével és egyéb alkalmasságaival... Csonka-Magyarországra jöhetnek akár magyarok is a környező országokból, és ellakhatják a földet a gazdaszándékú jövevények elől. Ezért a földtulajdont már most meg kell szerezni, és életformamegváltoztató plazákat kell építeni. Meg persze sok más, kulturális szoktató lépetést is kell tenni.”

„Mi teszi alkalmassá Csonka-Magyarországot erre a szerepre? Éppen az, hogy csonka. Népe 1920-ban olyan feldaraboláson esett át, amely hajszál híján az életébe került. Trianonban éppen a hazájára szóló történelmi jogát veszítette el a magyar nemzet, azt a jogot, amivel Izrael alapították. Történelmi jogosultsága a magyarságnak ma sincs, és most már lassanként maradék hazájára szóloán sincs: nem lehet nacionalista, még önvédelemből sem.”

„A másik ok, ami miatt a volt Kádár–Aczél-oroszra, avagy másképpen a rendszerváltások éllovas országára esik a választás, az a bázis megléte.” Az amerikai külügyminisztérium éves jelentése „...az Antall-kormány idején is csak azt tudta megállapítani, hogy a »a zsidóság reprezentációja« a kulturális életben, a politikában és a gazdaságban jó.”

„Maradjunk még egy pillanatra a Horthy-rendszernél. Ebben a bűnös, fasiszta rendszerben, amely az SZDSZ-nek ma maga az ellenség, élt, írt egy Bosnyák Zoltán nevű ember, akit kivégeztek a háború után, és akire hivatkozni ma a legnagyobb bűnök közé számít. Ez a kétségtelenül fajvédő beállítottságú, nyilas író statisztikákat tett közzé. Ezért kellett meghalnia. Kimutatta például, hogy

1935-ben az 1 millió pengőn felüli jövedelmet bevalló 126 iszonyatosan gazdag ember közül 105, azaz 83 százalék volt zsidó...” „Ennek a felemlítésével természetesen nem az akkor vagy ezután hozott zsidótörvényeket, s még kevésbé a háborúban bekövetkezett eléggé el nem ítéltető népiertást és zsidóüldözést akarjuk igazolni, csupán arra a témánk szempontjából fontos körülményre akarunk utalni, hogy a jelenség, azaz a fontos helyek zsidók általi elfoglalása, a pénz fölötti uralom egyáltalán nem új a magyar életben. Ez már a fasisztának mondott Horthy-korszakban megtörtént, egy olyan korszakban, amely az 1919-es kommün után, a proletárdiktatúra idején magyarirtásban vétkes zsidók elleni, sokszor valóban durva és magyarhoz méltatlan büntetőakciókkal kezdődött. Az egész visszatekintésre most csupán azért van szükség, hogy bemutathassuk, miért van kiszemelve Budapest – Demszky-land – visszatelepülési célterület gyanánt: azért, mert egyszer már megvolt nekik.”

Magyarország megszállása érdekében: „A magyarokból még a történelmi jogok gondolatát is ki kell irtani. Nagy-Magyarország? Szent Korona? Határkiigazítás? Európával letorkolni, szájon törülni és megbüntetni mindenkit, aki ilyesmit fel mer vetni. Mert a telephely szigorúan Csonka-Magyarország, benne az elgyávult, öntudatlan, félnék, plazában csoszogó magyar félprolival, amelyik mindig alamizsnára vár. Az ország kicsiny kiegészülése is hatalmasan meglökné a magyar öntudatot, előre, és sikerélményt jelentene. Az pedig boldogság és gyerekcsinálás. És szülés.”

De a megszállás valószínűleg nem olyan nyíltan zajlik majd, mint Palesztinában: „Ez mégiscsak egy ezeréves európai ország, itt ötven év múlva is marad hat-hét millió szegény magyar, aki foggal-körömmel is emlékeztetni fogja Európát, hogy ez valamikor Hunnia volt. A beteges mostani magyar status quo-nyugalom és türés csak addig tartható fenn, amíg a kuruc szegénylegények rá nem ébrednek, hogy mi történik velük. Ennek a magyar önvédelmi felkelésnek az elkerülése érdekében valószínűleg nem is terveznek ide csak egy nevében magyar, vezetését és az uralmi helyzetét, valamint a kultúráját tekintve azonban vegyes országot, vegyes társadalmat, amelyre a »vallási-származási« kettősség lesz a jellemző. A vagyoni, jövedelmi különbségek már most is kirívóak. Ha az ország megmarad a status quóban, ezek a különbségek maguktól növekedni fognak. A megélhetésről, a fel- és előrejutásról, a művelődésről azonban a bankárok és a velük összenőtt plazások, a régóta itt élő és a nemrégben érkezett homogén vagy vegyes – félig orosz – zsidók döntenek.”

Milyen ország lesz a zsidók által megszállt Magyarország? „Az izraeli plazabéépítők bamba plazaproletárt fognak termelni.” „...meg fogják venni a Fradi és

az MTK után az Újpestet is, Angyalföldre pedig behívják a Makkabit és a Makabi–Vasas–Angyalföld fog magyar bajnokként kikapni Bukarestben. De akkor már a szurkolóknak fognak fizetni, hogy menjenek ki a meccsre, és az államilag fizetett, sima modorú vezérszurkolók utasításai szerint ne a másság kicsúfolásával üzzék el unalmukat a szögesdróttal bekerített lelátón.”

A szerző, Csurka István célja: „...elsősorban az, hogy tudomására hozzam a társadalomnak: szerintem mi történik vele. Vegye tudomásul. Mert addig, amíg nem ért el az agyáig és a lelke legmélyéig, addig nem tud dönteni. Dönteni az ellenállásról vagy a további önfeladásról.”

Ez nem antiszemitizmus!²⁰

„Törekvéseink tehát szemben állnak a holokausztiparosok törekvéseivel, ezt ki kell mondanunk. Anélkül azonban, hogy ennek a legcsekélyebb etnikai tartalma, azaz antiszemitizmusa volna. Nem, mi egy erőszakos módszerrel, egy pénzszerzési módszerrel és egy alávetési kísérlettel, egy szellemi rabságban tartással állunk szemben. A szabadságunkat védjük és az életérdekeinket.”

„Az amerikai kormány hivatalba lépése után megélnékvült a zsidó front. Az angol–amerikai légierő bombázta Irakot. Az izraeli hadsereg elzárta az önálló palesztin területet, és a kiéheztetés módszeréhez folyamodik... megkezdődött a palesztinok kiszorítása még az eddigi területeikről is, az USA-tól és kormányától pedig a háború teljes fedezését és katonai biztosítását követeli mind az izraeli kormány, mind pedig az Amerikában komoly befolyással rendelkező elszánt zsidó ortodoxia.”

„Ebben a helyzetben lángolt fel, mintegy Európára átterjedő tüzként, a különféle zsidó kártérítések ügye, más kifejezéssel a »holokausztipar« körüli vita. Természetesen itt is a pénzről van szó. A német állam az eddig teljesített több mint százmilliárd német márkát is, amelyet az áldozatoknak és a hozzátartozóknak fizetett ki szerte a világon, javarészt Izraelbe utalta. Senki előtt nem lehetett kétséges, hogy ez a pénz Izrael állam fenntartását szolgálta.” Azonban „A zsidó pénzbehajtók túllöttek a célon. Többet követeltek és hajtottak is be a svájciaktól és a németektől és kisebb mértékben másoktól, mint amennyit ezek a pénzalapú társadalmak zokszó nélkül elviseltek volna. Az ellenkezés megszülte a »holokausztipar«-ról szóló írásokat, vitákat, és most odáig jutott a dolog,

²⁰ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. március 1. és Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. április 12.

hogy Németországban betiltottak egy tévéfilmet, amelyik ezt a kérdést boncolgatta, mégpedig egy amerikai zsidó szerző, bizonyos Finkenstein könyve nyomán.”

„A pénzhatalommal összefonódott sajtó és a csalárd módon a hatalomba segített pártok – SZDSZ, MSZP – azonban megakadályozta a tiszta beszédet, a gondolkodást. A magyar társadalomra is rá van erőltetve a holokausztipar; és a nemzeti értékekről sokkal kevesebb szó esik, mint az egy ekkora korszakváltás idején szükséges volna. A nemzeti erők háttérbe vannak szorítva és nem jutnak anyagi eszközökhöz.”

E tekintetben Magyarország egyik „fő műhelye” annak a folyamatnak, amelyben „...az amerikai hatalom révén, az amerikaiakkal szövetségben, s a pénz-hatalom révén igenis folyik a keresztény kultúra végleges kiszorítása, a nemzetek, nemzeti államok megszorítása révén pedig egy új tömegkultúra elterjesztése, a tőkés társaságok világhuralmának megteremtése.” Hiszen Magyarországon „...már az 1956-os nagy nemzeti fellángolás leverése után megkezdődött a nemzeti eszme és a keresztény tudat módszeres felszámolása, felcserélése egy kommunista-liberális egyvelegkultúrával.” A terror, a megtorlás idejében még zárt, kemény szovjet-bolsevik irányítást a konszolidáció idején már felváltotta a liberális agymosás és a „minden jó, ami nem magyar és nem keresztény” Aczél-szabadsága. „A rendszerváltás ezért éppen Magyarországon talált leginkább elkülönült, nemzettudat nélküli, anyagiasságba fullasztott társadalmat, s éppen itt bontakozott ki az a médiaháború, amely a liberális és aczéli kezekben, a kádári korszakban képződött elemek kezében hagyta meg a kultúrát és a fővárost. A magyarság, a nemzeti erők, a keresztény erők, s különösen azok az elemei, amelyek új, nemzeti és új módon keresztény kultúrát szerettek volna teremteni, elvesztették ezt a médiaháborút. Jóformán csatákat se nyertek és hagyták, hogy azokat, akik átlátva a helyzetet, ennek iszonyú veszélyére felhívták a figyelmet, szélsőségesnek és antiszemitának nevezzék. Birtokon belül azok maradtak, akiket az aczéli válogatás emelt oda, s Aczél szempontjai cionista szempontok voltak, kommunista mázzal bevonva.”

„A nagyrészen zsidók által irányított világsajtó jóvoltából maga az európai közvélemény is elfogadta a területszerzéseket, meg azt, hogy az áldozatoknak nyújtott jóvátétel egy nagy hadsereg fenntartásához való hozzájárulásként is hasznosul, s azt is, hogy a németeknek bűneik következtében kötelességük fizetni. Fizetni és nem érdeklődni. A németek betartották ezt a szabályt és jól jártak: a változaskor Németország egyesülhetett.” „Visszakapták az ország keleti felét, mert megfizették, s most már nem nézik jó szemmel, hogy rájuk telepszik és erőszakoskodik velük, irányítja kulturális életüket, sajtójukat az az erőszakos szel-

lemiség, amelyik liberalizmust és saját nemzeti érzéseinek, nacionalizmusának erős korlátozását követeli meg mindenkitől, csak saját magától nem.” „Nem lehet azt állítani, hogy a szovjet korszak után már nincs erőszak a világban, s azt sem, hogy nincs a világra kiterjedő pénzhatalom jóvoltából erős, összefüggő világsajtó, amelyik a kozmopolitizmus szolgálatában áll. És azt sem lehet elfogadni, hogy ha valaki ezeket a kérdéseket vizsgálja, mindezt állítja, az ezért antiszemita. Mégpedig azért nem, mert ezzel a lebunkózással elsősorban a gondolkodást korlátozzák, az új, az ésszerűbb, ha kell, a demokratikusabb és inkább az esélyegyenlőségre épülő világ megtervezését. Az észérvek kimondásának megtiltása, a gondolkodás korlátozása mindig diktatúrát szül.”

„...a nemzeti középosztály kulturális megbénítása érdekében van szükség a büntudat fenntartására, a holokausztnapokra és a golyótás tudat, a közös keresztény élménynek a holokauszt miatti kollektív büntudattal való felváltására. Budapesten az oktatási minisztérium, az oktatási miniszter előszavával kiadott egy módszertani irányító brosúrát az április 17-én megrendezendő iskolai holokausztnap lebonyolítására és tartalommal való megtöltésére... A kis füzet lényege, hogy már az iskolában elkezdődjék a ma még gyermekkorúak büntudattal megtöltése, nemzeti és keresztény megbénítása az egykor elkövetett, a nagyapáik és dédapáik által végbevitt holokauszt miatt. S közben legyen teljesen elfedve, lehazudva az egész világfolyamat, a háború, a népek birkózása, véraldozata, és legyenek azok a társadalmi folyamatok hamis színben feltüntetve, amelyek a véres eseménysorhoz vezettek.” „Hogy ma a zsidóság iránti büntudatot lehessen támasztani, le kell tagadni azt a tényt, hogy a kommün vezetői egy kivétellel mind zsidók voltak, és mint ilyenek vezették be a lenini osztályterroret Magyarországon.”

Az MSZP hatalomra segítése²¹

„Az SZDSZ elhasalása után [célzás a dabasi időközi választásokra] az MSZP az egyetlen magyar favoritja az izraeli politikai vezetésnek. Az előnyös befektetésekhez erős politikai támogatás kell. Izraelnek az az érdeke, hogy a szocialisták kerüljenek kormányra, adjanak sok olcsó telket plazáknak és lakóparkoknak, és engedjék feloldódni a magyar kultúrát. Csináljanak helyet azoknak, akik újra átjönnek a Vereckei-hágón, vagy megérkeznek minden útlevél ellenőrzés nélkül, számolatlanul Ferihegyre. Ne legyenek kormányon olyan pártok, olyan erők,

²¹ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. szeptember 6.

amelyek nem adnak külön kedvezményeket nekik. Ezért azokat az erőket, amelyekről tudják, hogy igazságos, egyenlő elbánásban részesítenének mindenkit, félre kell tenni, mint szélsőségeket. Vagy mint szélsőséggel cimborálókat. Már a cimborálás is antiszemitizmus.”

A zámolyi romák ügye²²

„A pénzkaszt ugyan most áldozott valamit a zámolyi romák kitelepítésére, bizonyára megfizette még a segédkező és álcázottan közreműködő orosz és moszdos titkosügynököket is, sőt a magyar bűnüldözés és igazságszolgáltatás egy részét is.” „De hát nagy igazságtalanság is volna, ha csak ezeket a Strasbourgig hajszolt szerencsétleneket büntetnék meg, és a jeruzsálemi és magyarországi felbujtókat futni hagynák... A felbujtók, a szálláscsinálók beveszik magukat őrzött lakóparkjaikba, megtanulják egymás hozott nyelvét, egy kis orosz, egy kis jiddist, hébert, egy kis pesties magyart, és teljesen demokratikus és jogállami terveket szőnek, hogyan teszik lehetetlenné odakint a falakon kívül mindazokat, akiket ők antiszemitának és cigányellenes rasszistának minősítenek. A cigányügy... csak eszköz: a magyarság megtörésének és a hatalom megszerzésének ideiglenes eszköze... És aki mindezt egy írói képzelet nyelvi túlzásainak tartja, az jól véssé emlékezetébe a jelenlegi palesztinai tényeket, amelyeknek elfedése céljából folyik ma itt a romakérdés felfújása, az aláírás és a többi. Nehogy meglassa a magyar a saját jövőjét a palesztinaiak jelenében.”

Miért lett Medgyessy az MSZP miniszterelnök-jelöltje?²³

„A Magyarországon ma már döntő befolyással rendelkező izraeli tőkének, a globalizáció Magyarországon leginkább érdekelt köreinek van szükségük Medgyessyre, pontosabban arra, hogy az akarata általán valamilyen szinten érvényesítve legyen.”

„Érdekes cég ez az Investor, de a két magánszemély sem csekélység. Az egyik Medgyessy, a másik Fekete János. A nagy öreg. Akinek két útlevele van. Az izraeli-magyar kettős állampolgárságú volt MNB-elnökhelyettes, aki akkor is besegített a tanácsaival, amikor Medgyessy a Befektetési Bankot vezette, és annak a Magyar Leumi Banknak is ő volt az alapítója, amelyik csak néhány évig működött itthon a Hitel Bank pénzéből, szétszított jó néhány milliárdot, aztán lelépett...”

²² Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. március 29.

²³ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. június 14.

A Leumi a Moszad bankja. Ez van itt most újra az Investor Holding Rt. formájában... Ebben a kft.-ben Feketén és társain vezetődik be az izraeli parancsnoklás... Ez egy paktum az izraeli érdekek szolgálatára. A Szocialista Párt hirtelen haptákba vágta magát... Az EU-bővítés elhúzódik, esetleg el is marad, az európai tőke jön vagy kimegy, odábbhúzódik Keletre, Izraelnek azonban távlati céljai vannak, a szálláscsinálás nem maradhat abba akkor sem, ha az EU-ügy megbicsaklik. Ez Medgyessy pártonkívüli fedezőménkénti felállításának a háttere.”

A New Yorkot ért terrortámadásról²⁴

„Oszama bin Laden az új Eichmann, és a muzulmán vagy iszlám terrorizmus, a megfoghatatlan, csak következményeiben ismert terrorizmus pedig az új náciizmus.”

„A történet a kommentárokból fut tovább, még nem jelent egészen mást, mint ami volt: apokalipszist. De már igen közel áll ahhoz, hogy egészen mást jelentsen: új világrendet. Még nem tart ott, mint elődje, a holokauszt, hogy tagadása büntény legyen, de azon az úton van, mert a közvetített, a képernyőkön megjelenített történetnek, valójában nyomásgyakorlásnak ugyanaz a célja, rendeltetése, mint a második világháború után szervezettnek: egy irányba állítani a világhozzátartozókat. És minden mást szépen, lassan kicenzúrázni belőle.”

„Mi a célja a tudatiparnak nevezhető új világhatalomnak? Megmenteni a bukófélben lévő globalizmust, annak pénzügyi rendszerét, s a XX. században a javára felosztott világot, magát a felosztást. A szent status quót.

Ez ugyanis éppen a nagy New York-i Big Bang előtt dőlt romba az afrikai Durbanban. A durbani felvetés, hogy a cionizmus rasszizmus és Izrael–Amerika elnyomó-népirtó hatalom, a globalizmus számára felért egy politikai Sztalin-gráddal. A szegények ki akarták mondani, hogy a cionizmus fajgyűlölő ideológia, Izrael és az őt támogató és eltartó USA népirtó hatalom. A tudatipar felismerte a nagy veszélyt: legfontosabb szellemi táptérületén, Európában is kezd ez az USA és Izrael közel-keleti tevékenységét reálisan megítélő nézet terjedni. S az engedetlenség kiragadhatja a pénzkötegeket az Izrael felé nyújtó kézből... Nem lehetett elhallgatni, hogy mi történik Palesztinában. Nemcsak azt, hogy minden nap megölnék ártatlan embereket, gyermekeket, palesztinokat, akik őslakosok, hanem azt sem, hogy az öngyilkos merénylőkre, akik kávéházakban és autóbusz-megállóknál vetnek véget az életüknek azért, hogy sok ellenségüket vigyék ma-

²⁴ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. szeptember 20.

gukkal a halálba, nem haragszik eléggé az emberiség... Egy-egy öngyilkos mérenyület után, amelyet sokszor gyerekek emberek követnek el, eddig nem lehetett kollektív megtorlást alkalmazni a kibocsátó nép ellen. Most már lehet. Az afgánokon kezdik, de nem ott végzik.”

A köztársasági elnök kijelentéséről²⁵

A kommunizmus áldozatainak emléknapiján „...a megemlékezés méltóságát és hitelességét alapvetően lerontó disszonáns hang... az ország legmagasabb közjogi méltóságától, magától a köztársasági elnöktől származott... Mádl Ferenc megszólalásának legfőbb üzenete az volt, hogy »a zsidóság ellen elkövetett népirtás példa nélküli a történelemben«... eme kijelentés már önmagában is elfogadhatatlan és türehetetlen rangsort állít fel a különböző népirtások között, egy ab ovo kivételezett státushoz juttatva a zsidógenocídiumot... Ami azonban ennél is botrányosabb, az az, hogy minden azon a napon hangzott el, amikor elvben a kommunizmus áldozatairól kellett (vagy legalábbis illett) volna megemlékezni, vagyis annak a rendszernek az áldozatairól, amelynek elméleti megalapozásában és gyakorlati megvalósításában... a történelmileg inspirált prím szerepet játszottak a... »forradalmak főmérnökeinek« számító zsidók, Marxtól, Engelsen és Trockijon át, egészen Leninig, Kun Bélától és a Tanácsköztársaság főkolompósaiktól Rákosi Mátyásig és az MDP moszkovita vezetőségéig... [Mádl] ezzel olyasmire vetemedett, amit a »kiválasztott néppel« egyébként sajátosan intim kapcsolatot ápoló hivatali elődje sem kockáztatott volna adott esetben (és nem csak egy esetleges újabb »kifütyülés« miatti páni félelmében).”

A holokauszt emléknapija ürügyén²⁶

„A magyarságra először a 133 napra uralomra került Kun Béla, Korvin Ottó és Szamuely Tibor névvel fémjelezhető zsidó terrorlegények csapata tört rá, és készítette elő – ha nem is kizárólagosan, a trianoni katasztrófánkat –, majd a sztalin gonoszság helyezte a nemzet nyakára a Rákosi–Gerő–Farkas–Révai-falkát, amelynek kártevéséi ellen a nemzet ötvenhatban felkelt. A MIÉP szerint nem lehet így sem a holokausztra, sem más huszadik századi eseményekre emlékezni, hogy ezeknek a személyeknek a hovatartozását, alapvető céljait, örültségét és el-

²⁵ Gazdag István: Emléknapi disszonancia. Magyar Fórum, 2001. március 8.

²⁶ A MIÉP állásfoglalása: Nincs különbség áldozat és áldozat között. Magyar Fórum, 2001. április 26.

vetemültségét nem vesszük tudomásul, és a felelősséget csak a magyarság egyes rétegeire terheljük.”

A földeladásokról²⁷

„Üzletközpontok, lakóparkok céljára vagy egyszerűen csak későbbi busás haszon fejében, erre szakosodott irodák, felhajtók és lebonyolítók segítségével, külföldiek, homályos eredetű izraeli és nem izraeli vállalkozások oly mértékben vásárolják fel akár Budapest környékén, az agglomerációban a telkeket, akár az ország más, kies tájain a termőföldet, hogy amellet már nem lehet szó nélkül elmentni, mert ez összességében az ország területének magyarok általi birtoklását veszélyezteti... A folyamat halálos. Amikorra az idegenek birtokon belül lesznek, mi hazátlanok leszünk.”

Szenes Hanna, a hazaáruló²⁸

„Szenes Hanna... 18 évesen elhagyta az országot, és egy izraeli kibuchban élt, miközben jelentkezett a Churchill létrehozta Rendkívüli Hadműveleti Központ nevű titkos angol katonai szervezetbe... Végül csoportjával Egyiptom, Olaszország és Jugoszlávia érintésével 1944-ben átdobták a Dráván, »hogy megpróbálja menteni a magyarországi zsidókat«. Mindezt lefordítom magyarra: egy fegyveres terroristacsoport tagjaként Szenes Hanna beszivárog a hadban álló Magyarországra, hogy az alkotmányos rend és a törvényesség ellenében fegyveres akciókat hajtson végre a hátszágban. Néhány napon belül elfogták persze, majd 1944 novemberében – hadi bírászkodás volt – kivégezték. 23 évet élt, ma »Izrael hőse«... az én szememben szimpla hazaáruló, aki fiatal nőként fegyvert emelt honfitársaira, mert az önképzőkörben nem őt választották titkárnak. (El tudom képzelni, hogy ezzel a mentalitással milyen karrier várt volna rá az 50-es évek magyar politikai életében.)”

A sírás zsidó lelki igénye²⁹

„Már megint beindult a zsidózakata, ez a régi, jól ismert, hangos méltatlankodó kórus a szörnnyű magyar antiszemitizmussal szemben, amely addig mert menni féktelen kirekesztésében, hogy zsidónak nevezi a zsidót. Látszólag a MIÉP-nek

²⁷ A MIÉP nyilatkozata a földspekulációról. Magyar Fórum, 2001. május 10.

²⁸ Szócs Zoltán: Szabó Zoltán, a szocialista Mikulás. Magyar Fórum, 2001. május 17.

²⁹ Szócs Zoltán: Zsidózakata. Magyar Fórum, 2001. augusztus 9.

a Fradi eladásával kapcsolatos helytelenítő állásfoglalása váltotta ki – mert a zakaták országos elrendelői ügyelnek arra, hogy mindig valami konkrét ügyre hivatkozva ricsajozzanak –, valójában pedig az a sajátos zsidó lelki igény katintja be őket, hogy állítólagos veszélyeztetettségüket, megtámadottságukat, kiszolgáltatott mivoltukat újra és újra a világ felé sírhassák.”

A filmszemle kapcsán³⁰

„A második világháború óta parancsoló követelmény, hogy Jahve »kiválasztott népehez«, a »Föld sójához«, »idősebb testvéreinkhez« (II. János Pál dixit) a filmekben is csak a legmélyebb hódolattal szabad közeledni, nekik tehát a hozsanna úgymond születési alapon kijár... Nem kedvez az objektív, tehát már csak emiatt is antiszemitának minősülhető megnyilatkozásoknak az a tény sem, hogy az amerikai filmgyártás legalább kilencven százaléka zsidó kézben van, amiről empirikus úton is meggyőződhet a néző, ha figyelmesen végigolvassa a filmek után lefutó »végefőcímetek«, amelyekből még a vaknak is feltűnik, hogy ha a főszereplő nem zsidó, akkor az a rendező, ha ő sem az, akkor legalább a producer, és ha véletlenül még ő sem, ez se tévesszen meg senkit, mert a forgalmazók bizonyosan azok, és így az »ördögi kör« mégiscsak bezárul.”

A Mazsihisz a MIÉP ellen?!³¹

„Sajnálatos módon a magyarországi zsidó közösség hivatalos szervezete, a Mazsihisz is kiállt a gyűlölet szítói mellett, és alpári uszításba kezdett a több százezer magyar polgár véleményét képviselő MIÉP ellen. Ezáltal egy olyan parlamenti pártot rágalmozott meg minősíthetetlen hangnemben, amely soha, semmiféle módon nem lépett fel a zsidó vallás ellen... Valójában azonban a jogállamtól félnek a mazsihiszes elvtársak és goj haverjaik, hiszen hatalmuk és befolyásuk végét jelentené a törvényesség következetes érvényesítése. Ők és sajtóbeli kiszolgálóik jól tudják, hogy rajtuk kívül senki nem veszélyezteti hazánk zsidóságát, de rettegnek a MIÉP-től, mert következetes fellépést szorgalmaz a politikai alvilággal szemben.”

³⁰ Gazdag István: Filmszemle – politikailag inkorrekt szemmel. Magyar Fórum, 2001. szeptember 20.

³¹ Varga Imre: A valódi gyűlölködők. Magyar Fórum, 2001. november 8.

MONORI ÁRON

RÁDIÓ SZÁJKOSÁR NÉLKÜL

A 2000 novemberében indult Pannon Rádió¹ új „minőséget” hozott a magyarországi elektronikus médiában már korábban is tapasztalt antiszemita közbeszédben. Az újdonság abban áll, hogy a Pannon Rádió a korábban használt eufemizmusok mellett egyértelmű, nyílt antiszemita frazeológiát (is) használ. A kódolt szövegek mellett a rádió műsorkészítői és betelefonáló hallgatói explicit módon is az éterbe kiáltják kirekesztő nézeteiket. Mindez abba az utóbbi néhány évben tapasztalható trendbe illik, hogy Magyarországon a korábban széles társadalmi körben szalonképtelennek tartott, határozottan elutasított gyűlöletbeszéd egyre inkább polgárjogot nyer a közbeszédben. Mi több, a Pannon nem csak része e folyamatnak, hanem úttörő szerepet is vállal benne, s ezzel az elektronikus médiumok piacán ugyanazt a szerepet tölti be, mint a Magyar Fórum a hazai nyomtatott sajtóban.²

A 2001-es évben a Pannon Rádió igen gyakran foglalkozott zsidó témákkal. A magyarországi zsidóság, a zsidó diaszpórák (pl. az amerikai zsidók) és Izrael Állam egyaránt szinte kizárólag negatív kontextusban fordultak elő a műsorokban. Gyakori volt a zsidóságot, Izraelt kritizáló jegyzet, stúdióbeszélgetés, ami mintegy bevezetőül szolgált a műsoridő magas hányadát kitevő hallgatói telefonoknak. A műsorkészítők és vendégeik által felvetett témák és azok interpretációi premisszaként vagy megerősítésként szolgáltak a legszélsőségesebb és legsematikusabb antiszemita véleményekhez, amelyeket végül – a Vox populí jegyében – gyakran a hallgatók mondtak ki. A Pannon Rádió kommunikátorai a szélsőséges véleményeket általában megköszönték, a letriviálisabb valótlanosságokat is szó nélkül hagyták, vagy megerősítették. A műsorok folyamán a hazai és nemzetközi antiszemita irodalomból és publicisztikából jól ismert topozok szinte minden elemével találkozhattunk, a vallási alapú antijudaizmustól az általános antiszemita sztereotípiáig.

¹ A regionális rádió Budapesten és környékén hallható, így a magyar lakosság mintegy 25%-a számára elérhető.

² Mindkét orgánum erős szálakkal kötődik a MIÉP-hez, illetve egymáshoz is. Erről bővebben lásd a Sajtószabadság Központ elemzését: Az érthető frekvencia. Élet és Irodalom, 2001. szeptember 28. vagy www.sajtoszabadsag.hu.

A Pannon Rádió szerkesztői, műsorvezetői és meghívott vendégeik azon felül, hogy nyíltan terjesztik antiszemita, kirekesztő nézeteiket, törekednek arra is, hogy hallgatóikban tudatosítsák: ebben a közegben ezt bárki, így a hallgató is megteheti, mi több, szerkesztői elvárás ez a fajta hangvétel. Aki ezt a hangot használja, a „*Pannon család*”³ tagja lehet. Az alaphangot megadó, a hallgatóságot erre kondicionáló hangulat megteremtésének több módszerével is találkozhatunk. A szerkesztői jegyzetek, a meghívott vendégekkel zajló stúdióbeszélgetések és a hallgatókkal történő diskurzus tematizálása és irányítása ezt a célt is szolgálja. A műsorkészítők megmutatják: nálunk ki lehet mondani azokat a dolgokat, amelyeket máshol nem. A rádió egyik műsorvezetője Nagy Feró,⁴ mindezt a következőképpen fogalmazta meg: *Hölgyeim és Uraim, itt a Szabad Magyarország Hangja, ahol önök szabadon beszélhetnek mindarról, amit eddig csak gondolni mertek vagy gondolni sem mertek.*⁵ A betelefonálók az ilyen műsorvezetői hangütesen felbuzdulva legszélsőségesebb nézeteiknek, elméleteiknek és előítéleteiknek is bátran hangot adnak. Mindez a megjelenő tartalmak mellett lingvisztikailag is új minőséget teremt. A kódszavak helyett vagy mellett egyre nyíltabbá válik a gyűlöletbeszéd. Az alábbiakban néhány példát gyűjtöttünk össze a hallgatók kondicionálására hivatott műsorkészítői produktumokból.

Franka Tibor jegyzete

*„Ünnepel egy ország, igaz több száz palesztin holtteste felett, méghozzá Izrael, az 53. születésnapját. ... Milyen ellentmondásos annak az országnak a sorsa, amelyben gyilkolva ünnepelnek. Tegnapelőtt löttek le utoljára zsidó katonák egy palesztin embert, méghozzá a Gázai-övezet és Izrael határán. Arafat a legutóbbi merényletet követően azt nyilatkozta: elítéli az ártatlan emberek, palesztinok vagy izraeliek ellen irányuló tetteket. Hamenei Ajatollah szerint viszont Izrael éppen a Holokauszt áldozatainak számát nagyítja fel azért, hogy igazolja a palesztinok elleni véres fellépéseit. Izrael megsemmisítése oldja meg a helyzetet, mondta az iráni vezető.”*⁶

Franka Tibor stúdió-beszélgetése Szentmihályi Szabó Péterrel

Franka Tibor: „Kérem, azt mondom önnek, hogy Palesztinában ugye már hétszázhoz közelít a halottak száma, közülük több mint félezer palesztin, több csecsemő

³ A műsorkészítők és a hallgatók egyaránt előszeretettel nevezik így virtuális közösségüket.

⁴ Nagy Feró 2001 őszén távozott a Pannon Rádiótól.

⁵ Pannon Rádió, 2001. július 24. 21.09.

⁶ Pannon Rádió, 2001. április 26. 06.08.

édesanyjával együtt halt meg, zsidók agyonlőtték. A Ferencvárost megvette a Fotex és ezzel kapcsolatban a MIÉP adott ki egy állásfoglalást, mely kapcsán a mai lapok már azt írják, hogy Bognár László a MIÉP alelnöke a zsidó kifejezés miatt lehet, hogy kimerítette az izgatás kritériumát ..., mondok egy harmadik eseményt: zsebszerződések, mondok egy negyedik eseményt: Genova – tüntetések, öné a szó.”

Szentmihályi Szabó Péter: „Kétségtől ezek a dolgok összefüggenek, de olyan bonyolult szálakon függenek össze, hogy mégis azt lehet látni, hogy a globalizációs folyamat része mindez. ... mind az erő pozíciójából és a tőke pozíciójából történik meg, ami történik velünk magyarokkal, palesztinokkal ... Anélkül, hogy híve lennék a nagy összeesküvés-elméleteknek, mégiscsak azt kell látni, hogy egy rejtőzködő bankárce csoport az, amely változatlanul osztja a kártyákat ..., egyrésztől van egy kíméletlen világméretű pénzuralom ..., másrészt viszont ténylegesen olyan nemzetidegen elemek kerülnek mindenütt hatalomra...”

Franka Tibor: „Még mindig jobbnak tartanám, hogy ha egy Fidesz közeli cég lenne a vásárló, ... és nem egy olyan tulajdonos, aki egyértelmű, hogy a magyar nemzet kultúrájával, hagyományaival és jövőképevel hadilábon áll, mert hadilábon akar állni, ezek ténykérdések kérem szépen. Egy ügyvédhez bemegy valaki, hogy van öt hektár földem, itt van egy osztrák, egy izraeli,⁷ egy holland nem tudom kicsoda, meg akarja venni.”⁸

Beszélgetés a hallgatókkal: Sipos Zoltán és vendége Godina István

Hallgató: „A liberális vonalat, akik képezik, ezeket nem szabadna beengedni a törvényhozásba, mert ezek okozzák a gondot Itt volt a Fekete, azt hiszem ugye a Nemzeti Bank elnöke. Valami probléma volt, akkor elment innen, de nagyon gyorsan.”

Sipos Zoltán: „igen, én most nem tudom, hogy hol él, de lehet, hogy kinn él valóban ... Fekete János a Horn-kormány idején a Magyar Fejlesztési Bank fő korifeusa volt.”

Hallgató: „Nekem erről az a véleményem, mindaddig nem lesz rend, ameddig vannak olyan országok, akik 1948 óta egyetlen egy ENSZ határozatot nem tartanak be, ahhoz képest a többi országot lerohanják.”

⁷ A magyar termőföldet felvásárló külföldi állampolgárok között izraelieket megnevező műsorvezetői megjegyzés funkciója csak azoknak negatív kontextusba helyezése lehetett, hiszen nem életszerű felvetés, hogy a magyar termőföld iránt ténylegesen érdeklődést mutató osztrák és holland gazdák mellett izraeli állampolgárok jelentős mennyiségben vásároljanak és műveljenek földet Magyarországon.

⁸ Pannon Rádió, 2001. július 26. 08.00–09.00.

Sipos Zoltán: „*Még hozzá ugye válogatott eszközökkel, mert itt erről van szó.*”

Hallgató: „*... mi jogon neveznek szabadságharcosokat terroristának, aki a saját hazájáért harcol?*”

Sipos Zoltán: „*Hát az erősebb jogán, ez a maximum, amit el lehet mondani. Az összes felsorolható erőfőlény, erő és azokból adódó főlény jogán csöcselékzenek le embereket.*”

Hallgató: „*Így van. Lásd a 301-es parcella.*”

Godina István: „*Fekete János kezdte el Magyarország kiárusítását ... kimentették. ... ha emlékszünk, a lengyeleknél, hát két pénzügyi valamilyen főmufti volt a minisztériumban. 10–10 millió dollárral Izraelbe elnyírtak, ... igazolták tősgyökeres mivoltukat ..., fejenként 10 millió dollárt leakasztottak, készpénzben vitték táskában Izraelbe Lengyelországból.*”

Sipos Zoltán: „*És ki se fogják adni őket.*”

Hallgató: „*Izraelnek egyik országgal sincs olyan megállapodása, hogy kiadjon valakit.*”

Godina István: „*Hát itt a Simon. Nem adják ki Simon Lászlót.*”⁹

A műsorokban megjelent antiszemita tartalmak típusai

A rádió szerkesztői, műsorvezetői által kialakított alaphang elvezetett oda, hogy a betelefonáló hallgatók a műsorkészítőkkel versengve, az antiszemita irodalomból unalomig ismert elméletek és sztereotípiák szinte minden válfaját előadták. Az alábbiakban ezeket veszem sorra. Az idézeteket tematikus rendbe próbáltam gyűjteni, amit megnehezített, hogy egy-egy szövegrészlet gyakran többféle antiszemita tartalmat is közöl.

Tradicionális keresztény antijudaizmus

Hallgató: „*A Talmudban ez már nagyon régen benne van, ők nevezik fattyúnak Jézust és Máriát minden formában lehúzva.*”¹⁰

Hallgató: „*Ti zsidók emberek vagytok, de a gójok nem emberek. Csak a zsidótól nem szabad lopni, és a nem zsidó nővel való paráználkodás nem bűn. Az eskü nem zsidóval – tehát nem emberrel – szemben nem kötelez. Ezek a kezemben tartott könyvecske szerint a Talmudból vett idézetek.*” (Az elhangzottak nem

⁹ Pannon Rádió, 2001. december 21. 22.48.

¹⁰ Pannon Rádió, 2001. április 24. 21.53.

szerepelnek a Talmudban, ismert antiszemita kreációk¹¹, ám a műsorvezető ennek ellenére nem kérdőjelezte meg valóságukat, sőt megerősítette az elhangzottakat).

Sipos Zoltán: „*Sajnos ismertem ezt a fejezetet, hallgatóink közül talán sokan nem.*”¹²

Hallgató: „*A Talmudból szeretnék egy pár mondatot, idézhetek?*”

Franka Tibor: „*Tessék, csak ne hosszán jó, mert nagyon sok mindennel készültünk, és nekem 12-kor mennem kell. Igen.*”

Hallgató: „*Nem hosszán, csak hogy az ő véleményük mi a gójokról. Ha egy keresztény jön a zsidó házához, akkor csendesen azt mondja a zsidó: légy átkozott. ... fonnyaszd ki testüket, rohaszd ki nyelvüket, szakadjon ki a lelkük, ez is egy ima ... látogasd meg a keresztényeket nehéz háborúval, takard be őket hat hónapig felhővel, verd meg őket fekélyvel, himlővel, zúzd dühödben fejüket a földhöz és te fogsz a te szeretteidnek üdvöt hozni.*”

Franka Tibor: „*Igen. Kérem szépen, azért azt vallom én, hogy noha ez benne van a Talmudban, és szó szerint van benne tudom, de hát gondolom, hogy azért itten nagyon sokan élnek olyanok, akik ezt nem veszik magukra és nem is élnek így.*”

Hallgató: „*Hát tulajdonképpen az első tömegyilkolást ők csinálták, Xerxész király idejében a zsidó Eszter kívánságára csinálták a tömegyilkolást, úgyhogy ezt mai napig is örömmennépként ünneplik.*”¹³

Hallgató: „*Én mint keresztény ember, hadd mondjam azt, hogy én egyáltalán nem érttem a zsinatnak [II. vatikáni zsinat] a döntésével egyet, amikor ugye felmentették az istenyilkosság vádjától az izraeli népet. Ezt a tettet, ezt nem lehet felmenteni. ... egyszerűen józanul papok nem mondhattak ilyesmit.*”

Franka Tibor: „*Na de hát kimondatott a zsinaton.*”

¹¹ Közismert antiszemita gyakorlat (amivel a Pannon Rádió műsoraiban is többször találkoztunk) a zsidó immoralitás bemutatására különböző, talmudinak feltüntetett idézetek prezentálása. Ezek kivétel nélkül hamisítványok, és másodlagos forrásokra hivatkoznak. Az egyik legtöbbször használt ilyen munka August Rohling *Der Talmudjude* című könyve, melynek első kiadása Münsterben jelent meg 1871-ben, és különösen nagy hatása volt Magyarországon. A másik, hazai antiszemita által gyakran citált hasonló mű Luzsénszky Alfonz: *A Talmud magyarul* 15 füzetben. Budapest. 1919.

¹² Pannon Rádió, 2001. július 27. 23.44.

¹³ Pannon Rádió, 2001. november 15. 22.27.

Hallgató: „Hiszen az van rajta ugye, hogy az ő vére mirajtunk, és ez a vér amíg a világ fönnáll, ez rajtuk lesz. Ez ténykérdés. ... Vannak dolgok, amik örök érvényűek, hiszen ők is állandóan hivatkoznak a Holokausztra, ők sem felejtik el, akkor engedelmet kérek, mi se felejtjük el ezt a dolgot.”

Franka Tibor: „Én azt gondolom, hogy II. János Pál viselkedésében¹⁴ valószínű ez is fellelhető, vagy motiváció.”

Hallgató: „Igen, igen.”¹⁵

A zsidó szabadkőművesség által irányított világösszeesküvés elmélete

Tőke Péter: „Ott [az USA-ban] is egyfajta hatalmi elit áll a háttérben. [Drábik János] megnevezett 13 ilyen uralkodó családot. Rothschildot mindenki ismeri, Rockefellert mindenki ismeri, az angol Astort mindenki ismeri ... Lehet, hogy amit most mondani fogok az meredek, de ... már a 70-es években létrejött Magyarországon egy titkos társaság, amely a hasonló világ szabadkőművesei – most nem nevezem meg őket, hogy milyen társaság, csak azt akarom megnevezni, hogy ez a kör beépült a Magyar [akkori] Szocialista Munkáspárt politikai és központi bizottságába ... ez a kör később ki tudta jelölni, kik azok a káderyerek, akiket elküldenek a 80-as évek elején amerikai és angol egyetemekre, hogy kiképezzük őket. Mert ők már tudták, hogy lesz itt egy rendszerváltás tíz év múlva, tehát az elit már akkor kezdett építkezni, sőt tudták már azt is előre, hogy milyen pártokat kell létrehozni, megszervezni, ami majd uralhatja a jövőt. ... Ezek visszatértek Oxford, Yale, Georgetown, meg igen-igen szuper egyéb diplomával. Mondanom sem kell, hogy ennek a bizonyos szervezetnek körülbelül félmillió tagja van a világon, ... vezető kapitalista, nagyon komoly politikusok ... Magyarországon pedig Aczél György. ... Ilyen emberek kitalálják azt, hogy ki a legesélyesebb Magyarország első miniszterelnökének. Azt az embert már 75-től kezdve nevelik ... pályáját gyönyörűen megnyitják a jövő számára. Majd amikor rossz lóra tesznek, mert kiszagdák közé építik be, rájönnek, hogy a kiszagdák nem fognak olyan prominensek lenni, átteszik az MDF-be. ... Nagyon érdekes a magyarországi háttér is. Azt hisszük, hogy itt valami alulról jövő népi kezdeményezés, a bűdös frászt! Bizonyos körök megtervezték, eldöntötték.”

¹⁴ Előzőleg Franka Tibor említette, hogy II. János Pál nem volt hajlandó találkozni Simon Peres izraeli külügyminiszterrel. Erre utal a megjegyzés.

¹⁵ Pannon Rádió, 2001. december 13. 16.42.

Drábik János: „*van egy háttérhatalom, és mivel ez egy háttérhatalom, amelynek a legfőbb működési szabálya, hogy ő nem létezik, és aki ilyet állít, az fantáziál, de ez a háttérhatalom létezik.*”¹⁶

Hallgató: „*A zsidó cionista imperializmus itt Budapesten és a hozzá ragadó Magyarországon akarja felépíteni az új Siont, az új hazát, viláгурalmának nyugati bástyáját. A kommunizmus csak elszietett kísérletezés volt ebben az irányban. A zsidó épít, irtóztatós arányban épít önmagának jövőt, neked magyar sírboltot. Ezt 1921. május 5-én vetette papírra Szabó Dezső. Több mint 80 évvel ezelőtt, és szerintem ... nagyon-nagyon időszerű.*”

Sipos Zoltán: „*Sajnos a hatalmi harc változatlan azóta is, két világháborúval együtt vagy annak ellenére, vagy annak hatásmechanizmusait is beleértve, egy ugyanolyan politikai és világpolitikai ütközet folyik azért természetesen, Szabó Dezső nem is tudhatta akkor, hogy nyolcvan év múlva ez még aktuális lesz.*”

Hallgató: „*Látnok volt. ... Van egy hihetetlen irtóztatós erővel rendelkező háttérhatalom, amely a világ sorsát irányítja.*”

Sipos Zoltán: „*Abszolút helyes a logikai sor.*”¹⁷

Hallgató: „*Ő [Kondor Katalin] ezekkel a szabadkőműves volt kommunistákkal kiegyezett ..., leváltotta a Lakatos Pált ..., a baloldalon és a tőke oldalán ugyanaz a szabadkőműves faj áll, az emberiség közellenségei, ilyen rasszista faj a Földön még egy nincs, ezt úgy is tudja mindenki, hogy kiről van szó.*”

Sipos Zoltán: „*Igen ez egy nagyon kemény érdekszövetség valóban.*”

Hallgató: „*Ezt a stílust észre lehet venni a Közel-Keleten ... nap mint nap megölnék egy Hamasz vezetőt, ezt csak az ő módszerükkel lehet, ahogy a demokráciákban beépültek pártokba, mindenhova. Ott is a palesztinok közé is szépen sikerült nekik beépülni ..., ugyanígy működnek az egész világon, és ezt csinálják az ilyen globalizált megmozdulásokon is ... ilyen vérszívó emberekre nincs szükség.*”

Sipos Zoltán: „*Köszönöm szépen az észrevételeit.*”¹⁸

Zsidó rablótőke és pénzuralom

Hallgató: „*A volt Tőzsdepalotát ... ismét áruba bocsátják ..., még egyelőre nincs megnevezve a vevő, de nekem az a gyanúm, hogy ki fog derülni, hogy va-*

¹⁶ Pannon Rádió, 2001. december 21. 14.43.

¹⁷ Pannon Rádió, 2001. július 27. 23.45.

¹⁸ Pannon Rádió, 2001. július 27. 22.35.

lami izraeli érdekeltség lesz ez is, és ha most azt veszem ezek szerint Budapest szívét kilopják.”

Franka Tibor: „Köszönöm szépen, hogy elmondta.”¹⁹

Hallgató: „89 óta az elsibolt vagy 95%-ában az elkövetők zsidó állampolgárok voltak.”

Franka Tibor: „Ezt én nem tudom. Nem tudom sem cáfolni, sem megerősíteni ..., ez az ön magánvéleménye, nem?”

Hallgató: „Nem az én magánvéleményem, mert a rendszerváltás óta ez tény. A nevek alapján ki lehet keresni származás szerint, hogy ki mennyit síbolt, az utóbbi idők ügyei ezt bizonyítják. ..., a válság, ha van, miattuk állhatott elő.”²⁰

Zsidó médiauralom

Györi Béla: „Soros úr²¹ így döntetett, hogy kérem szépen az Antall kormányon keresztül intézkedett, hogy Gombár Csaba rúgjon ki engem [a Magyar Rádióból], Gombár Csaba kirúgott.”²²

Nagy Feró: „Nem kérhetem meg a Bronfman urat²³, hogy ha lehetne a RTL Klubban a Heti Hetes helyett esetleg Csurka István egyik darabját játsszák le. ... ha véletlenül dolgozik is ott [a médiában] mondjuk MIÉP szimpatizáns, az olyan csendben van ... szerintem hatalmas sárga szalag lóg a nyakában vagy valami, hogy nehogyan véletlenül meglátszódjon rajta.”²⁴

Judeobolsevizmus

Hallgató: „Kezembe akadt egy könyv, biztos sokan olvasták már; Zsidó terror Magyarországon ... iszonyú gyilkosságokról, rablásról, kisémmizésről, az emberek megtevesztéséről szól, szóval ez egy rémálom ez a könyv, gondolom azoknak is rémálom volt akik ezt átélték. Ez az uszítás, ez a rablás ez az elősködés jelenleg is ugyanúgy folyik. Én valamit azért nem értek, mi kérünk tőlük bocsá-

¹⁹ Pannon Rádió, 2001. július 26. 22.57.

²⁰ Pannon Rádió, 2001. november 29. 16.08.

²¹ Soros György a hazai antiszemita publicisztikában a zsidó pénzuralom képviselőinek első számú archetípusa.

²² Pannon Rádió, 2001. július 23. 20.48.

²³ Edgar Bronfman a Zsidó Világkongresszus elnöke.

²⁴ Pannon Rádió, 2001. július 24. 16.23.

matot. Ezért a 19-es dologért én még nem hallottam, hogy tőlünk bocsánatot kérték. ... én csak azt nem értem, hogy hogy van ezeknek az embereknek bátorsága naponta bennünket megsérteni, mert mi jut eszembe, hogy: habár felül a gálya, alul a víznek árja, azért a víz az úr, és erre gondolniuk kellene.”

Nagy Feró: „Hát nem hiszem, hogy ők nagyon gondolnak erre.”²⁵

Magyarország megszállása és uralása

Hallgató: „[az ipari üzemek] mind nyugati és főleg izraelita kézen vannak ... Magyarországon keresztül mentek ki a [volt szovjet] zsidók Izraelbe, utána pedig az izraeliek nem érzik jól magukat ott, és jobban éreznék magukat itt, hogy betelepédnének Magyarországra, és előbb-utóbb a magyarságból nem lesz magyarság, hanem izraelita középállam lesz.”²⁶

Hallgató: „Tetszik emlékezni Buda várát hogy vették be a törökök?... Modern változatban ugyanez zajlik, addig-addig nyomulnak befelé amíg egyszer csak minden az övék, és akkor utána mi leszünk a rabszolgák. ... Hát ennél jobb menekülési irány, mint Magyarország nincs a világon. ... Ezek sajnos abszolút gátálatlanok. ... Meg kell keresni a maximális lehetőséget, hogy ahol lehet ütni, ütni, ütni és keresztbe tenni.”²⁷

Hallgató: „...annyira nyilvánvaló, hogy mire megy ki a játék, hogy nekik onnan el kel jönni, amit ötven éve ott nekik létrehoztak területet, stratégiai kérdés lesz a víz, Magyarországon tíz centinként lefürünk, vagy gyógyvíz jön fel vagy kristályvíz ... ez a terület kell nekik, pályáznak rá, de hát a kútfúráshoz sem értenek, nélkülünk nem mennek semmire, rajtuk tudnak csak élősködni, mert elkülönítve csoportként nem tudnának, mert fölkapna az álluk.”

Sipos Zoltán: „Köszönöm szépen, hogy elmondta értékes észrevételét.”²⁸

Hallgató: „...a magyar nép nem volt soha itt antiszemita, mert különben hogyan lehettek volna itt százezreivel ... nem akarták bevallani, hogy hányan vannak ... csak a pénznek a hatalmát akarják felhasználni a magyarok ellenében ... itt egy bűnös nemzet van [a magyarok], akinek a feladata az, hogy csendben le-

²⁵ Pannon Rádió, 2001. április 24. 23.28.

²⁶ Pannon Rádió, 2001. július 27. 23.39.

²⁷ Pannon Rádió, 2001. július 26. 08.52.

²⁸ Pannon Rádió, 2001. július 27. 23.15.

gyen és dolgozzon nekik ... ez már több mint, amit az ember egyáltalán el tud viselni, mert az, hogy egy bizonyos kisebbség ennyire uralkodjon itt tízmillió emberen, hát ez egyszerűen felháborító."²⁹

A zsidók nemzetidegensége

Hallgató: „... mi köze egy Harasztinak, hogy mi van a magyar demokráciában, a sajtóban, mi köze egy Tamás Gáspárnak, hát nem magyarok ..., ha én zsidó lennék, nem itt tépném magam, hanem akkor már régen Golda Meir mellett feküdnék a sírba ..., és még egyet kellene tudnunk, hogy egyáltalán hány zsidó jött haza 1950-ig, megvan a lista ..., és ugye Majtényi – gondolom szintén ő is oda atyafi – ezeket nem engedték megtudnunk, tehát most végeredményben lehet, hogy százezer zsidó dirigál itt nekünk, de lehet, hogy ötszáz-ezer.”³⁰

Hallgató: „Én meg kikérem magamnak azt, hogy a zsidók engem antiszemitázzanak, nacionalistának meg irredentának meg rasszistának meg egyébként nevezzenek ... kikérem magamnak azt, hogy a hazámban idegenek engem megbélyegezzenek.”³¹

Anticcionizmus³² és Izrael-ellenesség

Chrudinák Alajos külpolitikai jegyzetében elhangzott megállapítások:

„a nemzetközi törvényeket és emberi jogokat durván megsértő Izrael”

„[a magyar sajtó nagy része] terrorizmusnak nevezi a megszállt lakosság jogos ellenállását”

„Izrael agresszív és fajgyűlölő politikája”

„Ezek a gyűlölködő zelóták mégis bennünket rágalmaznak itthon és külföldön”

„[a cionisták] mesterségesen kreálnak és gerjesztenek antiszemita hangulatot”³³

²⁹ Pannon Rádió, 2001. július 27. 23.24.

³⁰ Pannon Rádió, 2001. július 24. 22.36.

³¹ Pannon Rádió, 2001. július 26. 16.26.

³² Az antiszemitizmussal foglalkozó nemzetközi szakirodalom az anticcionizmus önálló funkciójának a Holokauszt után tabunak tekintett antiszemita attitűdök szalonképes formában történő megjelenítését tekinti. Lásd például Helen Fein: Contemporary Conflicts: How the Jewish Claims and Jewish Nationhood affect Antisemitism? In: Helen Fein (ed.): The Persisting Question. Sociological Perspectives and Social Contexts of Modern Antisemitism. Walter de Gruyter, Berlin, New York 1987.

³³ Pannon Rádió, 2001. szeptember 7. 17.45.

Hallgató: „[Chrudináktól] *nagyon sokat tanulhat az ember ... végre világos képet kaptam ..., hogy hát a cionisták irányítják a nagyhatalmakat is ..., a globalizmus azért olyan ellenszenves ..., mert az is a cionisták kezében van. ... a globalizáció útján megvalósítják azt, amit Hitler akart megvalósítani, világuralmat ... Akkor viszont ez azt jelenti, hogy a nemzetek eltűnnek, és az emberek nagy része szolga lesz.*”³⁴

Hallgató: „*ugye most Durbanben hát igencsak átfogalmazzák azt a bizonyos határozatot. ... hát ez megint csak azt mutatja, hogy a cionisták le tudják gyűrni a világot, és ez szégyenletes, és akkor nekünk viszont nagyon keményen kell tudni védekezni, mert itt is ezt akarják elérni.*”³⁵

Hallgató: „*Én nem tudok olyasmiről, hogy itt ugyanaz történne, mint például Izraelben, ahol ugye a palesztinokat elnyomják, és akkor ott ők – jogosan szerintem – föllépnek az ellen, hogy hát nehogy már a saját szülőföldjükről kiüldözzék őket. Itt ilyen soha nem történt. Én nem tudok arról, hogy itt egyszerűen oda mentek volna valakihez azért, és azt mondták volna, na te ez ez vagy, akkor téged fejbe lölek bumm, kész. Ha 13 éves vagy, ha 18.*”³⁶

Gyűjtőpontok

A 2001-es év hazai és nemzetközi történései között jó néhány olyan akadt, amelyek alkalmat adtak a Pannon Rádió műsorkészítőinek, hogy azok kapcsán újra és újra szóba hozzák a magyar és külföldi zsidóság „káros” tevékenységét. A témaválasztás – ismerve a szerkesztők által elvárt hangot és propagált világképet – szinte automatikusan antiszemita kijelentésekre ösztönözte a hallgatókat. Az alábbiakban néhány ilyen „ügy”-nek a „pannonos” interpretációját olvashatjuk:

A Fotex–Fradi-ügy

Az FTC labdarúgó szakosztályának eladásával kapcsolatban, Bognár László a MIÉP alelnöke, a párt 2001. július 25-ei sajtótájékoztatóján antiszemita érveket

³⁴ Pannon Rádió, 2001. szeptember 7. 22.27.

³⁵ Pannon Rádió, 2001. szeptember 7. 19.22.

³⁶ Pannon Rádió, 2001. november 29. 16.00.

sorakoztatott fel az általa „*sötét nemzetellenes tranzakció*”-ként értékelt adásvétel ellen.³⁷ Az ügy a hazai közéletben nagy vihart kavart, és a Pannon Rádióban is többször szóba került:

Hallgató: „...ebből a Várszegi históriából is az tűnik ki, hogy szinte vizsgálják, hogy meddig megy a tűrőképességünk ... olyan, mint hogyha itten bizonyos fajta emberek – direkt nem mondok fázont rájuk – , mintha terelgetnének bennünket és kísérletezgetnének rajtunk, hogy ez a sok birka meddig tűri.”³⁸

Hallgató: „... ez állami ügy is, és hol van az illetékes minisztérium ..., nekem az a gyanúm ..., hogy úgy hívják a sportminisztert, hogy Deutsch.”³⁹

Hallgató: „... a kis keresetű keresztény ember nem tudja füteni a lakását, jól megfázik, nem tudja megvenni a gyógyszert, tehát mi van? Amúgy is tíz évvel korábban halunk. ... Várszegi a Deutschnak a barátja ... mostan focipályákat vásárol ..., fogy a legelő, és ha ki lesz téve, hogy magyarnak tilos a bemenet, akkor annyi nekünk.”⁴⁰

A Hegedüs Lóránt-ügy

Ifj. Hegedüs Lóránt református lelkész, a MIÉP alelnöke eredetileg az Ébresztő című budapesti kerületi MIÉP-lapban megjelent kirekesztő írása nagy felháborodást váltott ki a hazai nyilvánosságban.⁴¹ A református lelkész a Pannon Rádióban változatlan formában jegyzetként olvasta föl az inkriminált alkotást, és az egész ügygel sokat foglalkozott a Pannon Rádió. A műsorkészítők és hallgatóik többször kifejezték szolidaritásukat és egyetértésüket a MIÉP alelnökével, és a téma alkalmat adott újabb antiszemita tartalmak közlésére.

Hallgató: „*Ifj. Hegedüs Lórántnak tökéletesen igaza van. Arról nem nagy reklám esik az utóbbi időben, hogy ő mire válaszolt ezzel a kirekesztő írásával. Nem tudom, ezt az Alkotmánybíróság (sic!) vajon olvasta-e. ... Milyen jogon és*

³⁷ Az ügyről lásd Halmi Gábor: Gyűlöletbeszéd és személyiségi jogok. Fundamentum, 2001/4., vagy Molnár Péter: Uszítás vagy gyalázkodás? Fundamentum, 2001/4.

³⁸ Pannon Rádió, 2001. július 24. 21.12.

³⁹ Pannon Rádió, 2001. július 26. 17.06.

⁴⁰ Pannon Rádió, 2001. szeptember 7. 23.30.

⁴¹ Az ügyről lásd Halmi Gábor: Gyűlöletbeszéd és személyiségi jogok. Fundamentum, 2001/4., vagy Molnár Péter: Uszítás vagy gyalázkodás? Fundamentum, 2001/4.

milyen hamar hozták meg ezt a döntést, hogy neki föl kéne hogy függesse az Országgyűlés a mentelmi jogát ... nem tudom, hogy az összetétele az Alkotmánybírósnak, itt is, most nációkra lebontva érdekelne itt is. ... Azért ez nagyon durva, hogy a független Alkotmánybírósnak ilyenre vetemedik, tehát, hogy képes a zsinagóga nyomásgyakorlását elfogadni."

Franka Tibor: *"Zsinat nem zsinagóga. Ja, aha. Látja milyen kis naiv vagyok. Köszönöm szépen, hogy felhívott és elmondta."*⁴²

Franka Tibor: *"Ránk mondják, hogy állítólag mi vagyunk kirekesztők. Mi rekesztünk ki? Kit? Hová?"*

Hallgató: *"Az ifjú református pap, aki mondta, hogy rekesszék ki, mielőtt ők kirekesztenek, már régen elkésett, mert régen ki vagyunk rekesztve. És őt állítják bíróság elé ezek, akiket kirekesztenek pedig szabadon mondják, amit akarnak."*

Franka Tibor: *"Szóval akkor úgy érzi, hogy a többség kirekesztve? Vagyis legalább erre megy ki a játék? ... hadd erősítsünk erre rá azzal, hogy az amerikai nagykövet asszony, aki szintén itt Magyarországon [mondja ezt]. Ez egy régi módszer, ... - ma is így csinálják -, hogy megírták itt Magyarországon az elvtársak a mocskolódo cikket, kiküldték francia, angol, amerikai lapoknak, ahol megvoltak a barátaik vagy vallástestvéreik, azok meg szépen lehozták kinti lapokban. És az, aki kiküldte magyar nyelven a szöveget, az a saját lapjában már úgy idézte, hogy a Washington Postban, vagy valahol megjelent cikkben is az áll, hogy mi magyarok ilyenek, meg olyanok vagyunk..."*

Hallgató: *"Biztos vagyok benne, hogy ők előbb beszéltek ezzel a nagykövettel, mint a mi külügyminiszterünk."*

Franka Tibor: *"Ezt nagyszerűen látja akkor ön, és azt gondolom, hogy nagyon sok magyar ember, egyre több magyar ember látja teljesen nyíltan és világosan, hogy mi folyik itt."*⁴³

Hallgató: *"Mindnyájan együtt érzünk a tiszteletes úrral, és egy ilyen együttérzés eredménye a következő néhány gondolat íjf. Hegedüs Lóránt védelmében: Az igazság kimondása kockázatos vállalkozás. A farizeusi érdekkörök megsértése már 2000 évvel ezelőtt is a megfeszítés veszélyét hordozta magában. Jézus*

⁴² Pannon Rádió, 2001. december 4. 16.55.

⁴³ Pannon Rádió, 2001. december 20. 23.24.

azonban ez ügyben is kérlelhetetlen. Kígyók, viperák fajtái, mondja az írástudóknak és farizeusoknak, az akkori tömegtájékoztató birtokosainak. ... A szeretet ugyanis nem gügyögés, nem bárgyúság és nem is programozott bérvigyorgás a Heti Hetesben, meg a sztármagazinok lapjain. És aki kemény szavakkal felszólít ez utóbbiak kirekesztésére, az nem gyűlöletkeltő, nem gonosz, nem a harag papja ..., hanem ő a népe sorsáért őszintén aggódó lelkész. Ő tisztán látja, hogy valakik hihetetlen erővel terelnek bennünket egy pusztító, embertelen, anyagelvű, ateista világ felé, egy olyan kaotikus világ felé, ahol még Jézus Krisztust is elítélné az emberi jogi bíróság.”⁴⁴

Szeptember 11.

A Pannon Rádióban az Egyesült Államokat ért terrortámadás kapcsán is elhangzottak antiszemita elméletek és kijelentések.

Hallgató: „Bosszantó, hogy elfogadott tényként kezelik egyelőre a szeptember 11-ei bombázásnak az elkövetőinek a személyét. Én olvastam a Cion Bölcséinek Jegyzőkönyvét, ami szinte szó szerint átültethető a mai állapotokra, és itt szerintem egy önrobbantás történt. Tudva főleg azt, hogy ötezer zsidó állampolgár nem volt jelen a toronyépületekben. Ez megadja a választ, hogy kik követték el.”⁴⁵

Franka Tibor: „Teljesen friss hír; de ... senki sem reagál rá, hogy Los Angelesben két zsidó fel akart robbantani egy mecsetet. Ez is Amerikában van kérem szépen.”

Hallgató: „Természetesen igen, csak hát ezek, Franka úr, ezek nem arabok.”

Franka Tibor: „De most zsidók akartak robbantani Amerikában, akkor most mi van? Hát ez nem olyan robbantás, vagy hogy van ez?”

Hallgató: „Akkor most menjünk vissza szeptember 11-ére. Én a mai napig azt mondom, hogy nem az araboknak a keze van benne, hanem ez a Moszadé ..., ezt ilyen precízen, ilyen jól megszervezve onnan egy barlangból nem lehet csinálni, az biztos.”

Franka Tibor: „Pláne egy olyan barlangból, amit nem is találnak már mióta. ... Köszönöm szépen a hívását.”⁴⁶

⁴⁴ Pannon Rádió, 2001. december 19. 10.42.

⁴⁵ Pannon Rádió, 2001. december 4. 16.56.

⁴⁶ Pannon Rádió, 2001. december 13. 16.47.

A zsidó kárpótlás

Közismert, hogy a Holokauszt áldozatainak, illetve örökösöknek kárpótlása a rendszerváltás után nem történt meg teljes egészében Magyarországon.⁴⁷ A Pannon Rádió szerkesztői ennek ellenére előszeretettel beszélgettek hallgatóikkal arról, hogy a zsidó kárpótlás hogyan szegényíti el a magyar társadalmat, illetve a Pannon Rádió műsoraiban annak jogi és erkölcsi alapját is rendre megkérdőjelezzik. A Pannon Rádió kommunikátorai témafelvetésükkel alapozták meg a hallgatói telefonokat, majd a kialakuló diskurzusban is folyamatosan megerősítették a betelefonálók által kifejtett valótlan állításokat. A kárpótlás kapcsán elhangzottak egyértelműen alkalmasak a magyarországi zsidó közösség elleni gyűlöletkeltésre.

Hallgató: *„Nekem az a véleményem erről az egészről, hogy már újfent nem tudom hányadszor kérnek kárpótlást mindenféle jogcímen ..., hát persze hogy elszegényedünk előbb-utóbb mi, ha mindig nekik adunk mindent.”*

Franka Tibor: *„Először 30 ezer forintot ajánlott fel a magyar állam, ezt visszautasították, ötszázat akarnak, de plusz már az inflációval emelt ötszázat ... Tordai Péter⁴⁸ urék kapják meg azután, aki meghalt a félmilliót, illetve hát az inflációval emelt félmilliót.”⁴⁹*

Hallgató: *„Már meg kellene állítani ezeket a kártérítéseket, hát tönkremegyünk. Egyrészt ... a túlélők hozzátartozóinak nagy lehetőségük volt soknak az ország vagyonát szétkapkodni, most az úgynevezett rendszerváltás óta. És úgy gondolják mindent, mindent elszedni, pusztulj magyar; neked nincs létjogosultságod, pusztulj keresztény, itt te nem vagy fontos. ... Nekem ne is bocsássanak meg, én nem követtem el semmit ..., de ne is követelőzzenek, mert nagyon undorító és nagyon visszataszító, és ezzel az a céljuk, hogy minket fölhergeljenek, hogy aztán szaladjanak, és akkor ilyen amerikai nagykövet asszony, meg ilyen izékkal ott csinálják a cirkuszokat.”⁵⁰*

Hallgató: *„1933-ban Hitlert a szabadkőműves német bankárok juttatták uralomra.”*

⁴⁷ A zsidó kárpótlás ügyének alakulását lásd: A kárpótlás kronológiája. Népszava, 2001. november 29.

⁴⁸ Tordai Péter, a Mazsihisz elnöke.

⁴⁹ Pannon Rádió, 2001. november 29. 15.57.

⁵⁰ Pannon Rádió, 2001. november 29. 16.25.

Franka Tibor: „*Hát ezt mondják, ezt is mondják ..., tehát a kárpótlással kapcsolatban mondja ön, hogy azzal kapcsolatban akar mondani valamit.*”

Hallgató: „*Hát ezt pontosan azzal kapcsolatban mondom, hogy az váltotta ki, mert ôk Auschwitz alapján, hogy ôket elvitték Auschwitzba.*”

Franka Tibor: „*Ja, és ön azt mondja erre, hogy mi van akkor, hogyha éppen ôk hozták létre.*”

Hallgató: „*Igen. Hát ha ezt ôk hozták létre, akkor most miért követelôznek?*”⁵¹

A Moszad vezetője Magyarországon

2001 decemberében az izraeli titkosszolgálat, a Moszad vezetője hivatalos magyarországi látogatáson vett részt. A *Pannon Rádió* többször foglalkozott az eseménnyel, s ennek kapcsán az izraeli állampolgárok tömeges és tudatos Magyarországra telepítésétől a zsidó világhatalom mítoszáig terjedő antiszemita topozsokkal és Izrael-ellenes kirohanásokkal egyaránt találkozhattunk.

Franka Tibor: „*tárgyal ugye a Moszad első embere, az igazán fontos és védett első ember; például ugye a Nemzetbiztonsági Hivatal vezetőjével, puff. Aztán meg még itt a katonai vezetőinkkel is. Mondja már meg, maga mire gondol, mert én is gondolok valamire.*”

Hallgató: „*Hát például arra, hogy valószínűleg folyik vagy majd folyni fog a szálláscsinálás, ugyanis ha Magyarországon akkora az antiszemitizmus, hogy a menóra kint lehet a Parlament előtt például.*”

Franka Tibor: „*Nem tudom a világon van-e még ilyen. Magam sem tudom.*”

Hallgató: „*Akkor valakinek vagy valakiknek be kell bizonyítani, hogy itt tényleg van antiszemitizmus.*”

Franka Tibor: „*Várjon már, most eszembe jut az amerikai nagykövet asszony. Már lehet, hogy ôt is beszervezte ez a roppant fontos és roppant védett moszados fickó?*”

Hallgató: „*Nem tudom, de lehet itt más is, ugye.*”

Franka Tibor: „*Gorombább, gorombább dolgokra gondol esetleg?*”⁵²

Hallgató: „*A legutóbbi adásban a Moszad-fővezérnek az itteni megjelenéséről volt szó.*”

Franka Tibor: „*Igen, azon gondolkoztunk közösen, hogy vajh' minek jött. Parancsolni, kérni, rábeszélni?*”

⁵¹ Pannon Rádió, 2001. november 29. 17.06.

⁵² Pannon Rádió, 2001. december 18. 16.57.

Hallgató: „*Izraelből nem tudom, hogy nem-e próbálnak elég sokan, ha ott valami nagyobb zûr kitör; esetleg eltávozni. Nem gondolja, hogy ezeknek az eltávozóknak esetleg itt akarnak helyet előkészíteni? És esetleg ebben az ügyben tárgyalnak itt?*”

Franka Tibor: „*Hát én ezt nem tudom ... Amin én elgondolkodom, az az, hogy a Moszad első embere miért pont hozzánk jön, amikor olyan sok baj van ott. Éppen Arafatot szobafogságra ítélik õk, éppen azt akarják elhíttetni, hogy Arafat nem akar békét – holott szerintem Arafat akar békét igazából, és Izrael nem akar békét – és akkor a Moszad embere közben Budapestre jön. Hát mi közünk nekünk ehhez? Mirõl van itt szó?*”

Hallgató: „*Én mindig azt mondom, hogy egyre inkább szó van arról, hogy itten helyet készítenek részükre ... el tudom képzelni, hogy sok menekült lesz onnan.*”

Franka Tibor: „*Aztán mért pont ide, egy. Kettõ, miért ilyen titoktartás mellett megy ez?*”

Hallgató: „*Ezek olyan ügyek, amirõl a nagyközönséget nyilván nem óhajtják tájékoztatni.*”

Franka Tibor: „*...ha a palesztinoktól jönne valaki ..., és esetleg õ is errõl tárgyalna?*”

Hallgató: „*A palesztinoktól nem hiszem, hogy jönni fog ide bárki is ..., azokat úgy körbezárják, hogy onnan nem fog tudni senki kimozdulni.*”

Franka Tibor: „*Arra tetszik gondolni, hogy szögesdróttal körbevett táborok lesznek?*”

Hallgató: „*Hát már most is ez a helyzet, nem?*”

Franka Tibor: „*Úgy érti, hogy Palesztinában koncentrációs táborok lesznek?*”

Hallgató: „*Egy egész népet ott körbe lehet zárni egy koncentrációs táborba. A jelek erre mutatnak.*”

Franka Tibor: „*... amirõl ön beszél, azzal kapcsolatban a Moszad első emberének talán Amerikába kell mennie, meg egyáltalán a többiekhez, nem hozzánk.*”

Hallgató: „*Úgy néz ki, hogy Magyarország nagyon kedves hely a számukra.*”

Franka Tibor: „*És Magyarország ennek eleget akar tenni?*”

Hallgató: „*Nézze, a fél ország már az õ kezükben van, hát ne vicceljen ... az üzlethálózatától a bankokon keresztül, hát most én mondjam? Ez mindenki előtt világos.*”

Franka Tibor: „*Hát én teljesen le vagyok döbbenve. Ezt így gondolja? A kutyafáját! Á, dehogy!*”⁵³

⁵³ Pannon Rádió, 2001. december 20. 22.28.

Godina István: „*Most a Moszadra visszatérve ... Tarthatatlanná vált Izrael számára gyakorlatilag a bibliai kiválasztottság alapján újra elfoglalt területeken való lakás ... és még egy. Termőföld és víz, mégpedig édesvíz. Magyarországon rettentő jó a termőföld, nagyon békében tudnak élni. Na most gyakorlatilag arról szól a történet, hogy Magyarországból Zsidóországot, tehát egy Izraelt akarnak csinálni, mert éghajlati és egyéb adottságai tökéletesen megfelelnek. Tehát azt a létszámot, amit el kéne hogy tartson – nem magyarokra gondolok természetesen –, el tudna tartani. Hát minket szép lassan ki fognak irtani, ki akarnak vagy ki szándékoznak ... Mi két malomban örlődünk (sic!), az egyik, hogy a zsidók ide akarnak jönni, maguknak egy új országot alapítani, ... jelenleg ez működik. A másik pedig az, hogy valóban van az a másik pénzügyi hatalom, egyébként összefügg a kettő, csak hát most úgy esett, hogy mind a kettő ránk esett. ... Mindent szabad, mindent lehet, hát mint látjuk. Erre mondtam én, hogy Amerika területileg biztos, ... még ma is Amerikának hívják, de hát nyilvánvalóan egyértelmű, hogy zsidók irányítják.*”⁵⁴

Hanukka Magyarországon

A Hanukka magyarországi nyilvános megünneplése szintén kedvelt témája volt a Pannon Rádióknak. A betelefonáló hallgatók kifejezték felháborodásukat amiatt, hogy ez ma Magyarországon megtörténhet, és a téma alkalmat teremtett a zsidókkal kapcsolatos fóbiáik hangoztatására. Mindez a műsorkészítők aktív asszisztenciája mellett zajlott.

Hallgató: „*Ezzel a hanukka-világítással kapcsolatban szeretnék egy néhány szót mondani. ... Először megjelent a Nyugati téren, ... aztán megjelent a Blaha Lujza téren és a város egyéb pontjain. Ma már ott tartunk hogy a Parlament előtt, tehát a Kossuth téren is jelen van. Ha így haladunk tovább, könnyen előfordulhat, hogy fölkerül a csillag, de Dávid-csillag, a parlament tetejére. ... Ha mi az elkövetkező nagyhéten a Dohány utca végén egy feszületet felállítanánk, nem tudom, mit szólnának hozzá ..., meg kéne tenni.*”

Franka Tibor: „*Mi meglehetnénk, mert mi itthon vagyunk ... az, hogy az Országház előtt is, ez nekem is döbbenetes.*”⁵⁵

⁵⁴ Pannon Rádió, 2001. december 21. 23.22.

⁵⁵ Pannon Rádió, 2001. december 11. 22.28.

Hallgató: „*Most már lassan oda jutunk, hogy itt a Csonka-Magyarországon több a Hanukka, mint a keresztény motívum.*”

Franka Tibor: „*Most már divatból rakosgatják az emberek a különböző díszeket, meg világítós tárgyakat, de nem tudják, hogy pontosan az mit ábrázol, hogy miért van.*”

Hallgató: „*A sok cionista szabaddóműves meg röhög a markába, hogy ezek ingyen reklámozzák a mi jelképeinket ... erre megy ki a játék. ... A legjobb, én ajánlom Henry Fordnak az alapművét, minden háztartásba meg kéne legyen: The International Jew. Megvan magyarul is.*”

Franka Tibor: „*Megvan magyarul, nekem is megvan.*”⁵⁶

Hallgató: „*Nagyon érdekes, hogy ugyan vajon mit keres nálunk a Moszad, ... nagyon érdekes dolog a menóra is. Nekem semmi kifogásom a menóra ellen ott bent a Zsinagóga házában, de a Parlament előtt ez provokáció.*”

Franka Tibor: „*Miben, hogy értve provokáció?*”

Hallgató: „*Hát ez egyértelmű provokáció. ... Ez a kovásza az antiszemitizmusnak, hát ebből élnek. Ők így gyártják, személyesen ők maguk, az antiszemitizmust.*”

Franka Tibor: „*Jó, de hát maguktól nem merték volna odavinni azt a hat méteres menórát – én úgy tudom, hogy Európa legmagasabb menórája volt a magyar Parlament előtt, ráadásul az 56-os emlékhely előtt – ... de hát kaptak rá engedélyt, úgy tudom Áder Jánostól és Demszky Gábortól.*”

Hallgató: „*Így van, így van.*”⁵⁷

Összegzés

Az idézett szövegrészek a Pannon Rádióban mindennaposak, nem számítanak kivételesnek. A műsorokban elhangzottak mind tartalmi, mind nyelvészeti szempontból egyértelmű következtetésre vezetnek: a Pannon Rádió egy konzervensen felépített, etnocentrikus, nacionalista, xenofób és mindenekelőtt antiszemita világgépet közvetít a magyar éterben. Ezt a megállapítást a magyar elektronikus médiumokat felügyelő ORTT vizsgálatának eredménye is alátámasztja. (E dokumentumot könyvünk függelékében közöljük. A Szerk.)

⁵⁶ Pannon Rádió, 2001. december 11. 23.48.

⁵⁷ Pannon Rádió, 2001. december 18. 17.01.

VÁSÁRHELYI MÁRIA

KÖZSZOLGÁLATI ZSIDÓZÁS

Az alábbiakban rövidítve közöljük azt az elemzést,¹ amely a közszolgálati Magyar Televízióban Tallózó címen, minden hétköznap reggel 8 óra előtt néhány perccel sugárzott lapszemléket vette górcső alá a 2001. február 15. és április 3. közötti időszakban. A vizsgált hat hét folyamán összesen 28 napon volt lapszemle, amelyekben átlagosan három-négy külföldi lapban megjelent cikk ismertetésére került sor.²

Az elemzés során a külföldi lapok és az ezekben megjelenő témák közötti válogatás szempontjairól és módszeréről, az eredeti írások interpretálásának módjáról és a tallózás eredményeként kirajzolódó témastruktúráról kívántunk képet alkotni. Ehhez arra volt szükségünk, hogy az összeállítások tartalmi sajátosságainak elemzésén túl, a szemlékben megjelenő tartalmakat összevessük az eredeti írásokkal is.³ A lapszemlében megjelenő tartalmakat összevetve az eredeti írás tartalmával, képet alkothattunk a tallózást végző szerkesztők munkamódszeréről.

Az általunk vizsgált periódusban a szemle készítői a legtöbb esetben azzal az egyszerű, gyors és kényelmes – ám a lapszemle műfaji követelményeinek korántsem eleget tevő – módszerrel éltek, hogy lefordították az adott írás címét, alcímeit és a leadeket (az írások elején található tartalmi összefoglalókat), és

¹ Az elemzés eredetileg a Nyilvánosság Klub Monitor csoport megbízásából készült.

² A reggeli összeállítást a közszolgálati televízió déli hírműsor blokkjában megismételték, és szövege az MTV Képújságjában is naponta olvasható volt.

³ A vizsgált 28 napon 27 különböző lap, összesen 111 cikkét szemlézték az összeállítás készítői. A merítésbe 16 európai (5 angol, 3 svájci, 2–2 német, francia és 1–1 osztrák, svéd, finn és észt, 4 egyesült államokbeli, 2 kanadai, 2 izraeli és 1 szingapúri) lap került. A szemlézett lapok döntő többsége napilap volt. A 28 nap alatt leggyakrabban idézett napilap az angol The Daily Telegraph volt, minden ötödik írás ennek a napilapnak egy-egy írását mutatta be. A második leggyakrabban szemlézett újság az ugyancsak angol The Guardian volt, ezt az orgánomot azonban csupán feleannyiszor idézték, mint az előbb említett, markánsan konzervatív laptársát. A harmadik leggyakrabban citált napilap a The Times, a negyedik pedig az Independent volt. Mindebből látszik, hogy a vizsgált periódusban a tallózás elsődleges merítési bázisát a szigetország különböző irányultságú mértékadó napilapjai jelentették, ezen belül azonban többségben voltak a konzervatív irányultságú orgánumok.

lapszemleként ezt tárták a közönség elé. Ezzel a megoldással elméletileg elhárították annak veszélyét, hogy a szerző eredeti szándékától eltérő módon interpretáljanak egy-egy írást, hiszen a címnek és a lead-nek éppen az a funkciója, hogy ezekben a szerző maga jelölje meg írásának lényegét. Ugyanakkor azonban ez a megoldás nem felel meg a lapszemlével szemben támasztott szakmai követelményeknek.⁴

Lapszemle készítésének a sajtóban világszerte kialakult és elfogadott közmegegyezés szerint ugyanis az az alapvető célja, hogy a közönség elé tárja, hogy az adott időszakban a közvéleményt leginkább foglalkoztató kérdésekről milyen közérdeklődésre számot tartó, releváns vélemények jelentek meg a nemzetközi sajtóban, ill. bemutassa, hogy ezekről a kérdésekről miként vélekednek az eltérő szellemiségű, mértékadó külföldi lapok kommentátorai, publicistái. A lapszemle tehát határozottan és egyértelműen nem hírműfaj.

Az MTV lapszemléjének szerkesztője viszont lapszemle címén valójában egy igen speciális és nyilvánvalóan szubjektív szempontok szerint szerkesztett hírblokkot nyújt át közönségének. Az összeállításokban megjelenő egy-két mondatos „pszeudohírek” többségéből ugyanakkor hol az marad el, hogy kik a hír szereplői, hol az, hogy hol, mikor és mi történt velük, a leggyakrabban azonban ezen kellékek egyike sem jelenik meg a közleményben. Arról pedig szinte soha nem esik szó, hogy miért érdemes és fontos a szóban forgó esemény vagy nyilatkozat, mi a történet oka és lehetséges következménye, jöllehet az eredeti hírek és tudósítások, amelyek alapján az összeállítás készül a legtöbb esetben világosan feltárják mindezeket a körülményeket és okokat.

Áttekintve tehát a vizsgált időszak alatt sugárzott összeállításokat megállapítható, hogy funkciójuk nem a közönség tájékoztatása, hanem érzelmi befolyásolása, manipulálása, amelyhez a műfaji korlátok átlépése csupán eszköz. Az érzelmi befolyásolást és a hangulatkeltést alapvetően a témaválasztás és az egyes

⁴ Áttekintve az MTV összeállításában szereplő lapokat megállapítható, hogy Magyarországon nem lehet ilyen rendszerességgel és frissességgel hozzájutni annyiféle külföldi lap papíralapú kiadásához, amennyi a lapszemlében szerepel. Éppen ezért a tévedés különösebb kockázata nélkül megállapíthatjuk, hogy a televízióban sugárzott lapszemlék az idézett orgánumok internetes kiadása alapján készülnek. Lapszemlét készíteni a nyomtatott sajtóorgánumok internetes változata alapján ma már világszerte elfogadott eljárás, ha a szemle szerkesztője tájékoztatja a közönséget arról, hogy internetes kiadásról van szó, ami az esetek egy részében különbözik a nyomtatott kiadványtól. Az MTV esetében ez a tájékoztatás némileg féloldalas; szóban ugyanis nem tájékoztatják erről a nézőt, ám a szemlézés alatt a képernyőn az idézett újság weboldalát láthatjuk, ami jelzi, hogy az ismertető nem a papíralapú kiadás alapján készült.

témák interpretálása szolgálja, ám más eszközöket is igénybe vesznek a hatás fokozásához. Akár professzionális lapszemle, akár valódi hírosszeállítás szerkesztése esetén elképzelhetetlen volna az a Tallózóban rendszeresen visszatérő szerkesztési mód, amelynek eredményeképpen egy-egy „hír” ugyanabban az összeállításban háromszor-négyszer is megjelenik anélkül, hogy az egyes közlemények érdemi többlet információt tartalmaznának. Ez a módszer nem szolgál más célt, mint egy-egy üzenet sulykolását. Anélkül pedig nem telhet el nap, hogy a lapszemlében legalább egyszer szó ne essék az izraeli agresszorok palesztin néppel szembeni kegyetlenkedéséről.

Mivel a lapszemle egyik legfontosabb jellemzője, hogy az összeállítás készítője a világsajtó mely írásait válogatja be az adott napon megjelenő írások közül, kísérletet tettünk arra is, hogy más médiumok hasonló összeállításaival összevessük a Magyar Televízió Tallózójában érvényesülő válogatási szempontokat. A Magyarországon megjelenő mértékadónak tekintett orgánumok közül csak a Magyar Nemzetben olvasható a közszolgálati televízióban megjelenő lapszemlével összehasonlítható napi gyakoriságú válogatás a világsajtóból, ezért ezzel kívántuk összehasonlítani az általunk elemzett hat hét anyagát. Legnagyobb megdöbbenésünkre kiderült, hogy a Magyar Nemzetben Lovas István neve alatt megjelenő lapszemle szóról-szóra megegyezik az egy nappal korábban az MTV-ben sugárzott összeállítással.

Ez az eljárás akkor is elfogadhatatlan lenne, ha a Magyar Nemzet feltünteténe, hogy az MTV egy nappal korábban publikált összeállítását közli, hiszen ilyen viszony nem állhat fenn egy közpénzekből fenntartott televízió és egy magántulajdonban lévő napilap között. Az azonban, hogy a Magyar Nemzet semmilyen módon nem hozza olvasói tudomására, hogy Lapszemle rovatában egy máshol már korábban megjelent összeállítást vesz át szó szerint, egyet jelent az elemi szakmai normák durva megsértésével, és a közönség tudatos becsapásával.⁵

Az elemzésbe bevont 111 közlemény első megközelítésben rendkívül szer-teágazó témákat ölel fel, a témastruktúrát alaposabban áttekintve azonban jól kirajzolódik néhány olyan témakör, amely a lapszemle szerkesztője figyelmének fókuszában állt. A lapszemlék témastruktúrájáról az alábbi táblázat ad tájékoztatást.

⁵ Akár arról van szó, hogy Lovas egy, mások által készített összeállítást közöl a saját neve alatt, akár arról, hogy ő készíti az MTV lapszemlét is, az eljárás etikailag mindenképpen elfogadhatatlan.

A lapszemlében szereplő témák	Említések száma ⁶
Izraeli agresszió, kegyetlenkedések a palesztinokkal szemben	23
Európai Unió problémái, kudarcai	21
Jobboldal sikerei külföldön	19
Palesztin nép szenvedése	12
Clinton elleni vizsgálat	9
Zsidó bűnök, zsidó bűnözők	8
Baloldal kudarcai	7
Homoszexualitás	6
Antiszemitizmus erősödése	5
Francia belpolitikai problémák, botrányok	5

Amint az a táblázatban feltüntetett megoszlásokból jól látható, az általunk vizsgált hat hét során a lapszemlében ismertetett cikkek közé a legnagyobb gyakorisággal azokat válogatták be, amelyek az izraeli palesztin konfliktussal foglalkoztak, mégpedig meglehetősen sajátos megközelítésben. Az ezzel a témával foglalkozó közleményekben ugyanis Izrael Állam kizárólag egyértelműen negatív kontextusban kerül szóba, mégpedig oly módon, mintha a konfliktusért egyedül és kizárólag a zsidó állam volna felelős.

Az izraeli palesztin konfliktust érintő cikkek közel kétharmada az izraeli katonák által végrehajtott gyilkosságokról tudósít: „*Izrael palesztin tisztségviselőket és militánsokat(sic!) gyilkolt meg*”,⁷ „*Izrael 200 000 palesztint egy hatalmas koncentrációs táborba zárt*”,⁸ „*Izraeli katonák tíz házat pusztítottak el, és élve eltemettek egy embert*”,⁹ „*Izrael kollektív büntetést alkalmaz a palesztinokkal szemben*”.¹⁰ Az e témakörbe tartozó cikkek fennmaradó egyharmada Izrael fokozódó nemzetközi elszigetelődéséről, a világ közvéleményének az izraeliek magatartását elítélő megnyilvánulásairól számol be. A közlemények többségének középpontjában az izraeli kegyetlenkedések, a zsidó állam felelőségének és kompromisszumképtelenségének hangsúlyozása áll.

⁶ Az előfordulások száma azért magasabb, mint a szemlézett közlemények száma, mivel egy közlemény több témát is érinthet.

⁷ 2001. február 21. (Forrás: The Financial Times)

⁸ 2001. március 13. (Forrás: The Jerusalem Post)

⁹ 2001. február 22. (Forrás: The Guardian)

¹⁰ 2001. március 13. (Forrás: The Daily Telegraph)

A vizsgált időszakban mindössze három olyan ismertetőt találtunk, amely legalább egy-egy mellékmondatban a másik fél felelősségét is megemlíti. Mind ez különösen annak fényében figyelemreméltó, hogy ezzel párhuzamosan a palesztinok kizárólag, mint a konfliktus védtelen, gyenge és kiszolgáltatott áldozatai jelennek meg a közleményekben, mégpedig azt a benyomást keltve, mint ha a nemzetközi közvélemény egységesen meg lenne győződve arról, hogy a konfliktus csak a palesztin népnek okoz szenvedést. Míg a palesztin nép szenvedéseiről és palesztin áldozatokról az e témakörben elhangzó ismertetések közel kétharmadában szó esik, az izraeliek elleni merényleteket és izraeli áldozatokat mindössze egy-egy alkalommal említenek, és ekkor is csak a palesztin veszteségek hangsúlyozása mellett, egy-egy mellékmondatban.

Aki a közel-keleti konfliktus nemzetközi megítéléséről a közzszolgálati televízió által készített lapszemléből tájékozódik, az nem gondolhat mást, mint hogy itt egyértelműen a jó és a gonosz harcáról van szó, és ezt így ítéli meg a világ közvéleménye is. „*A nyugati fővárosokban botrányosnak találják Izrael viselkedését*”, „*az Amnesty International elítéli Izrael*”¹¹, az „*Egyesült Államok külügyminisztériuma keményen támadja Izrael*”¹², „*az erőszaktól megrettent brit turisták elkerülik Izrael*”¹³, „*Franciaország kemény lépéseket javasol az EU-nak Izrael ellen*”¹⁴, „*Kofi Annan ENSZ főtitkár vádolja Izrael*”¹⁵ a „*dán külügyminiszter szankciókat javasol Izrael ellen*”, mivel „*egy egész népet kínoznak*”, „*egy egész népet koncentrációs táborba zárnak*”, „*a palesztinok sokkal rosszabb helyzetben vannak, mint az apartheid idején a feketék Dél-Afrikában*”¹⁶

De nem jár jobban Izrael a lapszemlékből azokban az esetekben sem, amikor nem a közel-keleti konfliktus kapcsán kerül szóba. Három közlemény említi Izrael azzal kapcsolatban, hogy Bill Clinton „*vezető izraeli politikusok nyomásának engedve adott amnesztiát zsidó adócsalóknak*”¹⁷ egy ismertető arról szól, hogy „*a szerzői jogok lopása területén Izrael világszörny*”¹⁸ egy pedig arról, hogy

¹¹ 2001. február 21. (Forrás: The Financial Times)

¹² 2001. február 22. (Forrás: Ha'aretz)

¹³ 2001. február 27. (Forrás: The Jerusalem Post)

¹⁴ 2001. március 14. (Forrás: The Guardian)

¹⁵ 2001. március 28. (Forrás: The Guardian)

¹⁶ 2001. március 28. (Forrás: The Jerusalem Post)

¹⁷ 2001. február 19. (Forrás: The Jerusalem Post)

¹⁸ 2001. február 27. (Forrás: The Ha'aretz)

a zámolyi romák kivándorlása ügyében egy angol lap „*az izraeli titkosszolgálat érintettségét is megszelligtette*”.¹⁹

Ugyanez az egyoldalú és tendenciózus beállítás rajzolódik ki azokból a közleményekből is, amelyek fókuszában a zsidók, a zsidóság áll. Bármennyire meglepő ugyanis, a közszolgálati televízió szerkesztőinek válogatása alapján az a kép alakulhat ki a tájékozatlan nézőben, hogy napjainkban a nemzetközi sajtó érdeklődésére leginkább számot tartó témák egyike a zsidósággal függ össze. Az általunk vizsgált időszak alatt összesen 12 olyan írást ismertetett a Magyar Televízió lapszemléje, amelynek középpontjában zsidók álltak. Bár ez a tény – a világpolitikai események és a nemzetközi sajtóban megjelenő témák felületes ismeretében – már önmagában is nehezen magyarázható, a jelenséget különösen figyelemreméltóvá teszi az a tény, hogy a zsidók az MTV lapszemléjében – Izrael Államhoz hasonlóan – kizárólag negatív kontextusban jelennek meg, és az e témakörben elhangzott közlemények kétharmada konkrétan bűnnel, bűnözéssel összefüggésben említi zsidókat.

Az említett ismertetőik közül négyben arról esik szó, hogy „*Bill Clinton négy haszid zsidónak adott amnesztiát, akik milliós tételben csaltak ki pénzt az amerikai kormánytól, majd az egész haszid közösség Hillary Clintonra szavazott*”,²⁰ egy közlemény arról tájékoztat, hogy Torontóba egy egészségügyi konferenciára – a szponzorok és zsidó szervezetek tiltakozása ellenére – meghívták azt az amerikai író, aki „*a zsidókat parazitának nevezte, akik irányítják a világgazdaságot, és keresztény csecsemőket gyilkolnak meg*”.²¹

A világsajtó által tárgyalt témák között tallózva a szerkesztők kiemelkedően fontosnak tartották, hogy Varsó egyik vezető művészeti galériájának zsidó igazgatója lemondásra kényszerült, mivel egy olyan alkotást állított ki, amelyen a pápát egy meteorit lapítja szét, és vezető színészek képeire náci egyenruhát retusált, valamint azt is, hogy az osztrák zsidó közösség vezetője „*csak akkor egyezik bele a Holocaust túlélőinek felajánlott kártérítési összegbe, ha a zsidó közösség is kap pénzt*”.²²

A lapszemlékből a néző azt is megtudhatta a zsidókról, hogy „*Németországban már nyíltan beszélnek fehérgalléros zsidó bűnözésről*”,²³ és hogy a washingtoni

¹⁹ 2001. március 22. (Forrás: Liberation)

²⁰ 2001. február 20. (Forrás: Toronto Sun)

²¹ 2001. február 23. (Forrás: National Post)

²² 2001. március 14. (Forrás: Die Presse)

²³ 2001. március 7. (Forrás: Ha'aretz)

Holocaust Múzeum igazgatója a múzeum hivatalos levélpapírján írt levélben sürgette az amerikai elnököt, hogy adjon amnesztiát a zsidó adócsalóknak...

A témával összefüggésben összesen öt közlemény foglalja az antiszemitizmus terjedésével, melyek közül négy kifejezetten arra utal, hogy az antiszemitizmus növekedéséről maguk a zsidók tehetnek; „*vajon az antiszemitizmus feléledésére vezet-e, hogy Bill Clinton zsidó adócsalóknak bocsátott meg*”, „*a varsói galéria igazgatója elleni antiszemita támadások akkor kezdődtek, amikor egy olyan alkotást állított ki, amelyen a pápát egy meteorit lapítja szét*”,²⁴ az „*Ausztriában tomboló antiszemitizmus vita azért robbant ki, mert Schüssel kancellár elutasította a helyi zsidó közösség vezetőjének a kárpótlással kapcsolatos megengedhetetlen árukapcsolását*”,²⁵ és „*a közel-keleti események állhatnak annak háttérében, hogy tavaly New Yorkban drámaian növekedett az antiszemita támadások száma, és gyaníthatóan ugyanezen okból Franciaországban is emelkedtek a rasszista indíttatású támadások*”.²⁶

E viszonylag rövid időszak alatt a lapszemle szerkesztői háromszor is alkalmat találtak arra, hogy teret adjanak a Holocaust-tagadás témakörének: „*A szélsőjobboldali belga-flamand tömb leváltotta elnökét, aki egy holland televíziós adásban kételyét fejezte ki a második világháború idején meggyilkolt zsidók számát és a koncentrációs táborok gázkamráit illetően*”,²⁷ „*Libanon fővárosában Holocaust-tagadók március 31-e és április 3-a között konferenciát tartanak »Revizionizmus és cionizmus« címen*”,²⁸ a svéd miniszterelnök által felkért jogászcsoport véleménye szerint pedig „*csak jogi bonyodalmakhoz vezet az, ha a svéd kormány törvényileg akarja üldözni a Holocaust-tagadást*”.²⁹

Összességében az általunk vizsgált periódus során sugárzott 111 közlemény közül minden harmadiknak volt valamilyen Izraellel vagy a zsidósággal összefüggő vonatkozása, és 10 közlemény közül 9 negatív kontextusban tárgyalta szerepvállalásukat az adott kérdéskörben.

A lapszemle szerkesztői a legképtelenebb esetekben is megtalálták a módját annak, hogy negatív kontextusba helyezték ezt a kérdést. Ezt mindennél beszédesebben illusztrálja azaz eset, amikor február 23-án reggel a világsajtóból ki-

²⁴ 2001. március 9. (Forrás: The Daily Telegraph)

²⁵ 2001. március 14. (Forrás: Die Presse)

²⁶ 2001. március 23. (Forrás: Die Presse)

²⁷ 2001. március 2. (Forrás: Neue Zürcher Zeitung)

²⁸ 2001. március 20. (Forrás: Ha'aretz)

²⁹ 2001. február 22. (Forrás: Svenska Dagbladet)

emelendő négy legfontosabb közlemény közül az egyik arról szólt, hogy amikor „*Eminem, a meleget gyűlölő fehér rapper összeölekezett Elton Johnnal, a homoszexuálisok jogaiért küzdő énekesssel, ez a jelenet egyik résztvevőjét (sic!) arra emlékeztette, mint ha Barbra Streisand ölelné át Eva Braunt.*”³⁰ Abban a néhány esetben, amikor nem direkt politikai kérdésekkel kapcsolatos cikkeket ismertettek a Tallózóban, ugyancsak megtalálták a módját az Izrael, illetve a zsidóság elleni hangulatkeltésnek.

A vizsgált hat hét során két-két esetben említették meg Soros György és Steven Spielberg nevét; Sorossal összefüggésben a Tallózó arról számolt be, hogy „*a pénzspekuláns Nyitott Társadalom Alapítványa titokban finanszírozta a kormányellenes internetes portált, melynek következtében annak hírszerkesztője lemondott*”³¹... Spielbergről pedig azt tudhatta meg a néző, hogy „*Abraham Lincolnnak, az Egyesült Államok legendás elnökének fog nekimenni legújabb filmjében. A hollywoodi filmrendező a nagy rabszolga felszabadítót mániákus depressziós rasszistaként mutatja be, aki majdnem elveszítette a polgárháborút*”.³² Mindezek után talán nem tűnik rosszindulatúnak, ha feltételezzük, hogy arról kaján örömmel tájékoztatták a Tallózó szerkesztői a tévénézőt, hogy „*Soros György, Steven Spielberg és számos dúsgazdag amerikai számláját is megdézsmálta egy brooklyni szakács, aki hamis hitelkártyák gyártásával foglalkozott*”,³³ azt ugyanis nem feltételezhetjük, hogy 2001. március 21-én ez az esemény foglalkoztatta leginkább a világ közvéleményét.

Az elemzés során az egyes írások fordításának és interpretációjának hiteleségét, megbízhatóságát is vizsgálat tárgyává kívántuk tenni, erre azonban csak azokban az esetekben volt lehetőségünk, amikor hozzájutottunk a forrásként szolgáló sajtótermékhez, ill. az eredeti cikkhez. A rendelkezésünkre álló források segítségével a Tallózóban szemlézett írások kétharmadához jutottunk hozzá, és ezekben az esetekben végeztük el az eredeti anyag, és az abból készült ismertető összevetését. A következőkben két konkrét, de jellemző példát mutatunk be egy-egy cikk tartalmának félreinterpretálására. Ezekből nyilvánvalóan kiderül, hogy a torzítás nem félreértésből vagy a nyelvismeret hiányosságaiból fakad, hanem az eredeti írás tartalmának tudatos meghamisításáról van szó, oly módon, hogy az szervesen illeszkedjen abba az egyoldalú, tendenciózus koncepcióba,

³⁰ 2001. február 23. (Forrás: The Guardian)

³¹ 2001. március 7. (Forrás: The Straits Times)

³² 2001. március 19. (Forrás: The Sunday Times)

³³ 2001. március 25. (Forrás: The Daily Telegraph)

amely a közszolgálati Magyar Televízió reggeli lapszemléje egészének szerkesztését jellemzi.

A Tallózóban a következő hangzott el: „*Financial Times, 2001. február 21.: A londoni székhelyű Amnesty International nevű emberjogi szervezet ma bocsátja ki jelentését, amely elítéli Izraelt, amiért az elmúlt három hónapban palesztin tisztségviselőket és militánsokat gyilkolt meg. A jelentés figyelmeztet arra, hogy az a tény, hogy az izraeli kormány elfogadja a törvényen kívüli gyilkosságot, és a biztonsági erők által okozott halál okát nem vizsgálja ki, a »büntetlenség kultúrájához« vezet. Az Amnesty International hangsúlyozza jelentésében, hogy a törvénytelen gyilkosság fegyveres konfliktus esetében sem megengedett. A jelentés szerint a 350 palesztin áldozatból 100 kiskorú.*”

Az eredeti cikk a Financial Times jeruzsálemi tudósítójának háromnegyed hasábos jelentése, amely a lap 7. oldalán jelent meg, a fontosabb nemzetközi hírek között. Az MTV-ismertető első mondata tartalmilag megegyezik a tudósítás leadjével. A második mondat nagyjából azonos a cikk harmadik bekezdésének első mondatával, de van benne egy fordítási hiba. E hiba miatt elvész a mondat értelme, a magyarra fordított mondat logikai képtelenség. („*biztonsági erők által okozott halál okát nem vizsgálja ki*”) Nem szabatos fordítás a harmadik mondatban a „*törvénytelen gyilkosság*” kifejezés. A tudósításban „*bírói ítélet nélküli kivégzésről*” van szó. Az ismertető utolsó mondata a cikk utolsó előtti bekezdéséből származik. A jelentés túlnyomórészt az izraeli biztonsági szolgálat által végrehajtott „*kivégzésekkel*” foglalkozik, de azt is megemlíti, hogy az Amnesty bírálta a palesztin fegyvereseket is, mert polgári lakosokat ölnek meg.

Tallózó: „*The Guardian, 2001. március 28.: Kofi Annan ENSZ-főtitkár tegnap azzal vádolta Izraelt, hogy kollektív büntetést alkalmaz a palesztin néppel szemben azzal, hogy megbénítja gazdaságukat, és elkeseredettséget kelt az elfoglalt területeken – írja a baloldali brit lap. Az ENSZ főtitkára, aki az ammani arab csúcson beszélt, emlékeztette ugyanakkor az egybegyűlteket, hogy Izraelnek joga van a nemzetközileg elismert határokon belül a biztonságos létezésre.*”

Az itt ismertetett tudósítás a The Guardian internetes kiadásának március 28-ai számában jelent meg. A tudósítás további (nem ismertetett) részéből bele illett volna venni az ismertetőbe még egy mozzanatot, ha az összefoglaló készítője valóban hiánytalanul akarta volna tükrözni a kiegyensúlyozottságra törekvő írás lényegét. A tudósítás szerint ugyanis Annan azt is mondta: „*kevesebb sérelem érné az arabokat, ha sok izraeli nem érezné magát pusztán létében fenyegetve*”.

SZILÁGYI-GÁL MIHÁLY
CSURKA-SZEMMEL

Az alábbi rövid tanulmányban Csurka István „Magyar szemmel” című cikksozozatára (Magyar Fórum: 2001. június 28. – 2001. szeptember 19.) próbálok meg olvasóként reflektálni. Csapán arra törekszem, hogy a szöveget magával a szöveggel szembeállítsam. Két okból. Egyrészt azért, mert szeretném megérteni, hogy valójában mit állít. Márpedig ehhez egy szövegű olvasat alkalmasabb, mint valamilyen külső szempont alapján végzett értelmezés. Másrészt a tények ellenőrzése azért sem feladatomban, mert Csurka szövegének ezt a rétegét kevésbé tartom fontosnak, mint azt a módot, ahogyan a szerző az általa tényeknek nevezett adatokat használja. Ezért összpontosítok elsősorban az érvelés felépítésére.

A sorozat első cikkében Csurka a következőképpen jelöli meg témáját: „Az Izraelből Magyarországra irányuló tőkebefektetés útját, módját, célját kívánom végigkísérni, különös tekintettel az »ingatlanfejlesztésekre«.”¹ A mondatból világosan kiderül, hogy a szerző szerint ezek nem csapán befektetések, hanem céljuk is van. Csurka meghatározza saját céljait is, amelyek elemzésének megírását vezérelték. „Célomban ezzel a tanulmánnyal és ennek a közreadásával elsősorban az, hogy tudomására hozzam a társadalomnak: szerintem mi történik veled. Vegye tudomásul. Mert addig, amíg nem ért el az agyáig és a lelke legmélyéig, addig nem tud dönteni. Dönteni az ellenállásról vagy a további önfeladásról. Nem állíthatom ugyanakkor, hogy a döntés teljes mértékben a magyarság kezében van még. A folyamat már a XIX. század végén elkezdődött a galíciai beözönléssel.”

Az állítást, miszerint a szóban forgó befektetések nem csak befektetések, hanem egyben mögöttes célok megjelenítői is, a következő idézetek lennének hivatottak tisztázni: „A bevásárlóközpont- és plazakultúra nemzetidegen, de ne gondolja senki, hogy csak üzleti célokat szolgál.”² „Mindenekelőtt meg kell állapítanom, hogy ilyen vizsgálódásokat, amelyek a rendszerváltozás esetleges hátsó céljainak vizsgálatára irányulnak, még senki nem kezdeményezett.”³ „A plaza-

¹ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. június 28.

² Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 12.

³ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 5.

építések, bevásárlóközpont-telepítések és a lakóparképítés, a banküvegpalaták köré új városközpontok szervezése és a lakásvásárlások új városszerkezet, tehát új, más kultúra megteremtését célozzák.”⁴ „A bevásárlóközpont- és plazaépítés, mint korábban azt már írtam, egy új kultúra elterjesztését szolgálja. Erre nézve a legárulkodóbb az, amit a kijevi – igen, a kijevi! – plazaépítés céljáról és jellegeről az egyik építő, Székely Péter, a Transelektro Rt. elnök vezérigazgatója közölt a kijevi magyar nagykövetségen, a Libigy Plaza alapkövetételekor: »A bevásárló- és szórakoztatóközpontnak, mint kereskedővárosnak a lakói bérlők, a mall sétányai mentén sorakoznak az üzleteik, amelyeket sem ajtó, sem ablak nem köt össze a külvilággal. Kereskedelmi és üzletpolitikai megfontolásokból az épület kifelé vak kell hogy legyen, tekintettel arra, hogy üzletei a mall belső sétányaira szervezettek.«” Néhány sorral lejjebb, az idézet így folytatódik: „A mall célja a kereskedelmi funkciókon túl a szórakoztatás, és adott esetben egy család valamennyi tagjának egész napon át történő »fogva tartása«.” Ez Csurka szerint „már világos beszéd”. Ugyanis – folytatja: „fogva tartás természetesen nemcsak a kijevi ember számára van elképzelve, hanem a magyar számára is. Ez stratégiai cél.”⁵

Csurkának sem az idézetéből, sem pedig abból, hogy a cégek stratégiai magatartásának egy esetét véli felfedezni a leírtakban, nem sikerül demonstrálnia azt, amit az idézet előtt megígér: az idézetben példázott kereskedői attitűd szándékolt kulturális céljait.

Csurka István folyamatosan összefüggést lát vállalkozások résztvevőinek a származása és ezeknek a vállalkozásoknak alaptevékenységükön túli, vélt mögöttes „nemzetellenes” szándékai között. Ennek az összefüggésnek információs értéket tulajdonít, anélkül, hogy ezt egyszer is megindokolná. „A gondolkodás megreked ott, hogy a piacgazdaság, amelyet a Nyugat telepít ide, jobb, mint a szovjet szocializmus – ami kétségtelen –, de azt már, hogy az ide beérkező tőkének valami más, esetleg politikai, netán etnikai célja is lehet, azt szégyenlősen nem kérdezi senki.”⁶ Továbbá: „Az izraeli befektetések zsidók számára létesülnek, azokat magyar zsidók irányítják, akik jól ismerik a terepet. Ennyi. Nincs ez másként a másik befektetési ágazatban, a telekommunikációban sem.”⁷ Egy má-

⁴ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 12.

⁵ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 19.

⁶ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 5.

⁷ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. június 28.

sik idézet: „*Kik ezek? Az egyik Bokros Lajos, aki »Ricardo« álnéven írt a Beszélőbe gazdasági értekezéseket a rendszerváltás előtt, de ezt soha nem rótták fel neki szocialista elvtársai, sem előtte, sem utána, és akik magát a Beszélőt állítólag üldözték, a másik pedig Suchman Tamás, a marcali zsidó hitközség tisztviselője, egy marcali zsidó fuvaroscsalád sarja. ... a Nemzeti Bank éléről eltávolítják a református magyar család történelmi nevű Bod Péter Ákosát, és helyére visszateszik a zsidó származású kedvencet, Surányi Györgyöt.*”⁸ Majd a következő sorokból megtudjuk, hogy egyesek nem csak egyszerűen rosszul járnak, hanem csupán azért járnak rosszul, mert magyarok: „*A kiszorítottak, megalázottak, a semmihez hozzá nem jutók körében ezért most már fel-felemlítik ezt a különös nyomulást, amit nem lehet nem észrevenni, különösen annak, aki azért marad le valamiről, mert csak magyar.*”⁹

Az olvasó egy időn túl hozzászokik, hogy a két információ, vagyis maga a történet és a résztvevő személyek identitása (származása) a Csurka által leírt történetekben folyamatosan együtt jár. Ezek után már nem annyira feltűnő a szöveg következő szintje, ahol már elkezdődik a zsidó érdekeltségű befektetések magyarságra káros társadalmi hatásának taglalása. Ha a szövegnek ezt a két szintjét az olvasó tudatosítja magában, akkor kiderül, hogy az információ nem az, hogy bizonyos gazdasági vállalkozások és egyéb tevékenységek kulturális és egyéb értelemben károsak a nemzetre nézve, hanem az információ nem több, mint a befektetők származása.

Kiderül, hogy valójában mit tart a szerző károsnak. A két komponent egy-szerre: a tevékenység hatása és azoknak a származása, akik tevékenykednek. Eszerint a plazákkal nem csupán az a baj, hogy megváltoztatják a magyar városképet, és valamilyen értelemben új kultúrát teremtenek, ami a nemzeti kulturális közegetől idegen, tárgyi világát tekintve anorganikus. Hanem az a baj, hogy ezek a plazák bizonyos származású és állampolgárságú befektetők üzleti kezdeményezései. Feltehető a kérdés: valójában mi az, ami a plazában kulturáromboló: a plaza vagy építőjének nemzetisége? Ha a plazák terjedésének pusztá ténye az, ami kulturális szempontból idegen, nem esztétikus és gazdaságilag monopolisztikus környezetet hoz létre, akkor miért kell az egész eszmefuttatásnak a befektetők vélhető vagy tényleges származására való folyamatos emlékeztetéssel kezdődnie?

⁸ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. június 28.

⁹ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 19.

„Kijevben óriási plaza épül, sokkal nagyobb, mint akármelyik pesti. De ezt már magyar cég építi. Ez fölöttébb érdekes, és mindjárt kérdésekre sarkall.” A magyar vállalkozásról néhány sorral odébb kiderül: *„Két társa van Kijevben. Az egyik az az Ofer testvérek különböző cégeinek átváltozásából keletkezett plazaépítő cég, amellyel a Váci úti plazában is társtulajdonos a Transelektro.”* A Transelektrot a szerző a következőképpen jellemzi: *„Kiterjedt üzleti tevékenységű cég ez a Transelektro! A turizmustól a szállításig, az elektromos berendezések gyártásától és forgalmazásától az építőipari tevékenységig, az ingatlanfejlesztésig mindennel foglalkozik, és mindenütt jelen tud lenni. Afrikában éppúgy, mint Németországban. Akár büszkéek is lehetnének rá, hogy van egy ilyen hatalmas magyar nagyvállalat. Csakhogy éppen azt nem tudjuk, hogy magyar-e, és hogy valójában kié. ... Most az Ofer testvérekkel működnek együtt, meg a Gazprommal, harmonikusan.”*¹⁰

Az idézetben egy olyan befektetés történetét olvashatjuk, ami nem illeszkezik bele a cikksorozat mondanivalójának és tényfeltárásának sémájába, miszerint a kulturális identitás, a befektetés ténye és a környezet megváltoztató jellege között szisztematikus összefüggés van. Ugyanis jelek szerint a szóban forgó nemzetközi cég magyar – valójában nemzetközi, nemzeti identitása, vélhető kulturális érdekeltisége a szerző szerint is meghatározhatatlan. Mégis mint befektetés ugyanúgy viselkedik, mint azok a cégek, amelyekről a szöveg többi részében azt tudjuk meg, hogy végső soron zsidó érdekeltségűek. Az Oferekre való utalás sejtet ugyan valamilyen lehetséges zsidó kapcsolódást, de Csurka bevallottan tanácstalan az összefüggés egyértelmű „zsidó” voltát illetően, és az ezen a ponton véget érő bekezdés után nem is folytatja a rekonstrukciót. Csurka saját mondatait követve világos, hogy egyszerűen nem sikerült egyértelmű helyet találni a Transelektro homályos történetének a zsidó érdekeltségű befektetések között. Mi van akkor, ha a Transelektro tulajdonosai nem magyarokként és az Oferek részvényesei nem zsidókként vesznek részt valamiben, hanem egyszerűen a globális gazdaság mindennapi szereplőiként? Vagyis mi van akkor, ha egyszerűen azért működnek együtt, hogy több pénzt keressenek? Csurka érvelése a globális üzleti mozgás mögé rejtett zsidó (vagy nem zsidó) kulturális imperializmus konspirációjáról nem tud mit kezdeni evvel a banális gazdasági jelenséggel. Arra, hogy a globális gazdaság érdekeltisége nemzetileg és etnikailag megfoghatatlan, a sorozatnak egy másik mondata is utal, és ezt sem követi sem-

¹⁰ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 19.

milyen eszmefuttatás, amely esetleg ezt a tényt elhelyezhetné a titkolt kulturális intenciók szövedékébe: „*Természetesen nemcsak azoknak az üzemeknek a vezetői maradtak a helyükön, amelyeknek most izraeli tulajdonosa van, hanem a többi is. Ehhez viszont azt kell nyomban hozzátenni, hogy egyetlen külföldi cégről sem tudható pontosan, ki a tulajdonosa végső soron.*”¹¹

A Magyar Fórum 2001. július 19-ei számában a következőt olvashatjuk: „*Nem mi, nem én, nem ezek az elemzések szülik az antiszemitizmust, hanem az igazságtalanság és a kirekesztés, a tolakodás.*”¹² Nos igazságtalanságról, kirekesztésről és tolakodásról akkor beszélünk, ha valaki olyasmit tesz, amihez nincs joga. Úgy kell ezt értenünk, hogy azoknak az embereknek, akikről a szerző beszél, nincsen éppen olyan joga a részvételre, mint bárki másnak? Hiszen csak az tolakodik, aki hívatlanul érkezett. És ha tolakodik, akkor el kell innen mennie. Hová, azt a következő mondat árulja el. „*Még soha nem fordult elő, hogy az egykori birtoklásra hivatkozva egy nép visszafoglaljon egy területet, és ott, azon a régi folytatásaként alapítson államot.*”¹³ A fenti két idézetből az következik, hogy igazából a zsidóknak sehol sem volna szabad létezniük. Ugyanis az imént még azt olvastuk, hogy nem volna antiszemitizmus, ha a zsidók nem tolakodnának mindenfelé a világban, jelesül Magyarországon. Most azt kell olvasnunk, hogy jelenlétük a mai Izrael területén nem legitim. Hol is legyenek akkor a zsidók? Erre nem kapunk választ Csurkától.

Visszont megtudjuk, hogy Bársony András MSZP-s képviselő „*Jeruzsálemben, mint »zsidó politikus« vett részt egy zsidó konferencián, ugyanő a Magyar Köztársaságot képviseli az ET mellett működő parlamentben, Strasbourgban. »Ott tehát nem zsidó, hanem magyar képviselő.« Ez a bizonyos, ha akarom az vagyok, ha akarom, ez vagyok állapot nagyon jellemző a szálláscsinálói [vagyis ingatlanbefektetői] taktikára.*”¹⁴ „*Azoknak a tisztességes magyar érzelmű zsidóknak van igazuk, akik ebben nem vesznek részt, akik a saját istenadta tehetségük alapján akarnak érvényesülni, és nincs kettős identitásuk: ha zsidók is, magyarok.*”¹⁵

A második mondat nyilvánvaló ellentmondást tartalmaz, ugyanis a szerző egyfelől „*magyar érzelmű zsidókról*” beszél, akikről azt mondja, hogy „*ha zsi-*

¹¹ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 5.

¹² Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 19.

¹³ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 26.

¹⁴ Magyar Fórum, Megérett a folytatás. 2001. szeptember 13.

¹⁵ Magyar Fórum, Magyar szemmel. 2001. július 19.

dók is, magyarok". Másfelől azt állítja róluk, hogy „*nincs kettős identitásuk*". A mondat ettől látszólag érthetlenné válik. Annyi viszont már első látásra kiderül, hogy Csurka nem tartja tisztességes dolognak a kettős identitást. Éppen ennek mond ellent, hogy közben azokat a magyar érzelmű zsidókat tartja tisztességesnek, akik ha zsidók is, magyarok. Ha figyelmesebben újraolvassuk a mondatot kiderül, hogy a magyar–zsidó kettősséget Csurka csak egy irányban ismeri el. Kizárja azt a lehetőséget, hogy a magyar–zsidó kettősség értelemszerűen egyben zsidó–magyar kettősség is. Enélkül viszont a kettősség ténye értelmetlen. Ez egyben rávilágít az első mondatra is, miszerint nem tisztességes dolog, ha valaki egyfelől magyarországi politikus, másfelől zsidó származása révén részt vesz egy zsidó származású politikusoknak szervezett nemzetközi konferencián. Ezt a logikát követi egy későbbi megfogalmazása is, amelyben magyar Magyarországról beszél. Egy mindkét irányban azonos kettősség esetében ez egyáltalán nem volna feltűnő. A két mondat közös tartalmát így foglalom össze: csak akkor tisztességes dolog a magyar–zsidó identitás, ha az illető mindenképpen csakis kizárólag magyar mivoltában nyilvánul meg. Ha a másik, vagy mindkét identitásnak megfelelően megnyilvánul, akkor már nem tisztességes ember.

„Nem tudjuk pontosan, hogy mit terveznek nagy zsidó etnikai és pénzügyi központokban. Csak azt látjuk, ami most történik, és csak azt tárjuk fel, amit ők leírnak. A már idézett jelentés adatokat közöl a vizsgálat tárgyát képező zsidók iskolázottsági fokáról és az ennek a magas képzettségi szintnek megfelelő elhelyezkedésükről a társadalomban.” Ezt egy adatsor követi, amiből ugyanúgy nem derül ki átfogó magyarelles terv, ahogyan a Csurka bevezető szavaiból sem, miszerint: *„nem tudjuk pontosan, hogy mit terveznek.”* *„Csak azt látjuk, ami most történik.”*¹⁶ Olvasóként egyből erre gondolok: honnan tudja Csurka, hogy mi történik, ha ő maga állítja, hogy nem lehet tudni, ki mit tervez. Az alábbi részletek gondolatmenetének ebből a szempontból legfigyelemreméltóbb passzusai.

*„Most rajzoljunk köröket, és írjuk bele azt, amit eddig tudunk vagy tudni vélünk. Aztán kössük össze a középpontokat.”*¹⁷ *„Lehet-e feltételeznünk, hogy más céljuk is van ezekkel az ingatlanokkal, a fejlesztésekkel, az üzletláncok*

¹⁶ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. augusztus 2.

¹⁷ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 19.

¹⁸ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 5.

felépítésével, a plazákkal, mint a későbbi továbbadás?”¹⁸ „Merész feltételezés, de teljesen kizárni nem lehet, hogy a 90-es, 91-es átmentésekben, görcsös kádermentésben, magában az Antall–Tölgyessy-paktumban valakik már látták a mai plazák helyét, sejtették az árát, ismerték a helyrajzi számát.” „Azt természetesen nem állíthatjuk, hogy Aczél és társasága már ezen az első találkozón megállapodott abban, hogy idővel Konrád György elvált felesége is a Rádió munkatársa lesz, mint a... magyar ingatlan viszonyait jól ismerő, megbízható személy, s az sem következik mindebből, hogy Konrád György ezen a rádiós vagy talán Aczél-csatornán kapta az értesülést: fel lehet vetni a két Németország egyesülésének kérdését, mert már nem eltiltás jár érte. Mi a tényt közölhetjük: felvetette, mégpedig akkor, amikor Walter Ulbricht elvtárs fala a két Berlin között még állt, és a fal tövében még löttek. Nem tudott ő valamit, amit mások nem?” „Aczél természetesen nemcsak a müncheni liberálisoktól [utalás a Szabad Európa Rádióra] szerezhetett híreket a világ változásairól, hanem az utazó és világbanki konferenciára járó kettős állampolgár elvtársától is. Kétségtelenül szükségük volt egymásra, mert itthon a vaskalaposok hevesen támadták mindkettőjüket, és egy véd- és dacszövetségben semmi sem jelent többet a bizalmas információknál. Ők [mármint Aczél és a kettős állampolgárságú elvtárs] egyébként is összetartoztak.”¹⁹

Arról semmilyen egyértelmű információt nem szerzünk a szövegből, hogy miért volna biztos, hogy „ők egyébként is összetartoznak”. Mégis a megjegyzés röviden, de egyértelműen azt sugallja, hogy összetartozásuk vitathatatlan. Csurka így folytatja: „Nem tudjuk miről tárgyalt Aczél Rómában a SZER vezetőivel, de azt tudjuk, hogy a SZER a CIA intézménye volt, és a magyar osztály vezetői úgy, hogy a főnökök ne tudjanak róla, semmiképpen nem tárgyalhattak egy olyan magas rangú kommunista vezetővel, mint amilyen Aczél volt. Ha pedig a CIA vezetői tudtak erről, akkor tudniok kellett a Moszad illetékeseinek is, annál is inkább, mert ők Aczélt másként is számon tartották.” „Kétségtelenül Aczél ezen az úton vezetelt is, amiért elhagyta kora ifjúsága cionizmusát, zsidó hitét, és kommunista lett, Appel Henrikből Aczél György, ahogy Dzsugasviliből, a grúz postarablóból Sztálin, azaz szintén acél. A vezeklésből és a megbocsátásról, az újra befogadásról később meleg hangú cikkben írt a Szombat című zsidó kulturális hetilap, csak arról nem írt senki, sehol, hogy mi volt, mi lehetett Aczél poggyászában. ... Nem, ez politikai uta-

¹⁹ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 5.

zás volt, üzenet, iránymutatás és nyilván elő is volt készítve, azaz valószínűleg hívták."²⁰

Az idézett szövegrészek elején még olyan megfogalmazások érzékeltetik az állítások bizonyossági fokát, mint „*amit eddig tudunk, vagy tudni vélünk*”, „*természetesen nem állítjuk*”, „*lehet-e feltételeznünk*”, „*merész feltételezés*”. Ezen bizonyosságok fokában továbblendül a szöveg, amikor már azt olvassuk, hogy „*Aczél természetesen nemcsak a müncheni liberálisoktól szerezhetett híreket a világ változásairól, hanem az utazó és világbanki konferenciára járó kettős állampolgár elvtársától is.*” Továbbá azt, hogy „*Kétségtelenül szükségük volt egymásra.*” Miért volna ez kétségtelen? Az, hogy „*ők egyébként is összetartoznak*”, már olyan kijelentő mondat, ami a cáfolhatatlanság igényével lép fel. Itt tehát a szöveg megint továbblendül a végső bizonyosság irányába, de továbbra is anélkül, hogy a hipotetikusán fogalmazott mondatok bármilyen biztos erősítést kaptak volna menet közben. Így jutunk el végül a látszólagos felfedezéshez: „*ez politikai utazás volt, üzenet, iránymutatás, és nyilván elő is volt készítve, azaz valószínűleg hívták.*” „*Ez mindegyik önmagában álló mozgásnak, ténynek látszik, eddig legalábbis senki nem kísérelte meg sorba állítani mindezeket és megkeresni az esetleges összefüggéseket.*” A mondat végén mintha egy önvallomást is olvasnánk, ugyanis a szerző elismeri, hogy a felgöngyölített összefüggések „*esetlegesek*”. De ha szerinte is esetlegesek, akkor miért használja fel őket tézisének megalapozására?

A hipotézisek bizonyossággként való kezelésének sajátos módjára rávilágít egy későbbi kommentár a Magyar Fórum-ból: „*Csurka István hat héten át közölte döbbenetes erejű elemzését a magyarországi ingatlanpiac kulisszatitkairól, az úgynevezett »ingatlanfejlesztés« címszó alatt végbemenő vagyonátjátszásokról, a plazaépítések és lakópark-létrehozások, valamint az izraeli tőke homályos, bár nagyon is nyilvánvaló kapcsolatáról.*”²¹ Az olvasó most azon tünődhet, vajon hogyan lehet valami egyszerre „*homályos, bár nagyon is nyilvánvaló*”.

Miután a fent rekonstruált módon a konkrét bizonyítékok köztes állomásának kihagyásával Csurka a feltételes módban megfogalmazott mondatoktól eljut a bizonyossággként megfogalmazott kijelentésekig, a cikksorozat végén „*ébresztőt fúj*”, valamint a magyarok mielőbbi önvédelmét sürgeti: „*Ez a tanulmány világitó gyertya akar lenni a sötét égbolton, és semmilyen tekintetben nem a Cson-*

²⁰ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 5.

²¹ Magyar Fórum, Tizből tíz. 2001. augusztus 30.

ka-Magyarország további csonkulását és további ijedt bénultságát akarja. De az a belátás is benne van, hogy egyszer mégiscsak fel kell ébredni. Mert a nemlátás maga a halál. A magyarságot szemfelnyitással szolgálni, ez lehet küldetés, magam feladatnak tekintem. Gyógyászatnak, önmentőnek.” „Egyébként nagy becstelenség volna részünkről, ha akárkinek is átengednénk vérrel, szenvedéssel szerzett, gyönyörű hazánkat.”²²

²² Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. augusztus 2.

A GLOBALIZÁCIÓ MEGÉRTÉSE

A XX. század második felének nagy folyamata, a globalizáció az antiszemitizmus teoretikusainak igen hasznos fogalmi keretet jelent. Azon túl ugyanis, hogy legalább látszólag modernizálta zsidóellenes felfogásukat, „igazolta” is azt. A világ egységesülése, annak felismerése, hogy minden mindennel összefügg, abban az értelemben termékenyítőleg hatott koncepciójukra, hogy sikerült „megérteniük” a nemzetközi zsidó összeesküvés működési mechanizmusát, illetve sikerült egységes keretbe foglalniuk antiszemitizmusukat. Modernizálta, mert Izrael létrejötte eredményezte ezt megelőzően az utolsó jelentős „fordulatot” gondolkodásukban, és igazolta, mert könnyebb úgy minden mögött a nemzetközi zsidó árnyant megtalálni, ha maga a világunk olyan, amelyben – a kölcsönös összefüggés miatt – egy porszem elmozdulása az egész világegyetem megváltozásával jár.¹

Ez persze nem jelent lényegi változást. Egyrészt már a Cion bölcseinek jegyzőkönyve előtt is ismerték a szélsőjobboldali mozgalmak vezetői és hívei ezt a rájuk és nemzetükre – hitük szerint – leselkedő veszélyt. Másrészt annak „felismerése”, hogy a világ egységesülése a világ sokszínűségének végét, a nemzetek eltűnését jelenti, és hogy mindennek a háttérben a „zsidó fajt” lehet felfedezni, a magyar szélsőjobbnak is több évtizedes hagyománya. Szabó Dezső már az 1920-as években azt fejtegette, a nem túl távoli jövőben kialakul a világkultúra, eltűnnek a különféle emberi fajok, ami ugyanolyan irtózatos lesz, mintha az embernek a századok összeromlásáig folyamatosan tökfözéléket kellene ennie. És – „természetesen” – ebben a zsidó faj a leginkább érdekelt.²

A globalizáció felbukkanása-felhasználása csupán a felszínen, elsősorban a fogalmak szintjén modernizálta az antiszemitizmust. Ennek nagy problémája volt ugyanis, hogy megmaradt a Hitler hatalomra jutása előtti állapotban, mert igazából nem tudott reflektálni a népirtásra. Egy antiszemita vagy tagadja a holokausztot, vagy helyesli, és mentséget, magyarázatot keres rá, vagy megkezdül. Az első két lehetőséggel azonban nem élhet akkor, ha szalonképes akar maradni a mai világ civilizáltabb részén. A harmadik lehetőség pedig a globalizáció fogalma nélkül, önmagában feltűnően avított és értelmetlen (hiszen e nélkül

¹ Nagy József: A mai filozófia főirányai. 1923. 15. o.

² Szabó Dezső: Faj és világirodalom. In Uő.: Panasz. Újabb tanulmányok. Ferrum, 1923. 95–96. o.

nem lehet válaszolni a kérdésre: miként lehet hatással a világ legtávolabbi zugára is a kis zsidó állam). A globalizáció fogalmának felhasználásával azonban egy antiszemita úgy tud ragaszkodni az évszázados összeesküvés-teóriához, annak minden eleméhez (az „idegenszívűekhez”, azok „hazaárulásához”, „a zsidó érdek mindenütt való jelenlétéhez”, a „zsidó tömegkultúrához”), hogy látszólag reflektál a világ változására.

Mindezek miatt a magyar szélsőjobboldal kommunikátorainak szövegei 2001-ben elsősorban a globális összeesküvésre mint magyarázatkísérletre mutatnak példát. A holokauszt tagadása pedig csak rejtve bukkan fel. Olyan módon például, hogy: a holokauszt nem egyedi jelenség, csupán egy a népirtások közül – vagy másként: minden tömeggyilkosság holokauszt (ami szó kiürülésével, jelentésének elvesztésével jár). Az Amerikai Egyesült Államoknak nincs történelme – mondta például Nagy Ferő, a regionális Pannon Rádió műsorvezetője 2001. január 9-én. – *Az „...egyetlen, amit történelmükből lehet látni, az indiánok kiirtása”, a „legnagyobb holokauszt a világon”.*

A második lehetőség már népszerűbb: a népirtást igazolni próbálják a zsidók hol megnevezett, hol meg nem nevezett tevékenységével. Csurka István, a Magyar Igazság és Élet Pártjának elnöke egyrészt kijelentette: *„Hitlernek igénye sem volt a mérsékletességre, mert a saját szent örületét [!] tartotta a történelem csúcspontjának”,*³ másrészt Csurka a holokausztot beillesztette a „magyar–zsidó összecsapás” XX. századi történetébe. A párt elnökének, parlamenti képviselőcsoportjának és elnökségének állásfoglalása szerint *„nem lehet úgy sem a holokausztra, sem más huszadik századi eseményekre emlékezni, hogy ezeknek a személyeknek [a „zsidó terrorlegényeknek”, Kun Bélának, Szamuely Tibornak, Korvin Ottónak, Rákosi Mátyásnak, Farkas Ernőnek, Révai Józsefnek és a cionista, liberális, kommunista Aczél Györgynek] a hovatartozását... és elvetemültségét nem vesszük tudomásul, és a felelősséget csak a magyarság egyes rétegeire terheljük.”*⁴

A holokauszt globális keretben való tárgyalása szorosan kapcsolódik ehhez a „népek birkózása” felfogáshoz. Arról van szó ugyanis, hogy miként a *„magyarság visszavágott az 1919-es zsidó terror miatt a numerus claususszal”,* ugyanúgy *„vág vissza most a zsidóság a holokausztiparral”,* amelynek egyetlen célja a magyarság büntudatának fenntartása. Ahogy Csurka István fogalmazott: *„...a nemzeti középosztály kulturális megbénítása érdekében van szükség a büntudat*

³ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. április 26.

⁴ Nincs különbség áldozat és áldozat között. A MIÉP állásfoglalása. Uo.

fenntartására, a holokausztnapokra... a holokausztipar mindent el fog borítani, és nem lesz életerős, magyar tudatú magyar középosztály, mert a kunbélások megbénítják."⁵

Ha tovább vizsgáljuk, ha megértjük a nemzeti középosztályra leselkedő veszély vélt okát, akkor a nemzetközi, modern antiszemita nyelven szólva: a „globális zsidó összeesküvést” fedezzük fel a háttérben. Ahhoz azonban, hogy mi is megértsük ezt a koncepciót, kicsit messzebből kell kezdeni tanulmányozását. Először is tudnunk kell, hogy a zsidó nem magyar, hiszen – mint erre Csurka felhívta olvasói figyelmét – az előbbi valamilyen módon Kun Béla örököse, míg az utóbbinak nagyapái és dédapái vitték végbe a holokausztot (ez a népek birkózása). Továbbá a zsidó az egyetlen, „*államától, hazájától megfosztott és szétzóródott nép*”, amely „*a legkülönbözőbb népek kultúrájában elmerülve megőriz[t]e vallásában foglalt nemzeti öntudatát, és képes... két évezred múltán az állam-újraalapítás igényével fellépni és ezt meg is szervezni*”.⁶ Szöcs Zoltán, a Magyar Fórum rendszeres szerzője egyenesen kimondta, hogy „*magyar őseim sohasem voltak egyiptomi fogságban*”, illetve azt, hogy „*rájöttek... az Egyiptomot jártak, hogy micsoda erő, micsoda túl nem értékelhető energia leledzik [keresztény] hitünkben, és amíg azt meg nem rendítik alapjaiban, addig [mi keresztény magyarok] nem leszünk szabad préda*.”⁷

A holokausztiparon túl ennek eszköze Magyarország lejáratása is. Ahogy Kövér László, a volt legnagyobb kormánypárt akkori elnöke fogalmazott: „*ez emberfajta hazugságokat írogat, ezeket exportárúként körözi a világban, tudva azt, hogy ezzel árt az országnak, és árt az ország kormányának*”.⁸ Kövér még általában szolt a kormány tevékenységét kritikával illető értelmiségiekről, a Pannon Rádió egy hallgatója azonban konkretizálta a velük kapcsolatos problémákat, kiemelve ezek közül egyet – az antiszemitizmus vádjának terjesztését. Egy „*magyarellenes erőcsoportról*” beszélt, amely „*égedta Földön mindent megtehet*”. Ennek tagjai „*sportból, üzletieskedésből, meg haszonból, meg más egyébből, meg hogy saját tetteikről eltereljék a figyelmet, akkor bárkit rasszista perbe kevernek, rasszista hírbe kevernek*”.⁹

⁵ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. április 12.

⁶ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 26.

⁷ Szöcs Zoltán: Csoda és bizonyosság. Magyar Fórum, 2001. április 12.

⁸ A véleményemet ritkán tartom magamban. Seszták Ágnes interjúja Kövér Lászlóval. Magyar Demokrata, 2000. 50. sz.

⁹ Pannon Rádió, 2001. január 11.

Itt tehát egy olyan érdekközösséget tételeznek fel, amely Izraelt és a „*globalizmus legfőbb haszonélvezői*” közül „*David Lévi magyarországi csatlósait*”¹⁰ egybefűzi: hazánk lejáratása a zsidó államnak azért jó, mert érdeke azt kívánja, hogy Magyarország szabad préda legyen, míg „*beépített magyarjaink*” csak úgy tudják visszaszerezni hatalmukat, ha a jobboldali, nemzeti kormányt bármi áron lejáratják és megbuktatják. Ezt Chrudinák Alajos egy, a Pannon Rádióban felolvasott jegyzetében fejtette ki:

„...*a zabolátlan idegengyűlölő vádaskodás néhány magyarországi szélsőséges, balliberális politikusra, újságíróra és értelmiségire is jellemző. Az elsikkadt hatalom után sóvárogva és hatalomra törve gátlástalanul rágalmaznak, és antiszemitának, nácinak bélyegeznek bárkit, aki útjukba áll, aki fényt derít politikai és pénzügyi manipulációikra... Az MSZMP-től örökölt médiatúlsúlyuk ellenére, ennek az idegenszívű társaságnak az ideje lejárt: a magyar társadalom már nem vevő gyűlöletbeszédeikre, a magyarság múltjának és legszentebb szimbólumainak meggyalázására... Hiszen fokozatosan visszanyeri erejét az általuk lerombolt magyar nemzeti tudat. Választási kampány idején a magyargyűlölő liberálisok és posztkommunisták mégis Magyarországot, a magyar népet vádolják világszerte antiszemitizmussal, kirekesztéssel és náci beszéddel, ami nyilvánvalóan szemenszedett hazugság, csak hogy különösen Romániában és néhány balliberális lapban ezt arra használják, hogy lejárássák az országot.*”¹¹

Vannak tehát a „*beépített magyarjaink*”, a „*szálláscsinálók*”, akik egy „*magyarelles erőcsoportot*” alkotnak,¹² akik „*idegen érdekeket*” képviselnek. Dolguk azonban – „*magyar oldalról*” – egyre nehezebb, mert – miként azt Chrudinákon kívül Csurka is látta – az ezredfordulóra „*a magyar társadalomban mégiscsak kifejlődött az idegenfelismerő képesség. Az idegen lóláb és az idegen érdek lóg ki a pufajkák és munkásörzubbonyok és a korrekten szabott öltönyök alól.*”¹³ De mi az az idegen érdek, amelynek egyik eszköze a holokausztipar, célja pedig annak megakadályozása, hogy „*az elkábított nemzetet talpra állítsuk, és elindítsuk a maga saját, magyar útján, amely az otthonához, a kivirágzásához, keresztény jövőjéhez vezet*”?¹⁴ És mi az oka annak, hogy „*ennek egyik*

¹⁰ Meddig ér a demokrácia? Magyar Fórum, 1999. november 4.

¹¹ Miért antiszemita a zsidó Saron tábornok? Már nem a fark csóválja a kutyát! Chrudinák Alajos november 18-ai jegyzete a Pannon Rádióban. Magyar Fórum, 2001. november 22.

¹² Pannon Rádió, 2001. január 9.

¹³ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. április 26.

¹⁴ Szócs Zoltán: Csoda és bizonyosság. Magyar Fórum, 2001. április 12.

fő műhelye éppen Európában és éppen Magyarországon lett felállítva”?¹⁵ Csurka szerint mind a két kérdésre egyetlen egy válasz van: Izrael, amely az egész világot mozgatja, amely „nem történelmi jogon folytatott állam, hanem a pénz erejével alakult új állam. A két világháborúban meggyengült Európa belső elmentmondásaiból született, s a Közel-Keletre kihelyezett európai jellegű és ott, ahol van, tájidegen állam, amelynek létezését a hatalmas pénzügyi fedezet mellett most már az USA hadereje biztosítja.”¹⁶

Izrael „valóságában keveredik a különböző nemzeti kultúrákból érkezettek hozott, és csak részben zsidó kultúrája a lengyel, az orosz, az ukrán, a magyar s azon belül is az erdélyi magyar kultúrával, valamint az arab világból érkezettek spanyolos–arabos szefárd, de még európai jellegű, valamint az Ázsiából és Afrikából érkezettek egészen más jellegű, egészen másmilyen zsidóságának kultúrájával, a színes bőrű zsidók zsidóságával, és az az egész együtt feloldódik az angolszász és különösen az amerikai globalizációban”.¹⁷

Ezen a ponton mintha némi zavart lehetne felfedezni a MIÉP-vezér gondolatrendszerében. Egy pillanatra úgy tűnhet ugyanis, hogy a világ egységesülése (a globalizáció) angolszász és amerikai és nem izraeli találmány. Csurka azonban – másokkal együtt – ebben és más írásában is világossá teszi, hogy a világot a nemzetközi zsidó lobbir irányítja, a zsidó állam pedig nem egyéb, mint egy nagy gyarmatbirodalom központja, amely kizsákmányolja a világ többi részét. *„Izrael földrajzi fekvése következtében nem lehet tagja az Európai Uniónak, de oda számítódik, sok programjában részt vesz, kedvezményezettként. Az anyagiak túlnyomó részét azonban még az USA adja, amely úgyszólván 54. államának tekinti Izraelt.”¹⁸*

Európa és Amerika ezen felül eszköz is Izrael kezében: ők biztosítják világuralmát és – mint látszik – fennmaradását. A magyar szélsőjobboldalra jellemző, időnkénti bátortalanságát jelző módon, a pártvezér ezt másutt úgy próbálta egyértelművé tenni, hogy rögtön tagadta is saját szavai jelentését. (Ennek a kérdésnek elméleti oldaláról később lesz szó.)

„Izrael állam terjeszti ki hatalmát egyre táguló körökben: elzár és minden jogától megfoszt egy kis népet ott, helyben, amerikai fegyverekkel legyőzi, bombázza vagy bombáztatja a környező arab államokat, s hatalmát ugyanennek

¹⁵ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. április 12.

¹⁶ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 26.

¹⁷ Uo.

¹⁸ Uo.

a világhatalomnak a segítségével kiterjeszti Rómára is. Ez természetesen jelképes megállapítás. Nem azt jelenti, hogy akár Róma, akár Berlin, akár Moszkva fölött valós politikai vagy katonai hatalommal rendelkezik ez a kis állam..., azt azonban igenis jelenti, hogy az amerikai hatalom révén, az amerikaiakkal szövetségben s a pénz hatalom révén igenis folyik a keresztény kultúra végleges kiszorítása, a nemzetek, a nemzeti államok megszorítása révén pedig egy új tömegkultúra elterjesztése, a »tőkés társaságok világuralmának megteremtése«. Folyik... a tömegember; a legkönnyebben irányítható ember sorozatgyártása.”¹⁹

Mi szüksége van a zsidó államnak minderre? Izrael világuralmának egyetlen célja saját fennmaradásának biztosítása. De ehhez sok pénzre van szüksége, pontosabban Amerika és Európa anyagi segítségére-kizsákmányolására (és persze az USA hadseregére). Csakhogy egy önálló gondolkodású, azaz nem irányítható nép akár úgy is dönthet, hogy nem fizeti tovább a költségeket.

„Az USA már csak akkor tudja elfogadtatni a saját népével az Izrael fenntartásához szükséges hatalmas költségeket, ha Európa hozzájárulásaira is hivatkozhat, ha az amerikai polgár arról értesül, hogy Európát is megcsapolták... Ez némileg megnyugtatja a pénzre nagyon érzékeny amerikai társadalmat... Európa, az idősebb, elszegényedett, kiszolgáltatott bátyó mégiscsak mérce, már amikor zsebbe kell nyúlni. Ahhoz, hogy az USA fizessen és fenntartsa két hadsereget, a sajátját és az izraelit, már nem elég az amerikai zsidó tőke és az amerikai zsidó sajtó nyomása, kell hozzá az európai demokráciák rábólintása és bankjainak, nagyvállalataik kárrendezése is.”²⁰

Csurka Izrael fenntartásának költségei közé sorolta persze az Irak elleni háborút is, mert annak szerinte egyetlen egy célja volt: azért nem masíroztak be az amerikai és az európai csapatok Bagdadba, mert Szaddám Huszeinre szüksége van Jeruzsálemnek. Így sikerült ugyanis biztosítani a folyamatos fenyegetettséget. *„Az állandó veszélyeztetettség által van az egész nyugati világ, elsősorban Európa és a kereszténység erkölcsi kérdésévé téve Izrael fennmaradása.”²¹*

Izrael az USA-val, az Európai Unióval és a NATO-val azonban olyan érdekközösséget alkot, amely nemcsak a Közel-Keletet fenyegeti fegyverrel. Ezek az „összeesküvő államok” és nemzetközi szervezeteik az egész világot felosztják, és minden olyan államot, amely „nemzeti” és „nem zsidóbarát”, ellenségeik közé sorolnak.

¹⁹ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. április 12.

²⁰ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 26.

²¹ Uo.

A már idézett Szöcs Zoltán a magyar Külügyminisztérium szóvivőjének egy kijelentése kapcsán írta a következőket: *„Napjaink eseményei között kutakodva, számomra az első számú haramiaállam Izrael, amelynek haramiamentalitását a környező arab államok bármikor igazolhatják. De haramiaállamnak kell hogy minősítsem az Egyesült Államokat és Kanadát Jugoszlávia 1999-es bombázásáért, Angliát mindazért, amit Irak ellen elkövet ma, és mindazon bajkeverésért, amit az elmúlt kétszáz év jelentősebb háborúinak kitörésében és lefolyásában fáradhatatlanul kifejtett.”*²²

A külügyi szóvivőnek bezzeg nincsenek ilyen elbizonytalanító kétélyei „... szükség esetén nyilván fel is sorolná a haramiaállamokat abécé sorrendben, és nincsen kétségem afelől, hogy köztük lenne az USA és Izrael minden ellensége: Irak, Irán, Líbia állna az élen. De lehet, hogy Kína, India és Pakisztán is oda kerülne, attól függ, milyen kedve van a Pentagon listafelelősének. Mindez persze fikció, hiszen én, a laikus, valójában nagyon keveset tudok a haramianépek viselt dolgairól, gyanítom csupán, hogy nem mindenben értenek egyet az USA, a NATO és az EU viselt dolgaival, hogy nagy súlyt fektetnek a nemzeti kibontakozásra, továbbá gyanítom, hogy nem kifejezetten filozofizálnak.”²³

A zsidó állam, az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió globális méretű összefonódására más példát is lehetett találni 2001-ben a Magyar Fórum című lapban. Amerika és Európa fizeti például az Izrael létezéséhez szükséges világpropaganda költségeit. *„Kell a liberális világrend. Kötelezőek a kereskedelmi televíziók, a liberális újságok, az egész balliberális túlsúly az egyetemen, kell a világot szervezeten körülölelő hírhálózat, kell a tömegkultúra. Ezeknek a fenntartási költségeit az egyes nemzetek viselik. Ezek többnyire hasznot hozóan működnek. A baj csak az, hogy... a közszolgálati [média] is kell. Minden kell, minden rést be kell tölteni, sehol se törhessen be a fény. Ennek a sajtómonopóliumnak a kialakítása és elfogadtatása évtizedeket vett igénybe, és ma is dollármilliárdokba kerül.”*²⁴

A katonai, a média stb. kiadások, azaz *„Izrael fenntartásának költségei kezdik meghaladni az ésszerűen és történelmileg igazolható és elviselhető mértéket. Izrael fenntartásának költségeihez nemcsak a háborúk költségeit kell hozzáadnunk, hanem a békefenntartásokét is, és annak a technikának a költségeit is, amelyekkel ezt a sok pénzt előteremtik. A technika: a globalizmus. Természetesen nem*

²² Szöcs Zoltán: Moslák és haramiaállam. Magyar Fórum, 2001. június 28.

²³ Uo.

²⁴ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 26.

azt állítom, hogy a globalizmust a zsidók találták ki és az csak Izrael fenntartása érdekében van, de azt igen, hogy az összes országokhoz, nemzetekhez valamilyen módon kötődő nagytőkés csoportok közül az izraeli és a világon másutt működő zsidó tőke tudja a legjobban igénybe venni és a maga hasznára fordítani a globalizmust. Izrael a globalizmus szimbólumállama.”²⁵

Izrael globális hatalma azonban a NATO, az Európai Unió és más nemzetközi szervezetek tevékenységén túl érthetetlen a Zsidó Világkongresszus működésének ismerete nélkül. *„Ennek a Zsidó Világkongresszusnak bizony már sok évtizede az a dolga, hogy Izraelnek valamit kijárjon, kiverelkedjen, kimódoljon, hogy összefogja a világ zsidóságát, és nyilvántartson, segítsen és manipuláljon minden zsidót. Ám a legfontosabb rendeltetése, hogy a legkülönbözőbb eszközökkel befolyásolja, meggyőzze és rávegye a politikusokat és újságírókat, nemzetközi szervezeteket és magát a zsidóságot is, hogy a szélsőséges zsidó nacionalizmus szellemében, elkötelezetten támogassa és segítse Izraelt. Ennek érdekében számos országban a hatalom csúcsain zsidó lobbik ügködnek. A lobisztákat azonos politikai célok és közös gazdasági érdekek kovacsolják egybe: Izrael és a zsidóság érdekeinek szolgálata és védelme...”²⁶*

Egyetlen fontos kérdés maradt még, ami nélkül lehetetlen megérteni Izrael és a nemzetközi zsidóság globális hatalmát. Tisztában kell lennünk mindennek a céljával. Azzal nevezetesen, hogy mit akarnak „ők” „mitőlünk”. *„Miért van szüksége a világ zsidóságát vezető intézményeknek és magának Izraelnek Csonka-Magyarországra mint területre, miért merjük szálláscsinálóknak nevezni a plazaépítők magyarországi üzlettársait? Miért gondoljuk úgy, hogy a világot és a zsidóságot irányító pénzügyi központoknak a magyarországi plazaépítés és lakóparképítés támogatásával, valamint a zsidó tömegkulturális és izraeli nyomulással, helyfoglalással nagy léptékű stratégiai céljuk van? Miért és mi végre alkalmaznak szálláscsinálókat, és miért akarják a magyar földet? A válasz egyszerű: Izrael fenntartásának magas költségei miatt... Izrael vezetői, akik a világ legjobban informált emberei, pontosan tudják, hogy államuk már középtávon is, s éppen ebben az örökös veszélyeztetettségi állapotban, állandóan harcolva történelmi képtelenségei miatt, a mai állapotában, minőségében fenntarthatatlan... A jelenlegi támasz, az USA bármikor megszűnhet támaszkénti mivoltában... Huszonöt-harminc év múlva az USA-ban a színesbőrűek lesznek többségben. Ők fognak*

²⁵ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 26.

²⁶ Miért antiszemita a zsidó Saron tábornok? Már nem a farkok csóválja a kutyát! Chrudinák Alajos november 18-ai jegyzete a Pannon Rádióban. Magyar Fórum, 2001. november 22.

kormányt választani. Az általuk hatalomba ültetett kormány dönthet másként is. Kérdés, sikerül-e ezeket a fekete, spanyol és dél-amerikai, vietnami és kínai embereket a plazaközömbösségnek abban az állapotában tartani, hogy fizessenek. De mégcsak nem is ez a lényeg. Mert ma már nemcsak ennek a kis területű államnak a költségei képtelenül nagyok, hanem a világhelyzetnek, a status quo világszisztemének a fenntartási költségei is. Márpedig Izrael léte ezen a világhelyzeten alapszik: az elfojtott szembenállásén, a status quoén... Az emberiség az előtt a kérdés előtt áll, hogy a globalizmus természetkizsároló rendszere helyett egyetemlegesen rááll-e a fenntartható növekedés nem profithajszoló rendszerére, vagy elpusztul. Ha viszont rááll, ha győz az ésszerűség és az életösztön, akkor nem lesz, aki fedezze a globalizmus szimbólumállamának költségeit.”²⁷

A globalizáció vége persze nem jelenti a nemzetközi zsidó összeesküvés végét. Izrael ugyanis „a holokauszttal a háta mögött felkészül az új világfelosztásra, és biztonságot teremt véreinek. Ott, ahol lehet, úgy, ahogy lehet. Ez a cionizmus vége. Új Sion Hegye kell, esetleg szekularizált, mint a Svábhegy.”²⁸

Csurka szövegében ezután már lendületesen fejti ki, hogy Svábhegy jövőendő bölcsei miért éppen hazánkat választották:

„Mi teszi alkalmassá Csonka-Magyarországot erre a szerepre? Éppen az, hogy csonka. Népe 1920-ban olyan feldaraboláson esett át, amely hajszál híján az életébe került. Trianonban éppen a hazájára szóló történelmi jogát veszítette el a magyar nemzet, azt a jogot, amivel Izraelt alapították”²⁹ – írta Csurka István, aki ezzel új módon vont be a magyar–zsidó ellentétbe az első világháborút lezáró, Magyarország népességének és területének jelentős csökkenését jelentő békeszerződést. „Történelmi jogosultsága a magyarságnak ma sincs, és most már lassanként maradék hazájára szólóan sincs: nem lehet nacionalista, még önvédelemből sem. A huszadik század során, részben önhibájából és vezetőrétegének felelőtlensége miatt elvesztett két világháborút, az 1956-os forradalmát részben az amerikai magárahagyás következményeként véresen eltipor-ta a szovjet hadsereg, és mindezek következtében, egy önmagát túlélte, betegesen szolgálalkú rendszer önkizsákmányolása folytán, amely 1956 végétől 1989-ig folytathatta nemzetpusztításait, ma mintegy halmazati következményként végzetesen fogyatkozik.”³⁰

²⁷ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 26.

²⁸ Uo.

²⁹ Uo.

³⁰ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 26.

Csakhogy ez a fogyás kizárólag a fehér népeiséget érinti, a „szapora romákat” nem. Minderre azért hívom fel a figyelmet, mert világosan mutatja: a magyar szélsőjobb faji alapon áll, például amikor a magyar faj „erkölcsi felsőbbrendűségéről” beszél. „Ha nem történik hathatós, gyökeres változást is jelentő, állami beavatkozás a népesedéspolitikába, 30-50 év múlva legalább hárommillió fehér magyarral, törzslakossal, országfenntartóval, a történelmi jogok birtokosával kevesebb magyar fog élni e hazában. S akik megmaradnak, hatalom és vagyon nélküliek lesznek... Ez az úr és ez a máris érzékelhető alárendeltsége a történelmi jogok birtokosainak kívánatos, kellemes, biztonságos telephellyé avatja Csonka-Magyarországot. Ezért csak arra kell ügyelni, hogy a magyar nép ne egészüljön ki az egykori közös Kárpát-medencei haza tájairól ideszívott magyarokkal, és lehetőleg ne töltődjön fel másokkal sem. Maradjon félig üres, megtölthető. A kint rekedt magyarokat... elintézik a szomszéd népek, még csak bízni sem kell őket, csupán a status quót kell fenntartani. A magyarokból még a történelmi jogok gondolatát is ki kell irtani. Nagy-Magyarország? Szent Korona? Határkiigazítás? Európával letorkolni, szájon törülni és megbüntetni mindenkit, aki ilyesmit fel mer vetni. Mert a telephely szigorúan Csonka-Magyarország, s benne az elgyávult, öntudatlan, félnék, plazában csoszogó magyar félprolival, amelyik mindig alamizsnára vár.”³¹

Az antiszemita globalizációteória megértését könnyebbé teszi a következő összefoglalás. Az, ha megnézzük, hogy milyen logikai láncot konstruálnak a magyar szélsőjobboldal kommunikátorai szövegeikben:

zsidók / Izrael + USA = globalizáció / nemzetköziség →
 → nemzet „megszorítása” → belső ellenség / „szálláscsinálók”

Ezeket az elemeket az antiszemitizmus teoretikusai 2001-ben tetszőlegesen csoportosították, azaz felhasználásukkal másmilyen érvelési láncot is előállítottak.

Mivel ennek a „sorozatnak” kezdő- és végpontján egyaránt az antiszemita érvrendszerből ismert sztereotípiákat (az „ártó zsidó”) találunk, egyetlen elemének említése is elérheti a kívánt hatást, mert felidézi az egészet. A Top Gun című film hatásának vizsgálata óta tudjuk ugyanis, hogy a média üzenetét a legjobban a befogadók perspektívájából érthetjük meg.³² Azt pedig, hogy egy címzett mit ért az üzenetből, az ő dekódolási pozíciója határozza meg – konkrétan saját kulturális tapasztalatai. Az a személy pedig, aki rendszeres olvasója a Magyar Fórumnak,

³¹ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 26.

³² Andy Ruddock: Understanding Audiences. Theory and Method. Sage, 2001. 123–126.

általa egy antiszemita hagyományrendszer részese. Emiatt jó okunk lehet azt feltételezni, hogy ezeknek a szövegeknek az úgynevezett preferált olvasatát bírja. Ezt bizonyítják például a Pannon Rádióban hallható hozzászólások.

Egy betelefonáló például nehezményezte, hogy egy liberális miniszter egy „kozmpolita” szakértői csapatot hozott létre, amely szerint Magyarországnak „idegeneket kell befogadnia” a népességfogyás miatt. Kifejtette: „*unom már, hogy hátulról, külföldi utasításra ilyen tanulmányok készülnek*”.³³ Majd megemlítette a zsidókat, a globalizáció és a nemzet kérdését, és végül feltette a kérdést: „*már unom, megmondom őszintén a drága állati prémből készített bundákban, a belvárosban [sétáló] pacsulikölnis orosz bevándorló zsidókat is, úgyhogy kérdéseim azok: parancsolhat-e nekünk Brüsszel, New York vagy a Világbank, vagy az UNESCO?*”³⁴ Két nappal később egy hölgy a Pannon Rádióban amiatt kesergett, mert a magyar miniszterelnöknek, Orbán Viktornak megköti a kezét a nemzetközi pénzvilág, és emiatt nem tehet azt, amit akar.

Mindez azért lényeges, mert a Magyar Fórum olvasótáborának (és az említett Pannon Rádió hallgatóságának) mást jelent önmagában is az adósságrabszolgaság vagy az idegenlelkű kifejezése.³⁵ Már csak ezért sem lehet egy kézlegyintéssel elintézni Kövér Lászlónak azt az interjút, amelyben kétségbe vonta, hogy a MIÉP rasszista párt lenne. A Fidesz volt elnöke, 2001 tavasza után ügyvezető alelnöke a zámolyi romák strasbourgi menedékkérését úgy magyarázta, hogy ez egy Magyarország lejáratását célzó, előre eltervezett akció volt, amelynek egyik központja Izrael. Ezt a romaügyet a magyar baloldali liberális értelmiségiek „kreálták”, amihez az ő „gonoszságukra” is szükség volt. Ezzel ők megpróbálták felébreszteni a „többségi”, értsd magyar társadalom bűntudatát, illetve meg akarták szűgyeníteni.

Ez pontosan az az érvrendszer, amely a Magyar Fórum és a Magyar Demokrata című hetilapokban, illetve a MIÉP parlamenti képviselőjének, ifjabb Hege-düs Lóránt felszólalásában is felbukkant 2001-ben. És ez pontosan az, ami beillik a globális zsidó uralom teóriájába.³⁶

³³ Pannon Rádió, 2001. január 9.

³⁴ Uo.

³⁵ Ezek a kifejezések Orbán Viktor politikai szótárában is szerepeltek 2000-ben.

³⁶ A rendszerváltozás még nem zárult le – Kövér Lászlóval beszélget Seres László és Varró Szilvia. Beszélő, 2001. május.

MONORI ÁRON
RÉGI-ÚJ ELŐÍTÉLETEK

(A Magyar Fórum és a 12 röpirat frazeológiájának összehasonlítása)

Az alábbi tanulmány¹ célja, hogy leíró-értelmező módon bemutassa és összehasonlítsa az előítéletes gyűlöletbeszédnek a Magyar Fórumban 2001-ben megjelent megnyilvánulásait a 19. század nyolcvanas éveiben kiadott magyarországi antiszemita folyóiratban, a 12 röpirat-ban megjelentekkel. Noha a két vizsgált lap két olyan időszak terméke, amely időben, társadalmi-politikai környezetében, nemzetközi meghatározottságában meglehetősen eltér egymástól, szerzőik világképe és konklúziói mégis kísértetiesen hasonlóak.

A 20. század végén fellépő antiszemita² pártalapító és író-publicista Csurka István lapja tartalmilag nem sokat tud hozzátenni a 19. század végén fellépő antiszemita pártalapító és publicista Istóczy Győző által vezetett szerkesztőség munkásságához. A közös nevező a minden jelenség és történes mögött ugyanazt [nevezetesen „A zsidót”] kereső és megtaláló világmagyarázat. Ez „A zsidó” lehet „kozmpolita”, „judeobolsevik”, „asszimiláns” vagy „cionista”, „tökés” vagy „kommunista”, ám a lényeg nem változik: idegen érdekeket szolgál, parazita a „nemzet testén”, s minden bajunk okozója. A magyar antiszemita újságírás tehát korokon ível át, és alap változik.

A főszereplők és lapjaik

A 12 röpirat című havonta megjelenő folyóiratot Istóczy Győző, a dualizmus korának hírhedt judeofób politikusa alapította 1880-ban. Istóczy az 1870-es években a korabeli kormánypárt, a Szabadelvű Párt képviselőjeként ült a ma-

¹ Ez az írás a Médiakutató c. médiaelméleti folyóiratban megjelent tanulmány (Egy antiszemita lap és szellemi előfutára. Médiakutató 2002. tavasz) átdolgozott változata.

² Az antiszemitizmus rövid meghatározása nem egyszerű feladat. Dolgozatomban azt a David Berger által megfogalmazott definíciót használom, amely szerint az antiszemitizmus „1. a zsidókkal mint csoporttal szembeni ellenségesség, melynek vagy nincs igazolható oka, vagy jócskán meghaladja a valós kihívásra adott, erkölcsileg elfogadható válaszok minden mértékét; vagy 2. a zsidókra jellemző fizikai vagy erkölcsi vonások lebecsülése, mely vagy teljességgel alaptalan, vagy ésszerűtlen általánosítások és túlzások eredménye” (In: Kovács András, szerk. Modern antiszemitizmus. Budapest: Új Mandátum Könyvkiadó, 1999. 89. o.)

gyar parlamentben, de 1883-ban kilépett a pártból, és új pártot alapított Országos Antiszemita Párt³ néven. A 12 röpirat ettől kezdve az Antiszemita Párt folyóirata volt, és 12 évfolyamot ért meg. Tematikája szinte kizárólag a „zsidókérdésre” korlátozódott.

A Magyar Fórum című hetilapot Csurka István, a hazai szélsőjobboldal vezető politikusa alapította 1989-ben. Csurka 1990-től szintén a korabeli kormánypárt, a Magyar Demokrata Fórum parlamenti képviselője volt. 1993-ban kilépett az MDF-ből, és megalakította a radikális jobboldali orientációjú Magyar Igazság és Élet Pártját (MIÉP). A Magyar Fórum ettől kezdve gyakorlatilag a MIÉP lapja.⁴ Témái között rendkívül gyakran fordulnak elő a zsidóságot, illetve Izraelt érintő kérdések.

A két orgánumban a köztük húzódozó idő- és kontextusbeli távolság dacára a zsidókat érintő témák gyakran összecsengenek. Az antiszemita ideológia és publicisztika történetéből jól ismert toposzokkal, elméletekkel, általános antiszemita sztereotípiákkal mindkét lapban találkozunk. Az alábbiakban ezeket veszem sorra, bemutatva, mit ír egy-egy kérdésről a 12 röpirat, illetve a Magyar Fórum. (A 12 röpiratból vett idézeteket és a jegyzetekben szereplő cikkek címeit a betűhűség követelménye miatt a korabeli, eredeti helyesírással közlöm. A kiemelések minden esetben az eredeti szövegben szerepelnek.)

Összeesküvés-elmélet

Az antiszemita vádrendszer egyik leggyakrabban előforduló motívuma az összeesküvés-elmélet. A nemzetközi zsidóság által irányított, globális gazdasági-, pénzügyi-, politikai hatalom, illetve annak megszerzésére irányuló törekvések bemutatásával mindkét újságban találkozunk.

³ Az Antiszemita Párt parlamenti munkássága rövid történet (a párt az 1892-es választásokon már nem szerepelt). Jelentős szerepet játszott ebben az a tény, hogy a korabeli politikai elit konzekvensen törekedett az antiszemita mozgalom marginalizálására. Tisza Kálmán miniszterelnök nem került meg kormányfői pozíciójából adódó felelősségét, és több alkalommal is demonstratív módon határolódott el Istóczytól és pártjától (részletesen lásd például Szatmári Mór: Húsz esztendő parlamenti viharai. Budapest: Amicus, 1928. 58. o.) Ebben a kérdésben az egyébként élesen szembenálló, ugyanakkor felelősen gondolkodó politikusok között is egyetértés volt. Kossuth Lajos 1883-ban az emigrációból üzent: *–...az antisemitikus agitációt mint a XIX-ik század embere szégyellem; mint magyar restellem, mint hazafi kárhoztatom*”. (In: Kossuth Ferenc, szerk. Kossuth Lajos Iratai. 10. köt. Budapest: Athenaeum, 1904. 117. o.).

⁴ A lap szerkesztőbizottságának elnöke Csurka István, a MIÉP elnöke.

12 Röpirat

„*Napjainkban az európai keresztény népek kultúráját, civilizációját, jólétét s jövőjét egy ... idegen népfaj fenyegeti. S ez az idegen népfaj a zsidó népfaj. ... A modern liberálizmus, amely mindinkább azonosítja magát az előretörő zsidóság érdekeivel, a zsidókra alkalmazva, ál-liberálizmussá változott, s a zsidók kezében kényelmes eszközzé vált, világalraelmi terveik megvalósítására s az európai keresztény népek békóba verésére. ... A népek velőjén rágódó s a zsidó pénzhatalmasságok által folyton növelt roppant államadóssági terhek mellett, az egyes eladósodott államok kormányai pusztá zsidó agenturákká, zsidó pénzbehajtó közegekké sülyedtek.*”⁵

„*Tehát az egész zsidóság – nem csupán az európai – egy nagy ármádia, mely az »Alliance israélite universelle« vezénylete alatt a világalraelmért küzd, csak-hogy e küzdésnél teljesen hiányzik lovagias jelleg. ... A berlini congressus alkalmával bebizonyult, hogy az »Alliance israélite universelle« már most is nagyhatalom.*”⁶

„*A mai zsidóhatalomnak a gyökere a szabadkőműves páholyokban van. ... A szabadkőművesség, bizony el kell ismerni, kész eszköz az »Alliance israélite universelle« intrigansainak kezei között. ... Kétségtelen, hogy a vallás dolgában atheista, szabadkőműves és nihilista, az elvek dolgában pedig rationalista zsidó, nem »Mózes fia« többé. ... de azért mégis zsidók szívben és vér szerint ... mégis ápolják a világalraelom ábrándját. Bármely zászló alatt küzdjenek s bármely czimek alatt szerepeljenek is, ők tehetségük szerint népük érdekeinek szolgálnak s Izrael fejének tervét mozdítják elő.*”⁷

Magyar Fórum

„*Fulbright szenátor, a szenátus külügyi bizottságának elnöke 1973-ban elhatározta, hogy bizottsági meghallgatásra idézi a vezető cionista lobbistákat, azzal a céllal, hogy föltárja titkos tevékenységüket, Izrael-barát lobbizásukat. Nyomozásának eredményeit Fulbright szenátor 1973-ban A nemzettel szemben című tanulmányában összegezte: »Az izraeliek ellenőrzik a kongresszus és a szenátus tevékenységét. Szenátor kollégáimnak körülbelül hetven százaléka egy idegen*

⁵ A drezdai első nemzetközi antiszemita kongresszus manifesztuma. A zsidóság által veszélyeztetett keresztény államok kormányaihoz és népeihez! 12 röpirat, 1882. szeptember 15.

⁶ Kovács Károly: A zsidóság, mint uralomra vágyó kaszt. 12 röpirat, 1880. december 15.

⁷ Szabadkőművesség és zsidóság. 12 röpirat, 1883. augusztus 15.

érdekszövetség nyomására és nem saját meggyőződéséből szavaz. « Fulbright szenátort már nem választották meg a következő választásokon. »⁸

„Szeretnének félelem nélkül élni«, miközben tőlük retteg – vagy fizikailag, vagy pénzügyileg, vagy jogilag – a fejlett világ szignifikáns része. Elegem van abból, hogy ez a néhány millió bôrebe nem férô, izgága hangoskodó, amely a világ minden országában ott van, mint statisztikailag elenyészô kisebbség, kivétel nélkül mindenütt úgy viselkedik, mintha ô lenne a többség. ... Hogy mi jogos és mi jogtalan, azt ôk mondják meg, nem a törvény.»⁹

„Az összes országhoz, nemzetekhez valamilyen módon kötôdô nagytôkés csoportok közül az izraeli és a világon másutt mûködô zsidó tôke tudja a legjobban igénybe venni és a maga hasznára fordítani a globalizmust. Izrael a globalizmus szimbólumállama. ... ha látjuk azt az elszántságot és összefogást, amely Herzl Tivadar elsô gondolata óta áthatja az államteremtôket, látnunk kell azt az elôrelátást is, amelyik az összes információ birtokában, s a holokauszttal a háta mögött felkészül az új világfelosztásra és biztonságot teremt véreinek.»¹⁰

Bevándorlás, új honfoglalók, szálláscsinálók

A hazai antiszemita irodalom visszatérô témája a zsidó bevándorlásra való figyelemfelhívás.¹¹ Ehhez társul annak hangsúlyozása, hogy mindez rendkívül veszélyes következményekkel jár a magyar társadalomra nézve. Mindkét tárgyalt orgánium nagy teret szentel a kérdésnek. A 12 röpirat korlátozásokra is felhív a magyarság számára káros folyamat megállítása érdekében. Csurka lapja idáig nem megy el, sajátos diagnózisai azonban önmagukban is a megoldást hiányolják, illetve kívánják:

12 röpirat

„Tekintve, hogy ezen elemnek bel- de különösen bevándorlás által külterjüleg való gyors szaporodása s ennek folytán az országnak főleg a bevándorlott

⁸ Chrudinák Alajos: Izraeli apartheid és hazai védelmezői. Magyar Fórum, 2001. szeptember 6.

⁹ Szócs Zoltán: Elegem van! Magyar Fórum, 2001. október 11.

¹⁰ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 6.

¹¹ Az a széles körben elterjedt nézet, hogy a dualizmus korában a bevándorlással jelentôsen nôtt volna a hazai zsidóság lélekszáma, nem megalapozott. Az 1870 és 1910 közötti idôszakban a kivándorló zsidók száma 113 800 fölél haladta meg a bevándorlókét. A zsidók részaránya a kivándoroltak között magasabb volt a keresztényekénél. Részletesen lásd Walter Pietsch: A zsidók bevándorlása Galiciából és a magyarországi zsidóság. Valóság, 1988. 11.

zsidóság által való elárasztása több ízben a sajtó minden pártáryalata fel-szólalásának tárgyát képezte, s ezen kérdéssel a közönség évek óta élénken foglalkozik ... kérdem a t. miniszteriumtól: Van-e szándéka az incolátust szabá-lyozó törvényjavaslatnak az eddigi kormányok által több ízben ígért, de soha nem teljesített benyújtásával, egy e tárgyban hozandó törvény létrejöttének eszközlése által, az országot elárasztó külföldi zsidóság itten való meghono-sulásának lehetőleg gátat vetni?"¹²

„Őeinktől reánk maradt örökségünknek: hazánk földjének a zsidóság által békés fegyverekkel való csöndes elhódítása van folyamatban, a mely föld inog már lábaink alatt, s ha haladék nélkül a visszahódítás munkájához nem fogunk: az végkép kirántatva lábaink alól, saját hazánkban idegenek leszünk.”¹³

Magyar Fórum

„A bevásárlóközpont- és plazakultúra nemzetidegen, de ne gondolja senki, hogy csak üzleti célokat szolgál. Igen, elsősorban és jelenleg azt, de a teljes feltöltő-dés után ezek a nemzetközivé lett város legfontosabb közterei lesznek. ... A vá-ros nemzetközi, a vezetői zsidók, a tulajdonosok, akik az őrzött lakóparkokban laknak. Mi pedig, akik kint lakunk, és fő örömünk egy félnapos ténfergés a pla-zában, elvagyunk itt. Jó kis ország ez! Mi is volt a neve azelőtt?”¹⁴

„Miért van szüksége a világ zsidóságát vezető intézményeknek és magának Iz-raelnek Csonka-Magyarországra mint területre, miért merjük szálláscsinálóknak nevezni a plazaépítők magyarországi üzlettársait? Miért gondoljuk úgy, hogy a világot és a zsidóságot irányító pénzügyi központok a magyarországi plazaépítés és lakóparképítés támogatásával, valamint a zsidó tömegkulturális és izraeli nyo-mulással, helyfoglalással nagyleptékű stratégiai céljuk van? Miért és mi végre alkalmaznak szálláscsinálókat, és miért akarják a magyar földet? A válasz egy-szerű: Izrael fenntartásának magas költségei miatt. ... új hely kell, olcsóbb. Így kerülünk a képbe mi, csonka-magyarok. Izrael mérhetetlenül nagy fenntartási költségeit ugyanis nem lehet csökkenteni. ... A megoldás: Csonka-Magyarország, a maga fogyatkozó népével, türelmével és egyéb alkalmasságaival. ... Ezek azok az indítékok, természetesen elnagyolt felvázolásban, amelyek új, biztonságos és

¹² Istóczy Győző képviselőnek a képviselőház 1875. évi április 8-kán tartott ülésén a zsidókérdésben az ösz-miniszteriumhoz intézett interpellációjá s ennek indoklása. 12 röpirat, 1885. április 15.

¹³ Istóczy Győző: Programmunk. 12 röpirat, 1881. szeptember 15.

¹⁴ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 12.

mégiscsak európai telephely kikeresésére és elfoglalására, megszerzésére készítik a zsidó vezetőket. Részükről ez az odaáramlással, illetve megvásárlással szerzett államalapítás nem új, így történt Palesztinában is."¹⁵

Magyarországi „zsidóuralom”

Az írásokban gyakran előfordul a vád, hogy Magyarországon a tényleges gazdasági-politikai hatalom nem az ország vezetőinek kezében van, hiszen azt jelentősen képesek befolyásolni a nemzetközi pénzvilágban domináns szerepet játszó zsidó körök. Ennek káros következményeire, mint például az állam korlátozott szuverenitására és cselekvőképességére a szerzők felhívják a figyelmet.

12 röpirat

„[A] Rothschild kölcsönadta aranyaiból kovácsolt békók évről-évre mind szorosabbra lőnek a nemzet kezeire és lábaira verve úgy, hogy ma voltaképpen ez a kozmopolita pénzhatalmasság és uzsorás armádiája parancsol Magyarországnak, és szabja meg még hazánk belpolitikájának irányát is. ... »s ha majd a teljesen kifejlett magyar vállalkozási szellem által vezérelt magyar munkás kezeket hazánk dús kincseinek kiaknázásával fogjuk egész erővel foglalkozni látni: eltűnik szemünk elől az a kietlen látvány is, hogy hazánkban a nemzeti vagyonosodás forrásait nagy részben idegen kezek idegen érdekek csatornáiba vezetik.« [idézi saját magát]. Ime az én antiszemitizmusom alapeszméje itt van kifejezve e szavakban: hazánkban a nemzeti vagyonosodás forrásait nagy részben idegen kezek idegen érdekek csatornáiba vezetik.”¹⁶

„Mint hogy az európai bölcs kormányok, mind magokat, mind népeiket egészen a zsidó bankárok és zsidó uzsorások zsebébe civilizálták, tehát a Rothschild zsebébe meghunyászkodva fülelő kormányunktól és azt vakon, gépileg támogató képviselők többségétől a zsidóügyre nézve legalább egyhamar orvoslást, kivált olyant a mibe köszönet lenne nem várhatunk ... Rothschildnak nagyon sok pénze van – Rothschild pedig zsidó. A mi civilizált kormányunk pedig 300 millió forint jövedelem mellett is mindig koldus, s mindig a zsidókra szorul. ... láthatjátok, hogy biz itt nem Tisza Kálmán az ur – sem

¹⁵ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 26.

¹⁶ Istóczy Győző képviselői beszámolója az 1881–84-ki országgyűlésről. *12 röpirat*, 1884. május 15.

nem Szapáry ur; hanem a zsidó, az a zsidó ki a kormányokat épen úgy megrontja, mint a kisebb uzsorások az egyes lakosokat megrontják és szolgálkává aljasítják."¹⁷

Magyar Fórum

„Magyarország még az uniónak sem tagja, s az euró bevezetésétől még messzebb van, a pénzügyi hatalom azonban már ugyanazoknak a nemzetközi erőnek a kezében összpontosul, mint az eurós országokban, és a következő vázlatban, elemzésben éppen azt kívánom bemutatni, hogy a mára sikeresen meggyengített magyar államba hogyan nyomul be egy Magyarországra specializálódott tőke, az izraeli tőke, hogyan veszi át a tényleges hatalmat, nemcsak a gazdasági élet nagy vonalakban való irányítását tekintve, hanem akár az apró lételemek meghatározásában is. A liberális állam, a kétszattú tér egyik felén Magyarországon a gyenge kormányok és állandóan gúzsba kötött állam mellett, a másik terebélyesedő, terjeszkedő, hatalmi teret a nemzetközi tőke, a pénzvilág, az izraeli cégek és embereik töltik ki."¹⁸

A zsidó média- és sajtóhatalom

Az antiszemita fejtegetésekben a zsidók által elfoglalt kulcspozíciók között kiemelt fontossággal bír a sajtó, illetve a média. Ennek megfelelően a két lap nagy figyelmet szentel a témának.

12 röpirat

„A gazdasági téren kívül a judaismusnak eddig leginkább a journalisztikai tért sikerült hatalmába keríteni ugyannyira, hogy – csak monarchiánkról beszélve – a lajthántuli lapok legtöbbször, de a mieinknek is legnagyobb része a zsidóság kezében van; vagy legalább mögöttük ott áll ezen kasztnak egy-egy őrszemet képző delegátusa. Alkotmányos országokban a közvélemény lévén a mérvadó elem: a pénzhatalmon kívül, ... Annak útján maskiroztatnak a zsidóság tendenciái."¹⁹

¹⁷ Gáborjáni Szentmiklósi Sámuel: Kiáltó szó a magyar keresztény néphez. 12 röpirat, 1884. április 15.

¹⁸ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. július 12.

¹⁹ Istóczy Győző képviselőnek a képviselőház 1875. évi április 8-án tartott ülésén a zsidókérdésben az össz-minisztériumhoz intézett interpellációjára s ennek indoklása. 12 röpirat, 1885. április 15.

„A zsidók a közvélemény korlátlan uraivá, gyártóivá vetették fel magukat. Minden ellenük emelendő bármily alapos panasz elnyomatik, minden a zsidó uralmat csak a legtávolabbról is veszélyeztetni látszó czikk félreértetik ... Ezen állapotnak következése az az intellektuális rabszolgaság, s a zsidósággal szemben uralkodó morális gyávaság, amely korunknak egyik legjellemzőbb vonása.”²⁰

„És fájdalom, ma-nap már hírlapirodalmunkat csaknem teljesen a zsidóság uralja. Zsidó kiadók, szerkesztők és zsidó írók kezét fogva működnek azon, hogy irodalmunkat lerántsák azon magaslatról, hova azt hivatottak lelkesedése emelte.”²¹

„A kinyílt szemekbe port hint a zsidósajtó. ... Igen a zsidósajtó gunyolja ki piszkos cynismusával egyformán a Don Quichote-féle álmokat és a nemzeti szent törekvéseket. Nálunk nem a nemzeti hangulat teremti a journalisztikát, hanem a napisajtó a közérzületet. Ez pedig zsidó zsoldban áll.”²²

Magyar Fórum

„Nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy mindkét kereskedelmi televízió, de elsősorban a tv2, a ma már »mosógép«-tévének nevezett, a Bronfman család tulajdonában van, és az irányítása is ennek megfelelő. Edgar Bronfman úr tudvalevőleg a zsidó világkongresszus elnöke. ... Az izraeli befektetések zsidók számára létesülnek, azokat magyar zsidók irányítják, akik jól ismerik a terepet. Ennyi. Nincs ez másként a másik befektetési ágazatban, a telekommunikációban sem. Ahol pedig ez csak foghíjasan működik, mint az Állami Televízióban és Rádióban, a foghíjak betömése céljából ezeket állandóan keresztűz alatt tartják.”²³

„Ma is, mint a Kádár–Aczél-korszakban a volt Aczél-huszárok, egy szigorú faji összetartozás kötelékébe tartozók döntenek el, hogy a tényeknek, igazságoknak és hazugságoknak mekkora hányadát és milyen elegyét vessék oda a nép elé.”²⁴

„A Magyar Rádió hírműsorait és más lényeges osztályait is markában és uralma alatt tartó volt pártállami, semmilyen átvilágítást ki nem álló, neoliberais és kommunista, de már régen pártatlannak nyilvánított vezetők köre: riporterek, műsorvezetők, szerkesztők, Bolgár György és bolgárgyörgyök csapata ...

²⁰ A drezdai első nemzetközi antiszemita kongresszus manifesztuma. A zsidóság által veszélyeztetett keresztény államok kormányaihoz és népeihez! 12 röpirat, 1882. szeptember 15.

²¹ Társadalmunk elzsidósodása. 12 röpirat, 1885. szeptember 15.

²² Zalai: Theoria és praxis. 12 röpirat, 1883. március 15.

²³ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. június 28.

²⁴ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. október 4.

megszervez tehát egy találkozót Marinovich Endrével.²⁵ A főszerző Benedek István Gábor; a Mazsihisz embere, legalábbis ezt adják hírül a lapok. Ez nem véletlen. ... A Mazsihisz a Zsidó Világkongresszus meghosszabbított karja. A volt kabinetfőnöknek pontosan kell tudnia, hogy akik körülveszik, minek a nevében beszélnek. Kérnek, ajánlkoznak, fenyegetnek. ... A rádió maradjon meg fennhatóságuk alatt. Továbbra is a Népszabadság hasonszórú figuráival együtt irányítsák a magyar sajtót és a rádiókat, tévéket, segítsenek a rombolásban a kereskedelmi televízióknak, amelyek a Bronfman család, azaz a Zsidó Világkongresszus tulajdonosi befolyása alatt állnak. ... A »bolgárok« tehát nemcsak a maguk nevében szóltak, hanem az ügy nevében, amelyik pontosan ugyannyira magyarelles, mint az említett másik kettő.»²⁶

Immunitás és kettős mércé

Mind a 12 röpirat, mind a Magyar Fórum megfogalmazza azt a sztereotip vádat, hogy hatalmi pozícióikat kihasználva a zsidók különleges bánásmódot követelnek, számukra kedvező (ugyanakkor a magyarság és más népek számára hátrányos) kettős mércét vezetnek be, s nem tűrik el a kritikát sem Magyarországon, sem más államokban:

12 röpirat

„Avagy egyes-egyedül csak a zsidóságot nem szabad kritika tárgyává tenni? – Ha szabad a jezsuiták, az »ultramontanok,« az arisztokratia, a »nyárspolgárság,« a hadsereg, sőt még a korona ellen is többé-kevésbé éles kritikát írni; – ha lehet és szabad a 60 milliónyi németiséget ... a legsértőbb gúny tárgyává tenni, sőt ellene gyűlöletre izgatni; – ha lehet és szabad a 100 milliónyi szlávosság ellen, ... az embernek kénye-kedve szerint pökködni s ellene gyűlöletre izgatni: nem látjuk be, miért ne szabadna, az egész földön mintegy 8–10 milliónyi fővel található zsidó nép viselt dolgai felett is elmélkedni akkor, a midőn ezen »viselt dolgok« annyira kihívják a kritikát. Minden nemzetnek, minden állami és társadalmi intézménynek tünnie kell a kritikát; egyes-egyedül csak a zsidóságot nem szabad kritika tárgyává tenni?»²⁷

²⁵ Az adott időszakban Marinovich Endre egyedüli jelölt volt a Magyar Rádió elnöki posztjára.

²⁶ Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. március 8.

²⁷ Beköszöntő. 12 röpirat, 1880. október 15.

„A zsidók már most is sikeresen életbe léptetik azon dogmát, hogy felségsértéshez hasonrangu bűn, a zsidó faj ellen bármit is mondani ... csak az emberi ség kérlelhetetlen ellensége: a zsidó élvezi az immunitást.”²⁸

„Nemzsidó zsidó ellenében gyakran legvilágosabb jogát se képes érvényesíteni, sőt ellenkezőleg annak van kitéve, hogy az illető megvesztegetett hivatalnokok részéről szövetségben a zsidókkal, gyakran egész életére üldöztetésnek céltáblája lesz. ... Ily állapot mellett nemzsidók részére a zsidókkal szemben törvény és alkotmány által biztosított jogegyenlőség a gyakorlatban nem létezik.”²⁹

Magyar Fórum

„A második világháború óta parancsoló követelmény, hogy Jahve »kiválasztott népéhez«, a »Föld sójához«, »idősebb testvéreinkhez« (II. János Pál dixit) a filmekben is csak a legmélyebb hódolattal szabad közeledni, nekik tehát a hozsanna úgymond születési alapon kijár, nem is beszélve az illendő köszönetről, amely a rengeteg »jótéteményért« illeti őket, amiben időtlen idők óta a világot részesítik. Nem kedvez az objektív, tehát már csak emiatt is antiszemitanak minősülő megnyilatkozásoknak az a tény sem, hogy az amerikai filmgyártás legalább kilencven százaléka zsidó kézben van.”³⁰

„Most, hogy a parlament mentelmi bizottsága egyhangúlag felfüggesztette ifj. Hegedüs Lóránt képviselőnk mentelmi jogát, elkezdődhet a nagy per, a hűségeskü, a nyilatkozat Brüsszel és Washington felé: Magyarország nem antiszemita, mi megtorlunk minden »gyűlöletbeszédet«. A per alatt pedig mukkanás sem lesz hallható Budapesten, mert mindenki, aki valaki ebben az országban, nagyon jól tudja, hogy itt most hallgatnia kell és egyetérteni a vádlott meghurcolásával.”³¹

Összegzés

A két orgánium írásainak tematikus összehasonlításából szinte automatikusan adódik az első következtetés: a szerzők világról alkotott képét alapvetően határozzák meg az antiszemita világmagyarázatok. A hazai zsidókat idegen hata-

²⁸ Kovács Károly: A zsidóság, mint uralomra vágyó kaszt. 12 röpirat, 1880. december 15.

²⁹ A drezdai első nemzetközi antiszemita kongresszus manifesztuma. A zsidóság által vesélyeztetett keresztény államok kormányaihoz és népeihez! 12 röpirat, 1882. szeptember 15.

³⁰ Gazdag István: Filmszemle – politikailag inkorrekt szemmel. Magyar Fórum, 2001. szeptember 20.

³¹ Szócs Zoltán: Hegedüs kontra kirekesztők. Magyar Fórum, 2001. december 20.

lom képviselőinek tekintik, amely hatalomnak természetesen központja is van: a 12 röpirat a párizsi székhelyű Alliance Israélite Universelle-t, a Magyar Fórum a Zsidó Világkongresszust nevezi meg a világ zsidóságát instruáló fő szervezetként.

Mindkét lap szerint létezik „*zsidókérdés*”, és ezt nem vallási-felekezeti, hanem gazdasági-, társadalmi-, politikai (hatalmi) kérdésnek tekintik. Istóczy lapja egyértelműen külön „*kasztként*” jellemzi a zsidókat, faji alapú összetartozásukat és asszimilációképtelenségüket hirdetve. A Magyar Fórum nem fogalmaz ilyen egyértelműen. Egyrészt kiemel bizonyos különösen kártékony zsidó csoportokat, szervezeteket, például a Mazsihiszt („*a Zsidó Világkongresszus meghosszabbított karja*”), a zsidó pénzvilágot („*bankárkaszt*”), a sajtót uraló zsidó újságírókat („*szigorú faji összetartozás kötelékébe tartozó Aczél-huszárok*”) stb. Ugyanakkor általánosságban is említi és elítéli a „*Törzset*”, a „*néhány millió, bőrébe nem férő, izgága hangoskodót*”, „*amely mindenütt úgy tesz, mint ha ő volna a többség*”.

A 12 röpirat szerkesztősége, szerzői gárdája úttörő szerepet játszott a modern magyar antiszemita frazeológia kialakításában. Olyan új kliséket kezdtek használni és olyan új szóösszetételeket alkottak, mint például a „*zsidókérdés*”, az „*új honfoglalók*”, a „*kasztszellem*”. Német mintára olyan kifejezéseket vezettek be a zsidók jellemzésére, mint a „*destruktív elem*”, „*idegen*”, „*hazafiatlan*” stb., amelyeket a 20. század antiszemita publicistái szinte kivétel nélkül átvettek.³² Csurka István lapja is használja e kifejezések egy részét, ugyanakkor gazdagítja is az antiszemita szókészletet. A hazai sajtóban a Magyar Fórum szerzőitől olvashattunk először olyan kifejezéseket, mint „*palesztinizálás*” vagy „*bankárkaszt*”.

A tárgyalt lapok kész tényként tálalják a zsidóhatalmat mitizáló legkülönbözőbb diabolikus elméleteket: a gazdasági-, sajtó- és politikai hatalom zsidók általi ellenőrzését. Ebben a kulcsszerepet mindig a pénz, a pénzzel dolgozó Shylock-zsidó játssza. A pénzügyi befolyás aztán meghozza az eredményt a politika terén is, hiszen az eladósodott (eladósított), „*zsidó bankárok és zsidó uzsorások zsebébe civilizált*” kormányok már nem választóik érdekei szerint politizálnak, a megvásárolt média pedig a tulajdonos befolyása alatt hamisan tájékoztat. A Shylock-zsidó archetípusa a 12 röpiratban Rothschild, illetve a Rothschildok, a Magyar Fórumban többek között Soros György, Edgar Bronf-

³² Részletesen lásd Kubinszky Judit: Politikai antiszemitizmus Magyarországon 1875–1890. Budapest: Kossuth Könyvkiadó, 1976. 82–83. o.

man és az évszázados hagyománynak megfelelően természetesen itt is előkerül a Rothschild³³ név.

Mindkét lapban találhatunk általános antiliberális és bizonyos mértékben antikapitalista szövegeket. Ez utóbbiak az Istóczy által vezetett szerkesztőségénél nagyjából a zsidó tőke-monopólium kárhóztatására, illetve az ellene meghirdetett harcra korlátozódnak. Csurka István lapjánál mindez a globalizációellenességben jelentkezik. Nézetei szerint a globalizáció legfőbb haszonélvezői a különböző országok zsidó vezetése tőkecsoportjai, illetve Izrael állam. A Magyar Fórum ugyanakkor Magyarországot a globális gazdaság vesztesei közé sorolja, s ezzel a saját maga által kreált magyar–zsidó érdekellentét egyik magyarázatát adja.

A két történelmi korszak közötti különbségekkel magyarázható eltérések ellenére a két lap közötti ideológiai rokonság egyértelmű. Ezt megerősítő a Magyar Fórumban több cikk is hivatkozik Istóczy Győzőre, mintegy eszmei azonosságot vállalva a 12 röpirat tulajdonos-szerkesztőjével. Ezek az utalások kivétel nélkül pozitív hangvételűek, mi több, Szöcs Zoltán – Istóczyt Jókai Mórral és Ady Endrével együtt említve – beemeli a nemzet nagyjai közé a hírhedt antiszemita politikus-szerkesztőt.³⁴ Az olyan kitételek, mint „*az áldott emlékü Istóczy Győző*”,³⁵ szintén magukért beszélnek. Csurka István lapjában olyan eszmefuttatással is találkozhatunk, amelyben a szerző (a zsidó bevándorlás kárteknységét bizonyítandó) teljes nézetazonosságát fejezi ki szellemi előfutárával: „*A tragédia, amelynek kezdeti jeleit 1878-ban Istóczy tárta a parlament elé, 122 év elteltével, a szemünk előtt válik visszafordíthatatlan valósággá, nemzetgyilkossággá.*”³⁶

Az eszmei rokonság ilyen egyértelmű vállalása azt is megmutatja, hogy a mai magyar antiszemita publicisztika és újságírás gyökereit keresve legalább a 19. századig, tehát a modern polgári társadalmi átalakulás megindulásáig kell visszanyúlnunk. Az a tény, hogy a 21. század elején, Magyarországon létezik egy, a 12 röpirat funkcióját ellátó hetilap, sokat elárul a magyar polgárosodás befejezetlen voltáról.³⁷

³³ L. például Csurka István: Magyar szemmel. Magyar Fórum, 2001. június 14.

³⁴ Szöcs Zoltán: Zsidószakata. Magyar Fórum, 2001. augusztus 9.

³⁵ Szöcs Zoltán: Szégyen és gyalázat. Magyar Fórum, 2000. november 9.

³⁶ Uo.

³⁷ Gerő András szerint „*Magyarország modern történelme a feudalizusból a polgárosodásba való átmenet máig le nem zárt folyamata.*” In Gerő András: Magyar polgárosodás. Budapest Atlantisz, 1993. 9. o. A könyv angol nyelvű változatának címe (Modern Hungarian Society in the Making. The Unfinished Experience) is erre utal.

A 12 röpirat és a Magyar Fórum között a világnézeti azonosság ellenére az alapvető különbség az, hogy míg az előző szerkesztői, szerzői nyíltan és büszkén vallják: ők antiszemiták, az utóbbi munkatársai – a fentiek ellenére – tagadják az antiszemitizmus vádját. Ennek oka egyszerű: Csurka István és szerzőtársai is tisztában vannak azzal, hogy a Holokauszt után az antiszemitizmus szónak milyen konnotációi vannak. Az antiszemita eszmék terjesztését vállalják, ezek néven nevezését nem.

F Ü G G E L É K

FUKK ENIKŐ

CSOMÓPONTOK A MÉDIÁBAN

Az 1999 végén megalakult budapesti Zsidó Dokumentációs Központ (ZsiDok) rövid működése során mintegy kétezer, a magyar sajtóban megjelent publikációt gyűjtött össze és archivált. Ebben az egyre bővülő adatbázisban a hazai zsidósággal kapcsolatos írások mellett megtalálhatók nyíltan vagy burkoltan antiszemita megszólalások, publicisztikák is. (Önmagában az a tény, hogy egy-egy dokumentum szerepel az adatbázisban, illetve az alábbiakban közölt „csomópont-bibliográfiában”, nem jelent semmiféle minősítést a cikk hozzáállását, hangvételét illetően!)

A dokumentációs központ elsősorban a magyarországi napi-, illetve hetilapokból, folyóiratokból, azok internetes kiadásából, továbbá interneten olvasható rádióműsorok szövegeiből végzi sajtófigyelését, gyűjtését, amelyet fokozatosan bővít újabb és újabb sajtóorgánumokkal.

Az alábbi összeállítás (teljességre törekvő, de korántsem teljes) válogatás azokból a zsidó vagy izraeli témájú írásokból, amelyek a magyar nyomtatott sajtóban a legnagyobb közérdeklődésre tartottak számot a 2001. év során, és amelyek a leghangosabb sajtóvisszhangot váltották ki ebben az évben. (E témák közül többnek a részletes feldolgozásával is találkozhatnak a kötet fejeze-teiben.)

A 2001-es gyűjtést Pécsi Vera végezte, a válogatást pedig az általa feldolgozott dokumentumok alapján e cikk szerzője készítette.

A „csomópont” mindig a hazai médiában az időben legkorábban megjelent tudósítás, hír vagy vélemény. A vitára ingerlő témát a csomópontként feltüntetett írásból vett idézettel jeleztük.

Mivel kötetünk 2001-ről szól, az alábbiakban – egy kivétellel – 2001-ben kezdődött „viták” kapcsán rendeztük csokorba a dokumentumokat. Fontossága miatt egy, a 2000. évben indult témával – a holokauszt oktatás ügye – kezdtük összeállításunkat.

Sorrendben második csomópontunk a zámolyi romák ügye. Ennek (s a holokauszt oktatás ügyének) bibliográfiája részben megtalálható évkönyvünk tava-

lyi kiadásának függelékében. Mivel azonban annak publikálása óta újabb reflexiók jelentek meg e témákban, fontosnak tartottuk az e témákhoz kapcsolódó cikkek listáját ismét közölni. (A tavalyi kiadásban már megjelent cikkleírásokat *dőlt betűs szedéssel* jelöltük.) Cikklistánkba e *dőlt betűs* kivételektől eltekintve csak 2001. évben publikált cikkeket vettük fel.

Joób Sándor: Pokorni holocaust-emléknapot javasol
(Magyar Hírlap, 2000. 01. 19.)

„Pokorni Zoltán április 16-át ajánlja holocaust-emléknapnak. A második világháború idején ugyanis ekkor kezdődött meg a magyarországi zsidók gettóba zárása. A holocaustnapon az iskolák a megemlékezés mellett előadásokat szervezhetnek a magyarországi zsidóüldözésről. – A megemlékezés célja, hogy életben tartsa az egyén erkölcsi felelősségét – mondta Pokorni Zoltán.”

(sz. n.): *A Mazsihisz támogatja Pokorni javaslatát (Népszabadság, 2000. 01. 20.)*

Vill.: *Új kiskazda javaslat (Napi Magyarország, 2000. 01. 21.)*

Zsebők Csaba: *Ha az egyikről megemlékezünk... (Magyar Demokrata, 2000. 01. 25.)*

Gróf Endre: *Arány- vagy országtévesztés (Magyar Demokrata, 2000. 02. 17.)*

Szerető Szabolcs: *Megszólal a zsidó Közéleti Unió (Napi Magyarország, 2000. 02. 19.)*

Szónyi Szilárd: *Sokan visszaélnék a holokauszt traumájával (Magyar Nemzet, 2000. 02. 28.)*

L. K.: *Nocsak (Magyar Demokrata, 2000. 03. 23.)*

Neumann Ottó: *Tanulni a tragédiából (Magyar Hírlap, 2000. 04. 10.)*

Hovanyecz László: *Történelemóra Csurgón (Népszabadság, 2000. 04. 18.)*

Hovanyecz László: *Beszéld el fiaidnak! (Népszabadság, 2000. 04. 22.)*

T. Zs.: *Zsidóság a tankönyvekben (Magyar Nemzet, 2000. 05. 12.)*

Stefka István: *A század magyar népirtása (Magyar Nemzet, 2000. 05. 27.)*

K. F. : *Emléknapot a baloldali diktatúra áldozatainak (Magyar Nemzet, 2000. 05. 30.)*

Joób Sándor: *Tantervi előírás emlékezni a kommunizmus áldozataira*

(Magyar Hírlap, 2000. 08. 07.)

MIÉP elnökség: *A holokauszt oktatása (MIÉP sajtótájékoztató, 2001. 02. 22.)*

(sz. n.): *Javaslat a holokausztról (Népszava, 2001. 02. 17.)*

(sz. n.): *A MIÉP sérelmezi, hogy a holokauszt-emléknap idén húsvéthétfőre esik (MTI, 2001. 02. 22.)*

Mészáros Tamás: *Az értékrendi rokonság (Népszava, 2001. 02. 24.)*

Csurka István: *Magyar szemmel (Magyar Fórum, 2001. 04. 12.)*

Mazsihisz: *Holokauszt-emléknap 2001. április 17. (MTI, 2001. 04. 17.)*

Csurka István: *A Mazsihisz politikai nyilatkozatai (MIÉP sajtótájékoztató, 2001. 04. 18.)*

Hanczár János: *A holokausztra emlékeztek a Parlamentben (Magyar Nemzet, 2001. 04. 18.)*

Dési János: *A biciklisták és a MIÉP (Népszava, 2001. 04. 19.)*

-kz.: *Élet (Élet és Irodalom, 2001. 04. 20.)*

Mészáros Tamás: *A heti válasz elmaradt (Népszava, 2001. 04. 21.)*

Lakatos Pál: *A MIÉP és a Mazsihisz (Vasárnapi újság, 2001. 04. 22.)*

Horváth D. Gábor: *Bolgár és az antiszemita (Magyar Nemzet, 2001. 04. 23.)*

Csurka István: Nincs különbség áldozat és áldozat között (Magyar Fórum, 2001. 04. 26.)
 Király József: Holokausztállítás, holokauszttagadás (Havi Magyar Fórum, 2001. 09.)
 Losonczy Péter: Füst az égen (Népszava, 2001. 09. 29.)
 Karsai László: Csurka eszméi és célja (Népszabadság, 2001. 12. 20.)

Pilhál György: Cigányút (Magyar Nemzet, 2000. 07. 28.)

„Elméletben elképzelhető ugyan, hogy az ország több különböző pontján egyszerre, egy időben kezdődik a romarumli (Zámoly, Csór; Zugló, Pesthidegkút, Debrecen...), a gyakorlatban viszont aligha. ... Ilyen összehangolt, precíz munkára csak az képes, aki már gyakorolta valahol. Mondjuk a taxisblokádn idején. Akiknek praxisuk van az ország lejáratásában a külföld előtt. Akik teleírják, telekürtölik a nyugati sajtót az itthoni »áldatlan« állapotokról. Akik leantiszemítazzák a magyar lakosságot, és Csurkával ijesztgetik Európát. Akik most egy nehéz sorsú kisebbség nyomorúságából akarnak mandátumokat kovácsolni, külföldi patrónusokat szerezni. De ez most túl nagy falat lesz. Cigányútra megy.”

Berkes Béla: Jeruzsálemi tanár támogatta a zámolyiakat (Magyar Hírlap, 2000. 08. 05.)

Hering József: Jeruzsálemből jön a pénz a cigányoknak (Magyar Fórum, 2000. 08. 17.)

(sz. n.): Kanada, Kuba vagy Izrael? (Magyar Demokrata, 2000. 08. 31.)

Kertész Péter: A holokauszt az emberről szól (Élet és Irodalom, 2000. 10. 13.)

Lovas István jegyzete (Vasárnapi újság, 2000. 10. 15.)

Tar Zsuzsanna: Lejárató titkosszolgálati akció? (Magyar Nemzet, 2001. 03. 03.)

Lovas István jegyzete (Vasárnapi újság, 2001. 03. 04.)

Eörsi István: Mondom a magamét (Népszava, 2001. 03. 05.)

(sz. n.): Nemzetközi botrányt kavart a Jane's cikke (Népszabadság, 2001. 03. 06.)

(sz. n.): Újabb cikk a zámolyi romákról (Magyar Nemzet, 2001. 03. 10.)

Lovas István: Lovas István jegyzete (Vasárnapi újság, 2001. 03. 11.)

-sl-: Élet és Irodalom, 2001. 03. 16.)

Tar Zsuzsanna: A Jane's kitart állításai mellett (Magyar Nemzet, 2001. 03. 19.)

Lovas István: A véralgebra bosszúja a gyűlölet ellen (Magyar Nemzet, 2001. 03. 21.)

Szöcs Zoltán: A romák és a cigányok (Magyar Fórum, 2001. 03. 22.)

Csurka István: Magyar szemmel (Magyar Fórum, 2001. 03. 22.)

Csapody Miklós: Parlamenti felszólalás (Parlamenti Napló, 2001. 03. 26.)

ifj. Hegedűs Lóránt: Parlamenti felszólalás (Parlamenti Napló, 2001. 03. 27.)

(hering): Egyházügyről és diszkriminációról (Magyar Fórum, 2001. 03. 29.)

Koncz Lajos: Kristallnacht a parlamentben (HVG, 2001. 05. 26.)

Nagy N. Péter: Egy mondat (Népszabadság, 2001. 08. 03.)

Molnár Péter: Gyűlöletbeszéd Magyarországon (Élet és Irodalom, 2001. 10. 26.)

(sz. n.): Franka Tibor új könyve (Magyar Fórum, 2001. 11. 30.)

Nagy N. Péter: A zsinat üzenete (Népszabadság, 2001. 11. 30.)

Melegh Attila: A „Kelet-Nyugat” beszédmód (Népszabadság, 2001. 12. 12.)

Franka Tibor: „A MIÉP a kormány kurvája” (Népszabadság, 2001. 04. 05.)

„A Magyar Hírlapot, ahol főmunkatárs voltam, 1989-ben megvette egy úr; Maxwell, akire elég volt ránézni, és az ember zsebében összegyűrődött a zsebkendő. Ezeknek csöpög az orruk, a fülük lejjebb van, mint az orrcimpájuk, és csámpásak. Nagyon meg lehet ismerni. Amikor voltam a Szentföldön, én mindjárt tudtam mindent. Gondolom, mi magyarok nem ilyenek vagyunk...”

R. Székely Julianna: Fülel és orrcimpák (Magyar Hírlap, 2001. 04. 09.)

Kertész Péter: Holokauszt-tagadás? (Népszava, 2001. 05. 15.)

Kácsor Zsolt: Farkasszemet nézők (Népszabadság, 2001. 12. 12.)

H. J.: Testvéri segítség Izraelnek? (Magyar Fórum, 2001. 05. 10.)

„Jozsef (Tom) Lapid, az izraeli Sinnuj (Változás) párt elnöke, a knesszet kül- és nemzetbiztonsági bizottságának tagja, április 29-én a strasbourgi székhelyű Európa Tanács parlamenti közgyűlésének legutóbbi határozatairól beszélt a jeruzsálemi rádió héber nyelvű adásában. Az újvidéki születésű izraeli politikus elismerőleg, sőt mi több, ezúttal hálával szólt Magyarországról, amelynek politikusai az Európa Tanácsban aktívan hozzájárultak ahhoz, hogy a nemzetközi szervezet közgyűlése – a jeruzsálemi politikus szavaival élve – ne hozzon »antiszemita határozatot«.”

Györi Béla: A láthatatlan folyamatok pusztításai (Magyar Fórum, 2001. 05. 10.)

Magyar Országgyűlés MIÉP frakciója: A MIÉP tiltakozik a palesztin népirtás ellen (2001. 05. 23.)

Pál Gábor: Eörsit bírálja a MIÉP (Magyar Nemzet, 2001. 05. 24.)

Kepecs Ferenc: Ellenségem ellensége (Népszava, 2001. 05. 29.)

- hering -: Az izraeli–palesztin viszállyról (Magyar Fórum, 2001. 05. 31.)

(sz. n.): Elítélték az izraeli agressziót (Magyar Fórum, 2001. 05. 31.)

H. J.: Herczog Edit szelleme (Magyar Fórum, 2001. 05. 31.)

H. J.: A magyar szélsőjobb hallgat minket (Magyar Fórum, 2001. 06. 07.)

Márton László: Fogadatlan prókátorok (Magyar Hírlap, 2001. 06. 11.)

Bächer Iván: Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország (Népszabadság, 2001. 06. 30.)

„Mindenekelőtt baráti telefonok tucatjaiból értesülhettem arról, hogy valamilyik televízió valamilyen műsorában ismert publicisták foglalkoztak kis írással s egyben személyemmel is. Többen állították, hogy a műsor hangneme lényegesen durvább volt, mint ama, írói munkásság részét képező hírhedt dolgozat, ami országos és nemzetközi felháborodást kavart, és ami miatt a szerzőt vé-

gül is ki kellett ebrudalni a hatalom sáncai mögül. Később megkaptam a műsor írott változatát is, és látnom kellett, hogy bizony, igaz, ami igaz. Csúnyán le lettem zsidózva, le lettem zsidózva megint, én, a tót.”

Bencsik András: A mai zsoldosokról (Magyar Demokrata, 2001. 07. 05.)

Bencsik András: A Lovas jelenségről (Magyar Demokrata, 2001. 07. 05.)

Székey Kecskés János: Láttam boldog lányokat is (Magyar Demokrata, 2001. 07. 05.)

Haefler András: Bayer Zsolt esete a sajtószabadsággal (Vasárnapi újság, 2001. 11. 18.)

Nyilvánosság Klub monitorcsoport: „Best of...” (Élet és Irodalom, 2001. 11. 26.)

Kondor Katalin: Kivel beszélek? (Népszabadság, 2001. 12. 11.)

Thury Gábor: Kell egy csapat – Fradi-foci a Várszegi-birodalomban (Origo, 2001. 07. 21.)

„Csütörtökön befektetőre lelt a Fradi, pontosabban a fővárosi zöld-fehérek labdarúgó-szakosztálya. Az új többségi tulajdonos azonban nem a korábban oly’ gyakran emlegetettek közül került ki – a megmentő (?) a Fotex Rt. Várszegi Gábor nem először kokettál a Ferencvárossal. ... – érdemes azon elgondolkodni, mit éreznek a Fradi-szurkolók. A két klub alapításakor is óriási társadalmi különbség mutatkozott a társadalmi bázisok között: az 1888-ban alapított MTK (Magyar Testgyakorlók Köre) a magyarosodás útjára lépett zsidóság asszimilációs törekvéseit képviselte. ... Az 1899-ben alapított FTC alsó-középosztálybeli városi csoportokat mondhatott bázisának a kispolgári és munkás dominanciájú Ferencvárosban, nem titkoltan előtérbe helyezve a nemzeti elkötelezettséget. Az önmagát magyarnak érző kispolgár – »rendes magyar ember« – identitása áll szemben az MTK-t pártoló »üzleties szellemű, idegen gyökerű« nagypolgárral. Mára az FTC szurkolótábora már túlnőtt a IX. kerület, a Ferencváros határain. Az FTC össznemzeti jellegét mi sem bizonyítja jobban, hogy egyes vidéki városokban sokszor a saját lakóhely együttese ellen a Fradinak szurkolnak. A fradisták mindig is úgy érezték, míg ők a »nép egyszerű gyermekei«, addig a társadalmi ranglétrán fölöttük állók a »zsidó« fogalomba tömöríthetők.”

MIÉP-elnökség: Fradi-Fotex – nemzetellenes tranzakció (MIÉP sajtótájékoztató, 2001. 07. 25.)

Csurka István: Magyar szemmel (I-II.) (Magyar Fórum, 2001. 07. 26.)

(sz. n.): Rejtélyes korábbi ajánlat után ma szavaznak az FTC közgyűlésén

(Népszabadság, 2001. 07. 26.)

Krajczár Gyula: Nemzet, jelkép, Fradi (Népszabadság, 2001. 07. 26.)

Kun Péter: Az ügyészség még tájékozódik (Népszava, 2001. 07. 26.)

Szász István: Hol a határ? (Népszava, 2001. 07. 26.)

(sz. n.): Zsidó szervezetek tiltakozása a MIÉP állásfoglalása ellen (MTI, 2001. 07. 26.)

Szily László: A vicces tornatanár és a zsidók (Index, 2001. 07. 26.)

B'nai B'rith Első Budapesti Közösség: A Magyar Köztársaság Legfőbb Ügyészenek!

(B'nai B'rith, 2001. 07. 27.)

(sz. n.): Elítéli a MIÉP-et (Magyar Nemzet, 2001. 07. 27.)

(sz. n.): Feljelentették Bognár Lászlót (Magyar Nemzet, 2001. 07. 28.)

Hegyvi Iván: Labdarúgás: Benn a futball, kinn a szegény (Népszabadság, 2001. 07. 30.)

(sz. n.): Döntenie kell az ügyészségnek a MIÉP-alelnök ügyében (Népszava, 2001. 07. 30.)

Index/MTI: A zsidó szervezetek feljelentik a MIÉP-et (Index, 2001. 07. 30.)

Kun Péter: Hat zsidó szervezet feljelentést tett az ügyészségen (Népszava, 2001. 07. 31.)

Ügyészségi nyomozók vizsgálják Bognár kijelentését (Népszabadság, 2001. 08. 01.)

Magyar–Izraeli Baráti Társaságok Országos Szövetségének közleménye

(MTI–OS, 2001. 08. 01.)

SZDSZ: Fradi-ügy: az SZDSZ a miniszterelnököt bírálja (MTI, 2001. 08. 01.)

Hollós János: Beszélgetés a Reggeli Krónikában (Miniszterelnöki Hivatal, 2001. 08. 01.)

Szenvedei: Egyesítik a MIÉP elleni feljelentéseket (Magyar Nemzet, 2001. 08. 01.)

Az MTK és a Fradi egyaránt nemzeti kincs (Népszabadság, 2001. 08. 02.)

Az ügyészségi nyomozóhivatal feljelentés-kiegészítést rendelt el a MIÉP-alelnök kijelentéseivel kapcsolatban (MTI, 2001. 08. 02.)

Index/MTI: A Die Presse a Fradiról és a miniszterelnökről: Amikor Orbánnak elakadt a szava

(Index, 2001. 08. 02.)

Dési János: Hallgatni Fradi (Népszava, 2001. 08. 02.)

Hadas Miklós: Örökrangadó (Magyar Narancs, 2001. 08. 02.)

Heti zsidó (Magyar Narancs, 2001. 08. 02.)

-hering- : A Fradi megvásárlásáról (Magyar Fórum, 2001. 08. 02.)

Dávid Ibolya a sportrendezvényeken előfordult rendbontásokról (MTI, 2001. 08. 03.)

L.K.: Dávid Ibolya szigort ígér a lelátói rendbontók ügyében (Népszabadság, 2001. 08. 03.)

(sz. n.): Raoul Wallenbergre emlékeztek Budapesten (MTI, 2001. 08. 03.)

Bencsik András: Botrányszezon (Magyar Demokrata, 2001. 08. 03.)

Megyesi Gusztáv: Sieg Heil! (Élet és Irodalom, 2001. 08. 03.)

Nagy N. Péter: Egy mondat (Népszabadság, 2001. 08. 03.)

(sz. n.): Örökrangadó (Népszabadság, 2001. 08. 04.)

Csontos János: Nyár esti magyar klezmer (Magyar Nemzet, 2001. 08. 04.)

Kunstar Csaba: Dávid Ibolya büntetné a lelátókról uszítókat is

(Magyar Hírlap, 2001. 08. 04.)

Orosz István: A szellem és a palack (Magyar Hírlap, 2001. 08. 04.)

György Péter: A fordulat (Népszabadság, 2001. 08. 04.)

(sz. n.): A miniszterelnök nem határolódik el (Népszabadság, 2001. 08. 06.)

Kósáné Kovács Magda: A gyűlöletbeszédéről – újra (Népszava, 2001. 08. 06.)

Szántó András: Pénz és mocsok (Népszabadság, 2001. 08. 07.)

Eörsi István: A miniszter asszony viccelődik (Népszabadság, 2001. 08. 07.)

Kun Péter: Bognár László aligha vádolható bűncselekmény elkövetésével

(Népszava, 2001. 08. 07.)

Kéri László: Friditől Fradiig (Népszava, 2001. 08. 08.)

Galsai Dániel: Tévéfotel (Magyar Fórum, 2001. 08. 09.)

Szöcs Zoltán: Zsidózakata (Magyar Fórum, 2001. 08. 09.)

(sz. n.): Feljelentések a MIÉP ellen (HVG, 2001. 08. 11.)

- Dávid Ibolya: Fröccsen a sár (Magyar Hírlap, 2001. 08. 11.)
- Bokor Pál: Szabadságot Bognár Lászlónak! (Magyar Hírlap, 2001. 08. 11.)
- Rípp Zoltán: Csurka foglyai (Népszava, 2001. 08. 11.)
- T. B.: Polgári per antiszemita jelenségek miatt (Népszabadság, 2001. 08. 11.)
- Csurka István: Magyar szemmel (Magyar Fórum, 2001. 08. 16.)
- Gazdag István: A Fradi, a retkek és Shylock (Magyar Fórum, 2001. 08. 16.)
- Varga Imre: Gyűlölettől elvakítva (Magyar Fórum, 2001. 08. 16.)
- Halmai Gábor: Az ügyészség esete a MIÉP-pel (Élet és Irodalom, 2001. 08. 17.)
(sz. n.): Megtagadta a nyomozást az ügyészség a MIÉP-es kijelentések ügyében
(MTI, 2001. 08. 17.)
- Központi Ügyészségi Nyomozó Hivatal: Határozat a nyomozás megtagadásáról
(Magyar Köztársaság Ügyészségének honlapja, 2001. 08. 17.)
(sz. n.): Az ügyészség szerint a MIÉP nem sértett törvényt (Népszabadság, 2001. 08. 18.)
(sz. n.): A MIÉP közleménye (MTI-OS, 2001. 08. 18.)
- Vajna Tamás: A száztizenhat éves UTE-sztori (HVG, 2001. 08. 18.)
(sz. n.): A Magyar–Izraeli Baráti Társaságok Országos Szövetsége javaslata (MTI, 2001. 08. 19.)
(sz. n.): Megkésett korrekció (Magyar Hírlap, 2001. 08. 21.)
- Patay Gábor: Legkésőbb ősszel tovább folytatódhat a Bognár-ügy (Népszava, 2001. 08. 21.)
(sz. n.): Az izraeli külügyminiszter Orbán Viktornál (MTI, 2001. 08. 21.)
- Nagy N. Péter: Ferencváros, Angyal utca (Népszabadság, 2001. 08. 22.)
- Gyurisiné Braunsteiner Márta: A VII. kerületi alpolgármester közleménye
(MTI-OS, 2001. 08. 23.)
- MTI: Orbán Viktor: „Légből kapott, üres vádaskodás” (Népszabadság, 2001. 08. 29.)
- Nagy N. Péter: Köd miatt – folytatódik (Népszabadság, 2001. 08. 30.)
- Ludwig Emil: Lajtán innen, időn túl (Magyar Nemzet, 2001. 09. 03.)
- Eörsi Máttyás: Heraus mit uns! (Magyar Hírlap, 2001. 09. 03.)
- MIÉP-alelnök kijelentései – az Legfőbb Ügyészség elutasította a feljelentők panaszát –
a Mazsihisz véleménye (MTI, 2001. 09. 03.)
- A Legfőbb Ügyészség nyomozás felügyeleti főosztályának panaszelterjesztő határozata
(Magyar Köztársaság ügyészségének honlapja, 2001. 09. 03.)
- Seszták Ágnes: Az ügybuzgó polgármester (Magyar Demokrata, 2001. 09. 05.)
- Karácsony Ágnes: Ön sem ért a focihoz? (168 óra, 2001. 09. 06.)
- hun-: A gázmaszk és a Mazsihisz (Magyar Fórum, 2001. 09. 06.)
- Eörsi István: A söpredék buzgósgága (Népszabadság, 2001. 09. 08.)
- Lovas István: Az antiszemitázók alkonya Durban után (Magyar Nemzet, 2001. 09. 08.)
- Mészáros Tamás: Egy válasz anatómiája (Népszava, 2001. 09. 10.)
- B' nai B' rith: újabb panasz (B' nai B' rith, 2001. 09. 11.)
- Riba István: Vita a közösség elleni izgatásról (HVG, 2001. 09. 15.)
- Spánn Gábor: Hajrá Fradi... (Magyar Hírlap, 2001. 09. 22.)
- A MIÉP aláírásgyűjtést indít a keresztény magyarság védelmében (MTI, 2001. 10. 03.)
- Sinkovics Ferenc: A MIÉP a választások után megkerülhetetlen lesz
(Magyar Demokrata, 2001. 10. 18.)
- Molnár Péter: Gyűlöletbeszéd Magyarországon (Élet és Irodalom, 2001. 10. 26.)
- MIÉP Elnökség: Mélyen alászállt aláírás (MIÉP sajtótájékoztató, 2001. 10. 31.)
- Pogonyi Lajos: A gyűlölet tízpercei (Népszabadság, 2001. 11. 12.)

Chrudinák Alajos: Izraeli apartheid és hazai védelmezői (Magyar Fórum, 2001. 09. 06.)

„Most, hogy a durbani ENSZ-értekezleten rasszizmussal vádolják Izraelt és a cionizmust, a hazai sajtóban szinte vezényszóra hamis és rágalmozó irományok látnak napvilágot a nemzetközi törvényeket és az emberi jogokat évtizedek óta durván megsértő Izrael védelmében. Ezek a filoszemita gyűlöletmegnyilvánulások elhallgatják a tényeket, a megszállás és az elnyomás tényét, mintha nem is létezne, és kifordítják az események és a valóság értelmét: terrorizmusnak nevezik a megszállt lakosság jogos ellenállását és rendfenntartásnak, jogos önvédelemnek a megszálló izraeli katonaság gyilkos erőszakát. Ezek a lobbisták állandóan kerepeltetik az antiszemita madárijesztőjüket, rágalomhadjáratot indítanak mindenki ellen, aki kétségbe meri vonni azokat a cionista dogmákat és legendákat, amelyek minden nemzetközi jog fölé helyezik Izraelt.”

Csurka István: Ég a Pentagon, romokban a globalizmus fellegvára
(www.miep.hu, 2001. 09. 12.)

Chrudinák Alajos: Faji és vallási diszkrimináció Izraelben (Magyar Fórum, 2001. 09. 13.)

R. Székely Julianna: Így hazudunk mi (Magyar Hírlap, 2001. 10. 03.)

Chrudinák Alajos: „A liberális nyájszellem agyagba döngöli a szuverén gondolkodást”
(Magyar Fórum, 2001. 10. 04.)

Csurka István: Magyar szemmel (Magyar Fórum, 2001. 10. 18.)

Chrudinák Alajos: Miért antiszemita a zsidó Saron tábornok? (Magyar Fórum, 2001. 11. 22.)

Chrudinák Alajos: Arafat a cionista őshéja célkeresztjében (Magyar Fórum, 2001. 12. 13.)

Chrudinák Alajos: Jacques Chirac: Bush álljon elő bizonyítékokkal
(Magyar Fórum, 2001. 12. 20.)

Dzindisz Magdaléna: Kirekesztés egy kerületi lapban (Magyar Hírlap, 2001. 09. 07.)

„Elejétől a végéig igazi fasiszta szöveg – minősítette Fodor Gábor szabaddemokrata ügyvivő azt a cikket, melyet ifjabb Hegedüs Lóránt, a MIÉP alelnöke írt a párt XVI. kerületi lapjának. Hegedüs nem kívánta kommentálni az általa leírtakat. Keresztyén magyar állam címmel jelent meg a MIÉP XVI. kerületi szervezetének címlapján Hegedüs Lórántnak, a párt alelnökének egész oldalas értekezése az ezeréves államiságról, történelemről és elsősorban a zsidókról.” ... „Hegedüs Lóránt a tatár, török pusztításról, a Habsburg uralomról ír; majd ezt a következtetést vonja le: »de még ezt is kivédte volna a keresztyén magyar állam, ha nem jön a kiegyezéssel önfeladás következtében a galíciai jömtmentek hada, kik megtestesült óemberként rágják és rágják szét a romjaiban, a hősök csontjain mégis, csak azért is, mindig, újra meg újra feltámadásra képes hont.

Hát halld meg magyar az ezredik keresztyén állami év ezer év ősi jussán és jogfolytonosságán alapuló, egyetlen életre vezető üzenetét: REKESZD KI ŐKET! MERT HA TE NEM TESZED MEG, ŐK TESZIK MEG VELED!«

- B'nai B'rith: Újabb panasz (B'nai B'rith, 2001. 09. 11.)
ifj. Hegedűs Lóránt: „Rekeszd ki őket!” (HVG, 2001. 09. 15.)
Riba István: Vita a közösség elleni izgatásról (HVG, 2001. 09. 15.)
T. B.: Feljelentették ifjabb Hegedűs Lórántot (Népszabadság, 2001. 09. 17.)
T. B.: Nyomozás a MIÉP-alelnök cikke kapcsán (Népszabadság, 2001. 09. 19.)
(sz. n.): Nyomozás a MIÉP-alelnök írása kapcsán – közösség elleni izgatás?
(Magyar Hírlap, 2001. 09. 19.)
Pál Gábor: Csurka István bírálja a kormányt (Magyar Nemzet, 2001. 09. 20.)
(sz. n.): A református egyház igeellenesnek ítélte ifj. Hegedűs Lóránt írását (MTI, 2001. 09. 20.)
Jezsó Ákos: Feszültségek a reformátusoknál (Magyar Nemzet, 2001. 09. 21.)
Dobozi Pálma: Akár egyházi fegyelmi eljárás is indulhat ifjabb Hegedűssel szemben
(Magyar Hírlap, 2001. 09. 22.)
A szerk.: Kérjek engedélyt zsidózni? (Magyar Narancs, 2001. 09. 27.)
Sándor Zsuzsanna: A politika papjai (168 óra, 2001. 09. 27.)
(sz. n.): A MIÉP aláírásgyűjtést indít a keresztyén magyarság védelmében (MTI, 2001. 10. 03.)
Bruck András: Nézettség és erkölcs (Magyar Hírlap, 2001. 10. 04.)
Csurka István: Magyar szemmel (Magyar Fórum, 2001. 10. 04.)
(sz. n.): Házkutatás volt az Ébresztő szerkesztőségében (Népszabadság, 2001. 10. 06.)
Index/MTI: Gyanúsítás Hegedűs Lóránt uszító cikke ügyében (Index, 2001. 10. 08.)
Bánfai Tamara: Eljárás indul Csurka ellen is? (Népszabadság, 2001. 10. 10.)
Szöcs Zoltán: Elegem van! (Magyar Fórum, 2001. 10. 11.)
(sz. n.): Ügyészségen a kirekesztők ügyei (Népszava, 2001. 10. 12.)
Locsmándi Andrea: Feljelentés az ifj. Hegedűst védő Csurka-cikk miatt
(Magyar Hírlap, 2001. 10. 13.)
Lakos Nóra: Szankcionált Pannon Rádió (Népszava, 2001. 10. 15.)
B. K.: Hegedűs Lóránt vétke (Magyar Demokrata, 2001. 10. 18.)
Sinkovics Ferenc: A MIÉP a választások után megkerülhetetlen lesz
(Magyar Demokrata, 2001. 10. 18.)
Csurka István: Magyar szemmel (Magyar Fórum, 2001. 10. 18.)
Görgey Géza: A perec, ha kerek (Népszabadság, 2001. 10. 22.)
(sz. n.): Egymillió RTT-bírság a Pannon Rádiónak (Index, 2001. 10. 26.)
Molnár Péter: Gyűlöletbeszéd Magyarországon (Élet és Irodalom, 2001. 10. 26.)
Tábori Gabriella: Pannon Rádió: pénzbüntetés az RTT-től (Magyar Nemzet, 2001. 10. 27.)
Czene Gábor: Zsinati javaslat ifjabb Hegedűs ellen (Népszabadság, 2001. 10. 27.)
Czene Gábor: Hívő értelmiségiek a rasszizmus ellen (Népszabadság, 2001. 10. 29.)
Értelmiségiek egy csoportjának levele egyházi vezetőkhez: Közös lelkiismeretvizsgálatra van szükség (Népszabadság, 2001. 10. 30.)
Ugró Miklós: Hívő értelmiség levelét megírta (Magyar Nemzet, 2001. 10. 31.)
MIÉP Elnökség: Mélyen alászállt aláírás (MIÉP sajtótájékoztató, 2001. 10. 31.)
Csurka István: Magyar szemmel (Magyar Fórum, 2001. 11. 01.)
Papp László Tamás: A szabadság ellenségeinek szabadsága (Népszabadság, 2001. 11. 07.)

- Sághy Erna: Pártegyház (168 óra, 2001. 11. 08.)
- Varga: Erőt adó igazság (Magyar Fórum, 2001. 11. 08.)
- H. J.: Válságban a szürkeállomány (Magyar Fórum, 2001. 11. 08.)
- Szöcs Zoltán: A transzvesztitáról és az aláírókról (Magyar Fórum, 2001. 11. 08.)
- V. Bálint Éva: A magyar közélet türehtelen szennyese (Magyar Hírlap, 2001. 11. 09.)
- Czene Gábor: Kampányelemmé vált az antiszemitizmus (Népszabadság, 2001. 11. 10.)
- Pogonyi Lajos: A gyűlölet tízpercei (Népszabadság, 2001. 11. 12.)
- Cz. G.: Nincs válasz a hívő értelmiségiek nyílt levelére (Népszabadság, 2001. 11. 15.)
- Gidő Média Kft.: Támogatást kér a Pannon Rádió (Magyar Fórum, 2001. 11. 15.)
- (sz. n.): Egy forintra perlik ifjabb Hegedűst (Népszabadság, 2001. 11. 21.)
- Sághy Erna: Református ősz (168 óra, 2001. 11. 22.)
- (sz. n.): Igeellenesnek ítélte ifj. Hegedűs Lóránt cikkét a református egyház zsinatának ülése (MTI, 2001. 11. 28.)
- (sz. n.): Protestáns válasz a hívő értelmiségieknek (Népszabadság, 2001. 11. 28.)
- Sághy Erna: áldás, békesség (168 óra, 2001. 11. 29.)
- Nyusztay Máté: Antiszemitizmus: a tendencia az ijesztő (Népszava, 2001. 11. 29.)
- Nagy N. Péter: A zsinat üzenete (Népszabadság, 2001. 11. 30.)
- Hegedűs Lóránt: Absurda absurdorum absurdissima Debreceniensa absurda (Havi Magyar Fórum, 2001. 12.)
- Terebesi Éva: A Hegedűs család és a zsinat (Vasárnapi újság, 2001. 12. 02.)
- (sz. n.): Felfüggesztették a kritikus református lelkészt (Index, 2001. 12. 04.)
- (sz. n.): Felfüggesztett református lelkész (Népszabadság, 2001. 12. 04.)
- (sz. n.): Az ügyészség ifj. Hegedűs Lóránt mentelmi jogának felfüggesztését kezdeményezte (MTI, 2001. 12. 04.)
- Görgey Géza: Gyóntató papok (Népszabadság, 2001. 12. 04.)
- (sz. n.): Kiadja-e Hegedűst a parlament? (Népszabadság, 2001. 12. 05.)
- Csurka István: Nyilatkozat (Magyar Fórum, 2001. 12. 06.)
- Bertók László Attila: Tisztán állok Isten előtt (Magyar Demokrata, 2001. 12. 13.)
- MTI: Ifj. Hegedűs Lóránt megismételte vádjait (Népszabadság, 2001. 12. 15.)
- Nagy Szilvia: Botrányos ülésnaplall búcsúzott a T. Ház (Magyar Hírlap, 2001. 12. 19.)
- Éliás Ádám: Egy galíciai jöttment vallomása (Magyar Demokrata, 2001. 12. 20.)
- Bencsik András: Válasz Éliás Ádámnak (Magyar Demokrata, 2001. 12. 20.)
- Szöcs Zoltán: Hegedűs kontra kirekesztők (Magyar Fórum, 2001. 12. 20.)
- ifj. Hegedűs Lóránt: Önként vállalt kiadatás (Magyar Fórum, 2001. 12. 27.)
- Döbrentei Kornél jegyzete (Vasárnapi újság, 2001. 12. 30.)

Csurka István: Ég a Pentagon, romokban a globalizmus fellegvára
(www.miep.hu, 2001. 09. 12.)

„Számos írásom és parlamentben elmondott beszédem bizonyítja, hogy engem nem ért váratlanul, ennek be kellett következnie. A világ elnyomott népei nem tűrhették válaszcsepapás nélkül a globalizmus által rájuk rótt megalázásokat, a kiszákmányolást és a Palesztinában folyó tervszerű népirtást. Az a szervezethez

azonban, amely a több helyen egyszerre végrehajtott robbantásokban megnyilvánul, világossá teszi, hogy a támadás mögött igen nagy erő áll. Immár nemcsak Palesztináról és Izraelről van szó, hanem az amerikai rakétavédelmi tervről, amelyik ennek az országnak különleges és egyedi védeltséget biztosítana.”

Lovas István: Egy terrorista levele Amerikához (Vasárnapi újság, 2001. 09. 16.)

Csurka István: Magyar szemmel (Magyar Fórum, 2001. 09. 20.)

Losonczy Péter: Füst az égen (Népszava, 2001. 09. 29.)

Lovas István: Más hangok (Vasárnapi újság, 2001. 09. 30.)

Chrudinák Alajos: „A liberális nyájszellem agyagba döngöli a szuverén gondolkodást”
(Magyar Fórum, 2001. 10. 04.)

Sinkovics Ferenc: A MIÉP a választások után megkerülhetetlen lesz
(Magyar Demokrata, 2001. 10. 18.)

Szöcs Zoltán: Megérett a folytatás (Magyar Fórum, 2001. 09. 13.)

„Különösen nagy jelentőséget látok abban, hogy Csurka István – aki nem kifejezetten arról híres, hogy önmagát ismételné írásaiban – most közzétett nagy tanulmányának a Néhány gondolat plazákról, szálláscsinálókrol, Magyarország megszállásáról alcímet adta – utalva ezzel az elhíresült 1992-es Néhány gondolatra. Ebben az esetben a címazonosság nem önisméltés, hanem jelzése annak, hogy amit a frissen megírt elemzés, a Tízből tíz tartalmaz, az egyenes folytatása – mert egyenes következménye! – mindannak, amit a kilenc évvel korábbi tanulmány a magyar viszonyokról leírt.” „Az Izraelből Magyarországra irányuló tőkebefektetés útját, módját, célját kívánom végigkísérni, különös tekintettel az »ingatlanfejlesztésekre« – írja Csurka a Tízből tíz bevezető mondataiban. – Annál is inkább indokolt foglalkozni ezzel, mert az 5 és fél milliós lakosságú törpeállam több, mint 900 millió dollár befektetést – szinte kizárólag ingatlan-befektetést! – hajtott végre hazánkban az elmúlt öt évben.”

Csurka István: Tízből tíz (2001. 09.) Részletekben megjelent:

I. rész (Magyar Fórum, 2001. 06. 28.)

II. rész (Magyar Fórum, 2001. 07. 05.)

III. rész (Magyar Fórum, 2001. 07. 12.)

IV. rész (Magyar Fórum, 2001. 07. 19.)

V. rész (Magyar Fórum, 2001. 07. 26.)

VI. rész (Magyar Fórum, 2001. 08. 02.)

Yehuda Lahav: Izrael: ki- és bevándorlók (Népszabadság, 2001. 09. 06.)

Szöcs Zoltán: Megérett a folytatás (Magyar Fórum, 2001. 09. 13.)

(sz. n.): Antiszemita közbeszéd Magyarországon 2000-ben – könyvbemutató (MTI, 2001. 09. 26.)

„Antiszemita közbeszéd Magyarországon 2000-ben címmel jelentetett meg esszékötetet a B'nai B'rith Első Budapesti Közösség; a magyar–angol nyelvű kiadvány a magyarországi sajtóban megjelent, illetve nyilvános fórumokon elhangzott antiszemita megnyilvánulásokat dokumentálja és elemzi – hangzott el a kötet szerdai, budapesti bemutóján. Vince Mátyás újságíró, a könyv egyik szerkesztője elmondta: a kötet nem vitairat, inkább jelentés; az antiszemita közbeszéd magyarországi jelenlétének prezentálására kiválasztott idézetek az egyesület által létrehozott Zsidó Dokumentációs Központ (ZsiDoK) adatbázisában összegyűjtött szövegekből valók.”

Sztankay Ádám: Rossz mondatok (168 óra, 2001. 09. 27.)

Dési János: Jobb híján (Népszava, 2001. 09. 28.)

Szöcs Zoltán: Elegem van! (Magyar Fórum, 2001. 10. 11.)

(sz. n.): Gyűlöletbeszéd (Magyar Hírlap, 2001. 10. 12.)

Hering József: Számonkérendő szavak és tettek (Magyar Fórum, 2001. 10. 18.)

Farkas Zoltán: „A megkülönböztetés veszélyes, mert haragot vált ki” (HVG, 2001. 10. 27.)

Gerő András: 2001. november eleje (Magyar Hírlap, 2001. 11. 10.)

Szerető Szabolcs: Az egyetlen gond (Magyar Nemzet, 2001. 11. 21.)

Hering József: Cionista dzsihad az al-Dzsázírá ellen (Magyar Fórum, 2001. 11. 22.)

Kovács Zoltán: Három nyilatkozat (Élet és Irodalom, 2001. 11. 26.)

Hering József: Saron a Harmadik Birodalom vezére? (Magyar Fórum, 2001. 12. 13.)

(sz. n.): Magyar ATV: Sajtóklub pénteken (Magyar Nemzet Online, 2001. 12. 14.)

Sajtószabadság Központ: Az érthető frekvencia; A Pannon Rádió műsorai (Élet és Irodalom, 2001. 09. 27.)

„Az utóbbi időben korábban tabunak számító témák, kifejezések és nézetek jelentek meg a magyarországi közbeszédben. Különösen a régebben a sajtóban és a médiában csak kódoltan jelentkező antiszemita beszéd vált egyre nyiltabbá. A Sajtószabadság Központ (www.sajtoszabadsag.hu) munkatársai azt vizsgálták: a közelmúltban indult Pannon Rádió műsoraiiban hogyan jelennek meg antiszemita és más kirekesztő tartalmak.”

H. Z.: A médiahatóság vizsgálja a Pannon Rádiót (Népszabadság, 2001. 09. 29.)

Locsmándi Andrea: Médiacsatározás a közszolgálatiáságról (Magyar Hírlap, 2001. 10. 04.)

Lakos Nóra: Szankcionált Pannon Rádió (Népszava, 2001. 10. 15.)

(sz. n.): Egymillió ORTT-bírság a Pannon Rádióknak (Index, 2001. 10. 26.)

Molnár Péter: Gyűlöletbeszéd Magyarországon (Élet és Irodalom, 2001. 10. 26.)

Tábori Gabriella: Pannon Rádió: pénzbüntetés az ORTT-től (Magyar Nemzet, 2001. 10. 27.)

Csurka István: Magyar szemmel (Magyar Fórum, 2001. 11. 01.)
 Bak Mihály: újabb bírságot kaphat a Pannon Rádió (Magyar Hírlap, 2001. 11. 15.)
 Gidó Média Kft.: Támogatást kér a Pannon Rádió (Magyar Fórum, 2001. 11. 15.)
 (sz. n.): Törvénytörtő tulajdonviszonyok a Pannon Rádiónál (Index, 2001. 11. 23.)

(sz. n.): Nyílt antiszemitizmusra panaszkodik az amerikai nagykövet (Index, 2001. 11. 20.)

„Aggodalmat kelt az a nyíltan antiszemita és idegenellenes érzület, amelyről Magyarországon hallok, különösen a politikai elit bizonyos köreiből – fejtette ki a Magyar Tudományos Akadémián tartott beszédében a nagykövet asszony. Mi, az Egyesült államokban úgy gondoljuk, hogy még a legelítélendőbb politikai beszédet sem szabad cenzúrázni. De az a tény, hogy egyes gondolatokat nem szabad cenzúrázni, még nem teszi őket elfogadhatóvá illetudó társaságban, és minden politikai párt vezetőjének kötelessége néven nevezni és világosan elutasítani a gyűlöletbeszédet. Ebben nem lehet helye habozásnak, ez túlságosan fontos Magyarország nemzetközi imázsa számára és a magyar demokrácia szempontjából.”

(sz. n.): A kellemetlen élmény (Magyar Hírlap, 2001. 11. 20.)
 Szász István: Jó hírünk meg a folklór (Népszava, 2001. 11. 20.)
 Szerető Szabolcs: Az egyetlen gond (Magyar Nemzet, 2001. 11. 21.)
 (sz. n.): Van-e politikai antiszemitizmus? (Népszabadság, 2001. 11. 21.)
 Zord Gábor László: A gyűlöletbeszéd csak ront a helyzeten (Magyar Nemzet, 2001. 11. 22.)
 Mészáros Tamás: Letagadni a letagadhatatlant (Népszava, 2001. 11. 24.)
 Kovács Zoltán: Három nyilatkozat (Élet és Irodalom, 2001. 11. 26.)
 Nyusztay Máté: Antiszemitizmus: a tendencia az ijesztő (Népszava, 2001. 11. 29.)
 Seszták Ágnes: Az egyedülállóan rasszista Magyarország (Magyar Demokrata, 2001. 11. 29.)
 Kondor Katalin: Kivel beszélnek? (Népszabadság, 2001. 12. 11.)
 Székely Kecskés János: Európa legnagyobb hamukája (Magyar Demokrata, 2001. 12. 13.)
 H. J.: Martonyi János lehetőségei (Magyar Fórum, 2001. 12. 13.)
 Csurka István: A középjobb mint önfeladás (Magyar Fórum, 2001. 12. 13.)
 (sz. n.): Magyar ATV: Sajtóklub pénteken (Magyar Nemzet Online, 2001. 12. 14.)
 Lovas István: Csomó a kákán (Vasárnapi újság, 2001. 12. 16.)
 Bencsik András: Válasz Éliás Ádámnak (Magyar Demokrata, 2001. 12. 20.)
 Szöcs Zoltán: Hegedüs kontra kirekesztők (Magyar Fórum, 2001. 12. 20.)
 (sz. n.): Péntek esti sajtóklub (Magyar Nemzet Online, 2001. 12. 21.)
 (sz. n.): Mennyből a Nancy... (Magyar Fórum, 2001. 12. 27.)
 Döbrentei Kornél jegyzete (Vasárnapi újság, 2001. 12. 30.)

ORTT-HATÁROZAT
JOGSÉRTŐ A PANNON RÁDIÓ

*Az Országos Rádió és Televízió Testület 1470/2001.
(X. 26.) sz. határozata*

Az Országos Rádió és Televízió Testület a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban Rttv.) 112. §-ban biztosított jogkörében a Gidó Média Kft.–Pannon Rádió (1181 Budapest, Havanna u. 78.) műsorszolgáltatóval szemben meghozta az alábbi határozatot:

A Testület megállapítja, hogy a műsorszolgáltató 2001. szeptember 4-én megsértette az Rttv. 3. § (2) és (3) bekezdéseiben foglaltakat. Ezért a Testület az Rttv. 112. § (1) *a)* pontja, valamint a vele kötött műsorszolgáltatási szerződés és az Rttv. 112. § (1) *d)* pontja alapján felhívja a műsorszolgáltatót a sérelmezett magatartás megszüntetésére, valamint kötelezi a műsorszolgáltatót 1 000 000 Ft, azaz egymillió forint kötbér megfizetésére.

A bírságot a határozat kézhezvételét követő 8 napon belül kell megfizetni az ORTT Műsorszolgáltatási Alap MNB 10032000-00280226-00000000 számú számlájára.

E határozat ellen közigazgatási úton fellebbezésnek helye nincs, felülvizsgálatát a kézhezvételétől számított 30 napon belül bíróságtól lehet kérni.

Indokolás

A Testület vizsgálta az Rttv. rendelkezéseinek megtartását, és a következőket tapasztalta:

A Rádió a 2001. szeptember 4-én sugárzott „Zsinórmérték, vallási lélekéberesztő” műsorszámában a következő hangzott el ifj. Hegedüs Lóránt református lelkipásztor előadásában:

„Ahol megjelenik Isten világot lebíró és éltető Lelkének világossága, ott elvisszeshetetlenül hisztérikus, majd hidegvérűen kiszámított és alantasan alpári lesz a negatív lélek, az ördög. Így jelent meg a pusztító hisztérikus indulat képviselőjében tatár, török és nem utolsó sorban orosz: rombolni az ázsiai tér és időfeletti lelki alkat krisztusi tér és idő szerint megélt csodáit. S így jelent meg a hidegvérű alantás indulat képviselőjében fél évezreden át a Habsburg, Európa, mi

több, a világ összességében legtehetségtelenebb és korlátozottabb uralkodó családja. De még ezt is kivédte volna a keresztény magyar állam, ha nem jön a ki-egyeződés önfeladás következtében a galíciai jött-mentek hada, kik megtestesült óemberként rágták és rágják szét a romjaiban, a hősök csontjain mégis, csak azért is, mindig, újra meg újra feltámadásra képes hont. Ha már az ószövetségi Sionuk elveszett bűneik, Isten elleni lázadásai miatt, hát vesszen az újszövetségi életrend legígéretesebb magaslata: a magyar Sion is. Szintén Ady írja a magyar Sionról: »Ennyi zavar, vágy, indulat, zsidó nem tombolt soha semmiféle népben...« Miután pedig nem lehet minden palesztint kifüstölteni náciakat is megszegyenítő fasiszta módszerekkel a Jordán partja mellől, hát jönnek megint a Duna partjára, hol internacionalistán, hol nemzetieskedve, hol kozmopolitán még egyet rúgni a magyarba, hiszen kedvet kaptak hozzá. Ők hisztérikusak a megszólítástól is: keresztény magyar állam. Azt mondják: kirekesztő. Minden augusztus 20-án megszólal a hamis tétel magyar kisémmiző rikácsolásukban: Szent István befogadó magyar állama. Németh László minderről azt mondja, hogy szeretnének mi ma olyan tiszta helyzetet, mint Szent István többnyelvű államában volt, ahol a hazafiság leple alatt a többségbe nem hazudhatta át magát a kisebbségi. Hát halld meg magyar az ezredik keresztény magyar állami év ezer év ősi jussán és jogfolytonosságán alapuló, egyetlen életre vezető üzenetét: Rekeszd ki őket! Mert ha te nem teszed meg, ők teszik meg veled! Erre figyelmeztet minket ezer év kínja, megrabolt és ezerszer is kifosztott hazánk ama »magasban« mégis meglévő öröksége és nem utolsósorban Ramallah kődobáló fiai.”

A Testület véleménye szerint a fenti műsorszám szélsőséges ideológiát közvetít, ifj. Hegedűs Lóránt a magyarországi zsidóságra közvetlenül célzó és gyűlöletkeltésre alkalmas kifejezésekkel élt. („galíciai jött-mentek hada”, „hát jöttek megint a Duna partjára, hol internacionalistán, hol nemzetieskedve, hol kozmopolitán még egyet rúgni a magyarba”). Ugyanakkor a keresztény magyar államiség elméletét is más népekre, etnikumokra nézve nyíltan kirekesztő, diszkriminatív gondolatokkal árnyalta. („Szent István többnyelvű államában volt, ahol a hazafiság leple alatt a többségbe nem hazudhatta át magát a kisebbségi”, „rekeszd ki őket! Ha te nem teszed meg, ők teszik meg veled!”) Ezen gondolatokat a műsorszám kommunikátora Petőfi Sándor, Németh László és Ady Endre műveiből kiragadott és így más értelmet nyert idézetekkel igazolta.

A véleménynyilvánítás szabadsága alkotmányos alapjog, azonban ennek – ugyanúgy, mint más szabadságjogoknak is – határai sokszor összemosódnak, ezért e jogokat törvényileg korlátozni kell bizonyos mértékben. Klasszikus tétel, hogy egy szabadságjog addig terjed, ameddig egy más természetű szabadságjo-

got nem sért meg. E követelmény szerepel az Rttv. 3. § (1) bekezdésében szereplő általános alapelvben, amely a felelősségteljes műsorszolgáltatást jelenti, vagyis a vélemények műsorszolgáltatás útján szabadon áramoltathatók ugyan, azonban tartalmukért a műsorszolgáltatók felelősséggel tartoznak, azaz a sugárzott műsorszámok alkotmányos alapjogokat, emberi jogokat nem sérthetnek:

„A Magyar Köztársaságban a műsorszolgáltatás – e törvény keretei között – szabadon gyakorolható, az információk és a vélemények műsorszolgáltatás útján szabadon továbbíthatók, a nyilvános vételre szánt magyarországi és külföldi műsorok szabadon vehetők. A műsorszolgáltató – a törvény keretei között – önállóan határozza meg a műsorszolgáltatás tartalmát, és azért felelősséggel tartozik.”

Mindezek alapján a „*Zsinórmérték, vallási lélekébresztő*” műsorszámában elhangzott szövegrészlet műsorba adásával a Rádió megsértette a véleménynyilvánítás szabadságát korlátozó, azonban annak határát kijelölő és a diszkrimináció tilalmát garantáló Rttv. 3. § (2) és (3) bekezdéseit, amelyek szerint:

„A műsorszolgáltató köteles tiszteletben tartani a Magyar Köztársaság alkotmányos rendjét, tevékenysége nem sértheti az emberi jogokat, és nem lehet alkalmas a személyek, nemek, népek, nemzetek, a nemzeti, etnikai, nyelvi és más kisebbségek, továbbá valamely egyház vagy vallási csoport elleni gyűlölet keltesére.

A műsorszolgáltatás nem irányulhat semmilyen kisebbség, sem bármely többség nyílt vagy burkolt megsértésére, kirekesztésére, annak faji szempontokon alapuló bemutatására, elítélésére.”

A Testület ugyan először szankcionálta a műsorszolgáltatót, azonban a jelenlegi törvénysértés súlyos volta miatt a Testület az Rttv. 112. § (1) a) pontja alapján felhívja a műsorszolgáltatót a sérelmezett magatartás megszüntetésére, valamint a műsorszolgáltatási szerződésben megállapított kötbér megfizetésére kötelezte a Rádiót az Rttv. 112.§ (1) d) pontja értelmében.

A Gido Média Kft.-vel kötött műsorszolgáltatási szerződés 3.1. pontja szerint: „A Műsorszolgáltató kötelezettséget vállal arra, hogy a jogosultsága teljes időtartama alatt a Törvény hatályos rendelkezéseit mindvégig megtartja.”

A szerződés 3.7. pontja arról rendelkezik, hogy a „Műsorszolgáltató a műsorszolgáltatás tartalmát a Törvény és a Szerződés keretei között és feltételei szerint önállóan határozza meg azzal, hogy azért a Törvény és a jelen Szerződés szerint felelősséggel tartozik.”

A szerződés 6.2. pontja szerint: „A Műsorszolgáltató kötelezettséget vállal arra, hogy ha a Szerződést olyan okból, amelyért felelős, nem teljesíti vagy nem szerződésszerűen teljesíti, a Testületnek kötbért fizet.”

A szerződés 6.2.2. pontja meghatározza, hogy a kötbér alapja a kötbérvételezés keletkezésének évében érvényes éves műsorszolgáltatási díj, amely 2001. évre vonatkozóan 11 529 000 Ft., azaz tizenegymillió ötszázhuszonkilencezer forint.

A szerződés 6.2.3. pontja szerint a szerződés nem teljesítése vagy nem szerződésszerű teljesítése esetén fizetendő kötbér mértéke az első alkalommal nem haladhatja meg a kötbér alapjának húsz százalékát, amely jelen esetben 2 305 800 Ft.

Mivel a Testület első alkalommal szabott ki büntetést a műsorszolgáltatóval szemben, ezért mérlegelési jogkörét gyakorolva 1 000 000 Ft, azaz egymillió forint összegben állapította meg a műsorszolgáltató által fizetendő kötbér mértékét.

Az Rttv. 136. § (2) bekezdése alapján a határozat ellen közigazgatási úton fellebbezésnek helye nincs. A határozat bírósági felülvizsgálatát az Rttv. 136. § (3) biztosítja.

Budapest, 2001. október 26.

Az Országos Rádió és Televízió Testület nevében
Dr. Körmendy-Ékes Judit elnök

A MIÉP KÖZLEMÉNYE

FRADI-FOTEX – NEMZETELLENES TRANZAKCIÓ

A Fradi megvásárlása a Fotex által csak mellékesen sportügy. Sokkal inkább beleturkálás egy, az egész huszadik századon áthúzódó társadalomszerkezeti jelenségbe, ami a Fradi mögött örökké, minden csapás, kifosztás, félreállítás után is újratermelődött. A Fradi, különösen a futballcsapat nemzeti jelkép volt. A Fradi nem csak a főváros egyik kerületének csapata volt, lett az idők során, hanem a kisemberek a hazafiúi érzéseiket, szociális nyomorúságaikat egy nemzeti csakazértisben, a csapat mögött felsorakozva élték meg. Azzal, hogy a sportbelileg ezzel egyenértékű, sőt sokszor ezt megelőző, de mindenkor a tehetős pesti zsidó polgársághoz kapcsolt MTK-t most ugyanez a cég, a Békesi László által, tehát az úgynevezett reformkommunizmus és SZDSZ-liberalizmus által létrehozott és több szálon tulajdonolt Fotex Rt. birtokolja, a Fradi népe be van csapva. Meg van semmisítve az a nemzeti érzület, az a kisemberi vonzódás, ami a Fradit övezte országszerte. Az MTK privatizálta a Fradit.

A viharfelhők már a Torgyán–Szabadi kettős odaengedése idején elkezdtek gyülekezni a nagy múltú egyesület feje fölött, de az volt remélhető, hogy lebukásuk után kitisztul az ég. Éppen az ellenkezője következett be. Az FTC-t megszerezte az a mohó, gátlástalan üzletcsoport, amelynek semmi köze sincs a Ferencvároshoz és a magyarsághoz. Az üzleti szempontokon túlmenően a magyar társadalom érdekellentéteinek, szegény–gazdag, nagytőkés–kisember ellentéteinek az összemosása a cél: társadalomátalakítás.

Ne tudja a kisember a sokszor kétségtelenül durva és elítélhető formákban kifejezésre juttatni az ellenszenvét, elégedetlenségét, ne legyen képes drukkolásban kifejezni a hovatarozását, ne tudja ennek-annak csúfolni a másik tábor. Így aztán érdektelenné válván a dolog meg fognak ugyan szünni egyes valóban izléstelen bekiabálások, csúfolódások, de a magyar társadalom szegényebb lesz nemzeti szempontból fontos érzülettel. A lelátó pedig üres lesz, a „B” közép feloszlik.

A Fradi beolvad az MTK-ba. Beolvad egy üzleti gátlástalanságba, amely üzletnek mindenre van pénze, csak senki nem tudja honnan. Ámbátor ez sem biztos. A nyilvánosságra került szerződés szerint augusztus 1-jéig a vevő, a Fotex minden további nélkül elállhat a szerződéstől, az FTC viszont nem. Ez azt engedi feltételezni, hogy Várszegi úr bizonyos állami pénzek megérkezésére vár,

mert abból kíván fizetni, vagy azt várja, hogy a Fradi-pálya körüli értékes telkeket megkapja-e. Ügyes!

A kormány, a sportvezetés felelőssége súlyos. Egy magát nemzetinek mondó kormány nem engedhette volna meg a Ferencváros megsemmisítését. Torgyán-Szabadi volt az első műhiba, most Várszegi a végzetes.

A MIÉP elítéli ezt a sötét, nemzetellenes tranzakciót, és felhívja híveit, hogy egy zöld-fehér szalag feketével átkötésével fejezze ki gyászát a magyar Fradi tönkretétele miatt és tiltakozzon.

2001. július 25.

MIÉP-elnökség

FELJELENTÉS AZ ÜGYÉSZSÉGNEK
FRADI-FOTEX ÜGYBEN

A Magyar Köztársaság Legfőbb Ügyészenek!
1055 Budapest,
Markó u. 16.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr!

A B' nai B' rith Első Budapesti Közösség elnöksége ismeretlen tettes/ek ellen feljelentést tesz a Büntető Törvénykönyv 269. §. b) pontjába ütköző közösség elleni izgatás büntette miatt, az alábbi tényállás alapján.

I.

2001. július 25-én Bognár László országgyűlési képviselő, a Magyar Igazság és Élet Pártja (MIÉP) alelnöke sajtótájékoztaton ismertette a MIÉP elnökségének „*Fradi-Fotex – nemzetellenes tranzakció*” című közleményét, majd újságírói kérdésekre válaszolt.

A közleményben foglaltak, valamint Bognár László által elmondottak kimerítik a gyűlöletre uszítás törvényi tényállását a zsidó közösségre, mint vallási csoportra nézve. Sértik a lakosság egyes más csoportjait is.

A párt elnökségi határozatát ismertető személy nyilvánosan meghirdetett és megtartott sajtótájékoztaton beszélt, ekként az ott elhangzottak a bűncselekmény törvényi tényállásában írt nagy nyilvánosság fogalmát értelemszerűen kimerítik, sőt azt kifejezetten megcélozták.

II.

A pártelnökségi határozat, valamint az azt ismertető személy által kiegészítésként, mintegy magyarázatként elmondott szöveg, annak szöveggörnyezetbe való beágyazása, társadalmi összefüggéseire való utalásai – megítélésünk szerint – kifejezetten gyűlöletkeltők. A futballpályák lelátóin egyre inkább eluralkodó verbális, olykor tetteges, erőszakos jelenségek ismeretében a sajtótájékoztaton mondottak egyenes szándékkal elkövetett uszításnak minősülnek.

Az uszítás büntetőjogi értelemben vett tartalma az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB. sz. határozatának indokolásából világosan levezethető. A véleménynyilvánítás szabadsága ott végződik, ahol az arányosság szempont-

ját is figyelembe véve még fontosabb alkotmányos alapjog sérül. Az uszítás sérti az Alkotmány 54. §. (1) bekezdésével védett emberi méltósághoz való jogot. A tiltott gyűlöletkeltés ott kezdődik, ahol mások alkotmányos alapjogai, emberi méltósága, személyes biztonsága, szélsőséges esetben az élete, veszélybe kerülhetnek.

A gyűlöletre uszítás a köznyugalom megzavarásának, nagyszámú egyéni jog megsértésének a veszélye. Vélemény – beleértve a politikai véleményt – és a véleménynek nagy nyilvánosság előtti célzatos hangoztatása nem azonos. Gyűlöletkeltés az erőszak érzelmi előkészítése. Az uszítás törvényi tényállását az meríti ki, aki valamely csoport, szervezet, intézkedés ellen ellenséges tevékenységre biztat, ingerel, lázít.

III.

A jelen feljelentéshez csatolt dokumentumok bizonyítják a nyilvánosan elhangzottakat. A MIÉP internetes honlapjáról, www.miep.hu web-címről kinyomtatott, 2001. július 25-én kiadott pártelnökségi közlemény szövege – függetlenül attól, hogy tényyszerűen valótlan állításokat tartalmaz – önmagában kimeríti a Btk. 269. §. b) pontja törvényi tényállási elemeit. A közleményből idézzük:

„A Fradi, különösen a futballcsapat nemzeti jelkép volt. A Fradi nem csak a főváros egyik kerületének csapata volt, lett az idők során, hanem a kisemberek a hazafiúi érzéseiket, szociális nyomorúságaikat egy nemzeti csakazértisben, a csapat mögött felsorakozva élték meg. Azzal, hogy a sportbelileg ezzel egyenértékű, sőt sokszor ezt megelőző, de mindenkor a tehetős pesti zsidó polgársághoz kapcsolt MTK-t most ugyanez a cég, a Békesi László által, tehát az úgynevezett reformkommunizmus és SZDSZ-liberalizmus által létrehozott és több szálon tulajdonolt Fotex Rt. birtokolja, a Fradi népe be van csapva. Meg van semmisítve az a nemzeti érzület, az a kisemberi vonzódás, ami a Fradit övezte országszerte. Az MTK privatizálta a Fradit Az FTC-t megszerezte az a mohó, gátlástalan üzletcsoport, amelynek semmi köze sincs a Ferencvároshoz és a magyarsághoz.”

Az MTI tudósítójának az eseményről az alábbiakban szó szerint idézett mondatai alapján a pártközlemény tartalmát kiegészítve, magyarázva még a következők hangzottak el:

„A MIÉP elítéli ezt a sötét, nemzetellenes tranzakciót, és felhívja híveit, hogy egy feketével átkötött zöld-fehér szalaggal fejezzék ki gyászukat, és tiltakozzanak a Fradi tönkretétele miatt... .

Bognár László arra a kérdésre, hogy miért nemzetellenes a ferencvárosi labdarúgócsapat eladása, egy szociológusra hivatkozva kifejtette: az önmagát ma-

gyarnak érző kispolgár – rendes magyar ember – identitása áll szemben az MTK-t pártoló, üzleties szellemű, idegengyökerű nagypolgárral. – Mára az FTC szurkolótábora már túlnőtt a IX. kerület, a Ferencváros határain. Az FTC összemzeti jellegét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy egyes vidéki városokban sokszor a saját lakóhely együttese ellen is a Fradinak szurkolnak. A fradisták mindig is úgy érezték, hogy míg ők a nép egyszerű gyermekei, addig a társadalmi ranglétrán fölöttük állók a zsidó fogalomba tömöríthetők – fejtegette Bognár László egy szociológiai tanulmányra hivatkozva.” (Idézet az MTI 2001. júl. 25-én keltezett BD0110 4 130 MTI b2002 számú közleményéből.)

Az MTI közlését különféleképpen szerkesztett formában a magyarországi sajtó több helyen idézte. Az esemény közfigyelmet váltott ki, hatását nemzetközi figyelem kísérheti.

IV.

Szervezetünk megítélése szerint a MIÉP elnökségi határozata a sajtótájékoztatót kiegészített formában leplezetlenül uszít a zsidóság, mint vallási és etnikai kisebbség ellen.

A nyilvánvalóbb érthetőség kedvéért kitérőt teszünk, hogy értelmezzük, megértessük a sajtótájékoztató mondanivalójának uszító tartalmát. Rámutatunk arra, hogy a jobboldali-szélőjobboldali sajtóban újabban megsokasodott antiszemita megnyilvánulások csak ritkán szólnak konkrétan a zsidókról: a fogalmat szimbolikusan, kódoltan, burkoltan, becsomagolva használják. A zsidó gyakrabban használatos kódszavai (szinonimái) az „*idegen*”, „*idegenszívű*”, „*idegenszerű*”, „*idegen gyökerű*” stb. A rasszista beszédmódban a nyílt és burkolt elemek egyaránt jelen vannak, egymást értelmezik. Ebben az előítéletes beszédmódban az antiszemita írásokból ismert, a zsidók leírására használt becsmérő szavak ismétlődő jellemzők. A néhány állandó sémát használó új kódnyelv azonban mindenki számára egyaránt érthető, és egyformán értelmezett, akár érintettnek érzi magát a kóddal, akár nem, akár használja ezt a nyelvet, akár hallgatja vagy olvassa.

Ennek fényében a sajtótájékoztató mondanivalója, nyílt üzenete az, hogy ha a nemzeti jelképként felfogott Fradit (a szövegkörnyezetben burkoltan) a zsidósághoz kapcsolt Fotex veszi meg, akkor ezzel a Fradit a „zsidók” veszik meg; ez pedig megsemmisíti a fradi szurkolókkal azonosított kisebbségi nemzeti érzületet. A máshogyan kódolt fordulat szerint a Fradit mohó, gátlástalan üzletcsoport szerezte meg, amelynek nincs köze a magyarsághoz, az ügylet tehát nemzetellenes. Ezzel egyszersmind kizárja a zsidókat a nemzetből.

A társadalmi ranglétrán a fradisták fölött álló zsidókra való utalás ellenségképet sugall: olyan társadalomképet vázol föl, amelyben a Fradi népe van alul, a zsidók fölül. A szövegben más helyen szereplő, a társadalom átalakításra vonatkozó állítás ennek a sugallt ellenségnek a kiiktatására irányuló nyílt felhívás.

Még csak néhány évvel ezelőtt ennél „enyhébb” nyilvános beszédért a pártközleményt közreadóknál jelentéktelenebb uszítót a magyar bíróságok már jogerősen elítéltek. Azóta a burkolt rasszista közbeszéd mindennapos rutinná, sőt politikai jelenségévé vált.

V.

Tekintettel arra, hogy nincs – nem is lehet – tudomásunk arról, hogy a közlemény tartalmának meghatározásában kik, milyen megfontolásból vettek részt, valamint azért, hogy elkerüljük bárkinek bűncselekmény elkövetésével történő alaptalan meggyanúsítását, feljelentésünket ismeretlen tettes vagy tettesek ellen tesszük meg, mégis azzal a megjegyzéssel, hogy esetlegesen más személyek mellett a sajtótájékoztatót tartó Bognár László bűncselekmény elkövetésével alaposan gyanúsítható.

Kiemelkedően veszélyes a társadalomra az a körülmény, hogy az idézett kijelentéseket parlamenti képvisellel bíró politikai párt alelnöke, országgyűlési képviselője, a párt sajtótájékoztatóján tette meg. Az elhangzott uszító tartalom a zsidóság, mint faji/vallási csoport ellen irányulható akciók összes rossz ízű, tragikus emlékű mellékhatásával együtt ezáltal politikai mezőbe került, sőt a törvényesség látszatát kelti.

A nyilvánosságra hozott pártközlemény széles körű társadalmi visszhangot váltott ki. Nemcsak alkalmas a köznyugalom megzavarására, hanem az már megtörtént. Az írott napi sajtó a MIÉP „nyílt uszításáról” beszél, magánszemélyek és hivatalos viselők, politikusok és egyházi személyek nyilatkoznak akként, hogy az elhangzottak miatt magyarságukban érzik sértve magukat.

Az eseményeket a büntetethőség szempontjából sem lehet történelmi helytől és időtől, összefüggéseikből kiragadottan értelmezni, az elhangzottakat szavanként patikamérlegre téve elemezni. Az ekképpen felszított, gerjesztett indulatos közegben a Magyarországon amúgy sem ismeretlen lelátói erőszak szélesebb körben vezethet zsidó származású vagy annak vélt személyek bántalmazására, megcsúfolására, megfélemlítésére. A büntetőeljárás megindításához megkívánt minden elem, beleértve a tetteles erőszakra való eshetőleges felhívást, jelen vannak.

A lehetséges következmények beláthatatlanok. Szervezetünk tagjainak felfogása szerint ebben az ügyben a demokratikus Magyar Köztársaság hatóságai tétlenek nem maradhatnak.

VI.

A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény bevezető szavai szerint „A Magyar Köztársaság Legfőbb Ügyésze ... gondoskodik az állampolgárok jogainak védelméről, valamint az alkotmányos rendet ... sértő vagy veszélyeztető minden cselekmény következetes üldözéséről.” „Az ügyész kellő időben köteles megtenni a törvényben meghatározott intézkedéseket, ha a Magyar Köztársaság törvényeit megsértik ...”, végül „A jelen törvényben meghatározott törvényességi feladatokat a Legfőbb Ügyész közvetlenül vagy az illetékes ügyész útján látja el.” (Tv. 1., 2. és 4. §§.)

Hivatalból üldözendő bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja esetén a hatóság az eljárást hivatalból köteles megindítani. A B'nai B'rith elnöksége úgy foglalt állást, hogy a hatóság figyelmét felhívja ezen kötelezettségére, és a maga részéről bűncselekmény alapos gyanúja miatt a feljelentést ezennel megteszi.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr !

Az ügy vizsgálata a törvény szerint kizárólagos ügyészi hatáskörbe tartozik (1972. évi V. tv. Melléklet 1. a) pontja. Az ügy kiemelkedő társadalmi jelentőségére, egy politikai párt érintettségére, egyes országgyűlési képviselők mentelmi jogával kapcsolatos esetleges intézkedések megtételének szükségességére tekintettel kérjük, hogy Legfőbb Ügyész úr az eljárást – annak minden szakában – kísérje megkülönböztetett, személyes figyelmével.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. tv. rendelkezései alapján kérjük, hogy a szervezet nevében e feljelentést aláíró személyek adatait a hatóság az eljárás minden szakában a törvény 2. §. 2. a) pontja szerinti különleges adatként kezelje. Az aláíró személyek nevük nyilvánosságra hozatalához nem járulnak hozzá.

Budapest, 2001. július 27.

B'nai B'rith Első Budapesti Közösség
1065 Budapest, Révay u. 16.

”A B’nai B’rith az antiszemita közbeszédéről szóló könyv tavalyi első kötetét azzal a szándékkal adta közre, hogy tükröt tartson mindazok elé, akiket érint vagy érdekel a közbeszéd Magyarországon. Akiket érint vagy érdekel, hogy kik használják, hol használják, hogyan használják, és miért használják a burkolt vagy nyílt antiszemita beszédet. Idén is ez a legfőbb ambíció: tükröt tartani, rögzíteni, reflektálni, helyenként elemezni, s csak kivételes esetben vitatkozni. Helyzetjelentést kívánunk a T. Olvasó kezébe adni, nem pedig vitairatot.”

„...mifelénk sok szélsőjobboldali publicista tagadja, hogy a közbeszéd részeként az antiszemita közbeszéd is jelen van a magyar tömegkommunikációban. Kötetünk – a tavalyi és az idei egyaránt – e tagadás tagadása. Nem azt dokumentáljuk, mint azt a magyar nyelv alapszabályait nem ismerő kritikusunk mondta, hogy a »közbeszéd antiszemita Magyarországon«, hanem azt, hogy van antiszemita közbeszéd Magyarországon. Ennek rögzítése felvállalt szándékunk, amelyet csak erősített a tavalyi könyv kapcsán hozzánk érkezett, kezdeményezésünk folytatására biztató sok pozitív reflexió.”

DR. SZESZLÉR TIBOR